

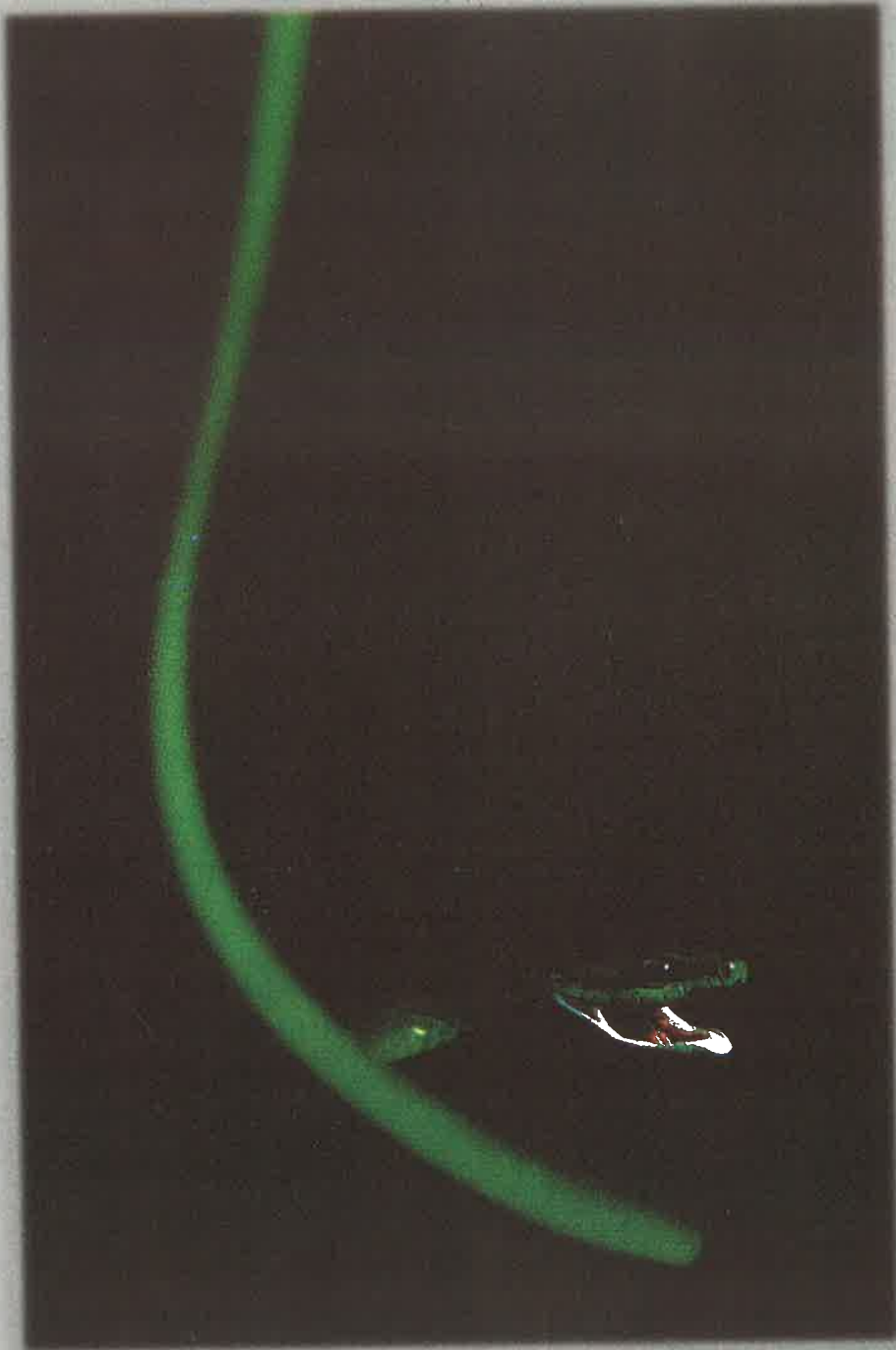
இருமாத இதழ்
காலச் சூடு ரூ. 15

செவ்வாய்-டிசம்பர் 2002

இதழ் 44

நேர்காணல்
சுகதகுமார்

ந
ப
ஸ்
லா
ந்
து

ச
வ்
தை
ச
ள்

சுந்தர் அடகங்கன்

Rmk

**ஹம்ச
தமயந்தி**

ராஜா ரவிவர்மாவின் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஓவியத்தை
புதிய தொழில்நுட்பத்தூடன் நெய்ததற்காக தேசிய விரு
பெற்ற ஒப்பற்ற பட்டுப்புடை

படிப்பகம்

35

தமிழ்
ஊடகம்

ஞாநி
அரவிந்தன்
கண்ணன்
சரவணன்
வெளி ரங்கராஜன்
வெங்கடேஷ் சக்கரவர்த்தி

4

நேர்காணல்
சுகதகுமாரி

48

ருபர்ட் ஷெல்டீரேக்கின்
சீல சிந்தனைகள்
சுந்தர ராமசாமி

32

நியூஸிலாந்து
கவிதைகள்

கட்டுரை 19
33வது சர்வதேசத் திரைப்பட விழா
சாரு நிவேதிதா

சிறுகதை 13

ஜே.பி.சாணக்யா

கவிதைகள் 29

பாலைநிலவன்

ஜாக் டேவிஸ்

மாலதி மைத்திரி

பா. வெங்கடேசன்

மதிப்புரை 26 61 62

கொரில்லா

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் கவிதைகள்
விடுதலை வேள்வியில் தமிழகம்

எதிர்வினை 56

மனுஷ்ய புத்திரன்
கண்ணன்

பத்தி 27 64

அனந்த கிருஷ்ணன்
ரவிக்குமார்

பிற... 22 36 42 59

காலச்சுவடு அரங்கம்

கண்டதும் கேட்டதும்

வரப்பெற்றோம்

கடிதங்கள்

ஆசிரியர் குழு
மனுஷ்ய புத்திரன்

ஆதவன்

அரவிந்தன்

உதவி ஆசிரியர்கள்

பெ. அய்யனார்

சிபிச்செல்வன்

வடிவமைப்பு

சந்தோஷ்

செல்வி

ரா. சூரியிரபாய்

தயாரிப்பில் உதவி

செ. ஆனந்த்

நஞ்சுண்டன்

புதிய ஜீவா

காலச்சுவடு இறுமாத இதழ்
சந்தா விவரம்

தனி இதழ்	ரூ
ஆண்டுச் சந்தா	15
இரண்டாண்டுச் சந்தா	90
இரண்டாண்டுச் சந்தா	140
வெளிநாட்டுச் சந்தா	400
இரண்டாண்டுச் சந்தா	700
வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுக்கு	US \$ 20
கல்லூரி ஆய்வு மாணவர்களுக்குச் சிறப்புச் சலுகை	
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 50	
(சான்று அனுப்ப வேண்டும்)	

சந்தா தொகையை Kalachuvadu
என்ற பெயரில் பணவியோகவோ
வரைவோலையாகவோ அனுப்புக.
காசோலையாக அனுப்புகிறவர்கள்
ரூ.15 சேர்த்து அனுப்புக.

காலச்சுவடு

669, கே. பி. சாலை

நாகர்கோயில் 629 001

மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@vsnl.com

தொடர்புக்கு

தொலைபேசி: 04652 - 222525

தொலைநகல்: 04652 - 231160

முன் அட்டை புகைப்படம்
R. Ian Lloyd Productions

விபிபி. யில் வாங்குங்கள் !

● காலச்சுவடு பதிப்பக வெளியீடுகளை அலைச்சலின்றி விபிபி.யில் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

● உங்கள் தேவையை ஒரு தபால் அட்டையில் அனுப்பினால் போதும். வங்கிக்கோ, தபால் நிலையத்திற்கோ அலைய வேண்டியதில்லை.

● ரூ.100க்கு மேற்பட்ட ஆர்டர்களுக்கு - ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களாகவும் இருக்கலாம் - விபிபி செலவைக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் ஏற்றுக்கொள்ளும். ரூ.100க்குக் கீழே விலை மதிப்பிட்டுள்ள நூல்களுக்கு விபிபி விலை தனியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

● தபால்காரரிடம் நீங்கள் நூல் விலையுடன் (அல்லது விபிபி விலை) பணவிலைக் கட்டணத்தையும் செலுத்தி நூலைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்

ரூ.275 (விபிபி.யில் ரூ.275)

பதிப்பாசிரியர் : ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி
இந்நூலில் புதுமைப்பித்தனின் கட்டுரைகள், மதிப்புரைகள், அதிகாரம் யாருக்கு?, பேஸிஸ்ட் ஜடாமுனி, கப்சிப் தப்பார், ஸ்டாலினுக்குத் தெரியும் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. இதுவரை நூலாக்கம் பெறாத நான்கு கட்டுரைகளோடு, 'இரவல் விசிறி மடிப்பு' என்ற புகழ்பெற்ற மதிப்புரையும், க.நா.சுவாமிநாதன் மறுப்புரையும் முதன்முதலாக நூலாக்கம் பெறுகின்றன. நம்பகமான பாடங்களோடு, காலவரிசையில் அமைந்துள்ள இப்பதிப்பில் ஏராளமான தகவல்கள் பின்னிணைப்புகளில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஜி.நாகராஜன் சிறுகதைகள்

ரூ.110 (விபிபி.யில் ரூ.110)

ஜி.நாகராஜனின் சிறுகதைகளின் முழுத் தொகுப்பு இந்நூல். காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்ட 'ஜி.நாகராஜன் படைப்புகள்' (1997) தொகுப்பில் இடம்பெற்ற 33 சிறுகதைகளோடு பின்னர் தொ.மு.சி. ரகுநாதனின் கோப்புக்களிலிருந்து கையெழுத்துப் படியாகக் கிடைக்கப்பெற்ற இரண்டு சிறுகதைகளும் இதில் இடம்பெறுகின்றன.

இல்லாத ஒன்று

சுந்தர ராமசாமி

ரூ.90 (விபிபி.யில் ரூ.95)

எளிமையான கதைகளில் பல, எளிமையான தோற்றம் கொண்டவையே தவிர உண்மையில் எளிமையானவை அல்ல. 1951 முதல் 1966 வரை சுந்தர ராமசாமி எழுதிய வற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த இக்கதைகள் வாசிக்க எளிமையானவை. அதே சமயம் கூர்மையும் நுட்பமும் கொண்டவை. தீவிரத் தன்மையை இழக்காமலேயே சுவாரஸ்யமான வாசிப்பு அனுபவத்தை சாத்தியமாக்கக்கூடியவை. ஆரம்ப நிலையில் உள்ள வாசகரிலிருந்து தேர்ந்த வாசகர்கள் வரை அனைவரையும் சுவரக்கூடியவை.

நாவலும் வாசிப்பும்

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

ரூ.60 (விபிபி.யில் ரூ.65)

நாவல் என்ற புதிய கலைவடிவம் தமிழ்ச்சமுக்கத்தில் நுழைந்து, நிலைபெற்ற கதை இது. அச்சுத் தொழில் நுட்பத்திற்கு முந்தைய பாரம்பரியமான வாசிப்பு முறைகளில் நாவல் எத்தகைய உடைவை ஏற்படுத்தியது, மெளன வாசிப்பு முறை தமிழ்ப் பண்பாட்டில்

நாவல் வாசிப்பும் பதிப்பகம்

669, கே. பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001

எவ்வாறு தோன்றியது என்பதையும் இந்நூல் விவரிக்கின்றது.

குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்

சுந்தர ராமசாமி

ரூ.290 (விபிபி.யில் ரூ.290)

'ஒரு புளியமரத்தின் கதை', 'ஜே.ஜே.சில குறிப்புகள்' ஆகிய நாவல்களுக்குப் பின்னர் சுந்தர ராமசாமி எழுதிய முன்றாவது நாவல் இது. இந்நாவலின் ஆங்கில மற்றும் மலையாள மொழிபெயர்ப்புகள் விரைவில் வெளிவர உள்ளன. நாவலின் திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு இது.

ராஜன் மகள்

பா. வெங்கடேசன்

ரூ.110 (விபிபி.யில் ரூ.110)

ஒரு வரலாறு எப்போது புனைவாகிறது? ஒரு புனைவு எப்போது வரலாறாகிறது? வரலாற்றையும் புனைவையும் இணைக்கும் அல்லது பிரிக்கும் கோடு எது? எளிதில் இணங்காண முடியாத விதத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு கண்ணாமூச்சி ஆடும் அந்த மெல்லிய இழைதான் பா. வெங்கடேசனின் கதைகளும். புனைவின் எண்ணற்ற சாத்தியக்கூறுகளைப் பிரமிக்க வைக்கும் விதத்தில் பயன்படுத்தும் வெங்கடேசன் தமிழ்ப் புனைகதை உலகில் புதிய பிரதேசங்களை சிருஷ்டித்துக் காட்டுகிறார். பன்முக வாசிப்பை சாத்தியப்படுத்தும் இவரது எழுத்து தமிழில் இதுவரை பழக்கத்தில் இருந்துவரும் புனைவின் வரையறைகளை மாற்றி எழுதுகிறது.

புதுமைப்பித்தன் கதைகள்

பதிப்பாசிரியர் : ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

ரூ.295 (விபிபி.யில் ரூ.295)

இத்தொகுப்பில் புதுமைப்பித்தனின் எல்லாக்கதைகளும் இடம் பெறுகின்றன. காலவரிசையில் கதைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதன்முதலில் இக்கதைகள் வெளியான இதழ்களோடும் புதுமைப்பித்தன் காலத்தில் வெளியான முதல் பதிப்புகளோடும் ஒப்பிடப்பட்டு, திருத்தமான பாடத்தோடு இந்நூல் அமைந்துள்ளது. பின்னிணைப்பில் கதைகளை வெளியிடப் புதுமைப்பித்தன் பயன்படுத்திய புனைபெயர்கள், பதிப்புக் குறிப்புகள் பாட வேறுபாடுகள் முதலானவை இடம்பெறுகின்றன. பல்லாண்டு கால ஆராய்ச்சியில் உருவாகியுள்ள தொகுப்பு இது.

காலச்சுவடு கதைகள் (1994-2000)

தொகுப்பு : மனுஷ்ய புத்திரன்

ரூ.120 (விபிபி.யில் ரூ.120)

1994 அக்டோபரில் காலச்சுவடு மீண்டும் வெளிவந்ததிலிருந்து 2000 டிசம்பர் வரையிலான இதழ்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகளின் தொகுப்பு.

காலச்சுவடு நேர்காணல்கள் (1995 - 1997)

தொகுப்பு : கண்ணன்

ரூ.120 (விபிபி.யில் ரூ.120)

காலச்சுவடு இதழில் 1995 முதல் 1997 வரை வெளிவந்த எட்டு நேர்காணல்களின் தொகுப்பு இந்நூல். எஸ். என். நாகராஜன், கே. சச்சிதானந்தன், டி. ஆர். நாகராஜ், சி. சிவசேகரம், அம்பை, குலசிங்கம், முத்தம்மா, ஓவியா ஆகியோரின் நேர்காணல்கள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கிறித்தவமும் சாதியும்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

ரூ.100 (விபிபி.யில் ரூ.100)

நெல்லையின் பழமையான கத்தோலிக்க குடியிருப்பான வடக்கன்குளத்தில் திருக்குடும்ப ஆலயத்தை கையமாக்கக் கொண்டு கத்தோலிக்க நாடார்களுக்கும் வெள்ளாளர்களுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சாதிய சமத்துவத்திற்கான போராட்டத்தை ஆவணங்களின் துணைபுடன் காய்தல் உவத்தலின்றி இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

உயிர் கொல்லும் வார்த்தைகள்

சேரன்

ரூ.90 (விபிபி.யில் ரூ.95)

சேரன் சமீப போராட்டம், ஐரோப்பிய பயண அனுபவங்கள், தமிழ் தேசியவாதம், திரைப்படம், மொழி, இதழியல், இசை, இந்திய ராணுவத்தலையீடு, சமூதாய முஸ்லீம்களின் நிலை எனப் பல பொருள்கள் பற்றி எழுதிய பத்திகளின் தொகுப்பு. கருத்துச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம், இதழியல் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை இவை முன்னிறுத்துகின்றன.

ஒளிவிலகல்

யுவன் சந்திரசேகர்

ரூ.90 (விபிபி.யில் ரூ.95)

தமிழின் முக்கியமான நவீன கவிஞர்களில் ஒருவரான எம். யுவனின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு. இந்திய மரபிலிருந்து விரியும் புனைகதைகளை நவீன மனிதனின் தரிசனங்களோடு இணைக்கும் யுவன் சந்திரசேகர் ஒவ்வொரு கதைக்குள்ளும் சிதறிக் கிடக்கும் பல்வேறு கதைகளைத் திறக்க முற்படுகிறார்.

பண்பாட்டு அசைவுகள்

தொ. பரமசிவன்

ரூ.80 (விபிபி.யில் ரூ.85)

நாம் அறிந்த தமிழகத்தின் அறியப்படாத பரிமாணங்களை இந்நூல் வெளிப்படுத்துகிறது. மண்ணும், மண்ணின் உயிர் வகைகளும், பயிர் வகைகளும் இவற்றினுடான மனித அசைவுகளும் பன்முகத் தன்மை கொண்டவை என்ற புரிதலை இந்நூல் ஏற்படுத்துகிறது. நம்மைச் சுற்றியுள்ள அசைவுகளை எந்திர கதியில் அல்லாமல் தன்னுணர்ச்சியோடு காண வைக்கிறது.

ஒரு நாள் கழிந்தது

புதுமைப்பித்தன்

ரூ.80 (விபிபி.யில் ரூ.85)

புதுமைப்பித்தனின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபது கதைகளின் தொகுப்பு இந்நூல். மீண்டும் மீண்டும் பேசப்பட்ட கதைகள், சுவையான வாசிப்பனுபவத்தைத் தரும் கதைகள், அழகம் கவனம் பெறாமல் போன கதைகள், அவருடைய தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் கதைகள் எனப் பலதரப்பட்ட கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கொதிப்பு உயர்ந்து வரும்

ரவிக்குமார்

ரூ.75 (விபிபி.யில் ரூ.80)

நாம் பார்க்க மறுத்த காட்சிகள், கேட்காமல் விட்ட அலறல்கள், படிக்காமல் புரட்டிய செய்திகள், சிந்திக்க முன்வராத பிரச்சினைகள் - இவற்றை மீண்டும் நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றன இந்தக் கட்டுரைகள். இவற்றில் வெற்றொன்று மில்லை கொலையுண்ட தலித்துகளின் இரத்தம், கொளுத்தப்பட்ட சீரகங்களிலிருந்து கொஞ்சம் சாம்பல், மிதித்துத் தேய்க்கப்பட்ட வாசகரிலிருந்து அழகை, தேம்பல், ஆத்திரம் கலந்து வரும் முறையீடு. அவ்வளவுதான்.

நராலானது

மனுஷ்ய புத்திரன்

ரூ.75 (விபிபி.யில் ரூ.80)

ஒரு பிரியத்தைச் சொல்வது அல்லது சொல்ல முடியாமல் போவது அல்லது அதற்குப் பதில் வேறொன்றைச் சொல்வது அல்லது பிரியம் என்ற ஒன்றை இல்லாத உலகத்தைப் பற்றிச் சொல்வது என்பதுதான் மனுஷ்ய புத்திரனின் ஆதாரமான படைப்பு நெருக்கடியாக இத் தொகுப்பில் அமைந்திருக்கிறது.

மகாராஜாவின் ரயில் வண்டி

அ. முத்துலிங்கம்

ரூ.75 (விபிபி.யில் ரூ.80)

முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகள் நவீனத் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஈழத்தமிழ் தந்திருக்கும் முக்கியமான கொடை. வெவ்வேறு தேசங்கள், வெவ்வேறு கலாச்சாரங்கள், வெவ்வேறு மனிதர்கள் அவர் கதைகளில். ஆனால் தமிழ் வாசகனுக்கு அன்னியப்படாமலும் தீவிர சிதைக்கப்படாமலும் முத்துலிங்கம் படைத்திருக்கிறார்.

பீரப்ப*

யு. ஆர். அனந்தமூர்த்தி

மொ. பெ. : நஞ்சண்டன்

ரூ.50 (விபிபி.யில் ரூ.60)

மரபான குடும்பச் சூழலில் வளர்ந்த பெண்களிடம் உரைந்துள்ள ஆக்ரோஷத்தைத் தீவிரமாக வெளிப்படுத்தும் நாவல். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது ஒரு மர்மமான நாவல் போலத் தோற்றம் தந்து, வாசிப்பவரை வாழ்வின் மர்மங்களை விடுத்து உறவுகளின் பருண்மையான அர்த்தங்களைத் தேடவைக்கிறது.

சங்கராபரணி*

மாலதி மைத்ரி

ரூ.30 (விபிபி.யில் ரூ.40)

கூந்த பத்தாண்டுகளில் தமிழில் உக்கிரத்துடன் உருவான பெண்கவிமொழியின் பரப்பில் மாலதி மைத்ரியின் கவிதைகள் கனிவும் வலியும் ததும்புவவை. தன் கனவுவெளியில் குழந்தைமையின் சுவடுகளையும் குழந்தைகளின் வெளியில் தாய்மையின் கனவுகளையும் எழுதிச் செல்கிறார்.

ந. பிச்சமூர்த்தியின் கலை :*

மரபும் மனித நேயமும்

சுந்தர ராமசாமி

ரூ.50 (விபிபி.யில் ரூ.60)

ஒரு தேர்ந்த விமர்சகனுக்குரிய உயர்ந்த மனோதாமத்தானும் தாக்கத் தெளிவுடனும் சுந்தர ராமசாமி இக்கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கிறார். ந. பி. சைய இவ்வளவு துல்லியமாக யாரும் மதிப்பிட்டதில்லை. உணர்வும் அறிவும் வெகு அற்புதமாக இக்கட்டுரைகளில் லயப்பட்டுக் கின்றன.

நானை மற்றுமொரு நாளே . . .*

ஜி. நாகராஜன்

ரூ.50 (விபிபி.யில் ரூ.60)

இது ஒரு மனிதனின் ஒரு நாளை வாழ்க்கை/நீங்கள் துணிந்திருந்தால் செய்திருக்கக்கூடிய/சினனத்தனங்கள்/நின்பந்திக்கப்பட்டிருந்தால் காட்டியிருக்கக்கூடிய துணிச்சல்/விரும்பியிருந்தால் பெற்றிருக்கக்கூடிய/நேரங்கள்/பட்டுக் கொண்டிருந்தால் அடைந்திருக்கக்கூடிய அவமானம், இவையே அவன் வாழ்க்கை/அவனது அடுத்த நாளைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ள/வேண்டாம்; ஏனெனில் அவனுக்கும்-நம்மில் பலருக்கும் போலவே-நானை மற்றுமொரு நாளே!

பதிவுத் தபால் இலவசம்

* குறியிட்ட நூல்களுக்கு மட்டும் ரூ.10 சேர்த்து அனுப்புக.

புத்தக (சிறு) விளம்பரம்

புத்தகங்கள் சம்பந்தமான விளம்பரங்களை மிகக்குறைந்த கட்டணத்தில் காலச்சுவடில் வெளியிடவிருக்கிறோம். நூலின் முக்கிய விவரங்கள் தவிர சிறுகுறிப்பும் (25 வார்த்தைக்குள்) இடம்பெறும். விளம்பர கட்டணம் ஒரு நூலுக்கு ரூ.100 மட்டுமே. அதே பதிப்பகத்தின் அதிகப் படியான ஒவ்வொரு நூலுக்கும் ரூ.50. வெளியீட்டாளர்கள் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்ள அழைக்கிறோம். மாதிரி விளம்பரம் ஒன்று கீழே தரப்படுகிறது.

புதுமைப்பித்தன் கதைகள்

தொகுப்பாசிரியர்

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

பக். 824; விலை ரூ.350

இந்த முதல் தொகுப்பில் புதுமைப்பித்தனின் எல்லாக் கதைகளும் இடம்பெறுகின்றன. காலவரிசையில் கதைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதன்முதலில் இக்கதைகள் வெளியான இதழ்களோடும் புதுமைப்பித்தன் காலத்தில் வெளியான முதல் பதிப்புகளோடும் ஒப்பிடப்பட்டு, திருத்தமான பாடத்தோடு இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669, கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

காலச்சுவடு விளம்பரக் கட்டணம்

ரூ.

உள் அட்டைப் பக்கம் : 4000

(multi colour)

முழுப் பக்கம் : 2000

அரைப் பக்கம் : 1000

கால் பக்கம் : 500

ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்) : 650

புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு.

ஒரு வருடம் (ஆறு இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி.

இன்றும் பொருந்தும் சிந்தனை

கவிதையில் பாரதி போலத் தமிழ்ச் சிறுகதையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்திச் சிகர சாதனை படைத்த புதுமைப்பித்தனின் மொத்தப் படைப்புகளின் செம்பதிப்பு வரிசையில் மூன்றாவது தொகுப்பு இது. 'அன்னை இட்ட தீ' தொகுப்பிலுள்ள கட்டுரைகள், மதிப்புரைகளுடன் 'அதிகாரம் யாருக்கு?', 'பேஸிஸ்ட் ஜடாமுனி' (முஸோலினி), 'கப்பித் தப்பா' (ஹிட்லர்), 'ஸ்டாலினுக்குத் தெரியும்' போன்ற நூல் வடிவம் பெற்ற கட்டுரைகளும் இதுவரை நூல் வடிவம் பெறாத கட்டுரைகள், மதிப்புரைகளும் இதில் உள்ளன. பின்னிணைப்பாகக் கட்டுரைகள், நூல்களின், பதிப்புக்கள் குறிப்புகளும், அரிய புகைப்படங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

புதுமைப்பித்தனின் கட்டுரைகளும் மதிப்புரைகளும் அவரது இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும் சமூகம்-வாழ்க்கை குறித்த தீர்க்கமான பார்வைகளையும் அவருக்கேயான கிண்டலும் கேலியும் கலந்த மொழிநடையில் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஹிட்லர், முஸோலினி, ஸ்டாலின் குறித்த நூல்களின் மூலம் உலக அரசியல் போக்கு குறித்த அவரது பரந்த பார்வையையும் அவர் மேற்கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டையும் விமர்சனத்தையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். புதுமைப்பித்தன் மறைந்து ஐம்பதாண்டுகள் கடந்துவிட்ட இன்றைய சூழலிலும் அவரது தொலைநோக்குப் பார்வை இன்றும் பொருத்தமாகவே உள்ளது. உதாரணத்துக்கு, இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை குறித்த அவரது கருத்து: "...மதம் ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் ஆத்ம திருப்திக்காக ஏற்பட்டது என்பதை முஸ்லீம்களும் ஹிந்துக்களும் உணரு படிச் செய்விக்க வேண்டியது அவசியமாகும்."

உ. வே. சா. பதிப்புகளை நினைவூட்டும் வகையில் பதிப்பாசிரியர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதியின் கடுமையான உழைப்பையும் சிரத்தையையும் ஈடுபாட்டையும் இத்தொகுப்பில் காண முடிகிறது. அச்சுப்பிழைகள் ஏதுமின்றி மிக நேர்த்தியாக இந்தச் செம்பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளது காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்

பதிப்பாசிரியர்:

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

பக்.656; ரூ. 275

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669, கே. பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

நன்றி : தினமணி, 12.9.02

கவிதையும் நீதியும்

“அவமானப்பட்ட தர்ம தேவதை, கண்ணீரொழுகும் தன் திருமுகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு நிற்கிறாளே” என்று எப்போதோ எழுதினேன். பெண்ணோ, மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவரோ, ஆதிவாசியோ அல்லது பாதிக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழலோ – எதைப்பற்றி சொன்னாலும் இதெல்லாம் அடிப்படையில் கருணையின்மையின் கதைதான்.

சுகதி சூழல்

காட்டிற்சாக்கவும் அநீதிக்கெதிராகவும் - புகழ்பெற்ற மலையாளக் கவிஞர் சுகத குமாரியின் பொது வாழ்க்கை அறிவிக்கும் செய்தியை இங்ஙனம் சுருக்கிக்கொள்ளலாம். அமைதிப் பள்ளத்தாக்கின் உருவத்தில் ஒரு காடு வந்து அழைத்த போதுதான் அவர் கவிதையை விட்டிடுங்கிப் பொதுவாழ்க்கைப் பாதையில் கால் பதித்தார். பசுமைக்கும் மனித நேயத்திற்கும் நீதிக்குமான சேவையாயிருந்தது அவருடையது. பிறகு பெண்கள் கமிஷனின் தலைமையையும் ஏற்றார். இப்போது அந்தப் பதவிக்கான காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. கற்பனையும் பொதுச்சேவையும், கவிதையும் நீதிதேடலும் - என இந்த இரண்டு அத்தியாயங்களைக் குறித்தும் இங்கே நினைவுசூர்சூர் சுகதகுமாரி. பேட்டி கண்டவர் பிரசித்தி பெற்ற மலையாளக் கவிஞர் விஜயலட்சுமி.

விஜயலட்சுமி: உங்களுடைய அப்பாவும் அம்மாவும் கவிஞர்கள். சுதந்திரப் போரின் பின்னணியில்தான் உங்கள் இளமைப் பருவம் கழிந்தது என்பது தெரியும். அந்தக் காலத்தைப் பற்றியும் அது தங்களிடம் உருவாக்கிய உணர்வுகளைப் பற்றியும் சொல்லுங்களேன்.

சுகதகுமாரி: அப்பா போதேஸ்வரன் ஒரு கவிஞர். முழங்குகின்ற குரலில் கவிதை சொல்வார். கம்பீரமான உருவம். சிவப்பு ரேகைகள் ஓடும் பெரிய கண்கள். கோபம் வந்தால் வீடு முழுவதும் நடுங்கும். அம்மா க்ருசகாதரி. அவர் பல்வேறு கஷ்டநஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறார். குடும்பத்தின் மொத்தப் பொறுப்பும் அவர்மேல்தான் இருந்தது. அப்பா அரசியலிலும் ஈடுபாடு உடையவராயிருந்தார். அவர் சொத்து எதுவும் சம்பாதிக்கவில்லை. இருப்பதையும் விற்று அரசியலில் செலவழித்தார். நல்ல பேச்சாளர். ஆனால் அரசியலின் படுகுழிகளில் விழுந்து கரையேறும் படியான அறிவொன்றும் அவருக்கிருக்கவில்லை. காங்கிரஸில் அவருடையது தனிக்குரலாயிருந்தது. வீட்டிற்குள்ளிருந்த உரசல்களையெல்லாம் நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அம்மா கல்லூரி விரிவுரையாளராக இருந்தாலும் அதையும் மீறிய வீட்டுச் செலவுகள் இருந்தன. வசதி செளகரியங்கள் எதையும் அனுபவிக்காமல்தான் நாங்கள் வளர்ந்தோம்.

எங்களைக் கவிதை வாசிக்கத் தூண்டியதும், உன்னத இலக்கியம் எது என்று அறிமுகப்படுத்தியதும் அம்மாதான். ஆங்கில இலக்கியமும், காளிதாச காவியங்களும், கதகளிப் பதங்களுமெல்லாம் அம்மா சொல்லித்தந்தார். இவ்வளவு பாக்கியம் எனக்கும் அக்கா ஹிருதயகுமாரிக்கும் கிடைத்ததே என்ற பெருமிதம் எனக்குத் தோன்றும். எங்களுக்குக் கிடைத்ததொன்றும் தங்கை சுஜாதாவிற்குக் கிடைக்க வழியில்லாமல் போயிற்று. எனக்கும் அவளுக்கும்மீடையே 12 வயது இடைவெளி. அப்பாவின் அரசியல் வாழ்க்கை

யிலும் நாங்கள் பங்கெடுத்திருக்கிறோம். தடை செய்யப்பட்ட பிரசுரங்களை இளைஞர்களான காங்கிரஸ்காரர்கள் இரவில் ஜன்னல் வழியாகத் தருவார்கள். நாங்கள் அவற்றை விநியோகிப்போம்.

பயமாயிருந்ததா?

பயமொன்றுமில்லை. ஆவேசமாயிருந்தது. பள்ளியின் வராந்தாக்களில் எப்போதும் போலீஸ் காவலிருக்கும். எங்களுடைய புத்தகப்பைகளில் தடை செய்யப்பட்ட பிரசுரங்கள் வைத்திருப்போம். அப்பா கொச்சியிலிருந்து தான் அவற்றை அச்சிட்டுக் கொண்டுவருவார். அந்தக் காலமெல்லாம் எவ்வளவு நன்றாக இருந்தது என்பது இப்போதுதான் புரிகிறது. Rich childhood என்றே சொல்லலாம். இடையில் ஆரண்முனைக்கும், நெய்யாற்றின்கரைக்கும் பந்தளத்திற்கும் போவோம். அதனால் கிராமப்புற வாழ்க்கையைப் பற்றியும் நன்றாக அறிந்திருந்தோம். அதன் இனிமையையும் சுகத்தையும் அறிந்தோம். ஆற்றில் குளித்தல், மாம்பழம் பறித்துத் தின்னுதல், மரமேறுதல் போன்ற எங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்காத நிறைய வினோதங்களை நாங்கள் அனுபவித்தோம். ஆரண்முனையில் தெற்றிக் காட்டில் பூப்பறிக்கச் சென்றதெல்லாம் எத்தனை நல்ல அனுபவங்கள்!

அம்மா சமஸ்கிருதம் கற்றிருந்தார் அல்லவா?

ஒன்றை நினைத்துப்பாருங்கள். 1920களின் கடைசியில், ஆரண்முனை போன்ற ஒரு கிராமத்தில் எல்லாவிதக் கட்டுப்பாடுகளும் நிறைந்த பழமையில் ஊறிப்போன குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பெண் திருவனந்தபுரம் வந்து intermediateம், மதராஸில் எம். ஏவும் முடிப்பது என்பது சாதாரண விஷயமா?

‘தர்மத்தின் நிறம் கறுப்பு’ என்று ஒரு கவிதையில் எழுதி யிருக்கிறீர்களே? காந்தியின் தாக்கம் இதிலிருக்கிறதா?

தர்மத்தின் நிறம் கறுப்பு என்று இந்த உலகத்தினை நேராகப் பார்க்கும் எல்லோருக்கும் தோன்றுமல்லவா? துக்கத்தின் நிறம்தான் தர்மத்திற்கும். அதற்கான முயற்சி தானே வாழ்க்கை. நீண்ட காலத்திற்குக் கவிதை மட்டுமே என் வாழ்க்கையாயிருந்தது. அப்புறம் வியாதிக்கள். மீண்டும் கவிதைகள். சுக வாழ்க்கை என்பது இளமையில் மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. நிறைய அன்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. நானும் நிறைய அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறேன். நிறைய வேதனையும் அனுபவித்திருக்கிறேன். சமூகப் பணிகளில் என்னை முழுவதும் ஈடுபட்டுக்கொண்டது 78, 79களில்தான். கல்லூரியில் படிக்கும்போதே சமூக அமைப்புகளில் பங்குகொண்டு சிறிதளவு சேவை செய்திருக்கிறேன். அப்பாவுடன் காங்கிரஸ் கூட்டங்களுக்குப் போய், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியிருக்கிறேன். பழைய காங்கிரஸ் மீட்டிங்குகளில் நான், பொன்னர ஸ்ரீதரனின் மருமகன், பரவூர் டி.கேயின் மகன் மூவரும் தான் கொடியேற்றும் போதும் மற்ற சமயங்களிலும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடுவோம், அதுவும் போலீசாரின் முன்னால் நின்று கொண்டு. அக்கா கூட்டங்களுக்கு வருவான்; ஆனால் கடவுள் வாழ்த்தில் பங்குகொள்ளமாட்டான்.

அன்று தடையெல்லாம் இருந்ததா?

தடை இருந்திருந்தால் கூட்டம் போட அனுமதி கிடைத்திருக்காதல்லவா? இடையில் தடை நீக்கப் படும்போது பெரிய கூட்டங்கள் நடக்கும். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், கிருபாளனி, நேரு போன்றவர்கள் வருவார்கள். அன்று தேசிய சீதம் பாடுவதென்பது பெரிய கௌரவமாயிருந்தது. காங்கிரசுக்காக ஏதோ மகத்தான காரியம் செய்வதான எண்ணம் தோன்றும். அமைதிப் பள்ளத்தாக்கு எங்களைப் பிடித்து உலுக்கியபோதுதான் பொதுச் சேவையில் ஈடுபட ஆரம்பித்தோம். அந்தப் பச்சைக் கொழுந்து எங்கள் எல்லோருடைய வாழ்க்கைப் பாதைகளின் திசைகளையும் திருப்பிவிட்டது. ஏதாவது செய்யுங்களை என்று ஒரு காடு வந்து நம்மைப் பிடித்து உலுக்குவதென்பது சாதாரணமல்ல. குழந்தைப் பருவம் பிறகு காட்டன்ஹில் பள்ளியிலும் மகளிர் கல்லூரிகளிலுமாகக் கழிந்தது.

முதல் கவிதை

அன்று எழுதுவதில் விருப்பம் தொடங்கியிருந்ததா?

பள்ளிக்கூடத்தில் ஸ்லேட்டில் விருத்தங்களெல்லாம் எழுதியது ஞாபகமிருக்கிறது. ரொம்பச் சின்னவளாக இருந்தபோது ஒரு விருத்தம் எழுதினேன். எதைப் பற்றி என்பதெல்லாம் இன்று ஞாபகமில்லை. நான்கு வரி மட்டுமே. டீச்சரிடம் காண்பித்தேன். டீச்சர் பார்த்துவிட்டு, பரவாயில்லை நல்லாயிருக்கு என்று சொன்னார். இது நான் எழுதினது, நான் எழுதினது என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னேன். அதற்கு அவர், ‘போடி, பொய் சொல்லாதே’ என்றார். ஏற்குறைய நன்றாக வந்திருக்கும் போலிருக்கிறது; அவரால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. வீட்டிற்குப் போய் அம்மாவிடம் சொல்லிப் பயங்கரமாக அழுதேன். என் மகன் எழுதியது நல்லாயிருக்கவேதான் டீச்சர் அப்படி சொல்லியிருப்பார். இனியும் இதுபோலவே நிறைய எழுது என்று அம்மா என்னைச் சமாதானம் செய்தார்.

என்னைச் சங்கடப்படுத்திய மேலும் ஓரனுபவம்

இருக்கிறது. மலபார் இராமன் நாயர் என்று ஒட்டம்துள்ளல் விற்பன்னர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் காட்டன்ஹில் பள்ளிக்கு வந்திருந்தார். நான் மூன்றாவதோ நான்காவதோ படித்துக்கொண்டிருந்தேன். ‘சுலயாண சௌகந்திகம்’ என்ற துள்ளல்தான் அரங்கேற்றப்பட்டது. மூன்றாம் பாரம்வரையுள்ள பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமேயான ஒரு நிகழ்ச்சி. மத்தியானத்திற்கு மேல்தான் அரங்கேற்றம். கணபதி ப்ராதத்தையோ வேறு எதையோ ஒன்றை அலங்காரமின்றி எங்களுக்காக நடத்துக் காண்பித்தார். மத்தியானத்திற்கு மேல் அலங்காரம் செய்து விளக்கமாக நடத்துக் காண்பிப்பார். அலங்காரம் செய்வதை நான் ஒளிந்து நின்றபடி பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். வி. ஆர். பாருக்குட்டியம்மாதான் தலைமை ஆசிரியை. மிகவும் கண்டிப்பானவர். மத்தியானமானதும் சின்ன வகுப்புப் பிள்ளைகள் அனைவரையும் வீட்டிற்குப் போகச் சொல்லிவிட்டார். ஹை ஸ்கூல் பிள்ளைகளுக்கும், விருந்தினருக்கும் மட்டுமே காட்சி ஏற்பாடு. நான் வீட்டிற்குச் செல்லவில்லை. ஒளிந்து நின்றுகொண்டேன். சுலயாண சௌகந்திகத்தின் ஒவ்வொரு வரியும் எனக்கு மனப்பாடமாகத் தெரியும். அப்போதெல்லாம் நான் அதை வீட்டில் நடத்துக் காண்பிப்பேன். இப்போது அதன் முக்கிய பாகங்கள் மட்டுமே தெரியும். வெளியாட்கள் யாரும் வந்துவிடாமலிருக்க ஜன்னல், கதவெல்லாம் அடைத்து விட்டார்கள். பாட்டும் மேளச் சத்தமும் கேட்க என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் அழுதுகொண்டே அந்த ஹாலைச் சுற்றி ஓடினேன். எதையுமே பார்க்க முடியவில்லை. சாயந்திரம் அம்மாவிடம் சென்று வெடித்து அழுதேன். அம்மா சமாதானம் செய்தார். அடுத்த வருடம் பெண்கள் கல்லூரியில் நடைபெற்ற அவருடைய ஒட்டம்துள்ளலை அம்மா

தர்மத்தின் நிறம் கறுப்பு என்று இந்த உலகத்தினை நேராகப் பார்க்கும் எல்லோருக்கும் தோன்றுமல்லவா? துக்கத்தின் நிறம்தான் தர்மத்திற்கும். அதற்கான முயற்சியானே வாழ்க்கை.

என்னை அழைத்துச் சென்று காண்பித்தார் என்றாலும் அன்று ஓடியதன் துக்கம் இப்போதும் மனசின் அடியாழத்தில் இருக்கிறது. இன்று துள்ளல் காணும்போது அவ்வளவாக ரசிக்கத் தோன்றவில்லை.

கவிஞர் ஸ்ரீகுமார்

சிலேட்டில் கவிதையெழுதிய சிறுமியிலிருந்து ‘தேவதாசி’ எழுதிய கவிஞருக்கான பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்கிச் சொல்கிறீர்களா?

ஹை ஸ்கூலில் படிக்கும்போது கவிதையெழுதத் தொடங்கியிருந்தேன். நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதுவேன். தோழிகளிடம் காண்பிப்பேன். இப்போது கதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் சாரா தாமஸ், கோதவர்மா சாரின் மகன் என நாங்களெல்லோரும் தோழிகளாயிருந்தோம். சாரா தாமஸை ஓமனா என்றுதான் அழைப்போம். ஓமனாவிற்குத்தான் ஓரளவு கவிதையில் ஈடுபாடு இருந்தது. எழுதிக்கொண்டிருந்தோமேயொழிய அதை ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை. குமாரனாசானின் கவிதைகளையெல்லாம் மனப்பாடமாகச் சொல்லுவேன். ஆசான், வள்ளத்தோள், சங்கரக் குறுப்பு, அப்புறம் வைலோப்பிள்ளி. சங்கடப்புழ என்னைக் கவரவில்லை. அவரை வீட்டில் சேர்க்காமல் இருந்ததன் காரணமாகக்கூட இருக்கலாம். அதனால் அவர் கவிதைகளின் மீது மனது சாயவில்லை. இன்டர்மீடியட் படிக்கும்போது எனது நோட் புக்கெல்லாம் கவிதையால் நிரம்பியிருந்தது. பின்னர் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் ஹானர்ஸ் முதல் வருடம் படிக்கும்போது கல்லூரி ஆண்டு மலருக்கு எஸ்.கே. என்ற மட்டுமேழுதி ஒரு கவிதை கொடுத்தேன். அப்போது எனக்கு வயது பதினேழு. என்.மோகனன்தான் அதை

வெளியிட்டார். அன்று கவிதைக்கான முதல் பரிசு பத்து ரூபாய்தான். அது எனக்குக் கிடைத்தது. ஆங்கிலக் கவிதைக்கும் பரிசு கிடைத்தது சந்தோஷமாக இருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தலை முழுவதும் கவிதை நிரம்பியிருந்தது. எல்லா நிமிடமும் கவிதையால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது. எம். ஏ. முடித்த பிறகு சாகித்ய பரிஷத் மாநாட்டோடு இணைந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த கவிதைப் போட்டிக்கும் நான் கவிதை அனுப்பியிருந்தேன். ஸ்ரீகுமார் என்ற பெயரில்தான் அனுப்பினேன். என்னைவிட நான்கு வயது சிறியவனான என் அப்பாவின் சகோதரி மகன் எங்களுடன் தங்கிப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் பேரில்தான் கவிதை அனுப்பினேன். கல்லூரி ஆண்டுமலரிலும் எஸ். கே. என்ற பெயரில் எழுதி அனுப்பியதால் கவிஞர் நான்தான் என்ற விஷயம் யாருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. கடலைப் பன்றியது அந்தக் கவிதை. பரிஷத் பெரியவர்களின் அமைப்பாக இருந்ததால் பெரிய எதிர்பார்ப்பொன்றும் இல்லை. சில நாட்கள் கழித்து குப்தன் நாயர் சாரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. 'பிரிய ஸ்ரீகுமார், உங்கள் கவிதை பரிசிற்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

61ங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் மாற்றியமைத்த

ஒரு சிறு பசுந்தளிர் தான் அந்த அமைதிப் பள்ளத்தாக்கு. ஒரு காட்டின் அழைப்பு வாழ்க்கைப் பாதையின் போக்கையே மாற்றி விட்டது என்பது ஒரு அற்புதமே

பரிசுத் தொகையான 100 ரூபாயைப் பெற்றுக்கொள்ள இன்ன தேதியில் பரிஷத் மாநாட்டுப் பந்தலுக்கு வரவும்' என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனக்குத் தாங்க முடியாத சந்தோஷம். அம்மாவின் சகோதரிகளுக்கும் ரொம்ப சந்தோஷம். மாலையில் வீட்டிற்கு வந்த அப்பாவிடம் அம்மா விஷயத்தைச் சொன்னார். நான் குப்தன் நாயரின் கடிதத்தைக் காண்பித்தேன். அப்பா ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. அவருடைய முகம்

வாடிவிட்டது. நல்லது என்றோ சந்தோஷம் என்றோ எதுவும் சொல்லவில்லை. 'ஹும்' என்று முன்கியவாறே அப்போதே இறங்கி வெளியே போய்விட்டார். இரவில்தான் திரும்பி வந்தார். 'மகனே, அதை அப்படியே மறந்துவிடு' என்று மட்டும் சொன்னார். அப்பா உள்ளிட்ட தேர்வுக்குழு தான் என் கவிதையைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. ஸ்ரீகுமார் என்ற பெயர் என்னுடையது என்று அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. அந்தப் போட்டி முடிவை காண்சல் செய்யச் சொல்வதற்காகவே அவர் வெளியே சென்றிருக்கிறார். எனக்குப் பயங்கரச் சங்கடமாகிவிட்டது. வி. ஏ. கேசவன் நம்பூதிரிக்குத்தான் அம்முறை பரிசு கிடைத்தது. அக்கா சொன்னதால் நான் அந்தக் கவிதையை மாத்ரூபிக்கு அனுப்பினேன். சிறிது நாட்கள் கழித்து என். வி. கிருஷ்ண வாரியரின் கடிதம் கிடைத்தது. நான் அதை இப்போதும் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறேன். 'பிரியமுள்ள ஸ்ரீகுமார், உங்களுடைய கவிதையை இப்போதுதான் முதன்முதலாகப் படிக்கிறேன். அது என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டது. மாத்ரூபி உடனே பிரசுரிக்க இருக்கிறது. தொடர்ந்து எழுதுங்கள். மாத்ரூபி காத்திருக்கிறது. வாழ்த்துக்கள்' என்பதுதான் கடித வரிகள். முதல் முறை பரிசை நழுவ விட்டதன் வருத்தம் இப்போதுதான் தீர்ந்தது. என். வி. அன்று எங்களுக்கெல்லாம் குருவின் இடத்தில் இருந்தார். அதன் பிறகு இரண்டு முன்று கவிதைகள் அனுப்பினேன். ஸ்ரீகுமார் என்ற பெயரில்தான் எல்லாம் பிரசுரமானது. இச்சமயம் ஒரு தவறு நடந்தது. என் நோட் புக்கிலிருந்து ஒரு கவிதையை யெடுத்து அக்கா பெண்கள் கல்லூரி ஆண்டுமலருக்கு B. சுகதகுமாரி என்ற பெயரில் கொடுத்துவிட்டார். நான் மாத்ரூபிக்கு அனுப்பியிருந்த கவிதைகளில் ஒன்றுதான் அது. கிட்டத்தட்ட ஒரே சமயத்தில் ஸ்ரீகுமார் என்ற பெயரில்

மாத்ரூபியிலும், சுகதகுமாரி என்ற பெயரில் ஆண்டுமலரிலும் பிரசுரமானது. என் தோழிகள் இரண்டையும் வெட்டி யெடுத்து, பத்திரிகை அதிபர் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று என். வி. கிருஷ்ணவாரியருக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். என். வி. அந்தக் கடிதத்தையும், கவிதையையும் ஸ்ரீகுமாருக்கு அனுப்பிவைத்தார். விளக்கம் அளிக்காமலும் கேட்டிருந்தார். நான் மன்னிப்புக் கேட்டு என். வி.க்கு எழுதினேன். இதில் ஏமாற்றுவேலை ஒன்றும் இல்லை; தவறு நேர்ந்துவிட்டது என்றெல்லாம் விளக்கினேன். அப்போது தான் நான் போதேஸ்வரனின் மகள் என்பதையும் என். விக்குத் தெரிவித்தேன். அப்பாவை என். விக்கு நல்ல பரிச்சயமிருந்தது. நான் மீண்டும் கவிதை அனுப்பியபோது, ஸ்ரீகுமார் என்ற பெயரில்தான் பிரசுரிக்க வேண்டும் என்று என். விக்கு எழுதினேன். அவர் அதைப் பொருட்படுத்தவேயில்லை. அடுத்த கவிதையை சுகதகுமாரி என்ற பெயரிலேயே பிரசுரித்தார். அப்படி வேண்டாமே என்று நான் எழுதிய தற்கு, 'அப்படியே இருக்கட்டும். சொந்தப் பெயரிலேயே எழுதினால் போதும்' என்று அவர் எழுதினார். இதற்கிடையில் எனக்கு ஆறு ரூபாய், எட்டு ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்று சன்மானம் வந்துகொண்டிருந்தது. அதற்கெல்லாம் ஸ்ரீகுமாருக்குக் கமிஷன் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவன் பெயரில்தானே கவிதை வந்து கொண்டிருந்தது

ரொமான்ஸ் பற்றி

ரொமான்ஸ் பற்றி நிறைய எழுதியிருக்கிறீர்களே, ரொமான்ஸ் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

ரொமான்ஸ் பற்றி, ரொமான்ஸ் என்ன என்றறியும் முன்பே நிறைய எழுதி இருக்கிறேன்.

முதல் காதல் பற்றி எழுதியிருக்கிறீர்களே?

அதெல்லாம் பாதிப் பாவணைதானே? சினேகம் எனக்கு என்றும் முதன்மையாக இருந்தது. சினேகமில்லாமல் என்னால் வாழ இயலாது. எனக்குத் திரும்பக் கிடைத்ததைப் பற்றி யோசித்தால் துக்கமே மிகுமே. ஏராளமான அன்பை, சினேகத்தை வாரிக் கொடுத்திருக்கிறேன். இனியும் கொடுக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கை ஒரு ஆசுவாசமும் தருகிறது. சினேகம் சிறிது இனிமை தரும். அதைவிட எத்தனையோ மடங்கு அதிகம் கண்ணீரும் தரும். 'ஒரு சிறு பூவில் ஒதுங்கும் அதன் மலர்ச்சி, கடலிலும் கொள்ளாது அதன் கண்ணீர்' என்று சொல்லியிருப்பது போல்தான். திரும்பக் கிடைக்கும் என்றெண்ணி யாரும் நேசிக்க வேண்டாம். வேதனையை மட்டுமே அது தரும்.

துச்சமான நேசத்தைப் பற்றித்தான் நீங்கள் கவிதைகளில் பாடுபொருளாக்கியிருக்கிறீர்கள். நிம்மதியின்மையும் துக்கமுமான ஒரு சூழ்நிலையிலிருந்து உருவானதாகப் பெரும் பாலான கவிதைகளும் உள்ளனவே?

நிம்மதியான நேரம் என் வாழ்வில் மிகக் குறைவே. அது கைவரும்போதுதான் கவிதை எழுதுகிறேன். நிம்மதி மேலும் அதிகரிக்கும்போது எழுதவும் முடிவதில்லை. சந்தோஷத்தின்போதும் என்னால் எழுத முடிவதில்லை.

ஒரு பருவத்திற்கு நாம் வரும்போது நமக்குள் ஒரு விரக்தி ஏற்படும். அதைக் கொண்டதான் நம்மை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள முடியும். நிறைய துக்கங்களும் நெருக்கடிகளும் அனுபவித்திருக்கிறேன். நிறைந்தால் நான் சாதுவான கபாவம் கொண்டவன். எனக்குச் சண்டையிடுவது விரும்பமில்லாதது. போராட்டத்தில் ஈடுபடும் விரும்பமும் எனக்கில்லை. ஆனாலும் எப்போதும் நான் போராடிக்கொண்டே இருக்க

கிறேன். எனக்கு இதில் வருத்தம் உண்டு.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு சபை

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு சபையுடன் இணைந்து செயல்படத் துவங்கிய சூழ்நிலையை விளக்குகிறீர்களா? முதலில் அமைதிப் பள்ளத்தாக்குப் பிரச்சினை.

எங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் மாற்றியமைத்த ஒரு சிறு பசுந்தளிர்ந்தான் அந்த அமைதிப் பள்ளத்தாக்கு. ஒரு காட்டின் அழைப்பு வாழ்க்கைப் பாதையின் போக்கையே மாற்றிவிட்டது என்பது ஒரு அற்புதமே. அமைதிப் பள்ளத்தாக்கைக் குறித்து பேரா. பிரசாத் மாத்ருபூமியில் எழுதிய ஒரு கட்டுரைதான் என்னைத் தூண்டியது. அதை வாசித்த என் மனத்தின் வலி சொல்லில் அடங்காது. அதோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சபை திருவனந்தபுரத்தில் செயல்படுகிறது என்பதையறிந்து நான் அவர்களைத் தேடிப் போனேன். அவர்களோடு என்னை இணைத்துக்கொண்டேன். ஆன்மீக ஈடுபாட்டின் அழைப்பைப் போல மனம் அதில் லயித்துவிட்டது. பார்த்தேயிராத அந்தக் காட்டிற்காக மனது தவிக்கத் தொடங்கியது. கசாப்பிற்காக நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒரு பசுவின் நிலையைப் போன்ற துக்கமாயிருந்தது அது. மழைக்காகத் தவம்செய்துகொண்டிருக்கும் அந்தக் காட்டிற்காக எத்தனை கூட்டங்கள் நடத்தினோம்! சில விஞ்ஞானிகள் சேர்ந்த ஒரு சிறிய குழுவாக இருந்தது அது.

அமைதிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்திற்கெதிரான வேலை நிறுத்தம் உச்சத்திலிருந்த காலகட்டத்தில், powercut சமயத்தில் சுகதகுமாரியை நாலு கெட்ட வார்த்தையாவது சொல்லித் திட்டாத மலையாளிகள் இல்லை. நீங்கள் அன்று, 'காட்டு மரங்களே! உங்களைப் புகழ்ந்து பாட்டுப் பாடிக்கொண்டலை பவள் இவள்' என்று பாடிக்கொண்டு நடந்திருந்தீர்கள். அன்றைய உங்கள் பணியைக் கேரளம் பின்னர் அங்கீகரித்தது என்றாலும் அக்காலத்தில் விமர்சனத்தோடு கூடிய அணுகு முறை எப்படியிருந்தது?

அன்றைய எதிர்மறையான விமர்சனத்தில் எனக்குத் துக்கம் தோன்றியதில்லை. படைக்களத்தில் நின்றுகொண்டு தர்மயுத்தம் செய்பவரின் மனோநிலையிலேயே நான் இருந்தேன். விமர்சனத்தால் மனம் வேதனைப்பட்டதை விடவும், திரும்பி நின்று யுத்தம் செய்வதான போதைதான் எனக்கு அன்றிருந்தது. அந்த வனத்தின் அழைப்பு அந்தளவுக்குப் பலமாக என்னைப் பாதித்திருந்தது. அணுசக்தி நிலையத்தின் பிரச்சினையும் அப்படித்தான். அவர்கள் சொல்வது சரிதான். இங்கே பல நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதனால் நாட்டிற்கு என்ன தீமைகள் உண்டாகும் என்பதை மட்டும் அவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. அவர்கள் தொடங்கிய திட்டங்கள், கல்லட திட்டம் உட்பட, ஊழல்மயமாக இருந்தது. பத்துப் பதினைந்து கோடி மதிப்பீட்டில் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்கள் நூற்றைம்பது, இருநூறு கோடி ரூபாயானாலும் முடிக்க முடியாத நிலைமையில்தான் உள்ளன. அதைப் பற்றியெல்லாம் அவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இந்திய அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்தது. அமைதிப் பள்ளத்தாக்கைக் காப்பாற்றியதற்கு இந்திரா காந்திக்குத்தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும். அடிக்கடி நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று stay வாங்கியதால் அந்தக் காடுகள் அழிவிலிருந்து தப்பின. பூயங்குட்டி, மூச்சிக்குண்டு முதலிய எத்தனையோ காடுகளுக்காக நீதிமன்றம் ஏறியிருக்கிறோம். இனி காடு வெட்டுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. பேர்யா காடு வெட்டப்பட்டதுபோலச் சில திருட்டுத்தனங்கள் நடத்தப்படலாம். வேண்டுமானால் காட்டை அழிக்க முடியாத விதத்தில் கடினமான வனப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை மத்திய அரசு கொண்டுவருமாறு எங்கள் செயல்பாடுகள் வீரியமாக இருந்தன. அன்று எல்லோரும் இதற்கு எதிராயிருந்தார்

கள் மாத்ருபூமி நாளிதழ் உட்பட. நாளிதழ் திட்டத்திற்காக வாதிட்டது. என்.வி. இருந்ததால் மாத்ருபூமி வார இதழ் திட்டத்திற்கு எதிராக இருந்தது. நிர்வாகம் என்.வியை அழைத்து விசாரித்தது. நாளிதழின் கொள்கைக்கெதிராக எதற்கு எழுதினீர்கள் என்று கேட்டது. மென்மையாக என்.வி. பதில் சொன்னார். 'நாளிதழின் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்'. அமைதிப் பள்ளத்தாக்கினைக் காப்பாற்ற முடிந்தது என்பது எங்கள் சிலருடைய வாழ்க்கையில் அபூர்வ வெளிச்சமாக இன்றும் ஒளிர்கிறது.

மரக்கவி

மரக்கவி என்ற செல்லப் பெயரை விரும்புகிறீர்களா?

ஒரு வினையாட்டாகவே தோன்றியது. ரசிக்கத்தக்க விஷயம்தானே. ஒரு compliment அல்லவா அது.

அட்டப்பாடியிலும் பிற ஆதிவாசிகளுக்கு இடையே உங்கள் பணி துவங்கிய சூழ்நிலையைப் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்.

ஆதிவாசிகளுக்கிடையில் செயலாற்றுவதற்காகச் செல்லவில்லை. மூச்சிக்குண்டில் வனம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதற்கு எதிராக பெரிய வழக்கொன்று இருந்தது. அந்தக் காட்டினைக் காப்பாற்றி அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்த வழக்கு. 'The Mafia in the Secretariat is behind this' (தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள ஒரு மோசடிக் கும்பலின் கைவரிசை இதற்குப் பின்னால் உள்ளது) என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு எழுதிய வழக்கு. மூச்சிக்குண்டில் போவதற்கான வழியில்தான் அட்டப்பாடி இருக்கிறது. அட்டப்பாடி அன்று பயங்கரமாகக் காட்சியளித்தது. நூறு நூறு மொட்டைக் குன்றுகள் இறைந்து கிடக்கின்றன. மிக்க கொடுமையான வெயில். மழையைப் பார்த்து எத்தனையோ காலமாயிற்று. புழுதிக்காற்று. ஆதிவாசிக் குடிசைகளில் கொடும் பட்டினியும் கஷ்டமும்! அதைக் கண்டு சகிக்க முடியாமல் இங்கே என்ன செய்ய முடியும் என்று துக்கம் பூண்டு அலமலாந்து நின்றது இப்போதும் நினைவிலிருக்கிறது. 'நாட்டு ராசாக்களே, ஆதிவாசிக்குப் பசிக்கிறது' என்றொரு கட்டுரை நான் எழுதினேன். அன்று கருணாகரன்தான் முதலமைச்சர். 'எனக்கு நாட்டை ஆள்பவரிடம் ஒரு விஷயம் விண்ணப்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் என்றும் வணங்கும் குருவாயூரப்பனை, அந்தப் பசுவானை, நான் அட்டப்பாடியில் கண்டேன். ஒரு மொட்டைக் குன்றின் கீழே, வற்றி வறண்ட ஒரு சோலையின் கீழே, பருத்த வயிறும் சூம்பிப்போன கை காலுமாய் சொறியும் சிரங்குமாக அமர்ந்திருந்த குழந்தை. அந்தக் குழந்தை என் பக்கமாக வா என்று என்னை அழைப்பதாகத் தோன்றியது' என்று நான் முதல்வருக்கு எழுதினேன். ரொம்ப காலம் மனசில் அட்டப்பாடியை ஒரு வலியாகவே கொண்டு நடந்தேன். கொஞ்ச நாட்கள் சென்ற பிறகு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சபையின் நடவடிக்கைகளின் நடுவே, 'அட்டப்பாடியில் மரம் நட நாம் போவோம்' என்று சொன்னேன். என்னுடைய வழக்கமான பிதற்றல்களில் ஒன்றாகவே எல்லோரும் இதைக் கருதினார்கள். நாங்கள் ஒரு திட்டம் தயார் செய்து 'கப்பாத்து' என்ற இந்திய அரசின் ஒரு துறைக்குச்

சமர்ப்பித்தோம். ரொம்ப நாளைய முயற்சியின் பலனாக அவர்கள் எங்களுக்கு அந்தத் திட்டத்துக்கு ஒப்புதல் / அளித்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு வளத்துறையின் அனுமதி பெற்று நூறு ஹெக்டர் பாலைப் பகுதியில் மரம் நடீடோம். எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றித்தான் இதைச் செய்தோம். நாலு பக்கத்தில் இருந்தும் தூற்றினார்கள். முக்கியமாக வளத்துறை. பிறகு பத்திரிகை உலகம்.

பெண்ணின் துக்கம்

ஆதிவாசிப் பெண்களின் பிரச்சினைகளில் இருந்துதான் பெண்கள் பிரச்சினைகளில் நீங்கள் ஈடுபட்டீர்களா?

இல்லை. 1985இல் நாங்கள் 'அபயா' என்றொரு இயக்கம் தொடங்கினோம். மனநல மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சையிலிருந்த பெண்களைக் கண்டபோது அதன் கடுமை விளங்கியது. அதற்கு முன்பு நான் கிராமத்தில் வசிக்கும்போதே அவர்களின் பிரச்சினையைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். அபயா தொடங்கியபோதிருந்தே நிறைய பெண்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் பெண்கள் கமிஷன் எனக்குப் புதுமையாக இருக்கவில்லை. 85 முதல் பெண்களின் பிரச்சினைகளில் நேரடியாக ஈடுபடுவதும், அதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதுமாக இருந்ததால் பெண்கள் கமிஷனின் வேலை எனக்குப் பெரிய பிரச்சினையாயிருக்கவில்லை. பணியாற்ற அதிக வசதியிருந்தது. ஆனால் அப்போது செய்ய இயன்றதைவிட ஆயிரம் மடங்கு பிரச்சினைகள் வந்தன. பிரச்சினைகளின் கரு ஒரே மாதிரி தான்.

அடிப்படையில் ஒரே கதையைத் திரும்பத்திரும்பக் கேட்பது போலல்லவா?

சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பானாலும், பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டாலும், காட்டு மிருகங்களோ நாட்டிலுள்ள யானைகளோ தெரு நாய்களோ பாதிக்கப்பட்டாலும் நாம் அடையும் வேதனை கொஞ்சமல்ல. பெண்கள் மட்டுமின்றி குழந்தைகளும்கூடத்தான். யோசித்துப்பார். இவர்கள் அனைவருடைய துக்கங்களின் தீர்க்க முடியாத ஓராயிரம் கெஞ்சல்களின் உருவம்தான் தர்மம். "அவமானப்பட்ட தர்ம தேவதை, கண்ணீரொழுகும் தன் திருமுகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு நிற்கிறாளே" என்று எப்போதோ எழுதினேன். பெண்ணோ, மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவரோ, ஆதிவாசியோ அல்லது பாதிக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழலோ — எதைப்பற்றிச் சொன்னாலும் இதெல்லாம் அடிப்படையில் கருணையின்மையின் கதைதான். சூன்ய மனம், குரூரம், சுயநலம் இதெல்லாம் ஒருபுறம். ஒடுக்கப்படுவதும், உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதும் மறுபுறம். அது துயரத்தின், அடக்கு முறையின் ஒரு முகத்தைக் காட்டுகிறது. அதைத் தர்மம் என்று அழைக்கலாம். இந்தச் செயல்கள் எல்லாம் வெவ்வேறானவையல்ல, ஒன்றுதான். நான் வெவ்வேறு துறைகளில் பணியாற்றவில்லை. ஒரே வேலையைத்தான் செய்கிறேன். இறைநம்பிக்கை கொண்டுதானா?

ஆமாம். இறைநம்பிக்கை எனக்கு நிறையவே இருக்கிறது. வால்மீகி சொன்னாரே சுலோகம் சோகத்திலிருந்துதான் என்று. புத்தர் சர்வம் துன்பமயம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார். மனித வாழ்க்கை துன்பமில்லாமல் அமையாது. அதைத் தாண்டிச் சென்றால்தான் ஆனந்தம் கிடைக்கும். பற்றற்ற நிலைதான் ஆனந்தம் என்ற ஒரு தரிசனம் இந்தியாவில் இருக்கிறது. அங்கே சென்றுசேர எனக்கு இனியும்

ஜென்மங்கள் பல கடக்க வேண்டும்.

நீங்கள் கிருஷ்ணபக்தைதானே? எல்லாம் கிருஷ்ண லீலையாகக் காணமுடியாதா?

பகவானின் லீலைகள்தான் என்று புரிவதற்கு ஞானம் உண்டாக வேண்டும். அதுவரை மனம் குமுறிக்கொண்டேயிருக்கும். என் மனது இன்றும் அவ்வளவு தூரம் முதிர்ச்சியடையவில்லை.

கவிதையை நோக்கிச் செல்வோம். பெண்களுக்கான ஒரு தனிமொழியில் எழுதவேண்டும் என்கிறார்களே சிலர்?

எனக்கு அப்படியான அபிப்பிராயம் இல்லை. இலக்கியத்தில் மொழியை அப்படிப் பகுத்துக்கொள்ள முடியாது. பெண்ணின் வேதனையை எழுதும்போதும், பறவையின் வேதனையை எழுதும்போதும் அதற்கிணக்கமான மொழி தானாகவே வரும். தனிமொழி என்ற வரையறைக்குள் நல்ல இலக்கியம் ஜனிப்பதில்லை.

நீங்கள் முடித்துக்கொடுத்த இரண்டு முக்கியத் திட்டங்களிலும் மத்திய அரசாங்கம்தான் அதற்குத் தேவையான உதவிகள் செய்தது. மாநில அரசாங்கம் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்கும் மற்றவற்றுக்கும் போதுமான ஆர்வம் காட்டியிருக்கிறதா?

மாநில அரசு எப்போதும் பல முன்னணிகள் இணைந்த கூட்டணி அரசுதானே. அதற்கு நிறைய எல்லைகள் இருக்கின்றன. அந்த எல்லைக்குள்ளே நின்றுகொண்டு தான் அது செயல்பட முடியும். மத்திய அரசின் வனப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை அவர்கள் அனுசரித்துத்தான் செல்ல வேண்டும். இங்கே ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகளில் தோல்வி மட்டுமே சந்திக்கும் அரசுதான் இருக்கிறது. வழக்குகளைத் தோல்வியடையச் செய்வதில் ஸ்பெஷலிஸ்டுகளான வக்கீல்களும், வழக்குகளில் தோற்பதற்கான எல்லா வழிமுறைகளையும்

சினேகம் சிறிது இனிமை தரும். அதைவிட எத்தனையோ மடங்கு அதிகம் கண்ணீரும் தரும். 'ஒரு சிறு பூவில் ஒதுங்கும் அதன் மலர்ச்சி. கடலிலும் கொள்ளாது அதன் கண்ணீர்' என்று சொல்லியிருப்பது போல்தான். திரும்பக் கிடைக்கும் என்றெண்ணி யாரும் நேசிக்க வேண்டாம். வேதனையை மட்டுமே அது தரும்.

கையாளும் வளத்துறையும், வருவாய்த்துறையும் எதிராளியை வெற்றியடையச் செய்வதில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. வழக்குகளில் தோல்வியடைந்ததால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் வனபூமி நமக்கு நஷ்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சற்றுத் தெளிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிறைய வனங்கள் திரும்பக் கிடைத்துள்ளன. வனத்தைக் கொள்ளையடிப்போருக்கு எதிராகக் கடினமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுகின்றன இப்போது. ஆனால் ஏதாவது ஒரு நதியை நம்மால் காப்பாற்ற முடிந்திருக்கிறதா? ஆற்றில் மணல் எடுத்தல் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். என்றாலும் ஏதாவது ஒரு நதி கழிவுகள் சுமக்காமல் பாய்கிறதா? எல்லா வயல்களும் குளங்களும் காண்கீர்ட் காடுகளாகின்றன. உலகெங்கும் தடைசெய்யப்பட்ட கிரும்பி நாசினிகள் நம் நாட்டில் தாராளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதெல்லாம் நடைபெறும் ஒரு மாநிலம் 100 சதவீத எழுத்தறிவு பெற்றதெனவும் அரசியல் அறிவு கூடுதல் உண்டெனவும் சொல்வதன் அர்த்த சூன்யத்தைக் குறித்து ஆலோசித்துப் பார். வாழ்க்கையின் அடிப்படாத் தேவைகள்தான் இவை. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு வாரியம், புகைப் பரிசோதனை நிலையம் என்று இவற்றைக் காப்பாற்ற ஏராளமான துறைகளும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நதியிலும் கலக்கப்படுகின்ற ரசாயனக் கழிவுகள், வாகனங்கள் வெளியேற்றும் புகை, இவற்றுக்கு எதிராக ஜனங்கள் உணர்வு கொள்ளவேண்டும். அரசியல் கட்சிகளைப் பிடித்து உலுக்கி, அரசின் கவனத்தைத் திருப்பி

அதைச் செய்விக்க வேண்டும். சட்டத் திருத்தங்களினால் இதற்குப் பரிகாரம் காணமுடியுமா?

சட்டம் இருக்கிறது, காகிதத்தில். திரும்பத்திரும்ப வழக்குப் போட வேண்டும். ஓராயிரம் வழக்குகளில் அரசையும், துறைகளையும் நெருக்க வேண்டும். நீதிமன்றம் தலையிடும்போது, அரசு அதைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படும். முன்பு போல ஒரு சிலரை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு தர்ணா நடத்துவதில் பலனில்லை. நாம் நூறு பேரைத் திரட்டினால் அரசியல் கட்சிகள் லட்சம் பேரைத் திரட்டலாம். ஜனக் கூட்டத்தைத் தூண்டிவிடுவதால் பலனொன்றும் இல்லை.

உங்களைக் காணவரும் பெரும்பான்மையான பெண்கள் மதுப்பழக்கத்தினால் ஏற்படும் கொடுமைகள் குறித்து முறையிடுகிறார்களா?

தாராளமாக. மரணங்களைப் பற்றியல்ல. வீட்டில் பட்டினியும் அடி உதையும் குழந்தைகளை அவமானப்படுத்துவதும் உட்பட ஆயிரக்கணக்கான புகார்கள் பெண்களிடமிருந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் அவர்களை அழைத்துப் பேசுவோம். உபதேசிப்போம். மதுப்பழக்கத்தினின்று விடுபடுவதற்கான வழிகளைச் சொல்லிக் கொடுப்போம். ஒருவழியிலும் அவனைத் திருத்த முடியாவிட்டால் அந்தப் பெண்ணிடம் 'நீ போய் வேலை ஏதாவது செய்து பிழைத்துக்கொள்' என்று சொல்வோம். இந்த இரண்டு தீர்வுகளையே சொல்ல முடியும். அதிலிருந்து கரையேறினால் அந்தப் பெண்ணுடைய, குழந்தைகளுடைய அதிர்ஷ்டம். நிறைய பேர் சிகிச்சைக்காக வருகிறார்கள். எனினும் குடும்பங்கள் சிதைந்து போவது தினந்தோறும் நடந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது.

பெண்களுக்கும் சொத்தில் பங்கு என்ற நிலை இருந்தால் இந்த நிலை சற்று மாறாமல்லவா? பழைய சம்பிரதாயத்தில் நாயர் பெண்களுக்காவது சொத்தை நிர்வாகம் செய்யும் உரிமையிருந்ததே?

உண்மை. பல வீடுகளில் தாய்மாமன்கள் தான்தோன்றித்தனம் காண்பித்தாலும் பெண்ணின் சம்மதமின்றி ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இல்லையென்றால் பிள்ளைகள் தலையிடுவார்கள். அந்தளவுக்கு உரிமைகள் இருந்தது நாயர் சமூகப் பெண்களுக்கு. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பும், மேரி ராய் வழக்குமெல்லாம் தீர்ந்த பிறகும் கிருஸ்துவப் பெண்கள் இப்போதும் அவரவர் இடத்திலேயே நிற்கிறார்கள். உயில் எழுதி ஆண் மக்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் பார்த்து என்ன கொடுத்தாலும் போதும் என்ற நினைப்பில் பெண்களும் நிற்கிறார்கள்.

முஸ்லீம் பெண்கள்

முஸ்லீம் பெண்கள் படும் அவஸ்தை...?

நான் நன்றாகக் குர்ஆன் படித்திருக்கிறேன். இன்ன, இன்ன நிலையில் மட்டுமே தலாக் சொல்ல வேண்டும் என்று குர்ஆன் உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவனவனுடைய சுகத்திற்காக ஓர் இளம் பெண்ணைப் பார்த்தவுடன் போய்க் கல்யாணம் செய்துகொள்ளச் சொல்லவில்லை. பாதுகாவலர் இல்லாத பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம், அதுவும் முதல்

மனைவியின் சம்மதம் வாங்கிய பிறகு. அது போல் விவாகரத்து செய்வதாயினும் தன் நிலைமைக்குத் தக்கவாறு வாழ்வதற்கான ஊதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பெண்ணின் சொத்தை வரதட்சிணை என்று சொல்லி வாங்கிக்கொள்ளும்படி குர்ஆன் சொல்லவில்லை. பெண்ணிற்குக் கொடுக்கவே சொல்கிறது. வரதட்சிணையும் வாங்கி மூன்றுமுறை தலாக்கும் சொல்லி, மூன்று நான்கு கல்யாணமும் செய்துகொண்டு பெண்களைக் கண்ணீரில் குளிக்க வைத்து, குழந்தைகளைத் தகப்பனில்லாதவர்களாக

ஆக்கும்படி எந்த வேதப் புத்தகமும் சொன்னதில்லை. இது இந்தச் சமூகத்தின் உரிமைமீறல், சமூக நிந்தனை. இதற்கெதிராகப் போராட வருவதற்கு முஸ்லீம் பெண்கள் முன்வருவதில்லை. முன்வருவோர் அடக்கப்படுகிறார்கள். எங்களைப் போலுள்ளவர்கள் ஏதேனும் சொன்னால் நீ இதில் எப்படித் தலையிடலாம், நீ ஹிந்துவல்லவா என்று சொல்லி எங்களுக்கு எதிராகத் திரும்புகிறார்கள். இதற்கு ஒரு பரிகாரம்தான் இருக்கிறது. நம்புதிரிகளுக்கிடையில் அநாசாரம் ஏற்பட்டபோது விரியமிக்க இளைஞர் அமைப்புகள் உருவானது மாதிரி முற்போக்கு மனோபாவம் கொண்ட முஸ்லீம் இளைஞர்கள் முன்வந்து அவர்களின் தாய்மாரின், சகோதரிகளின் கண்ணரைத் துடைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், அந்தப் பெண்களின் சாபம் என்றென்றும் அந்தச் சமுதாயத்தில் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும்.

உங்களிடம் வருவோரில் முஸ்லீம் பெண்களும் இருக்கிறார்களா?

ஒரு காரணமுமின்றித் தலாக் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சொல்லிக் குழந்தைகளோடு அழுதுகொண்டே வருகின்ற எத்தனை பெண்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் தெரியுமா? இதையெல்லாம் மதத் தலைவர்கள் பார்ப்பதில்லையா? இவர்கள் என்ன குற்றத்திற்காக இப்படி அவதிப்படுகிறார்கள்? வேறு இனப் பெண்களுக்காவது நீதிமன்றம் செல்வதற்கான உரிமை உண்டு. இவர்களுக்கு அதுவும் இல்லை. எனினும் இப்போதெல்லாம் நீதிமன்றம் போகிறார்கள். ஜீவனாம்சம் பெறுவதற்கான தைரியம் சிலருக்காவது வந்திருக்கிறது.

திருமணம் என்ற ஸ்தாபனத்தின் தற்போதைய நிலை குறித்து உங்கள் சொந்த அனுபவத்திலிருந்து என்ன சொல்கிறீர்கள்?

திருமணம் இன்று ஒரு பெரிய வியாபாரமாக மாறியுள்ளது, குறைந்த அளவிலான காதல் திருமணங்கள் தவிர. எவ்வளவு பணம், எவ்வளவு பணம் என்று கேட்க இருபுறமும் ஒரு சங்கடமுமில்லை. என் மகனுக்கு இவ்வளவு நகை, பணம் வேண்டும் என்று சொல்வது பெண்களேதான். சமூகம் முற்றிலுமாக இதை அங்கீகரித்துவிட்டது. இஸ்லாத்தில் மணமகன் மணமகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாயர்களிடையில் சொத்தும், வரதட்சிணையும் கேட்டுச் செல்வோரைத் துரத்தியடிப்பார்கள் அன்றைய வீட்டுப் பெரியவர்கள். பெண்ணிற்குக் குடும்பத்தில் முழு உரிமைகளும் இருந்தன. பெண்ணைப் பொன்னாக நினைத்த காலம் அது. இன்று எல்லா மதத்தினரும் பணம் வைத்தால் தான் பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு போவோம் என்கிறார்கள். அந்தளவிற்குப் பெண்ணின் நிலை பரிதாபத்திற்கு

குரியதாகிவிட்டது. இதில் அந்தப் பெண்ணுக்கும் வருத்தமில்லை. விளம்பரங்களில் பார்ப்பதைப் போல் சுழுத்திலிருந்து பாதம்வரை நகையணிந்து Bank balance முமாகப் புருஷன் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதுதான் பெண்ணின் விருப்பம்; அது சரியல்ல என்ற எண்ணம் அவளுக்கு வருவதில்லை. நாம் அவர்களைச் சென்றடைவதை விடவும் நூறாயிரம் மடங்கு வேகத்தில் விளம்பரங்களால் முடியும்; சினிமாவால் முடியும். கிலோ கணக்கில் நகைகளை உச்சி முதல் உள்ளங் கால்வரை அணியவேண்டும் என்று விளம்பரங்கள் சொல்லும்போது அதுவேதான் அழகு என்று நினைக்கின்ற பெண்களை என்ன சொல்ல முடியும்?

பெண்ணியம்

பெண்ணியச் சிந்தனையை உட்கொண்ட பெண்கள், கூடுதலான சுதந்திர உணர்வு கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களிடையில் திருமண முறிவும் அதிகமாக உள்ளது. உடைய வேண்டிய குடும்பங்கள்தான் அவை என்பது ஒரு வாதமாக இருக்கிறதே?

பெண்ணியத்தை வரம்பு மீறிய

சுதந்திரமென்று வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். பெண் அவளுடைய சுயத்தையும், தனிமையையும், மரியாதையையும் மதித்து ஆணுக்குச் சமமாக முன்னேறிச் செல்வதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுப்பது என்பதுதான் பெண்ணியத்தின் லட்சியமாக இருக்கவேண்டும். டெல்லியில் ஒரு கூட்டத்திற்கு நான் போயிருந்தபோது அங்கே தீவிரமான ஒரு பெண்ணியவாதி ஜீன்ஸ், ஷூ

பெண்ணின் வேதனையை எழுதும் போதும், பறவையின் வேதனையை எழுதும்போதும் அதற்கிணக்கமான மொழி தானாகவே வரும். தனிமொழி என்ற வரையறைக்குள் நல்ல இலக்கியம் ஜனிப்பதில்லை.

அணிந்து இரண்டு கால்களையும் தூக்கி எங்கள் முன் போடப்பட்டிருந்த மேஜையின் மீது வைத்தார். ஷூக்கள் என் முகத்திற்கு நோக்க. சாய்ந்து அமர்ந்தவாறு சிகரெட் புகைக்க ஆரம்பித்தார். எனக்குப் பரிச்சயமில்லாத பெண்மணி. நாலைந்து நிமிடம் சகித்துக்கொண்டிருந்த நான், 'நீங்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்? ஏசி. அறையில் அமர்ந்துகொண்டு எதற்குப் புகைக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டேன். 'Just to irritate those fellows' என்று பதில் வந்தது. அங்கே பல ஆண்களும் இருந்தார்கள். நான், 'But you are irritating me also, காலைக் கீழே இறக்கி வையுங்கள். மரியாதையாக அமர்ந்து, அந்தச் சிகரெட்டையும் அணைத்து விடுங்கள்' என்றேன். அப்பெண்மணி சிரித்துக் கொண்டே நான் சொன்னபடி செய்தாள். பெண்ணிய பெண்ணும் அதன் அடுத்த முனையில் சென்று நிற்பதன் குழப்பம்தான் இது.

இது அவ்வளவு சுலபமானதா? நம்முடைய சமுதாய அமைப்பில் பெண்களுக்கான சுதந்திரம் தடை செய்யப்பட்ட அடையாளங்கள் இருக்கின்றதே? பெண் பேசக் கூடாது, சிரிக்கக் கூடாது என்பதான கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் இருக்கிறதே?

என்ன துன்பம் வந்தாலும் எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது; சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அது சொல்லும் செய்தி. அப்பாவின் கொடுமையானாலும், மாமாவின் கொடுமையானாலும், வீட்டிற்கு வருபவரின் கொடுமையானாலும் பேசாமல் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. ஒத்துப்போதல், விட்டுக்கொடுத்தல் என்பதும், பேசாமல் அனுசரித்தல் என்பதும் இரண்டு வகையைச் சாரும். சமாதானம் அடைதல், அன்பினால் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் காணாதல் என்பதெல்லாம் பெண்ணால்

தான் முடியும். இது சினேகத்தின் அடிமைத்தனமாகும். அல்லாமல் என்றென்றும் கொடுமையெனில் ஒரு பெண்ணாலும் நிலைத்து நிற்க முடியாது.

விவாகரத்துக்கள் இப்படிப் பெருகுவது நல்லதற்கா?

கொஞ்சமும் நல்லதற்கல்ல. குடும்பம் என்ற சங்கல்பம் மாறினால் மேற்கத்திய நாடுகளில் பரவியுள்ள depression இங்கேயும் அதிகரிக்கும். வீடு என்பது தலை சாய்க்க ஓரிடம். ஆதரவளிக்கும் தாய்மடி. இதெல்லாம் நமக்கு முக்கியம். குழந்தைகளுக்கு அது மிகவும் பலம் தரும் விஷயம். சிதிலமடைந்த குடும்பங்களின் குழந்தைகள்தான் அதிக அளவில் குற்றவாளிகள் ஆகிறார்கள்; விபசாரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். குடும்பம் பவித்திரமானது. ஆணும் பெண்ணும் இணைந்துதான் அதன் புனிதத்தைக் காக்க வேண்டும். பெண் மட்டும் செய்யட்டும் என்று சொல்லும் காலம் மலையேறிவிட்டது. எனினும் கூடுதலான பொறுமையும் அன்பினால் எல்லாவற்றையும் சகித்துக்கொள்வதும் பெண் தான். அது பெண்ணின் சபாவம். அவள் அதைத்தான் செய்வாள். அவள்தான் தாய். ஒரு குழந்தையை வளர்த்துப் பெரியதாக்க வேண்டிய பொறுமை யாருக்கு இருக்கிறது? ஆண் - பெண் உறவு குறித்த உங்களின் பார்வை என்ன?

சுக துக்கங்களில் ஒன்றாகப் பங்கெடுத்து, பாரத்தை ஒன்றாகச் சுமந்து, அன்பைப் பகிர்ந்து முன்னேறிச் செல்ல இயல வேண்டும். அது ஒரு ideal situation என்பதெல்லாம் தெரியவேண்டும். நம் முன் உள்ள லட்சியம் அதுவாக இருக்கவேண்டும். நான், நான் என்ற சிந்தனையை விட்டு நீ, நீ என்றும் இருவரும் சிந்திக்க வேண்டும். தனது நலனைவிட தன்

குழந்தைகளுக்கு என்ன சம்பவிக்கும் என்றும் சிந்திக்க வேண்டும். மிகவும் பழமையான அபிப்பிராயங்கள்தான் என்னுடையது.

இப்போதெல்லாம் காலம் மாறிவிட்டது. நீங்கள் குழந்தையைக் கவனித்துக்கொள்கிறீர்களா அல்லது சமையல் பண்ணுகிறீர்களா என்று பெண்கள் கேட்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

வேலைக்குப் போகும் பெண்களெனில் அப்படித்தான் இருக்கமுடியும். அந்தக் காலத்தில், நீ டீ போட்டு, நீயே குழந்தையைக் குளிப்பாட்டி, வீடு சுத்தம் பண்ணி, சமையல் செய்து, சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு, என் துணிகளையும் துவைத்து, செருப்புத் துடைத்து வைத்து, பத்திரிகையை என் கையில் திணித்துவிட்டு ஆபீஸிற்குப் போ என்று சொல்வது மாதிரியான காலம் இனியில்லை. அது சாத்தியமில்லை என்பது ஆண்களுக்கும் புரிந்திருக்கிறது.

பலாத்காரத்திற்குள்ளாகும் பெண்களின் கதைகள் இப்போது தகவல் தொடர்பு சாதனங்களில் தாராளமாக வருகிறது. அந்தக் காலத்திலும் இதெல்லாம் இருந்ததல்லவா?

பலாத்காரம் என்றுமே இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. இன்று நம்முடைய Criminal மனோபாவம் கூடியபோது பலாத்காரத்தின் அகலமும் நீளமும் கூடிவிட்டது. ஒரு விஷயம் கவனித்திருக்கிறாயா? பலாத்கார கேஸ்களிலெல்லாம் the victim is victimized again and again. சூர்யநெல்லியிலும், விதூராவிலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு அப்புறம் வாழ்க்கையில் நிம்மதியில்லை, பாதுகாப்பில்லை, சமாதானமில்லை. அந்தப் பெண்களை இம்சித்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டாலும் வெளியே வந்த பிறகு உத்தமனாக நடப்பார்கள். பாதிக்கப்பட்டோர் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள்?

அபயா

‘அபயா’வுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளும் இக்கட்டுகளும் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

திருவனந்தபுரம் மனநல விடுதியின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் காண நேர்ந்தபோதுதான் ‘அபயா’வைக் குறித்து ஆலோசிக்கத் தொடங்கினோம். 150 வருடங்களாகப் புறவுலகு அறியாமல் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு விடுதியாக அது இருந்தது. நாஜி சித்திரவதைக் கூடம் போல இருந்தது அந்த இடம். முடை நாற்றமும், பட்டினியும், நிர்வாணமும், பெண் விற்பனையும் நடக்கும் இடங்களாகத்தான் இருந்தன கேரளத்தின் மூன்று மனநோய் மருத்துவமனைகளும். இதைக் கண்ணூற்று இதயம் தகர்ந்து தான் ‘அபயா’வைத் தொடங்கினோம். பத்திரிகையாளர்களையும், எம். எல். ஏக்களையும், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களையும் கவனிக்க வைத்து, மருத்துவமனையின் பரிதாபமான நிலைமையைச் சீரடையச் செய்வது என்பது தான் எங்களின் முதல் முயற்சியாக இருந்தது. பிறகு கூட்டங்களும் கறுப்புக் கொடிப் போராட்டமும் நடத்தினோம். மக்களிடமிருந்து கையெழுத்துச் சேகரித்து அனுப்புவது, பிரதம மந்திரிக்குக் கடிதம் அனுப்புவது என்றெல்லாம் செய்தோம். கோழிக்கோட்டிலும் திருச்சூரிலுமுள்ள மருத்துவமனைகளின் நிலைமை திருவனந்தபுரத்தைவிட மிகவும் மோசமாக உள்ளதாக அறிந்தோம். கோழிக்கோட்டில் நடந்த பேரணி எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 600 பேர் பங்கெடுத்தார்கள். மனநல விடுதியில் மனிதாபிமானத்தை நிலை நிறுத்துங்கள் என்று கோஷம் இட்டபடி கொட்டும் மழையில் நனைந்துகொண்டே நான் கைந்து கிலோமீட்டர் அலைந்தோம். எப்படி உலுக்கினாலும் சர்க்கார் என்ற ஜடத்தை அசைக்க முடியாது என்பது தெரிந்தேயிருந்ததால் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தோம். ஜஸ்டிஸ் நரேந்திரன் தலைமையிலான கமிஷனிடம் நீதி விசாரணை செய்யுமாறு உத்தரவிட்டது உயர் நீதிமன்றம். இதன் மூலம் கேரளத்தின் மூன்று மனநல மருத்துவமனைகளின் நிலைமையும் சிறிது மேன்மையடைந்தது. 150 வருடங்களுக்குப் பிறகு மனநல விடுதிகளின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. பத்திரிகையாளர்களும், வெளியாட்களும் அங்கே பார்வையிட்டலாம் என்ற நிலை வந்தது. இப்போதும் உச்ச நீதி மன்றத்தில் மானிட்டரிங் கமிட்டி செயல்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் மாதத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை ஒன்று கூடி மருத்துவமனையைப் பார்வையிடுவது, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களுக்கான ஆலோசனைகளை வழங்குவது போன்றவற்றைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்படியெல்லாமிருப்பினும் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் மனநோயாளிகள்தான். அவர்களுக்காக இனியும் நிறைய செய்ய வேண்டியுள்ளன. ஆகக் கடைசியாக நான் முயன்று தோற்று நிற்கும் ஒரு விஷயத்தையும் சொல்ல வேண்டும். மருத்துவமனையிலிருந்து வெளியேறுவோருக்கான ஒரு கருணை இல்லம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொடங்க வேண்டும் என்று சொல்லி விரிவான ஒரு திட்டத்தை அரசிற்கு அளித்தது மட்டுமின்றித் திட்ட வாரியத்தின் முன்பும் சமர்ப்பித்தோம். அரசு அதை அங்கீகரித்தது. தொகையையும் அனுமதித்தது. பிறகு என் நடந்தது என்பது தெரியவில்லை. நானும் டாக்டர் பி. ஏ. குமாரும் நிறைய தடவை ஏறி இறங்கினோம். பலனொன்றும் ஏற்படாததால் தற்சமயம் இந்த முயற்சியை நிறுத்தி வைத்துள்ளோம். இதைக் கண்டிப்பாகத் தொடங்கத் தான் வேண்டும். உங்கள் வீட்டில் ஒரு மனநோயாளி இருப்பதாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். மருத்துவமனையில் சேர்த்தால் பழைய நிலையில், மரணம்வரை அங்கேயே இருக்க வைக்கலாம். லஞ்சம் கொடுத்தால் போதும். இப்பொழுது, நோய் குறைந்தவுடன் வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடு

வார்கள். வீட்டிற்கு வந்த பிறகு மருந்தைச் சரிவர உட்கொள்ள மாட்டார்கள். எளியவர்களுக்கு மருந்து வாங்கப் பணமிருக்காது. மீண்டும் நோயாளியின் நிலை மோசமடையும். இரண்டு மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு பழையபடி மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டியிருக்கும். Revolving door syndrome என்று சொல்வார்கள். இதற்காகத்தான் கருணை இல்லம் அவசியம் என்று சொல்கிறேன். அதைச் செய்ய, சீராக்க முடியாமல் போனதில் எனக்கு வருத்தமிருக்கிறது. ‘கொல்லுவது எப்படி?’ என்று நான் ஒரு கவிதையெழுதியிருக்கிறேன். நிறைய பெற்றோர் என்னிடம் கேட்ட கேள்விதான் இது. எங்கள் காலத்திற்குப் பிறகு இந்தக் குழந்தையின் கதி என்ன என்று யோசித்துக் கவலைக்குள்ளாகும் நிறைய பேர் கேரளத்தில் இருக்கிறார்கள்.

பத்துப் பதினைந்து கருணை இல்லங்கள் இந்தக் குழந்தைகளை மனிதத் தன்மையோடு கவனித்துக்கொண்டால் இதற்குப் பரிசாரமுண்டாகும். பணக்காரர்களுக்காக அல்ல, எளியவர்கள் தெருக்களில் அலைந்து திரியாமல் இருப்பதற்காகவும், கல்லெறிபடாமல் மரணத்தைத் தழுவ ஓரிடம் வேண்டியும் இது. என் வாழ்க்கையின் மிகப்பெரிய விருப்பம். அபயாவிடம் இதற்கெல்லாம் செலவு செய்யப் பணமில்லை.

‘அபயா’வின் செயல்பாடுகளுக்கு வேண்டிய பணம் எங்கேயிருந்து கிடைக்கிறது?

‘அபயா’விற்குக் கீழே ஐந்தாறு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. மனநோயாளிகளுக்கு, அபயம் தேடி வரும் பெண்களுக்கு, குழந்தைகளுக்கு என அவரவர்களுக்கு வேண்டிய ஸ்தாபனங்கள். De addiction centre, Day care centre for Mental patients அதாவது பகல்வீடு. இதற்கெல்லாம் வேண்டிய உதவித்தொகை அரசிடமிருந்தோ, சமூகத்திடமிருந்தோ பெற வேண்டியுள்ளது. இது ஏதாவது மதத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்டிருந்தால் அவர்களின் உதவி கிடைத்திருக்கும். அப்போது வேலை செய்தால் மட்டும் போதும். பணம் சேகரிக்க அலைய வேண்டியிருக்காது. இப்போது இரண்டையும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அரசு மிகவும் குறைந்த தொகைதான் தருகிறது. ஒரு நோயாளிக்கு 250 ரூபாய். இப்போது 50 ரூபாய் மருந்திற்காக அனுமதித்துள்ளது. மருந்திற்கு மட்டும் 450 ரூபாய் வேண்டும். இதில் எதுவுமே சரியான நேரத்திற்கு வந்து சேருவதில்லை. வருடங்கள் பல சென்ற பிறகே தருவார்கள். எப்போதும் பொருளாதாரச் சிக்கல் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். நரகத்திலிருந்து வெளியேறி வந்த நாற்பது பெண்குழந்தைகள் எங்களுடன் இருக்கிறார்கள். நாற்பது பேருக்கும் கல்வி அளிக்கிறோம். அமெரிக்காவில் விளையாட்டுப் பொம்மைகள் தொழிற்சாலை வைத்திருக்கும் ஒரு நண்பர் கட்டிடம் கட்டித் தந்திருக்கிறார். அது மட்டுமே உள்ளது. வேறு யாரும் அந்தளவுக்கு உதவவில்லை. அயல்நாட்டு ஏஜென்சிகளோடு அடல்லாம் எங்களுக்குத் தொடர்பில்லை. வெளிநாடுகளில் உள்ள பல மலையாள நண்பர்கள் உதவுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் தினசரி ஒரு ரூபாய் எங்களுக்காக ஒதுக்கி வைக்கின்ற குடும்பப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பிச்சைப் பாத்திரத்தில் விழுவதைக் கொண்டு நெருக்கடியில்

முன்னேறிச் செல்வதற்கும். 'அபயா'வுக்குப் பொருளாதாரச் சிக்கல் ஒரு பெரிய விஷயமல்ல. அது முன்னேற்றத்திற்குத் தடை யாகிறதே என்ற கவலைதான் உள்ளது.

பெண்கள் கமிஷன்

பெண்கள் கமிஷனின் கண்காணிப்புக் குழு தேவையான அளவு கண்காணிக்கவில்லை என்றொரு கருத்து இருக்கிறதே?

பெண்களின் பிரச்சினைகளை அணுகுவதற்கான முதல் கமிஷன்தான் இந்தப் பெண்கள் கமிஷன். அதற்கொரு முன்மாதிரி இல்லை. அதுவே தன்னை ஒரு முன்மாதிரியாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. பெண்கள் கமிஷனுக்குக் கடுமையான விதிமுறை உள்ளது. அதில் ஏராளமான குறைபாடுகள் உள்ளன என்பதுதான் பெரிய சிக்கல். அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கக் கடுமையான சட்டங்கள் இயற்றப்பட வேண்டும். ஐந்து வருடங்கள் கடந்த பிறகும் சட்டங்களை உருவாக்க முடியவில்லை. அது முன்வைக்கின்ற சட்ட ஆலோசனைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டிய பொறுப்பு சட்டத் துறைக்கு உண்டு. அதெல்லாம் எதுவும் இதுவரை நடக்கவில்லை. சட்டங்கள் இல்லாமல் விதி முறைகளை வைத்துக்கொண்டு நிர்வகிப்பது மிகவும் கடினம். சட்டங்கள் இல்லாமல் இதெல்லாம் செய்வதற்கு உங்களுக்கு ஏது உரிமை என்று நிதிமன்றம் கேட்டால் எங்களுக்குத் தலைகுனிந்து நிற்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. சரி என்று தோன்றும் வழியாக முன்னேறிச் செல்லவே எங்களால் முடிந்திருக்கிறது. ரொம்பக் குறைச்சலான தொகைதான் இதற்காக அனுமதிக்கப்பட்டது. பதவிகள் தந்தார்கள். எனக்கு காபினெட் ரேங்க் தந்தார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு deputy speaker ரேங்க் தந்தார்கள். பதவிகளுக்குத் தகுந்த செளகரியங்களை அரசு தரவில்லை. ஆறு உறுப்பினர்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு கார்தான் தந்தார்கள்.

அரசியல் வன்முறை

குடும்பக் கலகம்தான் அறுபது சதவீத வழக்குகளுக்கும் காரணம் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். மீதியெல்லாம் அரசியல் வன்முறைகள்தானா?

அரசியலில் குறைவுதான். சொத்துரிமை, அவமானம் என்றிப்படி ஒரு புத்தகமெழுதத் தேவையான வழக்குகள் என் மனசில் இருக்கிறது. ஒரு வழக்கைச் சொல்கிறேன். எனக்கு ஒரு அநாமதேயக் கடிதம் கிடைத்தது. திருவனந்த புரத்தில் ஒரு அரசு ஊழியர் அவரது வயதான தாயை வீட்டின் முற்றத்தில் படுக்க வைத்திருக்கிறார். வெயிலாலும் மழையாலும் அவர் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். பெண்கள் கமிஷன் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். நாங்கள் அயல்வாசிகள். 'சண்டை எதுவும் வராமல் இருப்ப தற்காகத்தான் இப்படி அனாமதேயக் கடிதம் எழுதுகிறோம்' என்று அந்தக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தது. நான் இரண்டு பெண் காவலர்களை அனுப்பினேன். போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்த ஒரு போலீஸ்காரி என் முன் நின்று அழுதாள். அந்தக் காட்சியைக் காணச் சிக்கலில்லையென்றும் சொன்னாள். ஒரு மாடிக் கட்டிடம். அதன் சுவரோடு சேர்ந்த முற்றத்தில் கிழிந்த பாயில் 84 வயதுள்ள தாயைப் படுக்க வைத்திருக்கிறார்கள். அருகில் ஒரு பிளாஸ்டிக் ஷீட் இருக்கிறது. ஒரு பாத்திரத்தில் கஞ்சி. காக்காய் கொத்தி எச்சிலாக்கி வைத்திருக்கிறது. சில சட்டங்களை அனுசரித்தே எங்களால்

எதிராளியை அழைக்க முடியும். நாங்கள் டி.ஐ.ஜியை அணுகி, 'எப்படியாவது அந்த ஆளை இங்கே அழைத்துவர வேண்டும். அதற்கு ஒரு சட்டமும் பார்க்க வேண்டாம்' என்று கூறினோம். அந்த ஆள் வழக்குத் தொடர்ந்தால் தொடரட்டும் என்று எண்ணினோம். அப்போதே ஒரு சம்மன் எழுதி போலீஸ்காரரிடம் கொடுத்தனுப்பி ஆளை வரவழைத்தோம். ஏன் நீங்கள் அம்மாவை முற்றத்தில் படுக்க வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு, அம்மா பாயிலேயே மலஜலம் கழிப்பதால் என்று பதிலளித்தார். உங்கள் குழந்தைகள் சின்னஞ்சிறுசுகளாயிருந்தபோது முற்றத்தில்தான் படுக்க வைத்திருந்தீர்களா என்று நான் கேட்டேன். ஒன்றும் பேசாமல் தலைகுனிந்தபடி நின்றிருந்தார். எனக்குக் கோபமும் சங்கடமும் ஒருசேர வந்தது. நான் முன்னெப்போதும் பேசியிராத கடின வசை மொழியில் அந்த மனிதனைத் திட்டித்தீர்த்தேன். நாளை உங்களுக்கும் இது நடக்கும் என்று சபித்தேன். 'இது என் குற்றமில்லை. இதையெல்லாம் செய்வதில் என் மனைவிக்கு விருப்ப மில்லை, சம்மதமுமில்லை' என்றார். மனைவியும் வேலைக்குப் போகிறாள். 'சின்னக் குழந்தைகளுக்கு நாப்கின் கட்டி விடுவதுபோல, வெள்ளை வேட்டியைக் கிழித்து நிறைய நாப்கின்கள் உருவாக்கி அதைக் கட்டிப் படுக்க வைக்க வேண்டும். சாயந்திரம் அதைத் தூக்கிப் போட்டுவிடலாம். படுக்கைப் புன் வந்து வெடித்திருக்கும் உடம்பில் மருந்து பூச வேண்டும். சரியான நேரத்தில் உணவு கொடுக்க வேண்டும். ஆண்டவனே உங்களை மன்னிக்க மாட்டார். நீங்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் இதையெல்லாம் செய்ய வில்லையெனில் எந்த வழியிலெல்லாம் வழக்குத் தொடர முடியுமோ அதையெல்லாம் பயன்படுத்தி உங்களுடைய வேலையை இல்லாமல் செய்துவிடுவேன்' என்றெல்லாம் சொன்னேன். 'நான் செய்வது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது தான் என்றாலும், உங்களை நான் வாலுவிடமாட்டேன்' என்றும் சொன்னேன். சாயந்திரம் போலீஸ்காரர் போய்ப் பார்த்தபோது சொன்னபடியெல்லாம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அடிக்கடி ஆள் அனுப்பிக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தோம். புண்ணியத்திற்கு அந்த அம்மா சமீபத்தில் இறந்துவிட்டாள். திருவனந்தபுரம் நகரத்தில் ஒரு அரசு ஊழியரின் அம்மாவிற்கு ஏற்பட்ட அவலம்தான். அறிவினமையால் அல்ல. செளகரியமில்லாமலும் இல்லை. மனிதத்தன்மை நஷ்டமடைந்ததால் ஏற்பட்ட அவலம் இது.

மனிதத் தன்மை பூரணமாக அழிந்தால் என்ன செய்வது?

முன்று முதல் பதினெட்டு வயது வரையுள்ள எத்தனையோ பெண் குழந்தைகள் வன்புணர்ச்சிக்கு இரையாகி வாக்குமூலம் அளித்திருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நான் சாகும்வரை மறக்கமாட்டேன். தான் சொல்வது என்ன வென்றுகூடப் புரிந்துகொள்ள முடியாத பிடுக்கக் குழந்தைகள் கொஞ்சிக் கொஞ்சிச் சொல்லும் ஒவ்வொரு சம்பவத்தையும் நான் என் பேனாவால் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். என்ன ஆச்சு மகனே என்று கேட்கும்போது ஒன்றும் புரியாத குழந்தை கவுணைத் தூக்கும். அப்படி இப்படி என்றெல்லாம் சொல்லும்.

தமிழில் : கே. வி. ஜெயபூர்

உதவி : உத்திரகுமாரன்

(பாஷா போஷினி ஆண்டுமலர் 2001ல் வெளிவந்த நேர்காணலின் சில பகுதிகள்)

2

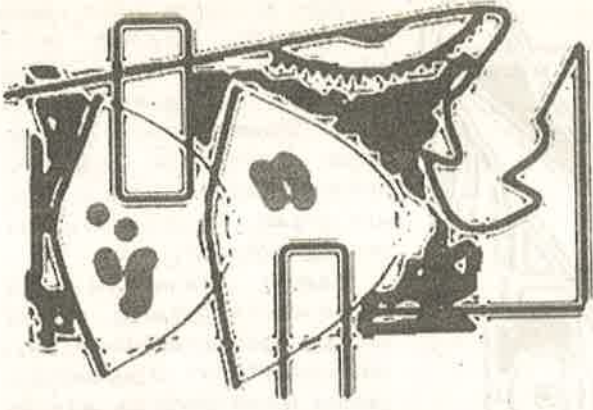
www.ulagathamizh.com

மாதமிருமுறை

தர்மமான வாசிப்புக்கு ஓர் இணைய இதழ்

சுந்தர ராமசாமி, பிரபஞ்சன், வெங்கட் சாமிநாதன், பெருமாள் முருகன், சேரன், சிவசேகரம்
இலக்கியம், மொழி, கலை, இசை, தத்துவம், மருத்துவம்

செயல்

ஜே.பி. சாணக்யா

மீண்டும் மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. எங்கும் ஒதுங்க முடியாத மரங்களற்ற சாலையில் சென்று கொண்டிருந்தேன். தூரத்தில் ஏதேனும் ஒதுங்குமிடம் தெரிந்தாலும் நடந்தோடிப் பார்க்கலாம், முழு மழையிலும் தொப்பலாக நனையாமல் இருக்க. ஆனால் பல சமயங்களில் மழைக்காக ஒளிந்துகொள்ள முடிகிறது. வீட்டிலிருக்கும்போது, அலுவலகத்திலிருக்கும்போது, குறைந்தபட்சம் குடை வைத்திருக்கும்போதாவது. மழையை ஒரு அபூர்வ நிகழ்வாக மதிப்புக்கொள்ளும்பட்சத்தில் மழைக்காக ஒளிந்து கொள்ளும்போதெல்லாம் யாராவது நனைந்து கொண்டே செல்வதைப் பார்க்க முடிகிறது. யாருக்காகப் பெய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியாத போதுதான் அதன் புதிர்த்தன்மை அழகுடையதாகவும் வலிவுடையதாகவும் ஆகிறது. நான் முழுதாக நனைந்துவிட்டிருந்தேன். கையில் பிடித்திருந்த தோல் கைப்பையை மழைக்குப் பயந்து வயிற்றை எக்கி பனியனுக்குள் செருகியிருந்தேன். தலைவழி கீழிறங்கும் மழையும் வெளிப்புறத்தில் அறைந்து பெய்யும் மழையும் பையை முழுதாக நனைத்து விட்டது. உள்ளே தண்ணீர் செல்லாமல் இருந்தால் சரிதான். சற்றுமுன்பு மழைக்காக ஒதுங்கியிருந்த கடையில் இவ்வருக்குச் செல்லும் வழியையும் நான் செல்லும் முகவரியையும் விசாரித்திருந்தேன். நடக்கும் தூரம்தான் என்று ஒதுங்கியிருந்தவர்களில் ஆளாளுக்குச் சொன்னார்கள். சிலர் இவ்வருக்குச் செல்லும் பேருந்து என்னைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பெருமழையில் பஸ் வருமா இல்லையா என்று சொல்ல முடியாது என்று கூற, ஆமாம் போட்டு ஓரிருவர் சிரித்தார்கள்.

கண்ணெட்டும் தூரம்வரை மழைத்திரை விழுந்துகொண்டிருந்தது. மழையோசையும் என் செருப்பில் மழைநீருடன் பாதப்பிடிப்பு இழைந்து எழுப்பும் துல்லியமான ஓசையுமாக என் மூச்சை நான் உணர்ந்தபடி வெடவெடக்கும் உடலைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு சற்றுத் தூரமாக நடக்கத் தொடங்கினேன். அண்ணாந்து பார்த்தபோது பகலா இருளா எனத் தெரியாதபடி வானிலிருந்து பூமி நோக்கி அகண்ட மழைவெளி விழுந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிந்தது. சில வினாடிகள் தான். முகத்தில் விழுந்த மழையின் வேகம் ஊசிக் குத்தல்களாய் வலித்தது. ஆகாயத்தின் இடமிருந்து வலமாய் மினுங்கலும் கண் சிமிட்டலுமாய் ஓடி மறையும் மின்னல் ஒளியில் அடுக்கடுக்கான கருமேகங்கள் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

திசை முழுதும் முனகிப்பார்த்து ஆற்றுவதுபோல் இடி உறுமித் தணிந்தது. மெல்ல எனக்குள் இனம் தெரியாத பயம் பூதாகரமான மழையின்முதல் துளியின் கணத்தோடு தோன்றி மறைந்தது. எதற் குண்டான பயம் என்று சரியாக உணர முடியவில்லை. நடந்துவந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்தபோது எந்த உயிரின் அசைவும் இல்லாத, வந்த வழியை அடைத்துக்கொண்டு பெய்யும் மழை மட்டுமே நின்று கொண்டிருந்தது. நான் மழையைத் துளைத்தபடி மழைக்குள் சென்று கொண்டிருந்தேன். அது எனக்கு வழிவிட்டு நடந்த பாதையெல்லாம் மறைத்துக்கொண்டே வந்தது. கலெக்டர் அலுவலகம் ஓட்டிய நான்காவது தெரு தாண்டியதும் இறங்கும் மேட்டுச்சரிவுச் சாலைதான் நான் தேடிய முகவரிக்கு அடையாளமாய் விசாரித்ததில் கிடைத்தவை. பழங்காலக் கட்டிடம் என்றார்கள். மழையைத் தவிர எதுவும் தெரியவில்லை. என் வழி நீண்டபடி செல்ல இறுக்கிப் பிடித்த மனத் துடன் மேலும் தீவிரமாக நடந்துகொண்டிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் எதிரில் அந்தக் கட்டிடம் முழுதாய் நனைந்தபடி என்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. அனேகமாய் சிறிது நேரம் அல்லது மழை ஓயும்வரை இக்கட்டிடத்தில் நான் ஒளிந்துகொள்ள முடியுமென்று நினைத்தேன். நான் ஓய்வெடுத்துக்கொள்வது அல்லது மழையிலிருந்து ஒதுங்கிக்கொள்வது மழைக்குத் தெரியுமானால் நான் மீண்டும் தெருவில் இறங்கி நடந்து செல்லும்வரை எனக்காகப் பெய்யாது காத்திருக்கும்.

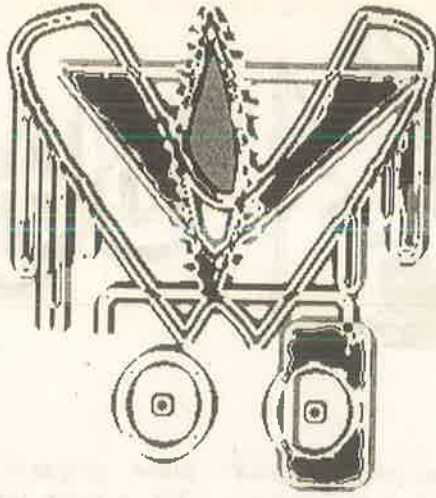
வேணி அக்காவை எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்தே தெரியும். அம்மாவுக்கும் அவளுக்கும் அனேகமாய் ஒத்தவயதுதான். வேண்டுமானால் ஒன்றிரண்டு வயது வித்தியாசம் இருக்கலாம். எங்கள் தெருவில் எல்லோருக்கும் அவளின் வண்ணம்தான் மற்ற வண்ணங்களைப் பொருத்திப் பார்த்துப் பேசும் அலகு. அதில் வேணி அக்காவுக்குப் பெருமிதம்தான். அவளுக்கு என்னைவிட இரண்டு மூன்று வயது குறைந்த ஆண்பிள்ளை இருந்தான். பாலு. அந்த வீட்டிற்கு நான் எப்போதும் செல்வதில்லை. காரணம் அவளின் முதல் பாட்டி பாப்பாத்தியம்மாள் தான். அவள் வீட்டிற்குள் அல்லது தோட்டத்திற்குள் தெரியாமல் நுழைந்துவிடும் நாயிலிருந்து மனிதர்கள் வரை அவளது வசையை மடி நிறைய வாங்கிக்கட்டிக் கொண்டு வரவேண்டும். அவளுக்கு யாருடைய தயவும் தேவையில்லை. ஓரளவுக்கு வசதியான குடும்பம். நிலம் இருந்தது. என்னோடு பாலு வந்து விளையாடி விட்டுச் செல்வான். வேணி அக்கா அதிகமும் வேலிப் படலில் நின்றுகொண்டோ அல்லது அம்மா துணி

துவைக்கும் கல்லில் குத்துக் காலிட்டோ உட்கார்ந்து சிரித்துச் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். வேணி அக்காவை நினைவுகொள்ளும்பொருட்டு வரும் அவளின் முக அசைவுகளெல்லாம் சிரித்த முகமும் பழிப்புக்காட்டும் சேட்டை முகங்களும் தான். அவளை எந்த வேலையும் செய்ய விடாமலும் வெளியில் எங்கும் அண்டவிடாமலும் பாப்பாத்தியம்மாள் வெயில் படாமல் வீட்டினுள் வளர்க்கும் தாவரம்போல் வளர்த்து வைத்திருந்தாள். வேணி அக்காள் சொந்தத்தில் தான் கட்டிக்கொண்டாள். உயர்நிலைப்புள்ளி ஒன்றில் அவளின் கணவர் கிருஷ்ணன்

ஆசிரிய உத்தியோகத்தில் இருந்தார். அவரின் அதிர்ந்து பேசாத முகமும் நடையும் பேச்சும் ஊரில் அதிகபட்ச அண்களுக்கும் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பிடித்திருந்தது. வாரத்திற்கொருமுறை வீட்டுக்கு வந்துசென்று கொண்டிருந்தார். ஊர் தூங்கிய பின்னர் கடைசிப் பேருந்துக்காக சனிக்கிழமை இரவு வேணி அக்காள் வீட்டில் மட்டும் விளக்கெரிந்துகொண்டிருக்கும். பாப்பாத்தியம்மாள் வாசலில் கயிற்றுக் கட்டிலில் உட்கார்ந்துகொண்டு அதிகமும் இருட்டிக் கிடக்கும் தெருமுகத்தைப் பார்த்தபடி வெற்றிலைப்பாக்கு இடித்துப் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்.

ஒருநாள் பாப்பாத்தியம்மாள் இறந்துபோனபோது ஒருவழியாக ஊர் அழுது முடித்து அவளை அனுப்பி விட்டதிலிருந்து அவ்வீட்டின் வேறு கதவுகள் திறக்க ஆரம்பித்திருந்தன. வேணி அக்காவின் சித்தி குடும்பப் பொறுப்புக்கு வந்தாள். அவளுக்குத் தோட்டம் சுத்தம் செய்வதும் கணவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்வதும் எல்லோருக்கும் விதவிதமாக மூன்று வேளைக்கும் சமைத்துக்கொட்டுவதும் செய்யச் சரியாக இருந்தது. காலை நேரத்தில் வெயிலில் உட்கார்ந்து பழையது சாப்பிடும் நேரம் தவிர்த்து, அவள் ஓய்ந்து ஒழிந்து உட்கார்ந்து நான் பார்த்ததில்லை. அதிகமும் அவளுக்குத் தோட்டத்தின் சுத்தம்தான் முக்கியம். அந்தத் தோட்டத்தை ஊற வைத்துத் துவைத்து நீலம் போட்டுக் காய வைக்க முடியுமானால்கூட செய்துவிடுவாள். அத்தனை சுத்தம். இத்தனைக்கும் அவளுக்கு வீட்டில் யாரும் நல்ல மரியாதை வழங்குவதில்லை. அவளும் குப்பை கூட்டியவாறு அம்மாவிடம் பஞ்சாயத்துப் போடுவாள். அம்மா கதை கேட்கும் யந்திரம்போல எதிர்வினை புரிந்தபடி, பரிதாபங்களைக் காட்டி, உச்சக்கொட்டிக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார். சில சமயம் கிழவி ஒப்பாரி வைத்து அழுதுவிடுவாள். அம்மாவும் கண்ணைத் துடைத்துக்கொள்வாள். பாலுவுக்குப் படிப்பு ஏறவில்லை. எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துச் செல்லும் சுந்தரம் அண்ணனிடம் சிறிது காலம் டியூஷன் படித்தான். பிறகு அவர் அடித்ததற்காக அவரைத் திட்டிவிட்டு பள்ளிக் கூடத்திற்கும் போகாமல் வீட்டிலேயே இருந்தான். வேணி அக்காள் அவளைப் பற்றி எதுவும் கண்டுகொள்ளாதிருந்தாள். அவள் ஏதாவது கடிந்து கேட்கும் போதெல்லாம் வெளியில் சென்று நின்றுகொண்டு பாப்பாத்தியம்மாளின் வசை வார்த்தைகளை ஞாபகப்

படுத்திக் காட்டுவது போல் கத்தித் திட்டுவான். கற்களை வாரி வீட்டிற்குள் எறிவான். சில சமயம் ஓடுகளின் மேல் தூக்கிப் போடுவான். வேணி அக்காள் அப்படியான நேரங்களில் அதிகமும் எல்லாக் கதவு, ஜன்னல்களையும் மூடிவிட்டு உள்ளே ரேடியோ வைத்துவிடுவாள்.

சுந்தரம் அண்ணா டியூஷன் சொல்லிக்கொடுத்தபடி எங்கள் வீட்டில் ஓரிருநாள் டிபன் சாப்பிட ஆரம்பித்தார். பிறகு தினமும் அம்மா டிபன் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள். பிள்ளை முன்பைவிட நன்றாகப் படிக்கின்றான். பணத்தேவை இருப்பின் டியூஷன் பணம் தவிர்த்து கடன் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள் என்று அவருக்குச் செல்வாக்குக் கொடுத்து வைத்திருந்தாள். பல சமயங்களில் அவரை மத்தியான வேளைகளில் எங்கள் வீட்டில் பார்த்தேன். எங்கள் வீட்டில் வைக்காத சூழ்நிலை ஊற்றிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பார். சில சமயம் அம்மா எனக்குச் சாப்பாடு செய்யவில்லை என்று கூறி காலை இடல்களை எடுத்து வைப்பாள். சுந்தரம் அண்ணா கடுசாதம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பார். அம்மாவிடம் ஒருநாள் நான் இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது சுந்தரம் அண்ணாவும் சிரித்தார். உள்ளிருந்து வேணி அக்காவும் சிரித்தாள். பிறகு அது வேணியக்காள் வீட்டுச்சாப்பாடு என்று சொன்னாள்.

மருமகனுக்குப் பாப்பாத்தியம்மாள் நல்ல மரியாதை கொடுத்து வைத்திருந்தாள். சின்னப்பாட்டியின் சொல் எதுவும் அவ்வீட்டில் எடுபடவில்லை. சனிக்கிழமை இரவுகளில் நாய்க்குரைப்புச் சப்தமும் கிருஷ்ணன் சார் குரல் சப்தமும் கேட்டபின்புதான் வேணி அக்காள் வீட்டுக் கதவைத் திறந்து விளக்கிடுவாள். அவர் தூங்கும் பாலுவை எழுப்பி வாங்கிவந்த பண்டங்களை ஊட்டுவார். அவன் அவரின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு பிராது கூறி அழுவான்.

ஒரு நாளிரவு வேணி அக்காள் அம்மாவிடம் வந்து தீப்பெட்டி கேட்டாள். அவர் வரும் நாளென்று மறந்து போய்விட்டது. சாப்பாடு இல்லை; உலையும் வைக்கவில்லை. அம்மாவும் அப்பாவும் அவளை நன்றாகத் திட்டி அனுப்பினார்கள். அவள் சிரித்தபடி அவர் ஒன்றும் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார் என்று கூறியபடி குதித்தோடினாள். அதற்கடுத்த இரண்டு நாளில் அம்மாவின் ஏற்பாட்டின்படி அப்பா சுந்தரம் அண்ணாவிடம் டியூஷனை நிறுத்தினார். வேறு ஆசிரியர் நியமிக்கப்பட்டார். சுந்தரம் அண்ணாவின் வருகை சுத்தமாக நின்றுபோனது. வேணியக்காள் அம்மாவிடம் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டதாக அம்மா சொன்னாள். பாவம் கிருஷ்ணன் எத்தனை தங்கமான மனிதன் என்று அப்பா அம்மாவிடம் கூறிக் கொண்டிருந்தார்.

பத்தாம் வகுப்பு முழுத்தேர்வு விடுமுறையில் ஊருக்கு வந்திருந்தபோது வேணி அக்காவின் வீடு பொலிவிழந்துவிட்டிருந்தது. எங்கள் வீட்டிற்கும் அவர்கள் வீட்டிற்கும் இடையே நின்ற பூவரச மரங்கள் பட்டுப்போய்விட்டிருந்தன. வாகைநாத மரம்

மொட்டையடிக்கப்பட்டு, கொழுந்துகளைத் துளிர் விட்டு நின்று கொண்டிருந்தது. சாம்பல் நிற முள் வேலிகள் ஆடு தாண்டும் அளவுக்குத் தாழ்ந்து போயிருந்தன.

ஊர் நண்பர்களோடு அருகிலுள்ள திரையரங்கத் திற்கு வாடகை மிதிவண்டிகளை அமர்த்திக்கொண்டு சென்றபோது வேணி அக்காவையும் சுந்தரம் அண்ணாவையும் பார்க்க முடிந்தது. ஒரு காய்கறிக் கடையில் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். நண்பர்கள் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்ன தகவல்கள் ஊர் அவர்களின் விஷயத்தில் இயல்பாக ஆகிவிட்டது போலிருந்தது. பாலுவை விசாரித்தபோது அவனைக் கிருஷ்ணன் சார் வந்து அழைத்துச் சென்றுவிட்டதாகக் கூறினார்கள்.

அவர்களும் திரையரங்கத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். என்னைப் பார்த்ததும் வேணி அக்காள் பைகளை சுந்தரம் அண்ணாவிடம் கொடுத்தபடி அழைத்தாள். நான் அருகே சென்றதும் விருப்பமாகக் கட்டிக் கொண்டாள். அம்மா கட்டிக்கொள்வதுபோல்தான் இருந்தது. எதிர்பாராமல் உதடுகளில் முத்தம் கொடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சுந்தரத்தைப் பார்த்துச் சிரிக்க, அவர் எனது படிப்பு விஷயங்களை விசாரிக்க ஆரம்பித்தார். என்னுடன் வந்த எல்லா நண்பர்களுக்கும் ஐஸ்கிரீம் வாங்கிக்கொடுத்தாள். ஐஸ்கிரீமை அவளுக்குக் கீழே உள்ள படிக்கட்டில் அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அம்மா அவளிடம் சுத்தமாகப் பேசுவதில்லை என்று வருத்தத்தோடு சொன்னாள். ஐஸ்கிரீம் வாங்கிக்கொடுத்ததை அம்மாவிடம் சொல்ல வேண்டாமெனக் கேட்டுக்கொண்டாள். சுந்தரம் அண்ணா முகம் ஏதோ தவிப்பில் இருப்பது போல் இருந்தது. எனக்கும் சேர்த்து டிக்கெட் எடுப்பதாகச் சொன்னாள். நான் நண்பர்களுடன் இருப்பதாகக் கூறிவிட்டு பெஞ்சு இருக்கைக்குச் சென்றேன். படம் விட்டு என்னைத் தேடியதாக மறுநாள் காலை என்னிடம் அம்மா இல்லாத நேரம் வேலியோரம் வந்து நின்றபடி சொன்னாள். அவள் என்னை ஏதோ பெரிய மனிதன் போல் எண்ணிக்கொண்டு உன்னிடம் நிறையப் பேசவேண்டுமென்று கூறினாள். அது எனக்கு மிகவும் விருப்பமான அல்லது எனக்குச் சரியான மதிப்பை வழங்கிவிட்டதாகவும் நகரத்துப் படிப்பு தந்த தோரணையாகவும் எண்ணிக்கொண்டேன்.

அம்மாவுக்கு எலிக் காது; பாம்புக் கண்கள். அன்றிரவு சாப்பிடும்போது வேணி அக்காவிடம் எந்தப் பேச்சும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டாள். எப்போதும் கருணை சுரந்து கொண்டிருக்கும் அம்மாவின் முகத்தில் அந்த நேரத்தில் காட்டிய கண்டிப்பு பயமூட்டுவதாக இருந்தது.

காலையில் அம்மாவின் குரலில்தான் எழுந்தேன். அப்பா முன்கூடத்தில் பேப்பர் படித்துக்கொண்டிருந்தார். சவரம் செய்யும் சாமான்களும் கண்ணாடியும் அருகில் இருந்தன. வாசலில் சுந்தரம் அண்ணாவின் அம்மாவும் தங்கையும் வந்து நின்றுகொண்டிருப்பதைத் தோட்டத்திலிருந்து முகம் கழுவிவிட்டு வரும் போதே பார்த்தேன். அம்மா

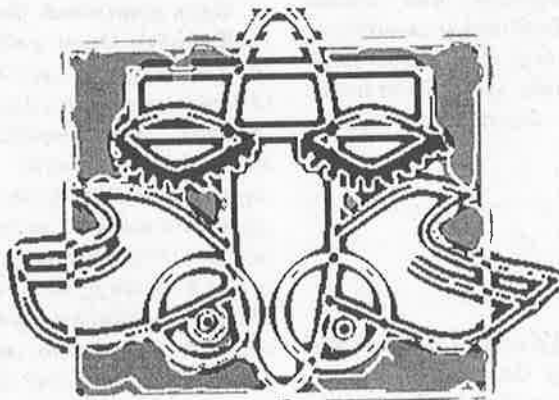
என் புத்தகங்களைக் கேட்டு வாங்கி அப்பாவிடம் காட்டி அருகில் வைத்துவிட்டு அப்பாவிடம் சமீக்கை செய்தாள். அப்பா களைத்துவிட்டு அவர்களை உள்ளே அழைத்தார். மழைக்கு ஒதுங்கும் ஆடு போல் சுவரை உரசிக்கொண்டு ஒருவர் பின்னே ஒருவர் நின்றார்கள்.

“இதுல எல்லாப் பொஸ்தகமும் இருக்கு. ஒழுங்காப் படிச்சி நல்லபடியா பாஸ் பண்ணு” என்றார் அப்பா. “எடுத்துக்க.” சுந்தரம் அண்ணாவின் அம்மா சட்டென்று முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழுதாள். அம்மா அவளைத் தேற்றினாள். சுந்தரத்திற்குப் பெண் பார்த்திருப்பதாகவும் வேணி அக்காதான் தடையாக இருப்பதாகவும் கூறி அழுதாள். சுந்தரத்தின் தங்கை மேனிகுலையாத எனது புத்தகங்களைப் பிரித்து முகர்ந்து கொண்டிருந்தாள். புத்தகம் அவளுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திருந்தது. நாங்கள் எதுவும் கூற முடியாது; எதுவும் பேச்சுவார்த்தையில்லை என்று அப்பா கண்டிப்பாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். சுந்தரம் அம்மா நீங்கள் தான் அக்குடும்பத்துடன் பேசி என் பிள்ளையை மீட்டுத்தர வேண்டும் என்று கையெடுத்து அழுதாள். அம்மா அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசினாள். பிறகு அப்பா பேசிப்பார்ப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்.

அவர்கள் சென்றுவிட்ட பின், இன்னும் தேர்வு முடிவுகள் தெரியாமல் ஏதற்கு என் புத்தகங்களைக் கொடுத்தீர்கள் என்று அம்மாவிடம் கத்த ஆரம்பித்தேன். அம்மா குளிர்ச்சியாக நீ பாலாகிவிடுவாய் என்றாள்.

மழை வெயிலோடு சம்பந்தப்பட்டதுதான். பளபளப்பான வெயில் வானத்திலிருந்து பூமியைக் கவிழ்த்திருந்தது. ஆனால் தரையெங்கும் நீர்ப்பரப்பாய் விரிந்து சென்றுகொண்டிருந்தது. மேடான சில இடங்களில் மட்டும் பள்ளங்களை நோக்கி ஆவலுடன் சரிந்து கொண்டிருந்தது. வீசி முடிந்த சோர்வில் மரங்கள்களைத்து நின்றுகொண்டிருந்தன. தெருவோரங்களில் ஆட்கள் மண்வெட்டி கடப்பாரைகளுடன் வடிகாலுக்கு யோசனைகளைப் பேசிக் கலைந்து சென்று கொண்டிருந்தார்கள். பெயர்த்துக் கட்ட முடியாத சூழலில் உள்ள மாட்டுத்தொழுவங்களில் தழுவியோடும் மழை நீரோடு கால்நடைகள் கத்திக்கொண்டிருந்தன. சிறுவர்கள் சப்தமிட்டபடி மழைநீரில் நீர் மொண்டு மேலில் ஊற்றி விளையாடுகிறார்கள். மழையைப் பற்றி இரு பெண் குரல்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தன. ஒரு கால்வாய் மேடேறிப் பார்த்தபோது அறுத்துப் போடப்பட்ட நெற்கதிர்கள் வயல் முழுகிய தண்ணீரில் அலங்கோலமாய் மிதந்துகொண்டிருந்தன. ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண் மயிர்களைப் பரப்பிப்போட்டு பித்துப்பிடித்ததுபோல் நிலம் வெறித்து

நின்று கொண்டிருந்தாள். அருகில் கழியூன்றிக்கொண்டு நிற்கும் கிழவன் ஆகாயத்தைப் பார்த்து பெய்த மழையைச் சபித்துக்கொண்டிருந்தான். நிறைய நபர்கள் எனக்கும் பின் நின்று பார்த்தார்கள். காசங்கள் பறந்து வந்து மிதக்கும் நெற்கதிர்களைக் கொத்திக் கொண்டு பறந்தன. எனது வருகையும் அவர்களின் பார்வைகளும் சந்தித்துக்கொள்கின்றன. எனது பேச்சிற்காக

அல்லது எனது கேள்விக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கடந்து செல்கிறேன். அடுத்த இறக்கத்தில் வேறொரு தெரு முகப்பு வரவேற்கிறது. எனது முகத்தை நோக்கும் புதிய முகங்கள். நான் கடந்ததும் எனது முதுகில் திருப்பப்படும் அவர்களின் பார்வையில் எழும் கேள்விகள் அவர்களுக்குள் சிறு விவாதமாகி விடுகிறது. தெருக்களைக் கடந்துகொண்டேயிருக்கிறேன். மனிதர்களை மனிதர்கள் கூப்பிடும் சப்தங்கள், பதில்கள், மௌனங்கள், பாத்திர ஓசைகள். ஒரு ஆள் என்னை நிறுத்தி யார் வேண்டும் என்றார். கிருஷ்ணன் சாரைப் பற்றிக் கேட்டேன். நெற்றி சுருக்கி யோசித்து இது சற்றுப் பெரிய ஊர். சரியான முகவரி வேண்டும் என்றார். நான் எதுவும் பேசாமல் நின்று கொண்டிருந்தேன். அவர் பக்கத்து வீடுகளில் சிலரை அழைத்துக் கேட்டார். "இந்த வெள்ள மழைக்காலத்தில் என்ன விஷயமாக அவரைத் தேடி வந்திருக்கிறீர்கள்" என்றார்கள். பிறகு அவர்களும் யோசித்து யோசித்து விவாதித்து "எதற்கும் எதிர் திசையிலிருக்கும் தார்ச் சாலையின் மறுமுனைக்குச் சென்று கேட்டுப்பாருங்கள்; அங்கு இதே பெயருடைய ஒருவர் இருக்கிறார்" என்றார்கள். நான் திரும்பி நடக்க ஆரம்பித்தேன்.

தார்ச்சாலைக்கும் மறு தொடக்கத்தில் சுருட்டிய குடைகளுடன் சிலர் அடுப்புப் பற்றவைக்க முயற்சிக்கும் டக்கடை முன்பு நின்று பெருமழை பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். டக்கடை மேல் சரிந்துவிட்ட முருங்கை மரத்தில் நனைந்த ஈரத்தோடு ஒரு பெண் அலகைவிட்டு முருங்கைக்காய் பறித்துக்கொண்டிருந்தாள். வெளியில் நின்றவர்கள் அவளின் பார்வை படாத இடத்தில் தொங்கும் காய்களை அடையாளம் காட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களிடம் கிருஷ்ணன் சார் பெயரைக் கூறி விசாரித்தேன். அவர்களும் யோசித்தபடி அருகில் நின்றவர்களிடம் விசாரித்தார்கள். டக்கடைக்காரர் ஒழுகிய மேடையைத் துடைத்தபடி இரண்டு தெருக்கள் தாண்டிய கோவில் தெருவில் அப்படி ஒருவர் இருப்பதாகக் கூறினார். நன்றி கூறிவிட்டு கோவில் தெருவை விசாரித்தபடி நடக்கத் தொடங்கினேன். கோவில் தெரு கிடைக்காமல் தெருக்களின் எல்லைகளில் மோதி மோதித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். சலிப்புற்று வளைந்தபோது முகப்பில் நின்ற சிறுவர்களிடம் விசாரித்தவுடன் யோசனை எதுவும் செய்யாமல் வீட்டைச் சுட்டினார்கள். சிறுசிறு கம்பிகளால் முகப்பிட்ட பெரிய வீடு கண்டிப்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தது. வெளியிலிருந்து பார்த்த போது உள்ளே இருட்டாக இருந்தது. நான் தயங்கித் தயங்கிக் கூப்பிட்டேன். ஒரு சிறுவன் என் பக்கம் மழைநீர் விளையாட்டிலிருந்து நீங்கி வந்து அவ்வீட்டினுள் சப்தமாக யாரோ உங்களைத் தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான். உள்ளிருந்து வாயில் எதுவோ மென்றபடி கறுப்பு உருவம் அசைந்து வந்தது.

"யார் வேணும்?" என்றார்.

நான் பெயரைக் கூறினேன்.

"அது நான்தான்."

"நீங்கள் இல்லை."

பிறகு அவர் லேசாக யோசித்தவராய் உங்களுக்கு என்ன முகவரி வேண்டும் என்று கேட்டார். சொன்னேன். இந்த ஊரில் இந்த முகவரியில் நான்தான்

கிருஷ்ணன் என்று தொந்தியைத் தடவிச் சிரித்தார். நீங்கள் இல்லை என்று கூறிவிட்டு நடக்கத் தொடங்கினேன்.

கிளிஞ்சிமேட்டுத் தெரு பர்கினிஸோடு வேணி அக்காவுக்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டபோது சுந்தரம் அண்ணாவுக்கு இரண்டாவது திருமணம் முடிந்துவிட்டிருந்தது. உள்ளூரில் ஒரு மனைவியும் வேலை செய்யும் ஊரில் ஒரு மனைவியுமாக வைத்திருந்தார். பர்கினிஸ் சுந்தரம் அண்ணாவின் சினேகிதர்தான். உயரமான வார் செருப்பும் தாவரக் கொடிகள் படம்போட்ட கரும் பச்சை லுங்கியும் பச்சைச் சட்டையும் போட்டபடி தெருவில் நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தார். சிறு வயதில் நான் கிளிஞ்சிமேட்டுத் தெரு வழியாகப் போகும் போதெல்லாம் அவர்கள் வீட்டைப் பார்த்திருக்கிறேன். வாசலை ஒட்டியிருக்கும் சிறு கொட்டகையில் ஆடுகளின் குரல்களும் ஆட்டுப் புழுக்கைகளின் வாடையாகவும் இருக்கும். ஒவ்வொரு முறையும் பர்கினிஸின் அம்மா என்னைக் கட்டிக்கொண்டுக் குடும்ப நலம் விசாரிப்பாள். ஒவ்வொரு விவசாயப் பருவத்திற்கான தின்பண்டங்கள் தருவாள். அந்த வீட்டுத் தோட்டத்தில் இறக்கப்படும் பதனீர் குடித்துதான் தீராத ஞாபகம். அந்தத் தெருவில் பர்கினிஸ்தான் வாராந்திர, மாதாந்திர இதழ்களின் வாசகர். அவர் வீட்டிலிருந்து அவர் வாசித்து முடித்தபின் தெரு வீடுகளில் சுற்றிவரும். அதிலும் சாத்திக் கிடக்கும் வீடுகளில் உள்ளக் குறைவாய் படித்த, படித்துவிட்டுத் திருமணத்திற்குக் காத்திருக்கும் பெண்களுக்குத்தான் முதலில் புத்தகம் போகும். பர்கினிஸிற்கு ஒரு பழக்கம் இருந்தது. அட்டைப்படத்தில் உள்ள பெண்கள் அல்லது உள்ளே இருக்கும் துண்டுப்படப் பெண்களின் கன்னங்களில் தனது கையெழுத்தைப் போட்டு வைத்திருப்பார்.

பர்கினிஸின் புத்தகத்திற்கு அடையாளமே அவரது கையெழுத்து பெண்களின் கன்னங்களிலும் மார்புகளிலும் சுழித்தோடியிருப்பதுதான். இப்போது என்னால் அக்கையெழுத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பர்கினிஸின் சைக்கிள் அதிவேகமாகத் தெருக்களைக் கடந்து செல்லும். சிறுவயது பிரமிப்பாகச் சொல்ல முடியாது. நெடிய உருவம் காலை அகட்டிக்கொண்டு பெடல் சுழற்சியின் வட்ட அடையாளமாய்க் கால்கள் சுழன்று வருவது எதுவும் தெரியாமல் வினாடிக்குள் கால்கள் மேலும் கீழும் ஏறி இறங்கிச் செல்லும். அவரை டிரைவர் என்று கூப்பிட்டார்கள் சிலர். நான் ஒருபோதும் அவர் யந்திர வாகனங்கள் ஓட்டிப் பார்த்ததில்லை.

தெரு நண்பர்கள் சொல்லும் சம்பவங்களின் தீவிரம் பர்கினிஸின் மேல் ரகசியத் தூண்டுதலைத் திணித்துக் கொண்டிருந்தது அப்போது. அதிகமும் எல்லோரும் சொல்வதை நம்பும்படியாக இருப்பது பர்கினிஸ் அவரின் தெருவைவிட்டு எங்கள் தெரு பெட்டிக் கடையின் வாசலில் வந்து நின்றுகொண்டு கதை அளப்பது மட்டும்தான். வேணி அக்காவையும் சுந்தரம் அண்ணாவையும் அரசல்புரசலாகப் பார்த்ததுபோல் கூடப் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும் சேட்டு என்னைக் கூட்டிச் சென்றான். வெகுநேரம்வுரை வேணி அக்கா வீட்டுப் புளியமரத்துக்குச் சென்று உச்சியில் ஏறி உட்கார்ந்திருந்தோம். அங்கிருந்து அந்த முற்றம் பழுப்பு நிற வரைபடம் போல் தெளிவாய்த் தெரிந்தது. அவர்கள் பளிச்சென்று தெரியும் அவ்விடத்தை ஏன் தேர்ந்தெடுத்த

தார்கள் என்று தெரியவில்லை. எனது கால் சொக்காயிலிருந்த எல்லாத் தின்பண்டங்களும் தீர்ந்துபோய்விட்டிருந்தது. மேலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஓடுகள் திட்டாகத் தெரிந்ததன் வழி உள்ளே அசைவுகளை உணர முடிந்தது. கிராம வேலைகளுக்குச் சென்ற நபர்கள் வயல்களில் மூழ்கும்போது தெரு அயர்ந்து போக, சிறு குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கொள்ளும் சிறுமிகளைத்தவிர அரவமில்லாத சூழலைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தார் பர்கினிஸ். வேணி அக்காவின் இரு கைகளையும் இருபுறமும் விரித்துக் கயிறுபோட்டுக் கட்டி நிர்வாணமாக்கிவிட்டு எதிரில் நின்று புகைத்துக் கொண்டிருந்தார். வேணி அக்கா சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள். சட்டென்று ஆனால் நிதானமாய் எங்கள் பக்கம் பார்த்தது போலிருந்தது. மீண்டும் மீண்டும் அவள் முகம் புளியமரம் நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. அம்மாவிடம் சொன்னால் அவ்வளவுதான் என்ற எண்ணம் பீதியற வைத்தது. சேட்டு திட்டியபடி என்னுடன் இறங்கி வந்தான்.

அன்றிரவு தெரு அரவங்கள் இருந்தபோதே வாசலில் போர்வை போர்த்திப் படுத்துக்கொண்டிருந்த என்னிடம் வேணி அக்கா வந்தாள். அம்மா உள்ளிருந்தாள். என்னிடம் ரகசியமாகப் புளியமரத்தில் ஏறிக்கொண்டு என்ன செய்தாய் என்றாள். எனக்குச் சட்டென்று பயம் கூடிக்கொண்டது. அம்மாவிடம் சொல்லிவிடா தீர்கள் என்றேன். அவள் சிரித்தபடி சொல்லத்தான் போவதாகக் கூறிக்கொண்டு எனது பின்புறத்தைப் பிடித்தழுத்தி கிள்ளிவிட்டுச் சென்றாள்.

வேணி அக்காவின் அப்பா வெகுநாள் காயலாகிட்டு இறந்துபோனார். வேணி அக்கா வீட்டுக்கு அம்மா அழச் சென்றாள். நானும் கூடச் சென்று உள் பந்தலில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். அம்மா உள்ளே சென்றவுடன் வேணியக்கா அம்மாவைக் கட்டிக் கொண்டு "அக்கா இனிமே என்காருக்கா" என அழுதாள். அம்மா அவளைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதாள். அப்பா பந்தலில் நிற்குகொண்டு காரிய ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். அம்மா அழுது முடித்தும் வேணி அக்காள் அம்மாவை விடாமல் பற்றிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள். பிறகு அம்மா அவளைக் கூட்டிக் கொண்டு எங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்துவந்து காபி போட்டுக்கொடுத்தாள். செம்பு நிறையக் காபியை வைத்துக்கொண்டு திருதிருவென விழித்துக்கொண்டிருந்தாள். என்னைக் கூப்பிட்டு ஒரு டம்ளரில் ஊற்றிக் கொடுத்ததை அம்மா நான் குடித்து விட்டதாகக் கூறி அவளையே குடிக்கவைத்தாள். சிறு குழந்தை போல் தலைமுடிகளை ஒதுக்கிவிட்டுக் கொண்டு செம்பில் உதடு பதித்துக் கவிழ்ந்து காபி குடித்தாள். கடைவாய்களில் காபி வடிந்து சொட்டியது பார்க்க, சிரமமாக இருந்தது. உண்மையில் எது நடந்தாலும் கவலைப்படாத போக்குடைய வேணி அக்காவின் தைரியத்திற்கு வேணி அக்காவின் அப்பா ஒரு காரணம். அவர்தான் அவளின் பெட்டகம், தைரியம் எல்லாமே. அவரின் இறப்பு அவளுக்குத் தணிக்க முடியாத அதிர்ச்சியை வழங்கியிருந்தது.

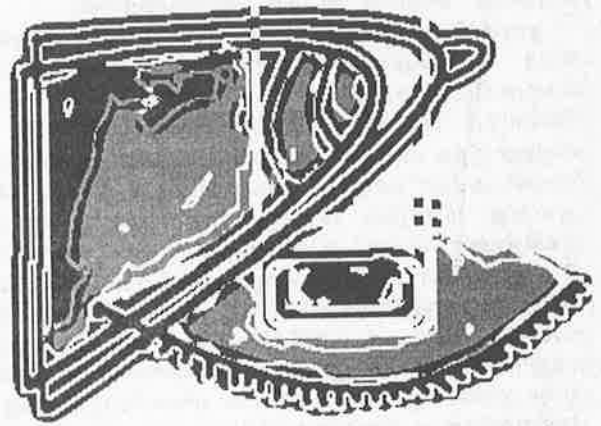
அப்பா கூப்பிடுவதாய் ஒரு சிறுவன் வந்து கூறியவுடன் அம்மா உள்ளே சென்று பணம் எடுத்துக் கொண்டு வேணி அக்காவை இங்கே இருக்கும்படி கூறிவிட்டு வெளியில் சென்றாள். வேணி அக்கா என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் அந்த நேரத்தில் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல்

உட்கார்ந்திருந்தேன். அவளே ஆரம்பித்தாள். "அம்மா அப்பவே சொன்னுச்சி; நான்தான் கேக்கல; மாமா எத்தனை நல்லவர் தெரியுமா செல்லம்" என்றாள். எனக்கும் அழுகை வரும் போலிருந்தது. "அந்த பர்கினிஸ் பய மேலெல்லாம் சூடு வைப்பான் செல்லம்; நீ பாக்குறியா" என்றாள்.

வேண்டாம் என்றேன். "பாரேன்" எனக் கூறிச் சட்டென்று சேலை விலக்கி மார்பின் பகுதியை விடுவித்தாள். கூச்சத்துடன் பார்க்கத் தொடங்கி விதிர்ந்து நின்றேன். அவளது சிவந்த மார்பில் சிகரெட்டுக்கள் கருப்புப் பொட்டுகள் போல் உறைந்திருந்தன.

"கொழந்தைங்க பால் குடிக்கிறதுதான்! இதுல போய் யாராச்சும் சுடுவாங்களா" என்றாள். "நீயும் ஆம்பளப் பையன்தானே நீ இப்பிடி செய்வியா"

அம்மா உள்ளே வந்துகொண்டிருந்தாள். நான் அம்மா வருவதாய்ச் சொன்னேன் அவள் எழுந்துபோய் அம்மாவிடம் காட்டினாள். அம்மா சட்டென உறைந்த வளாய்ப் பொலபொலவென அழுதாள். தலையிலடித்த படி. எனக்கு வந்த வாழ்க்கைக்கு இப்படியா சீரழிந்து போக வேண்டும் என்று சத்தம் போட்டாள். இனி இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் வேண்டாம், அவரிடம் சொல்லி உன்னை பாலு அப்பாவிடம் கொண்டு போய் விட்டுவிடச் சொல்கிறேன். ஒழுங்காய் இருப்பாயா என்றாள். சிறுபிள்ளை போல் சரியென்று

தலையாட்டினாள்.

மதியமாய் அப்பா இரண்டு பொட்டலங்கள் சாப்பாடு வாங்கி வந்தார் யாரிடமோ சொல்லி. அம்மா எனக்கொன்றும் வேணி அக்காவுக்கு ஒன்றுமாய்க் கொடுத்தாள். எங்கள் இருவரையுமே அப்பா பசி தாங்காத பிள்ளைகள் என்றார். நாங்கள் சாப்பிடும் போது அம்மா கிருஷ்ணன் சாரிடம் வேணி அக்காவைக் கொண்டு சென்றுவிடும் விஷயமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

அடுத்த விடுமுறையில் வீட்டுக்கு வந்தபோது வேணி அக்காவுக்கு மனநிலை பிறழ்ந்துவிட்டது என்றார்கள். பர்கினிஸின் திருமணத்தின்போது வேணி அக்காள் நேரில் சென்று சண்டை போட்டதாக அம்மா அப்பா விடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். பர்கினிஸின் லைசென்ஸையும் பாஸ்போர்ட்டையும் இறுதிவரை வேணி அக்கா கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னாள்.

நான் மிகச்சரியாகக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு நின்ற வீடு மழை நீர் சூழப் பூட்டிக் கிடந்தது. அருகில் எதுவும் வீடுகள் அற்றுக் கருவேல மரங்கள் தழைத்து நின்றுகொண்டிருந்தன.

சிறிது தூரத்தில் இரண்டு மூன்று வீடுகளின் மொட்டை மாடிகள் தெரிந்தன. பூட்டிக்கிடந்த வீடு புழக்கமற்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. வெடிப்புற்ற சுவர்களும் சுற்றிலும் கருவேல மர அடைசலுமாய் எப்போதோ அடித்த வெள்ளை மழை நீரில் வழிந்து போயிருந்தது. சற்றுத் தூரத்திலிருந்து ஒரு கிழவி சுருட்டிய குடையுடன் என்னைப் பார்த்துக் கையசைத்து என்ன என்பதாய்க் கேட்டாள். நான் இந்த வீட்டைக் காட்டினேன். அந்த வீட்டில் யாருமில்லை, உங்களுக்கு யார் வேண்டும் என்றாள். பாலுவை விசாரித்தேன். இந்த முகவரிதான் என்று ஊர்ஜிதப்படுத்திக்கொண்டேன். பாலு மட்டும் இங்கு தங்கியிருப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு கிட்டே வந்தாள் மழை நீரில் துணி நனையாதபடி லேசாகத் தூக்கிக் கொண்டு. என்னை விசாரித்து அறிந்து கொண்டபின் அவள் முகத்தில் ஒரு பரிதாபம் எழுந்து நின்றது. முன்பு பாலுவும் வேணியம்மாவும் தங்கியிருந்தார்கள் என்று கூறி நிறுத்தி விட்டு அப்பெண்ணுக்குப் பைத்தியம் முத்திப் போச்சு என்றாள். துணியை அவிழ்த்துப் போட்டுவிட்டு வாசலில் வந்து நிற்பதும் எந்த ஆணைப் பார்த்தாலும் சிரிக்கிறதும் ஒரே பிரச்சினை என்றாள். கிருஷ்ணன் சார் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டுபோய்விட்டதாகவும் வேணி அக்காள் ஓடிவந்துவிட்டதாகவும் கூறிவிட்டு யார் செய்த பாவமோ கடவுளே என்றாள். பாலு வரும் நேரம்தான், படிக்கட்டின் மேல் போய் உட்காருங்கள் என்று கூறி விட்டுத் தண்ணீரை உழுதபடி திரும்பி நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

நான் வெகுநேரம் உட்கார்ந்திருந்தேன். அவ்வப்போது சிலர் சைக்கிளைத் தள்ளியபடி என்னைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றார்கள். சிலர் என்னை யார் என்ன வேண்டும் என்றும் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்பதி லிருந்து இந்த வீட்டின் சூழலைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. வேணி அக்கா சாருடன் வேறுவீட்டில் தங்கியிருக்கிறாளா அல்லது மீண்டும் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாளா என்ற குழப்பத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தேன். இருட்டத் தொடங்கியது. பாலு வையும் பார்க்க முடியாதோ என்று எண்ணுமளவுக்கு வீட்டின் தோற்றமிருந்தது. எங்காவது நண்பர்கள் வீட்டில் தங்கிக்கொண்டு எப்போதாவது இங்கு வந்து செல்வான் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். மேலும் இருட்டும்போது கண்டிப்பான விசாரிப்புகளுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்று நினைத்து யோசனை வந்தவனாய் எழுந்து சன்னலைத் தள்ளிப் பார்த்தேன். திறப்பில் புழக்கமில்லாத சன்னலாக இருந்தது. முழுதாகத் திறக்க முடியவில்லை. கொடியில் பாலுவின் இரண்டு மூன்று பேண்ட் சட்டை களைத் தவிர எதுவுமில்லை. உள் ரேக்கில் இரண்டு பாத்திரங்கள் இருந்தன. வீட்டில் தொடர் புழக்கம் எதுவுமில்லையெனத் தெரிந்தது. உள்ளே நடு ஹாலில் ஒரு உருவம் படுத்திருப்பதை ஊர்ஜிதம் செய்தவுடன் திடுக்கென்று தூக்கிவாரிப்போட்டது. இதயம் வேகவேகமாகத் துடிக்கத் தொடங்கியது. நன்றாக உற்றுப் பார்த்தேன். வேணி அக்காதான் படுத்திருந்தாள். கழற்றிப் போடப் பட்ட துணிகள் அருகில் கிடந்தன. சட்டென்று எழுந்த வாழ்வின் மீதான பயம் வேதனையாக இருந்தது. பிறகு, வேணி அக்கா, கிருஷ்ணன் சார் என்று பெயர் எழுதப்பட்ட திருமணப் பத்திரிகை உறைமீது பாலு வுக்குக் குறிப்பெழுதி வைத்துவிட்டு கதவின் கீழிடுக்கு வழி உள்தள்ளி வைத்து விட்டு மெதுவாக எழுந்து நீரில் இறங்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன். எனது நடை யசைவில் வீடும் ஆகாயமும் அலையலையாய் நெளிந்தது. சட்டெனக் களைப்பு இறுக்கித் தளர்வானேன். மழை வருமா என அண்ணாந்து பார்த்தேன். எதையும் யூகிக்க முடியவில்லை.

கோட்டோலியங்கள் : சந்தேஷ்

தமிழில் சேகுவேராவைப் பற்றிய முதல் ஆவணப் படம்

சரித்திரம் தேங்கி நிற்கும்போதெல்லாம் - கமுகுகளின் கருநீழல் இப்புவிசைக் கடக்கும் போதெல்லாம் - ஐசைமுத்திரத்தில் அவநம்பிக்கை அலை அடிக்கும்போதெல்லாம் ... கனன்று எழுகிறது சேகுவேராவின் வாழ்வும் நினைவும்.

ஆக்கம் - இயக்கம்

அ. முத்துக்கிருஷ்ணன்

40 நிமிடங்கள் வண்ணம், கருப்பு-வெள்ளை வி.சி.டி. விலை ரூ. 225

அ. முத்துக்கிருஷ்ணன் என்ற பெயரில் M.O. அல்லது D.D. அனுப்பி பிரதிகள் பெறலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

D-34, தங்கமணி தெரு, திருநகர், மதுரை - 6. தொலைபேசி: 0452-484006 மின் அஞ்சல்: muthukrishnans@rediffmail.com

கிடைக்கும் இடங்கள்:

சென்னை:	மதுரை:
புக் லேண்ட்ஸ், அகம் புக்ஸ், திலிப்குமார், பாரதி புத்தகாலயம், பா. செயபிரகாசம், காவ்யா	பாரதி புக் ஹவுஸ், செந்தில் புக் சென்டர், மல்லிகை புக் சென்டர்
ஓரூர்:	சேலம்:
ஆதவன் கோவில்பட்டி:	SAIL கண்ணன்
கரிசல் புத்தக நிலையம்	நெல்லை:
கோவை:	ச. தமிழ்செல்வன்
விடியல் பதிப்பகம்	திருவண்ணாமலை:
	பவா. செலலத்துரை

இது ஒரு புதுவிசை வெளியீடு

1.10.2002 முதல் பத்து தினங்கள் தில்லியில் நடந்த சர்வதேசத் திரைப்பட விழாவை நம் தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டோடு சற்றுத் தயக்கமின்றி ஒப்பிடலாம். அந்த அளவுக்கு அதன் தரம் குறைந்தபோயிருந்தது. காரணம் இருக்கிறது. சினிமா பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லாத சப்ராஸிகள் (பியூன்), பாபுக்கள் (குமாஸ்தா) மற்றும் பட் பாபுக்களால் (ஐ.ஏ.எஸ்.) நடத்தப்படும் திரைப்பட விழா வேறு எவ்விதத்தில் இருக்கக்கூடும்?

கொமேய்னியின் தேசத்திலிருந்து சில திரைப்படங்கள்

சாரு நிவேதிதா

புலவாயிரம் பேர் அமரக்கூடிய சிரிஃபோர்ட் அரங்கத்தில் வெறும் ஐம்பது பேர் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவ்வளவு பெரிய அரங்கத்தில் ஒரு சாதாரணத் திரைப்படத்தைத் திரையிடுவதே காரணம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நூறு பேர் மட்டுமே அமரக்கூடிய மற்றொரு அரங்கில் ஃபெலினியின் 'களாஸிக்' ஒன்று திரையிடப்பட்டு முந்நூறு பேர் மூச்சுத் திணறியபடி பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இது போன்ற தமாஷ்கள் ஒன்றல்ல. இரண்டல்ல. ஃபெலினியின் மூன்று மணி நேரப் படத்திற்கு சப்-டைட்டில் இல்லாமல் போட்டுப் பார்வையாளர்களை விரட்டினார்கள். படம் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்போதே திடீரென்று அறுந்துவிடும். பார்வையாளர்களில் வசில் அடிக்கத் தெரிந்தவர்கள் தங்கள் திறமையைக் காட்டியபின் மீண்டும் ஓடும். ஒரு கணம் நமக்கு 'இது என்ன கிராமத்து டெண்ட் தியேட்டரில் தெலுங்கு டப்பிங் பார்க்கிறோமா?' என்ற சந்தேகம் எழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

மற்றொரு வேடிக்கை—சிரிஃபோர்ட் அரங்கத்திலிருந்து பத்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள ஒரு திரையரங்கில் பல முக்கியமான திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டன. பார்வையாளர்களே இல்லாமல் வெற்று அரங்கில் ஓடியதைக் கண்டு தியேட்டர் உரிமையாளர் புலம்பியது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருந்தது.

இது தவிர, வெறும் பொழுதுபோக்குக்காகவும், மாலை நேரங்களில் பட் பாபுக்கள் கொடுக்கும் காக்கெய்ல் பார்ட்டிகளுக்காகவும் ஒரு கூட்டம் வந்துகொண்டிருந்தது. படம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது இவர்கள் ஏற்படுத்திய குறட்டைச் சத்தம் மிகப் பெரிய இடையூறாக இருந்தது என்பது மற்றொரு சோகம்.

'சினிமா என்பது ஒரு தத்துவவாதியின் கலைச் சாதனமாக மாறிவிட்டது' என்கிறார் தெல்பூஸ். ஆனால் தில்லியில் கூடிய பார்வையாளர்களைப் பார்த்தபோது அப்படித் தெரியவில்லை. எவ்வளவு பெரிய கலைச்சாதனமாக இருந்தாலும் அதை மலின்படுத்தி வியாபாரமாக்கிவிடுவோம் என்று செயல்படுகிற கும்பலையே அதிகம் காண முடிந்தது. சின்னத்திரை சிரியல் இயக்குனர்கள், தமிழைக் கொலை செய்கிற காம்பியர் பெண்மணிகள், சிரியலுக்குக் கதை வசனம் எழுதும் சிறு தொழிலாளர்கள் போன்றவர்களால் நிரம்பியது அக்கும்பல்.

இவ்வளவு தமாஷுக்கு இடையிலும் ஆறுதல் அளித்த ஒரு விஷயம் இல்லாமிய நாடுகளிலிருந்து வந்த திரைப்படங்கள். சமீப காலமாக உலகெங்கிலும் நடக்கும் திரைப்பட விழாக்களில் இத்திரைப்படங்கள் பெருமளவில் விவாதிக்கப்பட்டுவருகின்றன. பரிசுகளையும் பெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக எகிப்து, சிரியா, லெபனான், துருக்கி, மொராக்கோ, ஈரான், இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து மிகச் சிறப்பான படங்களைத் தொடர்ந்து நான் பார்த்து ருகிறேன். (பாகிஸ்தான் விதிவிலக்கு) எகிப்து நாட்டு இயக்குனர் Youssef Chahine இன்று உலகின் மிகச் சிறந்த இயக்குனர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார்.

இல்லாமியச் சட்டதிட்டங்கள் மிகக் கடுமையானவையென்று பரவலாகக் கருதப்பட்டுவரும் வேளையில் இந்தப் படங்கள் பெரும் ஆச்சர்யத்தை அளிக்கின்றன. ஆனால் இதற்குப் பின்னணியில் பல காரணங்கள் உள்ளன. சினிமாவை ஜனரஞ்சகமான பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் அதை முறையாகப் பயின்றார்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று சினிமா பற்றி அறிந்துகொண்டார்கள். தங்கள் நாடுகளில் மதவாதிகளின் குறுக்கீடு இருந்தால் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று படம் எடுத்து திரைப்பட விழாக்களுக்கு அனுப்பினார்கள்.

தில்லியில் நடந்த 33வது திரைப்படவிழாவில் எனக்கு அதிகம் பார்க்கக் கிடைத்தது. ஈரானியத் திரைப்படங்கள். ஈரானிய சினிமாவில் முக்கியப் பெயர் மொஹ்சன் மகமல்பூப். இவரது படங்கள் ஈரானில் பெரும் பரபரப்பையும், சர்ச்சையையும் ஏற்படுத்திவருகிறது. அதனால் ஒரு முறை அங்கே கலாச்சார அமைச்சராக இருந்த முகம்மது கட்டமி தன் பதவியையே ராஜினாமா செய்ய வேண்டியிருந்தது.

ஈரானில் படம் எடுப்பது மிகவும் கடினமான ஒரு செயல். கதை வசனத்தை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து ஒப்புதல் பெற வேண்டும். அப்படியே ஒப்புதல் பெற்றாலும் சில படங்கள் தடை செய்யப்பட்டுவிடும். இப்படி சில படங்கள் படத்தில் பதினைந்து ஆண்டுகளாகத் தடைசெய்யப்பட்டு நிலையில் இருந்துவருகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் ஈரானியத் திரைப்படங்களைப் பார்த்தால் அவை நமக்கு மிகப் பெரும் ஆச்சர்யத்தை அளிக்கின்றன.

சமீபத்தில் நான் பார்த்த ஒரு டஜன் ஈரானியத் திரைப்படங்களில் இரண்டு படங்களைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முதலில், Dariush Mehrjui இயக்கிய பேமானி (உயர்திரு) என்ற படம். இவரது 'பசு' என்ற படம் உலகளவில் சிலா கிக்கப்பட்டது என்பதால் இவர் படத்தைப் பற்றி மிகுந்த எதிர்பார்ப்பு இருந்தது.

பெரும்பாலான ஈரானியத் திரைப்படங்களைப் போலவே பேமானியும் பெண்களின் பிரச்சினையை வலுவாகப் பேசுகின்ற ஒரு படம். ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியின் மாணவிகள் வாலிபால் ஆடும் காட்சியிலிருந்து படம் துவங்குகிறது. கேமரா கோணங்களின் மூலம் அப்பெண்களின் ஆக்ரோஷம் மிக உக்கிரமாக இக்காட்சியில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த மாணவிகளில் ஒருத்தியை அவள் சகோதரன் கொன்றுவிடுகிறான். 'விபச்சாரம் செய்ததால் அவளைக் கொன்றேன்' என்கிறான் அவன். நடந்தது என்னவென்றால், அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு சுக மாணவன் நண்பனாக இருந்தான் என்பதுதான். அப்போது ஆரம்பிக்கும் பெண்களின் ஓலம் படம் முழுவதும் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

மற்றொருவன் அந்தக் கல்லூரியின் வகுப்பறைக்குள்ளேயே நுழைந்து ஆசிரியர் பாடம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போதே தனது மகளை சுக மாணவர்களின் கண் முன்னாலேயே அடித்து உதைத்து இழுத்துச் செல்கிறான். அவன் மருத்துவப் படிப்புப் படிக்கக் கூடாது என்பது அவனுடைய உத்தரவு. அவன் தனக்குத் தீ வைத்துக்கொண்டு இறந்துவிடுகிறான்.

அந்த ஊரிலும் சுற்றுப்புற ஊர்களிலும் பல இளம் பெண்கள் தீ வைத்துக்கொண்டு இறந்துபோகிறார்கள். பல பெண்கள் தீக்காயங்களுடன் நடமாடுவது சினிமாவின் ஊடே காண்பிக்கப்படுகிறது. தற்கொலை செய்துகொள்வது, அதிலும் தீ வைத்துக் கொண்டு சாவது என்பதெல்லாம் மதத்துக்கு எதிரான செயல்கள் என்றபடியால் இப்பெண்கள் மற்றவர்களால் சைத்தான்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

பேமானியின் தகப்பன் பல மாதங்களாக வீட்டு வாடகை கொடுக்கவில்லை. கடைசியில் அந்த வீட்டின் உரிமையாளரான பணக்காரக் கிழவனுக்கு பேமானியைத் திருமணம் செய்யு

வைக்கிறான். இனிமேல் வாடகைப் பிரச்சினை இல்லை.

அந்தக் கிழவனுக்குத் தொண்ணூறு வயது. வீட்டு வேலை செய்வதற்கும், சமைப்பதற்கும், துணி துவைப்பதற்கும் அவனுக்கு ஒரு பெண் தேவை. பேமானி அதைப் பூர்த்தி செய்கிறாள்.

பணக்கட்டுகளைக் குளிர்சாதனப் பெட்டியில் வைத்து அதனுடன் ஒரு அபாய மணியையும் இணைத்துவிடுகிறான் கிழவன். பெட்டியின் மீது பேமானியின் கை தவறிப்பட்டாலும் கூட அபாய மணி அலறுகிறது! இதற்கிடையில் ஒரு நாள் பேமானியின் நண்பன் அவள் வீட்டுக்கு வந்து மதில் சுவரின் மீது எட்டிப்பார்க்கிறான். இதற்காக பேமானிக்குப் பிரம்படி தண்டனை. வீட்டுக்குள் விபச்சாரத்தை அனுமதிக்கலாமா? பிரம்பால் அடிக்கும்போது அந்தக் கிழவனின் கைகளையே நெருக்கமாகக் காண்பிக்கிறது கேமரா. பேமானியின் சிறுசிறு தவறுகளுக்கும் கூட இதே பிரம்படி தண்டனையே தொடர்கிறது.

ஒருநாள் — பொறுக்க முடியாமல் பாத்திரங்களையெல்லாம் தூக்கிப் போட்டு உடைத்துவிட்டு பிரம்பால் தன் கணவனை அடித்து நொறுக்குகிறாள் பேமானி. பிறகு மற்ற பெண்களைப் போலவே தனக்கு எரியூட்டிக்கொள்கிறாள்.

கடுமையான தீக்காயங்களுடன் பிழைத்துக்கொள்ளும் பேமானியை தலாக் செய்து அவள் வீட்டுக்குத் தூரத்திவிடுகிறான் கிழவன். பேமானியைப் பார்த்து அவள் குடும்பமே அழுகிறது. இனி எப்படி வாடகை கொடுப்பது? பேமானியின் தகப்பன் இடிந்துபோய்விடுகிறான்.

“இன்னும் சில நாட்கள் பொறுத்திருக்கக் கூடாதா? அந்தக் கிழவன் இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு உயிரோடு இருந்துவிடப் போகிறான்? பிறகு அத்தனை சொத்தும் உனக்குத்தானே? நம் வறுமையிலிருந்து மீட்சி கிடைத்திருக்குமே?” என்று புலம்பி அழுகிறான் பேமானியின் தகப்பன்.

இந்தச் சூழ்நிலையில் அவளால் பெற்றோரின் வீட்டிலும் இருக்கமுடியவில்லை. எங்கே போவது என்ற எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல் வெளியேறிச் செல்லும்போது — வழியில், ஒரு ஊரின் எல்லைப் புறத்தில் இருகூட்டைப் பராமரிக்கும் வெட்டியான் ஒருவனைச் சந்திக்கிறாள். இறந்துபோனவர்களின் உடல்களைக் சுழுவிச் சுத்தப்படுத்தி அவர்களைப் புதைப்பதே அவனுடைய வேலை.

“இங்கே உனக்குப் பயமாக இல்லையா?”

“உயிரோடு இருப்பவர்கள் என்னைப் பார்த்துப் பயப்படுகிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்து நான் பயப்படுகிறேன். உயிரோடு இருப்பவர்களைவிட செத்துப்போனவர்கள் எவ்வளவோ பரவாயில்லை.”

பேமானி அவனுடன் சேர்ந்து வாழத் துவங்குகிறாள்.

மற்றொரு முக்கியமான ஈரானியத் திரைப்படம் Under the Moonlight. இதன் இயக்குனரான ரேலா மீர்-கர்மி 1966ஆம் ஆண்டு டெஹ்ரானில் பிறந்தவர். பல திரைப்பட விழாக்களில் இவரது படங்கள் பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கின்றன.

Under the Moonlight என்ற இந்தப்படம் அகிரா ஞானாவின் Lower Depths என்ற படத்துக்கு இணையாகச் சொல்லத்தக்கது. சமய போதனைப் பள்ளியில் படிக்கும் செய்யது ஹஸன் தன் பயிற்சி முடிந்து போதனையாளனாக ஆக வேண்டிய தருணம். பட்டம் பெறும்போது அணிந்துகொள்வதற்காக போதனையாளர்களுக்குரிய அங்கியும் மிதியடியும் புதிதாக வாங்கிவருகிறான் செய்யது, ரயிலில் வரும்போது — ரயில்களும் ரயில் நிலையங்களும் மேற்கு ஐரோப்பாவை நினைவுபடுத்துகின்றன. அவன் பக்கத்தில் வந்து அமரும் ஒரு சிறுவன் செய்ய திடம் பேச்சுக்கொடுத்துக்கொண்டே செய்யதுக்குக் கைரேகை பார்த்து அவன் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் பாவனை யுடன் அந்தப் பொருட்களைத் திருடிச்சென்றுவிடுகிறான். கடவுள் பற்றியும், மனித மேன்மை பற்றியும் கல்வி பயின்ற செய்யதுக்கு இந்தச் சம்பவம் மிகப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது.

சக மாணவன் ஒருவன் அடிக்கடி செய்யதிடம் வந்து புனித நூலில் சந்தேகங்கள் கேட்பது அவனுக்குக் குழப்பத்தைத் தருகிறது. மதக்கல்விக்கும் நேரடி வாழ்வின் குரூரத்துக்கும் இடையில் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சாலை யோரத்தில் ஒரு இளம் விபச்சாரியைச் சந்திக்கிறான். ஈரான்

திரைப்படங்களில், அநேகமாக எல்லாவற்றிலும் இந்தச் சாலை யோரத்து விபச்சாரிகளை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

சந்தர்ப்பவசமாக ஒரு தேநீர் விடுதியில் சிறுவனை மீண்டும் சந்திக்கிறான் செய்யது. இரவில் பாலத்துக்கு அடியில் வந்தால் அங்கியையும், மிதியடியையும் திருப்பித் தருவதாகச் சொல்கிறான் சிறுவன். பாலத்துக்குக் கீழே ஒரு பெரிய உலகமே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. திருடர்கள், அநாதைகள், போக்கிரிகள் போன்ற விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்விடம் அது. சிங்கப்பூரை நினைவுபடுத்தும் டெஹ்ரானில் அப்படி ஒரு இடம். உடைந்த பொருட்களும், வீடுகளிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்ட சாமான்களும் குவிந்துகிடக்கின்றன. கண் பார்வையற்ற ஒரு பிச்சைக்காரன் தன் இசைக்கருவியை மீட்டிப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறான். சிலர் அந்த இசைக்கேற்ப அடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவன் தட்டச்சு எந்திரத்தில் கடவுளுக்கு ஒரு 'பெட்டிஷன்' டைப் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான் — வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அதன் அர்த்தம் பற்றியும் பல வார்த்தைகளுக்குத் தன் சக தோழர்களிடம் அவ்வப்போது 'ஸ்பெல்விங்' கேட்டபடி. பெட்டிஷனின் முக்கியமான பகுதி — கடவுளாகிய நீர் ஏன் பணக்காரர்களைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறீர்? குப்பை பொறுக்கிகளான எங்களுடைய வாழ்க்கையை நாங்கள் என்ன செய்வது? நீர் எங்களை நேரடியாகச் சந்திப்பதை விட்டு விட்டு முனிசிபாலிட்டி ஆட்களை ஏன் அடிக்கடி அனுப்புகிறீர்?

செய்யது ஹஸனால் சிறுவனைச் சந்திக்க முடியவில்லை. பாலத்திலிருந்து திரும்பி வரும் வழியில் முன்பு பார்த்த அதே விபச்சாரியை சில ரவுடிகள் அடித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறான். குறக்கே புருந்து தடுத்து இவனும் அடி வாங்குகிறான். பிறகு அந்த விபச்சாரி தான் தேடி வந்த சிறுவனின் சகோதரி என்று தெரிகிறது.

செய்யது படிக்கும் மத போதனைக் கூடத்தின் பொய்மை அவனை மிகவும் பாதிக்கிறது. மதகுருவுக்கு செல்ஃபோன் கிடைக்கிறது. அதை வெகுவாகக் கொண்டாடுகிறார் அவர். எப்போதும் போல் செய்யதின் சக மாணவன் புதுப்பது சந்தேகங்களுடன் வருகிறான். இந்த முறை அவனுடைய சந்தேகம் — பெண்களின் தலைமுடி வெளியே தெரிந்தால் அது தவறுதானே?

சலிப்படைந்த செய்யது தன் புத்தகங்களையெல்லாம் விற்று விட்டு அந்தப் பணத்தில் பாலத்தின் கீழே இருப்பவர்களுக்கு கறிச்சோறு வாங்கிவருகிறான்.

சிறுவனின் சகோதரி தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்து பிழைத்துக்கொண்டதை அறிகிறான்.

சில தினங்கள் செல்கின்றன. ஒரு நாள் நகரசபை உழியர்கள் பாலத்தின் கீழ்ப்பகுதியைத் துப்புரவாக்கிவிடுகிறார்கள். அங்கே வசித்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள் என்று தெரியவில்லை. கடைசியில் சிறுவனை ஒரு சீர்த்திருத்தப் பள்ளியில் சந்திக்கிறான் செய்யது ஹஸன். அப்போதும் செய்யதுக்குக் கைரேகை பார்த்துச் சொல்கிறான் சிறுவன்.

ஈரானியத் திரைப்படங்களைப் பார்க்கும்போது ஈரானிய சினிமாவில் மிகப் பெரும் புரட்சியே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர முடிகிறது.

*With Best Compliments
from*

தீனமலர்

தேசிய தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai ✧ Vellore ✧ Pondicherry

Erode ✧ Salem ✧ Coimbatore

Tiruchi ✧ Madurai

Tirunelveli ✧ Nagercoil

காலச்சூடு

அரங்கம்

ஆகஸ்ட் 3, 2002

சென்னை திரைப்பட வர்த்தக சபை

புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்

தினகரி சொக்கலிங்கம்

கடந்து சென்ற காலத்தையும் நடந்து வந்த பாதையையும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கையில் மனதில் சந்தோஷமும் சங்கடமும் ஒருசேர அலைமோதுகின்றன. என் அன்னைக்கு எந்த ஒரு செயலையும் வெகு அழகாக நேர்த்தியாக ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டும் என்பது ஒரு குறிக் கோளாக மட்டுமல்ல, வாழ்க்கை நெறியாகவே இருந்தது. அந்த வகையில்

ப.சிதம்பரம், கி.ஆ.சச்சிதானந்தம்

அப்பாவின் படைப்புகள் பலரால் வெளியிடப்பட்டாலும் காலச்சுவடால் செம்மையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளி வருவதைப் பார்க்க என் அன்னை இல்லையே என்ற குறையைத் தவிர வேறு எந்தக் குறையும் இல்லை. மிகுந்த மகிழ்ச்சிதான்.

இத்தனை காலத்திற்குப் பிறகு அப்பாவின் படைப்புகள் அரசுடைமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொருளாதார ரீதியில் எங்களுக்குச் சற்றுக் குறைவாக இருந்தாலும்கூட, புதுமைப்பித்தனுக்குக் கிடைத்த பெரிய அங்கீகாரம் என்ற அளவில் நான் தமிழக அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

ந. முத்துமோகன்

மணிக்கொடி இயக்கம், சுயமரியாதை இயக்கம், சைவ இயக்கம், புதுமைப்பித்தன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் இயக்கம் ஆகிய அனைத்தையும் தமிழ்நாட்டில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பகுதியில் நிலவிவந்த படித்த அறிவாளிகள் இயக்கம் என்று ஒட்டுமொத்தமாகக் குறிப்பிடலாம். இந்த இயக்கம் என்ன செய்துகொண்டிருந்தது? இந்த அறிவாளிகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சமூகப் பிரிவுகள் எப்படித் தங்கள் சூழலைப் புரிந்துகொண்டன? எப்படி அந்தச் சூழலோடு உறவுகொண்ட இன்று, சமுதாயத்தில் நடைபெறும் கருத்து மோதல்களையும் பிரச்சினைகளையும் சரியாக உள்வாங்கிக் கொள்ள பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டையும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. அதற்கு மேற்கண்ட கேள்விகளை நாம் எழுப்பிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. வேங்கடாசலபதியின் பணியை நான் நிறுத்திவைத்துப் பார்க்கக்கூடிய இடம் இதுதான்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் எழுதிய புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகளைப் படிக்கும்போது எனக்குப் பல கேள்விகள் எழுந்தன. மணிக்கொடி இயக்கம், அதில் புதுமைப்பித்தனின் இடம், தினசரியிலும் பிற பத்திரிகைகளிலும் அவர் செய்த வேலைகள், ஃபாசிஸ்ட் ஜடாமுனி, கப்பித் தர்பார், முடிக்கப்படாமல் போன 'ஸ்டாலினுக்குத் தெரியும்' கையெழுத்துப் பிரதி இவை எல்லாமாகச் சேர்ந்து மணிக்கொடி இயக்கத்தாரிடம் இருந்து அவர் நகர்ந்து சென்ற சில புள்ளிகளையும் நமக்குக் காட்டுகிறது. மணிக்கொடி இயக்கத்திலிருந்து புதுமைப்பித்தன் எப்படி வேறுபட்டார்? இன்று நாம் குஜராத்திலும் அகில இந்திய அளவிலும் பார்க்கக்கூடிய இந்துத்வா அபாயத்திற்கும், சமூகத்திலிருந்து முடிந்தளவில் விலகிக்கொண்டு வெறும் பரிசோதனைகளை மட்டும் செய்வது என்று சொல்லத் துவங்கிய அந்தத் தூய அழகியல்வாதத்திற்கும் தொடர்பில்லையா? இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய இந்தியா முழுமையையும் பாதிக்கக்கூடிய வேகத்தில் பரவுகின்ற ஒருவித இனப்படுகொலைகள் பாசிசம், இந்துத்வம் என்பது போல் வந்து கொண்டிருக்கின்ற விஷயங்களோடு நம்முடைய அறிவாளி வர்க்கம் எந்த அளவிற்கு அக்கறையோடு தொடர்புபடுத்திக் கொண்டது என்கின்ற கேள்வியை அந்த மணிக்கொடிக் காலத்துடன் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இலக்கியத்தில் புதுமைப்பித்தனின் இடம் அப்படிப்பட்ட பின்வாங்கலுக்குத் தன்னை அடிபடுத்திக் கொள்ளாத இடமாக இருந்திருக்கின்றது. அவரும் பரிசோதனைகள் செய்துபார்த்திருக்கிறார். தனது எழுத்துக்களின் மூலம் அவர் சமூகத்தோடு அழகாக தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அழகியலின் உச்சத்தை எட்ட முடியும் சமூக அக்கறைகளில் ஆழமும் காட்ட முடியும் என்கின்ற இரண்டு விஷயங்களும் புதுமைப்பித்தனின் அற்புதமாக ஒன்றிணைந்து இருக்கின்றன.

இந்த நூலுக்கு நுஃமான் எழுதியுள்ள முன்னுரை மிகவும் சிறப்பானது. புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகளைப் பற்றிய ஆய்வு என்றே சொல்லலாம். புதுமைப்பித்தனையும் சிலர் கட்டுடைக்கிறார்கள் என்ற ஆதங்கம் அந்த முன்னுரையில் இருக்கிறது. இப்போது கட்டுடைக்கப்படுவது புதுமைப்பித்தன் மட்டுமல்ல; பெரியார், பாரதி போன்ற வர்களும் கட்டுடைக்கப்படுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டைப் பெரியார், பாரதி, புதுமைப்பித்தனை விடுத்துக் கற்பனை செய்வது முடியாதது.

புதுமைப்பித்தன், பாரதி, பெரியார் இவர்களை எந்த அளவுக்குச் சலீகரித்துக்கொள்கிறோமோ, அதே அளவிற்கு நம்முடைய சமகாலத் தேவைகளை முன்வைத்தும் இவர்களை வாசிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

தொ. பரமசிவன்

புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகளை மொத்தமாகக் கொண்டு வருவதற்கான உழைப்பு என்னைப் பிரமிக்கவைக்கிறது. ஒரு நல்ல ஆய்வாளனுக்கு வேண்டிய தகுதி, நிறைவடையாத மனம். சலபதி அப்படிப்பட்ட மனம் கொண்டவர்.

புதுமைப்பித்தனின் 'திருக்குறள் குமரேசன் பிள்ளையை' அவரது எல்லாச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும் பார்க்க முடியும். அது சிறுகதையா, நடைச்சித்திரமா என்று ஐயப்பாடு இருக்கவே செய்தது. ஆங்கில முறையில் நடைச்சித்திரம் எழுதும் பழக்கம் அந்தக் காலத்தில் இருந்தது. புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகளின் மொத்தத் தொகுப்பான இந்நூலில் 'திருக்குறள்

ந. முத்துமோகன்

குமரேசன்பிள்ளை' ஒரு கட்டுரையாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதை மனதார ஒப்புக் கொள்கிறேன். தெளிவாக தெரியமாகச் செய்த நண்பர் சலபதியை நான் பாராட்டுகிறேன்.

புதுமைப்பித்தனின் கதைகளைத் திரும்பத் திரும்ப வாசிக்க வாசிக்க காலந்தோறும் நாம் வளர வளர நம் முடைய பார்வைகள் மாறுபடுகின்றன. ஆனாலும் நம்மைப் பற்றிக் கொண்ட புதுமைப்பித்தன் இன்னும் நீங்கவில்லை.

புதுமைப்பித்தனுடைய ஆளுமை என்பதிலே செம்பாதி டி.எஸ். சொக்கலிங்கம் அவர்களுக்கு உரியது. இந்தப் புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள் நூலை டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்திற்குக் காணிக்கையாக்கியிருப்பது மிகச் சரியானது. மறக்கப்பட்ட மாமனிதர்களில் டி.எஸ். சொக்கலிங்கம் மிக முக்கியமானவர். ஆனால், திராவிட இயக்கத்தார் புதுமைப்பித்தனை எப்படிச் கண்டு கொள்ளவில்லையோ அதேபோல தேசிய இயக்கத்தாரும் டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்தைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. அவருடைய நூற்றாண்டு விழா விலும் கூட. அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவும் கல்கி நூற்றாண்டு விழாவும் ஒன்றாக நடந்தது. அவருடைய கருத்தியலோடு எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது. ஆனாலும் தேசிய இயக்கத்தாராலும் தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகத்தாராலும் நன்றியோடு நினைக்கப்பட வேண்டிய பெயர் டி.எஸ். சொக்கலிங்கம். விரிந்த கல்வியறிவு, தன்னலமற்ற தன்மை, தான் எடுத்துக் கொண்ட கருத்தின் மீது அவருக்கிருந்த பற்று, அதன் விளைவாகப் பிறக்கிற கோபம். கை சுத்தமான வாழ்க்கை. இவை எல்லாவற்றையும்விட நாற்பதுகளில் காங்கிரசை debraminize பண்ணி அடுத்த கட்ட அரசியல் அதிகாரத்தை, அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச்சென்ற மிகப் பெரிய வல்லமை. ஒருவரைக் கண்டுகொள்வதும் கண்டுகொள்ளாததும், சமகாலத்தேவையை ஒட்டித்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

தொ. பரமசிவம்

புதுமைப்பித்தனின் ஆளுமை டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்தால் வார்த்தைப்பட்டது. அதில் இரண்டு விஷயங்களைப் பார்க்கிறேன். புதுமைப்பித்தனைத் திராவிட இயக்கத்தினர் கண்டு கொள்ளவில்லை. அதேநேரம் புதுமைப்பித்தனும் திராவிட இயக்கத்தைக் கண்டுகொள்ளவில்லை. ஏனென்றால் முப்பதுகளில் பண்பாட்டுத் தளத்தில் நிகழ்ந்த மாறுதல்கள், மோதல்கள் கடுமையானவை. தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் துவங்கி சிங்காரவேலரும் பெரியாரும் ஒன்றாக நின்று பணியாற்றும் காலம் தொடங்கி இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம், முதல் உலகப்போர் என்று முப்பதுகளை முடிக்கலாம். அந்தக் காலக்கட்டத்து சமூக அரசியல் நிகழ்வுகள் சமூக நிகழ்வுகள் பண்பாட்டுத் தளத்தில் அவை விளைவித்த மாறுதல்கள் மிக அற்புதமானவை.

அந்தக் கால கட்டத்தில் இறுக்கமான வைதீகச் சார்புடைய செட்டிநாட்டில் 'மாதர் மறுமணம்' என்ற பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது. அப்படி நிகழ்ந்த மாறுதல்களைப் புதுமைப்பித்தன் பதிவு பண்ண மறுக்கிறார். அவரிடம் அபேதவாதம் குறித்த மறுதலிப்பு இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். பொதுவுடைமைத் தத்துவம் குறித்து அவருக்கு விமர்சனம் இருக்கிறது. அதேநேரம், ஐரோப்பாவின் முழுமையான முதலாளித்துவம் பக்கமும் அவரால் போக முடியவில்லை. அபேத வாதத்தையும் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புதுமைப்பித்தனைப் படித்தபோது எனக்கு ஏற்பட்ட எண்ணம் வேறு. இப்பொழுது இருக்கும் எண்ணம் வேறு. ஆனாலும் கூட புதுமைப்பித்தன் இன்னும் தமிழ் வாசகனைப் பற்றிக்

கொள்கிற பிரம்மராசுஸ்தான் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் கிடையாது.

ப. சிதம்பரம்

இன்று புதுமைப்பித்தனின் நூல்கள் எல்லாம் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செம்பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு வாசகன் என்ற முறையில் புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள் நூலின் சில பகுதிகளை ரசித்துப் படித்தேன். 1930,40களிலேயே ஐரோப்பிய அரசியலை ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் இவ்வளவு நுணுக்கமாகப் பார்த்திருக்கிறார் என்பதே பெரிய வியப்பு. இன்றைக்கும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், செய்தித்தாள்கள் எல்லாம் வருகின்றன, அவ்வப்பொழுது ஒரு ஆழமான கட்டுரை வருகிறது. ஆனால் மிகமிக அபூர்வமாகத்தான் உலக அரசியலைப் பற்றிய கட்டுரைகள் வருகின்றன. தொலைக்காட்சி இல்லாத, வானொலித் தொடர்பு குறைவாக இருந்த 1930களில், 1940களில் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பும் பின்பும் ஐரோப்பிய அரசியலை இப்படியும் ஒரு தமிழ் எழுத்தாளன் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு அலசி ஆராய்ந்து பார்க்க முடியுமா என்று வியப்பாக இருக்கிறது.

இத்தாலி, ஐஸ்ரேல் நாடுகளைப் பற்றி குறிப்பாக முசோலினியைப் பற்றி ஹிட்லரைப் பற்றி எவ்வளவு தகவல்கள், எவ்வளவு செய்திகள்! முசோலினி ஒரு சைவர், மூன்று வேளையும் பழங்களை உண்பவர். ஆறு மணிநேர வேலை, பிறகு படித்தல், சிந்தித்தல் என்று அபூர்வமான செய்திகள். இன்றிருக்கும் தமிழ் எழுத்தாளரோ இந்திய எழுத்தாளரோ ஐரோப்பிய நாட்டு அதிபர்கள் பற்றியோ அமெரிக்க நாட்டு அதிபர்கள் பற்றியோ அவர்களுடைய கொள்கைகள் சித்தாந்தங்கள் பற்றியோ எந்த அளவுக்குத் தெரிந்து வைத்துள்ளார்கள் என்று பார்த்தால் ஒப்பிட்டே பார்க்க முடியாது.

அடுத்தது கல்கிக்கும் புதுமைப்பித்தனுக்கும் வாசனுகும் புதுமைப்பித்தனுக்கும் நடந்த சொற்போர். இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய வாதப்பிரதிவாதங்களைவிடக் கடுமையானது. கடுமையாகத் தாக்கினார்களேயொழிய அவர்கள் சொன்ன கருத்து, வாதத்திறமை வியக்க வைக்கிறது. அறுபது, அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தமிழ் உரைநடைக்கும் இன்றைய தமிழ் உரைநடைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. வேறுபாட்டைக் காண்பதற்கு எங்கேயும் போக வேண்டாம். வேங்கடாசலபதி எழுதிய முன்னுரையையும் புதுமைப்பித்தனின் நடைமையையும் பார்த்தாலே போதும். வேறுபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனாலும் சொல்ல வந்த விஷயத்தை அன்றைய மக்களுக்குத் தெரிந்த, பழக்கத்தில் இருந்த சொற்களை வைத்து மிக அற்புதமாகப் புதுமைப்பித்தன் சொல்கிறார். பல மதிப்புரைகள் புதுமைப்பித்தன் எழுதியுள்ளார். அதில் ஒரே வாக்கியத்தில் எழுதிய மதிப்புரை. என்ன சொல்லவந்தார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீ ரமண மகரிஷியைப் பற்றி ஒரு நூல். "ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின் ஜீவ சரித்திரம் இது. நன்றாக ஆர்ட் கடுதாசியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது." அவ்வளவுதான். மதிப்புரை முடிந்தது.

இந்த அற்புதமான நூலினைத் தயாரிப்பதிலே நண்பர் வேங்கடாசலபதியின் உழைப்பு என்னை வியப்பிலே ஆழ்த்தியது. வேங்கடாசலபதிக்குத் துணையாக இருந்தார் நண்பர் கண்ணன். இந்த உழைப்பு வீண் போகாது. புதுமைப்பித்தனுடைய எழுத்து பல நூற்றாண்டு தமிழ்நாட்டிலே நிலைத்து நிற்கும்.

தொகுப்பு: பெ. அய்யனார்
(வெளியிடப்பட்ட மற்ற இரு நூல்கள் பற்றிய பதிவு பின்னர் வெளிவரும்.)

அல்லயன்ஸ்

நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள்

பூஜ்யஸ்ரீ மஹா ஸ்வாமிகள் வரலாறு

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் திரு அவதாரம், இளமைப் பருவம், பட்டத்திற்கு வருவது, விஜயம் செய்த திருக்கோயில்கள், ஆற்றிய புனிதப் பணிகள், யாத்திரைகள், ஆசி பெற்ற அரசியல் தலைவர்கள், மஹா ஸ்வாமிகளின் நூற்றாண்டு வைபவம், திரு அவதாரம் நிறைவு பெறுதல் - ஆகியவற்றுடன் ஏராளமான சில்பியின் ஓவியங்கள் புகைப் படங்களுடன், உயர்தர காகிதத்தில், நேர்த்தியான பைண்டிங்குடன் - ஓர் அட்டைப் பெட்டியில் - விலை ரூ. 500/-

நூற்றாண்டு சிறப்பு வெளியீடுகள்

என். ஸ்ரீநிவாஸன் எழுதியது

1. நம்மவர் செய்த விந்தைகள் 100	-	ரூ. 100/-
2. அவர்கள் செய்த விந்தைகள் 100	-	ரூ. 100/-
3. உலக மகா கொடுங்கோலர்கள் 100	-	ரூ. 100/-
4. உலகப் புகழ்பெற்ற சொற்பொழிவுகள் 100	-	ரூ. 100/-
5. விந்தை உயிரினங்கள் 100	-	ரூ. 100/-
6. அரண்மனை ரகஸியங்கள் 100	-	ரூ. 100/-
7. உலகப் புகழ் பெற்ற கட்டிடங்கள் 100	-	ரூ. 100/-
8. நம்ப முடியாத உண்மைகள் 100	-	ரூ. 100/-
9. வியப்பூட்டும் உண்மைகள் 100	-	ரூ. 100/-
10. தாவர உலகிலே! 100	-	ரூ. 100/-
11. விந்தைத் தாவரங்களும் மூலிகைத் தாவரங்களும் 100	-	ரூ. 100/-
12. யார் என்ன சொன்னார்கள் 100	-	ரூ. 100/-
13. நீருலகிலே 100	-	ரூ. 100/-
14. பாலுாட்டிகள் வரிசையிலே 100	-	ரூ. 100/-
15. தமிழ் வளர்த்த பெருமக்கள் 100	-	ரூ. 100/-

கு.ப.ரா. எழுத்துக்கள் (8 தொகுதிகள்)

கு.ப.ரா. எழுதிய சிறுகதைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், வாழ்க்கை வரலாறு - இதுவரை புத்தக வடிவில் வெளிவந்திராத சில கட்டுரைகள் என பெரும்பாலானவை அடங்கியது.

எட்டுத் தொகுதிகளும் ஒரு கண்கவர் பெட்டியில் - விலை: ரூ. 700/-

அல்லயன்ஸ்
கம்பெனி

244, ராமகிருஷ்ணா மடம் சாலை, தபால் பெட்டி எண். 617
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004. தொலைபேசி: 494 1314

விளம்பரம்

சாகித்திய அக்காதெமியின் புதிய வெளியீடுகள்

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ.25/-

1. கல்கி	7. மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை
2. ஜீவா நாரண துரைக்கண்ணன்	8. தேவநேயப் பாவாணர்
3. உடுமலை நாராயண கவி	9. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்
4. ஜீவா	10. மு.வ.
5. அறிஞர் அண்ணா	11. விந்தன்
6. செய்குத்தம்பி பாவலர்	12. வான்மீகி

அக்காதெமி பரிசு பெற்ற நூல்களின் தழுவாக்கம்

1. ஓலியின் வானம்
(ஓரியக்கவிதை)	விலை ரூ. 60/-
2. சீதை ஜோசியம்
(தெலுங்கு நாடகம்)	ரூ. 30/-
3. மார்க்குல்லாய்
(ஓரியக் கதைகள்)	ரூ. 90/-
4. வாழ்க்கைப் போராட்டம்
(தெலுங்குச் சித்திரங்கள்)	ரூ. 90/-

கவிதைகள்

1. இராமலிங்க வள்ளலாரின்
அருட்பா அமுதம்	ரூ. 110/-
2. வெட்டவெளி வார்த்தைகள்
(கன்னட வசனங்கள்)	ரூ. 50/-
3. நான் போகும் இடமெல்லாம்
(வங்கக் கவிதைகள்)	ரூ. 50/-

சிறுகதைகள்

1. வங்காளிக் கதைகள்	ரூ. 225/-

புதினங்கள்

1. இனி நான் உறங்கட்டும்	ரூ. 100/-
2. படிப்பு	ரூ. 85/-

நாடகம்

1. கல்லீரல் (மராத்தி நாடகம்)	ரூ. 40/-
2. தமிழில் சோதனை நாடகங்கள்	ரூ. 100/-

புதிய பதிப்புகள்

1. கு. அழகிரிசாமி கதைகள்	ரூ. 275/-
2. பிளேட்டோவின் குடியரசு	ரூ. 200/-
3. காட்டு வாத்து	(அச்சில்)
4. தமிழ் பக்தி இலக்கியம்	(அச்சில்)

மறுபதிப்புகள்

1. பசுமை நினைவுகள்	ரூ. 75/-
2. செம்மீன்	ரூ. 120/-
3. அக்னிசாட்சி	ரூ. 60/-
4. இரண்டு படி	ரூ. 50/-
5. விவேகானந்தர்	ரூ. 60/-
6. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
(16ம் பதிப்பு) மு.வ.	ரூ. 65/-
7. தத்வமஸி	ரூ. 200/-
8. அகிலன்	ரூ. 25/-
9. குமரன் ஆசான்	ரூ. 25/-
10. தமிழ்த் தாத்தா	ரூ. 25/-
11. டாக்டர். அம்பேத்கார்	ரூ. 25/-
12. வீரமாமுனிவர்	ரூ. 25/-
13. நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை	ரூ. 25/-
14. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்	ரூ. 25/-
15. அவ்வையார்	ரூ. 25/-
16. தியாகராசர்	ரூ. 25/-

சென்னை அலுவலகத்துக்கு விலையை M.O. செய்தால் நூல்கள் சாதாரண தபாலில் எங்கள் செலவில் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

நேரில்வரின் 10% தள்ளுபடி

வட்டார அலுவலகம்
சாகித்திய அக்காதெமி
பல்கலைக்கழக நூலகக் கட்டிடம்
டாக்டர் அம்பேத்கார் வீதி
பெங்களூர் - 560 001
Phone: 2245152

துணை வட்டார அலுவலகம்
சாகித்திய அக்காதெமி
சி.ஐ.டி. வளாளம்
டி.டி.டி.ஐ. அஞ்சல்
தரமணி, சென்னை - 600 113
Fax : 2541466
Phone : 2541153

கொரில்லா

ஆசிரியர் : ஷோபாசக்தி
 வெளியீடு : அடையாளம்
 1208, இரண்டாவது தளம்,
 கருப்பூர் சாலை,
 புத்தாந்தம் - 621 310.
 விலை : 150.00

மகாதேவன்

கொரில்லா ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையைக் கலாபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் நாவல். ஒரு உணர்வை, அனுபவத்தை அமுத்தமாகவும் வீரியமாகவும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஈழத் தமிழர்கள் மத்தியில் போர் என்பது எப்படி இயல்பான ஒன்றாக, வாழ்க்கையின் ஒரு அம்சமாக மாறிப்போய்விட்டிருக்கிறது என்பதைக் கனக்கும் மனதுடன் சொல்லிச் செல்கிறார் ஷோபாசக்தி. ஒரு அறையின் அகலத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது ஆறு சவப்பெட்டிகளை அடுக்கி கைக்க எவ்வளவு கனசதுரம் தேவைப்படுமோ அவ்வளவு கனசதுரம் கொண்டது அந்த அறை என்கிறார். ஆயிக்காரன் கண்டானென்டால் ஷெல்லாய்ப் பொழிவான் என்று ஏதோ பைப்பைத் திறந்தால் தண்ணி அருவியாய்க் கொட்டும் என்று சொல்வது போல் இன்னொரு இடத்தில் சொல்கிறார் சக்தி. மக்கள் மரணத்தையும் வலிகளையும் தாங்கிக் கொண்டு வாழப் பழகிவிட்டிருக்கின்றனர். காயப்பட்ட இயக்கப் பொடியளுக்கு இரத்தம் கொடுக்கப் பள்ளிக்கூடப் பொடி பொட்டையளிலிருந்து கிழடு கட்டைகள் வரைக்கும் ஆஸ்பத்திரி வாசலில் லைனில் நிற்கிறார்கள். முப்பது நாற்பது இராணுவத்தினரைச் சிதறடிக்கப் போதுமான சிலிண்டரை இரவோடு இரவாக ஊரின் நுழைவுப் பாதையில் ரோட்டைக் கிண்டிப் புதைக்கிறார்கள் பொடியர்கள். கிராமத்து வீடுகளிலிருந்து அவர்களுக்குத் தேத்தண்ணி வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு நதியில், குளத்தில் நீராடு வதானால் நாம் நமது கைக்கடிகாரத்தை, செருப்பைக் கழட்டி வைத்துவிட்டு அதன்மேல் ஆடைகளைப் பொதிந்து வைத்துவிட்டுக் குளிப்போம். ஈழத்தில் தங்கள் மடியிலிருக்கும் கிரினைட்களையும் குப்பிகளையும் லுங்கியில் போட்டு மணலில் தாட்டுவைத்துவிட்டுக் குளிக்கிறார்கள் இயக்கத்தினர். அவர்களது தமிழீழக் கனவில் கூட எந்த வளத்தால் பார்த்தாலும் பச்சை, வடிவான வீடுகளுக்கு நடுவே முதுகில் துவக்குகளோடுதான் ஆம்பளகளும் பொம்பிளையளும் வயலில் வேலை செய்கிறார்கள்.

இயல்பான காலங்களில் சாதாரணமானவையாகத் தோன்றும் சம்பவங்கள் போர் நெருக்கடி மிகுந்த தூழலில் நடப்பதைப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் மன அதிர்வு சமனப் படுத்த முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆளரவம் அடங்கிய பின் கடலில் போதும் போதும் என்னும் அளவுக்கு நண்டு பிடித்துச் சமைக்க எடுத்துச் செல்கிறார்கள். காவல் முகாமிலிருந்து வீட்டுக்கு அம்மாவைப் பார்க்கப் போகிறவனிடம், உன் அம்மாவை ஏதாவது சுவையாக சமைக்கச் சொல்லி எடுத்து வா என்று சொல்கிறான் அவனது இயக்க நண்பன். எந்த ஒரு நபரைப் பற்றிய அடிக்குறிப்பு என்பதும் அவர் எப்படிக் கொல்லப்பட்டார் என்பதைச் சொல்லுவதாக இருக்கும் ஒரு நாவலில் இத்தகைய நிகழ்வுகள் சமாதான வாழ்வின் மீதான ஏக்கத்தை அமுத்தமாக ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்த நாவலின் பலமே அது எந்த ஒரு விஷயத்தையும் அதிகக் கவனம் கொடுத்தோ, வலிந்தோ, அறிவுஜீவித் தனத்தோடோ சொல்லாமல் போகிறபோக்கில் சொல்லிச் செல்வதில் இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் குதித்து எந்த இடத்தில் கரையேற முடியும் என்பது போன்றவையெல்லாம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் வசித்து வருபவர்களுக்குத்தான் தெரியும் என்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் முகாம்

அமைக்க அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களை அணுபும் பழக்கம் இருந்தது என்ற இயக்கத் தகவல் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த விஷயம் பற்றிப் பேசப் போய் விடுகிறார் நாவலாசிரியர். ஒரு கறுத்த நட்சத்திரக் குறி அடிக்குறிப்பை நோக்கி நம்மை நகர்த்துகிறது. அங்கே அந்தப் பகுதியின் வரைபடம் இல்லாததால் ஆயிக்காரர்களிடம் சிக்கிக்கொள்ள நேரிடும் இளம் சிறுவர்கள் படை - பேபி க்ரூப் என்று அழைக்கப்படுகிறது அது - கடற்கரையில் சயனைட் அருந்தி மரித்துப்போன தகவல் வருகிறது. முப்பது அபிமன்யுக்கள் வெளிவரும் வழி தெரியாமல் ஒருவர் கையை ஒருவர் பற்றிக்கொண்டு மரணத்தைத் தழுவும் காட்சி நம் மனக்கண்ணில் படர்கிறது. ஷோபாசக்தி வேறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசப் போய்விடுகிறார். நம்மால் போக முடிவதில்லை.

அடுத்ததாக, குடும்பத்தாரை, படிப்பை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பிற்பும் இந்த மண்ணில்தான் இறப்பும் இந்த மண்ணில்தான், என்று தமிழீழ லட்சியத்துடன் கழுத்தில் சயனைட் குப்பி கட்டிய ஒருவன் தனக்கு சற்று ஒரு படி மேலாக இருப்பவர்களுடன் இலட்சியத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு விஷயத்தில் கொள்ளும் முரண்பாடால் எப்படி வெளியே தள்ளப்படுகிறான் என்பதை நுட்பமாக விவரித்துள்ளார் ஷோபாசக்தி. முதலாளித்துவ, மத, இனவாத சக்திகளின் அமைப்புகளின் உறுப்பினர்களிடையேயான முரண்பாடானது எப்படியோ அந்த அமைப்பின் இலக்கிற்கு எந்தவித இடையூறமின்றி தீர்க்கப்பட்டுவிட, அதிகாரத்தை எதிர்த்துக் கிளம்பும் அமைப்புகளில் மட்டும் அந்த முரண்பாடானது அந்த இயக்கத்தை வெகுவாகப் பலவீனப்படுத்தும் ஒன்றாக ஆகிவிடுகிறது. மலையீது இருக்கும் கோட்டை ஒன்றைத் தக்க வைக்கப் போராடும் படைக்கும், கைப்பற்றப் போராடும் படைக்கும் நீதி - நியதிகள், வியூகங்கள், பலா பலன்கள் ஒன்றாக இருக்க முடியாதுதானே. விளைவு, முற்போக்கு சக்திகள் மேலும் மேலும் சிதறுண்டு போக, ஆதிக்க சக்திகள் வலுப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. புலிகள் இயக்கம் இன்னொரு உதாரணம். கொரில்லா இன்னொரு ஆவணம்.

ஈழத்து வாழ்க்கையானது எவ்வளவு ஆழமாக, வீரியமாகப் பதிவு பெற்றிருக்கிறதோ அதுபோல் புகலிட வாழ் வனுபவம் பதிவு பெறவில்லை. இந்த இன மோதலில் இந்தியா உள்ளிட்ட பிற நாடுகள், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டினரின் பங்கு, தமிழ் அரசியல் தலைவர்களின் நிலைப்பாடுகள் குறித்து எந்தவித விமர்சனமும் இடம்பெறாதது ஒரு குறையே. ஆரம்பத்தில் வங்கம் வென்ற நேருவின் மகன் இறந்ததற்கு வீரவணக்கக் கூட்டம் நடத்தியது, தேனி, கம்பம் பகுதிகளில் புலிகள் இயக்கத்தினருக்கான பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டது, இயக்கப் பொடியன்களுக்கு ராஜீவ், சஞ்சய் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது போன்ற விவரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன என்றாலும் அது பின்னாளில் எப்படி மாறியது என்பது பற்றி எதுவும் பேசப்படவில்லை. தமிழகப் பத்திரிகைகள், அரசியல் தலைமைகள், சினிமாத்துறையினர், பிற கலைஞர்கள் ஈழப் பிரச்சினை குறித்துப் பேசியதும் செய்ததும் மிக மிகக் குறைவே.

போர் உக்கிரமாக நடந்த காலத்தில் வந்த செய்திகளாலேயே தூண்டப்படாத நமது மனம், இந்த நாவல் வந்த பின்பாவது இவ்விஷயத்தில் அதிகக் கவனத்தைச் செலுத்தும் என்றெல்லாம் எதிர்பார்க்கவோ நம்பவோ எந்த முகாந்திரமும் இல்லை. ஆனால் ஈழத் தமிழர்கள் பிரச்சினை அதிகக் கவனத்துடன் நம்மால் கவனிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவர்கள் படும் துன்பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் வேறெதுவும் காரணமில்லை. நாம் பேசும் ஒரு மொழியைத் தான் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்தைத் தவிர. அந்த ஒரு காரணத்திற்காகவாவது நாம் சற்று அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

அனந்தகிருஷ்ணன் எழுதும் புதிய தொடர்

இரு புத்தகங்கள்

நான் தில்லி வந்து இருபத்து எட்டு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. திருநெல்வேலியில் இருந்தபோது பழகிய ஆழமும், அமைதியும் நண்ணுணர்வும் மிக்க அறிஞர்களுக்கு ஒப்பானவர்களை இங்கு நான் தமிழர்களின் மத்தியில் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்றுவரை அகப்படவில்லை. ஆங்கிலத்தில் மெத்தப் படித்தவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு எளிய பரிச்சயம்கூடக் கிடையாது. திருநெல்வேலியில் தமிழ் ஆங்கிலம் இரண்டிலும் நிறையப் படித்தவர்கள்

நிறையவே இருந்தார்கள். பெட்ரண்ட் ரஸ்ஸலின் வாழ்க்கை வரலாறு வந்த சில மாதங்களிலேயே அதைப் பற்றி ஒரு விரிவான விவாதம் நெல்லை இலக்கியச் சங்கத்தில் நடந்தது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

ஆனால் இன்று திருநெல்வேலியும் தமிழகமும் அப்படி இல்லை என்று என்னிடம் சில நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கணிப்படித் தவறாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் பிரியப்படுகிறேன். தவறாக இருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் குறைவு என்பது தமிழகத்திலிருந்து தில்லி வரும் பல இளைஞர்களிடம் பேசிப்பார்த்தால் தெரிகிறது. தமிழ் இலக்கிய நடப்புகளைப் பற்றி ஓரளவுக்கு அறிந்த இளைஞர்கள்கூட ஆங்கிலப் புத்தகங்களைப் படிக்க விரும்புவதில்லை. ஷெல்டன் போன்ற எழுத்தாளர்களை ஒதுக்கி விட்டால், கர்ஷெக்கூட படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் ஆங்கிலத்தின் மீதுள்ள பயம். இந்தப் பயத்திற்கு முதற்காரணம் நமது கல்லூரி ஆசிரியர்கள். அவர்களின் பலர் படிப்பதையே மறந்து விட்டதாகப் பலபேர் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் பயிற்றுவித்த மாணவர்களிடம் நிறையப் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை எதிர்பார்ப்பது தவறு. இரண்டாவது காரணம் சில புத்தகங்களை மட்டும் படித்துவிட்டு, பல பெயர்களைத் தெரிந்துகொண்டு, அவற்றை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி இளைஞர்களின் தன்னம்பிக்கையை ஆட்டம் காண வைக்கும் சில தமிழ் எழுத்தாளர்கள். இவர்கள் பரிந்துரை செய்யும் புத்தகங்களைத் திறந்து பார்த்தாலே இளைஞர்களுக்குத் தலையைச் சுற்றும்.

இந்தப் பயத்தைப் போக்கச் செய்வதற்கான ஒரு சிறு முயற்சிதான் நான் எழுத இருக்கும் இந்தத் தொடர். பயம் இல்லாதவர்களும் படிக்கலாம்.

தேசிய வரலாறு, சமூக வரலாறு, சுயசரிதை, வாழ்க்கை வரலாறு, தத்துவம், அரசியல், அறிவியல், ஓவியம், கட்டிடக் கலை, நகைச்சுவை, பயணம், விளையாட்டு, நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்ற துறைகளில் நான் படித்த, எனக்குப் பிடித்த புத்தகங்களைப் பற்றி எழுதலாம் என்று இருக்கிறேன். பெரும்பாலும் எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய புத்தகங்கள்தான். சொந்தமாக வாங்க முடியாது போனால், கல்லூரி நூலகத்தில் வாங்கச் சொல்லுங்கள். அல்லது நான்கு ஐந்து நண்பர்கள் சேர்ந்து வாங்குங்கள். உடனடியாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நினைவிலாவது வைத்துக்கொள்ளுங்கள். என்னிடம் கேள்விகள் கேட்க விரும்பினால் tigerclaw@vsnl.com என்ற முகவரியில் தொடர்புகொள்ளுங்கள்.

புத்தகங்களின் உலகில் புகுவது எளிது. திரும்பி வருவதுதான் கடினம். திரும்பி வர வேண்டாம்.

திமித்ரியாஸின் முகமூடி எரிக் ஆம்ப்லர்

பல மாம் நாவல்கள் 'படித்தபின் தூக்கி எறி' வகையைச் சேர்ந்தவை. சில, காலத்தால் மெருகூட்டப்படுபவை. இந்தச் சிலவற்றுக்குள் சிறந்த ஐந்து நாவல்களை விமர்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சொன்னால் அவற்றில் ஒன்று நிச்சயமாக திமித்ரியாஸின் முகமூடியாக இருக்கும். இந்த நாவல் 1939ல் எழுதப்பட்டது. நடப்பது முப்பதுகளின் நடுவில். ஹிட்லரின் பெயர் ஒரு முறைகூடச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அவரது நிழல் நாவல் முழுவதும் படிந்துள்ளதாக எனக்கு ஒரு பிரமை. கதைக் களம் ஐரோப்பா முழுவதும். இஸ்தான்புல் நகரத்தில் ஆரம்பித்து பாரிஸின் குடியிருப்பின் ஒன்றில் கதை உச்சத்தை அடைகிறது. இடையே நாம் ஸ்மைர்னா (இஸ்மீர்), ஏதென்ஸ், லோபையா, பெல் கிரேட், ஜெனீவா போன்ற நகரங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறோம்.

ரியாலால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள் மூலமாகவும் அவனுடைய வாழ்க்கையின் பகுதிகளும் நம் முன்னால் விரிகின்றன.

கிரேக்கர்களும் துருக்கியர்களுக்கும் இடையே உள்ள பகைமை இந்திய பாகிஸ்தான் பகைமை போன்றது. கலாச்சார ஒற்றுமை இருந்தபோதும் ஒருவர் கழுத்தை மற்றவர் அறுக்கும் வாய்ப்பை இரு தரப்பினரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கடந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இனப் படுகொலைகளுக்குப் பெயர் பெற்ற நகரங்கள் கிரேக்க, துருக்கிய நகரங்கள்தான். இப்போது காஷ்மீருக்கு நடப்பது போலவே இரு வருக்கும் மத்தியில் ஸ்மைர்னாவையும் அதன் சுற்றுப்பகுதிகளையும் குறித்து இழுபறி. பல தடவைகள் கைமாரி கடைசியில் ஸ்மைர்னா இஸ்மீர் நகரமாகத் துருக்கியர் வசமானது.

வசமாவதற்கு முன்னால் கடைசிப் படுகொலை 1922ல் நடந்தது. கொலையுண்டவர்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம். கொலையுண்டவர்களில் பலர் கிரேக்கர்கள். திமித்ரியாஸ் அவர்களில் ஒருவன் இல்லை என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஏன் இல்லை ?

இனப்படுகொலைகளில் பாதிக்கப் படுபவர்கள் பெரும்பாலும் அப்பாவிக்கள்தான். திமித்ரியாஸ் அப்பாவி இல்லை. குழப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு

வொலெம் என்ற யூதரை (முகம்மதியராக மாறிய யூதர்!) அவன் கொலை செய்கிறான். கிடைத்த பணத்தைச் சுருட்டிக் கொண்டு திமித்ரியாஸ் மார்க்ரோபெளலோஸ் திமித்ரியாஸ் தலதீஸ் என்ற துருக்கியப் பெயரோடு வெளியேறுகிறான். ஐரோப்பிய நகரங்களில் அவன் கைவரிசை காட்டாத இடமே இல்லை என்று சொல்லுமளவுக்கு அவனுடைய பெயர் பல போலீஸ் ஆவணங்களிலிருந்து லாதிமருக்குக் கிடைக்கிறது. கொலை, யோதைப் பொருள் கத்தல், பெண் வியாபாரம், அரசியல் தலைவர்களைக் கொலை செய்தல், நாட்டு ரகசியங்களைப் பேரம் செய்தல் போன்ற பல கலைகளில் அவன் திறமை பளிச்சிடுகின்றது. ஆவணங்களைத் தேடும்போது வேறு சிலரும் அதே முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது அவருக்குத் தெரிகிறது. ஒரு வருடன் சந்திப்பும் நடக்கிறது. அவர்தான் திமித்ரியாஸ் இன்னும் உயிரோடு இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். திமித்ரியாஸ் மறுபடியும் பிணமாவதற்கு முன்னால் உயிரோடு இருக்கட்டங்களில் கதையில் வருகிறான். வருவது அவனா அவனது நிழலா என்று சொல்ல முடியவில்லை. உண்மையான திமித்ரியாஸ் கடைசிவரை நமக்குச் சரியாகத் தெரிவிதில்லை.

இந்தக் கதை வெகு வேகமாகச் செல்லுகிறது. வேகமாகப் படித்தால் அதன் நுட்பங்களை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக -

“நீங்கள் மார்க்ஸிஸ்டா ?”

“இல்லை”.

“நானும் இல்லை. நான் ஒரு ஏமாற்றப் போர்வழி.”

இந்த நாவலில்தான் ஆம்பர் எழுதிய புகழ் பெற்ற வரிகள் இருக்கின்றன. மொழிபெயர்த்தால் அதன் வேகம் குறைந்துவிடும் என்பதால் ஆங்கிலத்திலேயே தருகிறேன்.

“For the sceptic there remains only one consolation: if there should be such thing as a superhuman law, it is administered with sub-human efficiency”.

எரிக் ஆம்பர் பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர். கிரஹாம் க்ரினைப் போன்ற இடது சாரிக் கொள்கைகளை உடையவர். 1998 வரை உயிர்வாழ்ந்த இவர் சல்மான் ரஷ்திக்கு ஆயத்துல்லா கொமேனி மரண தண்டனை விதித்த போது அதை எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்.

இந்த வரிகளைப் படியுங்கள்:

“திமிதரியாலைப் போன்ற குற்றவாளி அவன் வாழ்ந்த தூழலுக்கு ஒரு அடையாளம். எங்கு வலிமையே உண்மை என்று கொள்ளப்படுகிறதோ, எங்கு சூழ்நிலை மும் அராஜகமும் ஒழுங்கு, கலாச்சார முகமுடி போட்டுக் கொண்டு நடமாடுகின்றனவோ அங்கு இத்தகைய தூழல்கள் இருக்கின்றன.”

இது ஒரு கம்யூனிஸ்ட் எழுதிய கடிதத்தின் சில வரிகள் என்றாலும் அதில் ஆசிரியரின் குரல் சன்னமாக ஒலிக்கிறது. ஆனால் கடிதத்தைப் படிக்கும் லாதிமர் இந்த வரிகளைக் கண்டுகொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அவருக்கு மற்ற முக்கிய வேலைகள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன, நம்மைப் போல. Eric Ambler - Three Novels (1999) Quality Paperback Book Club, New York.

○

பார்த்ரிஹரியும் பில்ஹணனும்

என் தந்தை கம்பனின் பக்தர். சினிமா பாடல் என்றாலே அலறி ஒரு பவர். ஒரு நாள் ரேடியோவில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த பாடல் ஒன்று அவர் காதில் விழுந்தது. ‘விண்ணோடும் முகிலோடும்’ பாடல். “மத்த வரியெல்லாம் குப்பை, ‘சங்கீதத் தென்றலிலே சதிராடும் (சாய்ந்தாடும்?) பூங்கொடியே’, இந்த வரி கவிதை.” நான் ஏனென்று கேட்டேன். “போடா முட்டாள். ஏன்னு நான் சொல்ல முடிஞ்சா அது நல்ல கவிதையே இல்லை” என்றார்.

எது கவிதை என்ற கேள்வி வரும் போதெல்லாம் என்னுடைய தந்தையின் வார்த்தைகள் எனக்கு நினைவுக்கு வரும். கவிதை அனுபவம் சொந்த அனுபவம். பல சமயங்களில் வார்த்தையால் விவரிக்க முடியாத அனுபவம். ஆனாலும் பகிர்ந்துகொள்ள வார்த்தைகள் தேவை. கொள்ளை வார்த்தைகள் அல்ல.

எனக்கு எப்படிப்பட்ட கவிதைகள் பிடிக்கும் என்பதைக் கூறிவிடுகிறேன். எதிர்பாராத சமயத்தில் கன்னத்தில் ஒங்கி அறையும் கவிதைகள். பல நாட்களாக எனக்குள்ளேயே தேடிக்கொண்டிருப்பதை ஒரு கணத்தில் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தி ‘இதைத்தானே

தேடிக்கொண்டிருந்தாய்’ என்று கேட்கும் கவிதைகள்.

பார்பரா ஸ்டோலர் மில்லரின் மொழி பெயர்ப்பில் பார்த்ரிஹரி - பில்ஹணன் கவிதைகளைப் படித்தபோது அவை என்னை மிகவும் கவர்ந்தன.

பார்த்ரிஹரி ஒரு அரசன், அரசனாக இருந்து துறவியானவன் என்பது வழிவழியாக வந்த கதை. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வந்த சீன யாத்திரிகர் ஐ-சிங்க் அவரை ஒரு புத்தமதத்தைச் சார்ந்த மொழி வல்லுனர் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் கவிதைகளைப் படித்தால் அவர் ஒரு அரசவைக் கவிஞர் என்று தோன்றுகிறது என்று மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பிடுகிறார். தன்னுடைய இளமைக் காலத்தை வீணாகச் செலவிட்டதாக அவன் வருத்தப்பட்டாலும் தனது கவிதைகள் காலத்தை வென்றவை என்ற இறுமாப்பு அவனைத் தேற்றியது.

பில்ஹணன் கவிதைகள் அவன் ஒரு அரசகுமாரியைக் காதலித்து, மரண தண்டனை பெற்று, சிறையில் இருந்தபோது எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் கவிதைகள்.

இருவரது கவிதைகளுமே வடமொழியில் ‘கண்ட காவியம்’ - துண்டு இலக்கியம் - என்ற வகையைச் சார்ந்தவை. வடமொழியின் துண்டு கவிதைகள் அனேகமாக அனாதைக் கவிதைகள் - எழுதியவர் பெயர் தெரியாதவை. ஆனால் இவர்கள் இருவரையும் பற்றிய கதையாடல்களே இவர்கள் பெயர்களைக் கவிதைகளோடு இணைத்து வைத்திருக்கின்றன என்று கருத்த் தோன்றுகிறது.

பார்த்ரிஹரியின் சதகதரயம் - முன்று நாறுகள் - திரும்பத் திரும்பப் படிக்கத் துண்டுபவை. நீதிநூல்களும் சில சமயங்களில் கவிதையாக முடியும் என்பதற்குத் திருக்குறள் ஒரு சான்று என்றால், சதகதரயம் மற்றொன்று. பில்ஹணனின் செளரபஞ்சஸிகா - காதல் திருட்டுனின் கற்பனைகள் பெரும்பாலும் பார்முலா கவிதைகள். ஆனால் அவற்றில் சில வியக்கவைப்பவை. சாவின் நிழலில் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் என்ற பிம்பமும்

அவற்றை அசாதாரணமான அனுபவமாக ஆக்குகிறது.

பார்த்ரிஹரி

முட்டாளை எளிதில் மகிழ்ச்சி அடையச் செய்யலாம். துறவியை அதைவிட எளிதில். அரைகுறைப் படிப்பால் அரிக்கப்பட்டவனை ? பிரமனால்கூட அசைக்க முடியாது.

பகலால் வெளியிய நிரை இளமை இழந்த காதலி தாமரை இல்லாத தடாகம் அறிவுக்களை இல்லா அழகிய ஆண்மகன்

செல்வப்பேய் பிடித்த அரசன் வறுமையில் உழலும் சான்றோன் அரசவையில் நுழைந்திருக்கும் எத்தன் -என் இதயத்தில் தைத்த ஏழு முட்கள்.

வழுக்கைத் தலையன் ஒருவன் தூரியனின் கதிரகளுக்குப் பயந்து மர நிழலில் ஒதுங்கினான்.

வில்வ மரம். தலையைப் பிளந்தது உதிர்ந்த வில்வப் பழம்.

அதிர்ஷ்டம் இல்லாதவன். துன்பங்கள் அவன் சேரும் இடம் எல்லாம் சேர்ந்தன.

கருமேகத் திரையிட்ட வானம். மயில்கள் ஆடும் தூரத்து மலைகள். விழுந்த பூக்களால் வெண்மையான பூமி.

வழிப்போக்கன். அவன் கண் அயர இடம் எங்கே ?

அலையும் மனதை அவன் உடலெனும் காட்டில் வழி தவற விடாதே. காமதேவன் என்ற திருடன் அவன் நெஞ்சக் குன்றுகளில் ஒளிந்திருக்கிறான்.

கண்களின் எல்லைக்குள் இருக்கும் வரை

அவன் அமுதம். எல்லை தாண்டி மறைந்தால் ? நஞ்சையும் கடந்தவன்.

நீ செல்வமிக்க அரசன். நான் முடிவே இல்லாத சொற்களுக்கு முதலாளி.

நீ போர் வீரன். நான் பேச்சில் தோந்தவன். ஆணவக் காய்ச்சலைத் தணிக்கும் பேச்சு.

நிதிக்குவைகளால் குருடானவர்கள் உனக்குச் சேவை செய்யலாம். ஆனால் எண்ணம் தூய்மையாக அவர்கள் என்னைத்தான் கேட்க விரும்புகிறார்கள். உனக்கு என் மீது மதிப்பு இல்லை. உனக்கு உன் மீது அதைவிடக் குறைவுதான். அரசனே ! நான் போகிறேன்.

பில்ஹணன்

இப்போதும் அவன் படுக்கையில் சாய்ந்திருக்கும் நினைவு. புணுகும் சந்தனமும் கலந்த வாசம். கண் இமைகள் விளையாடுகின்றன. கூடும் இரு பறவைகள் அலகுகளால் உரசுவது போல.

இப்போதும் அவன் நினைவுதான். மணி விளக்குகளின் ஒளிக்கற்றைகள் அவளது வெண்மாதத்தில் கவிந்திருக்கும் இருளை உடைக்கின்றன. அவளைத் திருட்டுத்தனமாகப் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு. இளமை பற்றிக்கொள்கிறேன். அவளது கண்கள் பளிர்டுகின்றன - பயத்தாலும் வெட்கத்தாலும்.

Bhartrihari and Bilhana - translated by Barbara Stoler Miller Penguin Classics (1990)

ஒலி - குறிப்புகள்

1. உன் கொலுசு மணிகள்
நிலவைத் தட்டுகின்றன
மரங்களை உலுக்குகின்றன
கடலில் சொட்டுச்சொட்டாய்
சொட்டுகின்றன
செவிகளில் பழமாய்க் கனிந்துவிட்ட பிறகு
நடக்கத் துவங்கினேன்

இவ்வளவு பூரிப்பு எங்கிருந்து வந்ததென
சிநேகம் தழைக்கும் கேள்வியோடு
என்னையே மரமென உலுக்கினேன்
வழியெங்கும் கொலுசுமணிகள்
சிந்திச் சிதற அறை வந்தமர்ந்தேன்

உன்னருமைக் கொலுசுமணிகளுள்
ஒரு முயல் ஓடிக்களிக்கிறது
ஒரு மீன்குஞ்சு கூழாங்கற்கள்
உரசத் திரிகிறது
பலூரை ஊதுகிறது குழந்தை
உன் கொலுசுமணிகளின்
தாள லயத்தை
அண்டத்தின் பேரதிர்வுகள் பிடுங்கிவிட்ட பிறகு
மகா கொடூர அசுரனைப் போன்று
என் இருப்பிடத்தில் முளைக்கத் தொடங்கினேன்
இவ்வளவு வேதனை எங்கிருந்து வந்ததெனும்
கேள்வியின் பாவியாய்

2. உன் கொலுசுமணிகளின் வழியே
இன்றொரு பூனை நடந்து போகிறது

வெளவாலொன்று திடீரென விழுந்து
ருசித்த கணிகள் அழுகக் கதறுகிறது
எலியொன்று பாய்ந்தோடுகிறது
ஊதுபத்தி மணமும் கொசுச்சுருள் வாடையும்

கொலுசு மணிகளோடு புகைந்து பரவுகிறது
பிரபஞ்சமே விழுவதுபோன்ற
பல்லியொன்று கொலுசுமணிகள் அதிர
வெட்டுக்கிளியொன்று அமர்ந்ததும்
எட்டித் தாவுகிறது
யாசகன்போல் அலையும் என்மீது
மணிமணியாய்ச் சிந்திய
கொலுசுமணிகள் கொண்டு
என்னையே
மணிக்கத் தொடங்கினேன்
மணி மணியாய். . .
அதைப் பறையொலி என்கிறார்கள்
சிநேகிதர்கள்.

3. உன் ஓயாத அலைப்பாதங்களில்
சாந்தி எய்தாத கொலுசுமணிகளை
ஒரு கோப்பையில்
நிரப்புவதற்காக
புகையிலைத் தீப்பந்தங்கொண்டு
என்னையே உருக்கி ஒழுக்குகிறேன்
வெகு அண்மைக்குள் சாந்திகொள்ளும்
கொலுசுமணிகள்

பாலைநிலவன்

நகரத்தில் ஓர் பழங்குடி மனிதன்

கறுப்பு என் தாய் என்னை ஈன்ற இரவு
கறுப்பு என்னைப் பெற அவள் பட்ட வலி
கறுப்பு என்னைச் சுற்றிய கூக்குரல்
கறுப்பு எனது இனத்தின் சாவு.

கறுப்பு பிறரின் சிரிப்பொலி
கறுப்பு இரகசியச் சொல்லின் முகச்சுளிப்பு
கறுப்பு அந்தக் குரோதம் கறுப்பு அதன் பலன்
கறுப்பு கேட்கப்படாத வேண்டுகலின் வலி.

கறுப்பு நடையின் இரவுகளும் பகல்களும்
கறுப்பு நகரங்களின் தனிமை
கறுப்பு என்றென்றும் பெரிய நகரங்களில்
நடைபோடும் பயங்கள்

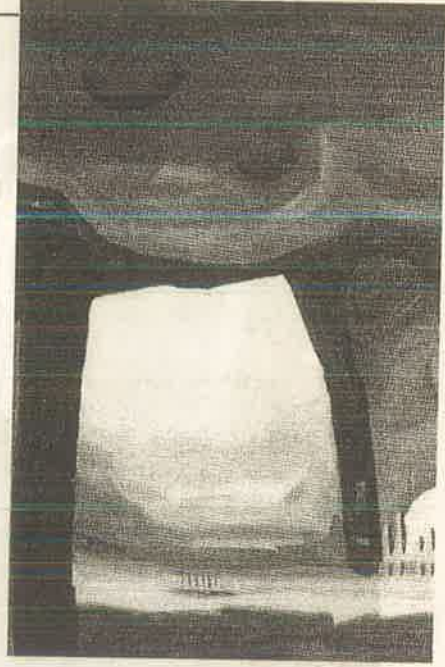
ஜாக் டேவிஸ்

மொழியாக்கம் :

டாக்டர். வை. பாரதி ஹரிசங்கர்

மழை நாள்

கே. ரமேஷ்

பச்சையிலைமீது படர்ந்த
மழையின் சத்தம்
உன் முத்தத்தை
நினைவுபடுத்தியது.
அது ஈரமும் இனிப்புமானது
காற்று வீச்சில் துளிர்ந்த
துளிகளின் அழுத்தத்தில்
புல்லின் சிரிப்புகள்
புற்களின் தலைதேங்கும்
நீரின் துளிகளை
ஊரும் தும்பிகள்
ஈரிப்பில் சடசடக்கிற
பறவைகளின் ஒலிகளை
உள்வாங்குகிற காற்று
உன்னையெண்ணித் துடிக்கிற
என் கவிதை
காகித வெளியில்
மைத்துளிக் கசிவென
நீ
மரநெருக்கமாய் ஒண்டிக்கொண்டிருக்கிற
புறாவின் குறுகுறுப்பின்
மர்ம வசீகரம்
நீ
திடீரென
நானே மழையாய்
நானே வெளியாய்
பரவசம் ஊறித் ததும்புகிறது.
நினைவுகள் நீருண்டு கிளர்கிறது
எது முதலில்
உன்னை நெருங்கும்?
ஏக்கந் ததும்பும் என்பாடல்களா
அல்லது
ஈரச்சிறகின் ஓசை நயங்களா?

அது உண்மைதான்
எனக்குத் தெரியும்
உறவுகள் சாசுவதமானவையல்ல
ஈரத்தில் ஒட்டிக்கொள்கிற
புற்கள் போன்றவையவை.
கலங்குகின்றன உன் விழிகள்
தலையை வருடுகின்றன கரங்கள்.
இது ஒன்றும்
விசேஷமானதல்ல எனக்கு
நீ நடக்கிற பாதையில்
ஒரு மரத்தைக் கடக்கிறாய்
அவ்வளவேதான்.
மரங்களைப் போல
மனிதர்
எதையும் ஞாபகம் கொள்வதில்லை
கடந்த காலத்தின்
கவர்ச்சி பொங்கும் சுவடுகள்
இந்தவொரு சோகப் பார்வையில்
சிதைபடல் வேண்டாம்
நன்றி
போய் வா
அமைதி இரவில்
காற்றில் அலைபடும் பாடலாய்
கரைகிறது வாழ்வு!

நிற்கும் இந்தப் புகைவண்டியைச்
சுற்றியிருந்தவைகளில் உன்
பார்வை பட்டு
முதலில் மறைந்தது பெயர்ப் பலகை
பின்
விலகியிருக்கப் பயந்துபோன
தண்டவாளம் பதுங்கிற்று
சக்கரங்களினடியில்
காத்திருக்கத்
தேவையற்று மறைந்து போகும்
மாஜி பயணிகளை மேலும் வெறிக்கிறது
உன் பார்வை
உன் விழிகளோடு உன்னையும்
உள்ளே புதைத்து மறைத்துவிட்டதால்
மறையாது பிழைத்தது
நிற்குமிந்தப் புகைவண்டி
ஜன்னலுக்கு வெளியே பெயரற்ற வனாந்தரத்தில்
இப்போது அலைகிறது
தன் நிலத்தை விற்கும்
உத்தேசத்திற்கு ஒரு கணம்
முந்தைய உழவனை
பசித்த வரிப்புலியோடு
இணைத்து உன் பார்வையைக் குழப்பும்
ஒரு நிழல்.

○

சமச்சீரற்றவை மலை விளிம்புகளெனினும்
மிகச் சரியாக வரையப்பட்டுவிட்ட
வட்ட உலகம்
அதன் அச்சில் நிற்கும் ஒற்றைச்செடி
ஒரு மலர்
மலரில் துவங்கி
புரவிகளின் பதற்றமுறும்
கனைப்பை நோக்கி
ஆரத்தில் நகரும் காலம்
ஆரத்தை விட்டமாக்கி
எதிர்த்திசையில் நகர்ந்து
வட்டத்தைச் சிதையாது பார்த்துக்கொள்ளும்
இந்தப் பொம்மை ரயில்.

ஆர். சி. பாஸ்கரன்

என் காதலன்

பல பருவங்களாக
என்னோடு ஊடல்கொண்டு
இருந்துவிட்ட உன் நினைவின் ஊற்றை
மறதி பூசி மெழுகியிருந்தேன்

பருவம் தப்பிய வெம்மைக்குள்
குப்புறப்படுத்துக் கைதவறிய பொழுதுகளாகிய
உன்னை
எனக்குள் நீந்தவிட
புலன்களின் தூண்டிலுக்குள்
சிக்காமல் போய்க்கொண்டேயிருக்கிறாய்

ஏதோ ஒரு கணத்தில் ஊடல் மறந்து
உன் பெயரை அதன்
முழு அர்த்தத்தோடும் உச்சரித்துவிட
நான் உன்னை அழைத்ததாக நினைத்து
நீ எனக்குள் சுழன்று சுழன்று
திசையெல்லாம் எழுகிறாய்

நான் முழுப் போகத்தின்
களைப்பில் அயர்ந்திருக்கிறேன்

மழையே
என் உயிர் நீயோ

உறக்கம்

இரவு கரும் நஞ்செனக் கவிகிறது
என் மீது
என்றாலும் எந்த விரோதமும்
இல்லை அதனுடன்
துளி மீதமின்றி துடைத்தெறிந்துவிட்டு
விடியலில் சற்றுப் புரளும்பொழுது
கவனிப்பையும் மீறி
நஞ்சு கலந்த பாலாகிவிடுகிறது ஒரு பகல்
எதைக்கொண்டு கடைந்தாலும்
நஞ்சு மட்டுமே நுரைத்துத் தளும்புகிறது
நான் முழுவதும்

தொடரும் இரவு
உறக்கத்தைக் கொடையளிப்பதில்லை
என்றாலும் எந்த விரோதமும்
இல்லை அதனுடன்
ஒளிப் பருந்து
உறக்கத்தைக் கோழிக்குஞ்சென
கவ்விக்கொள்கிறது
போகும் திசையெல்லாம்
இரவை எச்சமிட்டுச் செல்லும்
அதன் கால்களுக்கிடையில் சிக்கியது
என்னுடையது மட்டுமல்ல.

ஆல்பர்ட் வென்ட் (Albert Wendt)

நியூசிலாந்தின் மேற்கு சமோவா பகுதியில் 1949 ஆம் ஆண்டு பிறந்த ஆல்பர்ட் வென்ட் தற்போது ஆக்லாந்து பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் பேராசிரியர். பசிபிக் இலக்கியத்தில் முக்கிய எழுத்தாளராக அறியப்படும் இவர் Sons of the Return home, Leaves of the Banyan tree போன்ற நாவல்களாலும் Flying fox in a freedom tree என்ற கதைத் தொகுப்பின் மூலமாகவும் புகழ் பெற்றவர்.

நகரமும் கிராமமும்

ஒரு நகரம்
இரும்பினாலும் சுற்களாலும் மரத்தாலும் ஆனது.
ஒரு கிராமம்
பனையோலைகளாலும் மக்களாலும்
பெரும் மெளனங்களாலும் ஆனது.

நான் கிராமங்களால் வசீகரிக்கப்படுகிறேன்
ஆனால் நகரத்தில் வாழ்கிறேன்
ஏன் இப்படி?
எப்போதும் என்னைக்
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகரத்தில்
மாலை வேளைகளில்
விழுகின்ற
பெரும் மெளனங்களிலிருந்து
என்னால் ஒளிந்துகொள்ள முடிகிறது.

○

நான், மேலே இருக்கும் கடவுள்

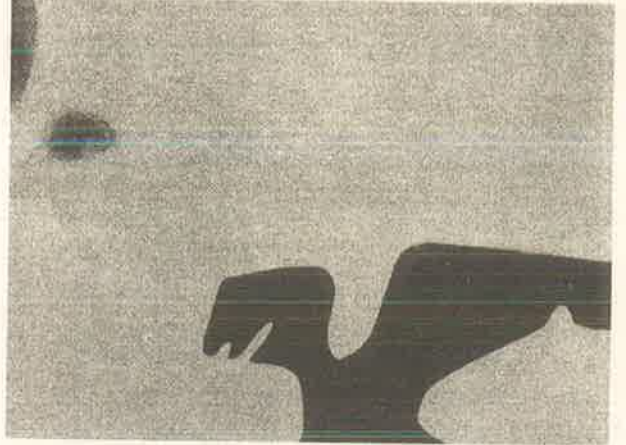
நிலம், அது இங்கே இருக்கிறது
கடல், அது அங்கே இருக்கிறது
வானம், அது மேலே விரிந்திருக்கிறது
மனிதனோ தன்னை உரிமைகொண்டாடுகிறான்
எங்கெங்கிலும்.

ஆனால் நானோ, மேலே இருக்கும் கடவுள்,
நன்றாய் அறிவேன்
எனக்குத் தெரியும்
நிலம், அது இங்கேதான் இருக்கும்
கடல், அது அங்கேதான் இருக்கும்
வானம், அது அங்கே மேலேயேதான் இருக்கும்
ஆனால் மனிதன்,
அவன் எழுவான், அவன் ஜொலிப்பான்
பின்னர் அவன் விழுவான்
ஒருபோதும் எழுமுடியாதபடி.

எனவே இப்போது பாடுங்கள்
நிலத்தை, கடலை, ஆகாயத்தைப் பாடுங்கள்
மேலிருக்கும் என்னைப் பாடுங்கள்
ஆனால் மனிதனுக்காக அழுங்கள்
அவனுக்காக அழுங்கள்
வேறு எதையும் அங்கே செய்ய வேண்டாம்
அவன் வேறு எதையும் செய்வது இல்லை
ஆனால் அடைந்துகொண்டிருக்கிறான்
தனது அஸ்தமன மரணத்தை.

○

நியூசிலாந்து கவிதைகள்

பரம்ஜித்சிங்

திரும்புதல் இல்லை

வானத்தின் பாதங்களுக்குக் கீழே
இரவின் விளிம்பில்
கற்பாறையென உறைந்திருக்கிறது எங்கள் கிராமம்
பசிகொண்ட ஜாதிநாய்கள்
காற்றின் வாலைக் கவ்வுகின்றன.
கடலில் இருந்து ஒரு சூரிய வாடை
அறியப்படாத தீவுகளுக்கு
மத்தியில் மூழ்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது
எனது தலைக்குள் சத்தமின்றி ஊளையிடும்
பிராணிக்கு
எந்தப் பெயரும் இல்லை.
கொசுவலை கூட்டுக்குள் எனது குழந்தைகள்
தங்களின் அம்மாவை கனவு காண்கிறார்கள்.
ஆனால் அவளின் திரும்புதலுக்கு
இவ்விரவு எவ்வித
நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்கவில்லை.
அவளது ஆத்ம உலகப் பயணத்தில்
விடியல்கள் என்பது இல்லை.
என் தலைக்குள் இருக்கும் பிராணியை
நான் உண்ணத் தொடங்குகிறேன்.

●

ஜென்னி போர்ன்ஹொல்ட் (Jeeny Bornholdt)

வெலிங்டன்னில் வாழும் ஜென்னி போர்ன்ஹொல்ட்
என்ற பெண் கவிஞர் லோவார்ஹட் என்னும் இடத்தில்
1960இல் பிறந்தவர். நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளி
யிட்டிருப்பதோடு "நியூசிலாந்து காதல் கவிதைகள்"
என்ற திரட்டு நூலையும் தொகுத்துள்ளார்.

விளக்குகள் இன்னும் ஒளிரும்போது உங்களை நீங்களே முந்திச் செல்வதற்கான அறிவுரைகள்

உங்களிடம் ஒரு பைக் இருந்தால்
இரவு வேளையில் அதில் ஏறி
ப்ரூக்ளின் மலை உச்சிக்குச் செல்லுங்கள்.

உச்சியை அடைந்ததும் புன்னகைக்கத் தொடங்குங்கள்
இது இன்ப பள்ளத்தாக்குச் சாலை

முதலில் பைக்கை இயக்குங்கள்
பின்னர் தெரு விளக்குகள் உமிழும்
மஞ்சள் ஒளிவட்டங்களால் துண்டாடப்பட்ட
பூமிக்கடியில் உள்ளது போன்ற கருத்த இருளுக்குள்
சாலை உங்களை இட்டுச் செல்லட்டும்.

ஒவ்வொரு விளக்கிடமும் நீங்கள் வரும்போது
பின்புறத்தில் ஓர் உருவம் விரைந்தெழக் காண்பீர்கள்
பீதியடைய வேண்டாம்
அது உங்கள் மீது படர்கிற உங்கள் உருவம்தான்
விளக்கின் கீழே நீங்கள் கடந்து செல்கையில்
உங்களை நீங்களே கடந்து இரவுக்குள் மிதந்து
செல்வீர்கள்.

பிரெயன் டர்னர் (Brain Turner)

1944இல் டுனேடின் என்ற ஊரில் பிறந்த பிரெயன்
டர்னர் கவிதை எழுதுவது மட்டுமல்லாமல்
விளையாட்டு, கேளிக்கை, சுற்றுப்புறச் சூழல்
பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் நிறைய எழுதி
வருகிறார்.

மீன்

குழந்தை
என்னிடம் கேட்டது :

மீன் உடம்புக்குள்
ஈரமாக இருக்குமா?

இல்லை
என்றேன் நான்.

அப்படியென்றால்
வேறு எப்படி இருக்கும்

சிவப்பாகவும், இளஞ்சிவப்பாகவும்
காலை நேரத்துக் கல்லறைபோல
குளிர்ச்சியாகவும் இருக்கும் என்றேன்

குழந்தை
மறுபடியும் கேட்டது :

உனக்கு எப்படித் தெரியும்
அது இறந்துபோனாலன்றி

ஜேம்ஸ் நார்க்ளிஃப் (James Norcliffe)

1946இல் பிறந்த ஜேம்ஸ் நார்க்ளிஃப் ஓர் ஆசிரியர்.
இரண்டு கவிதை நூல்கள். The Chinese Interpreter என்ற
புனைகதைத் தொகுப்பு. குழந்தை நாவல்கள் உட்பட
பல புத்தகங்களை எழுதியவர்.

சோப்பின் உண்மைக் கதை

ஒரு சோப்புக்கட்டியிலுள்ள
நுரைக்குமிழிகளின் எண்ணிக்கை

நம்பிக்கையுடன்
கணக்கிட்டுவிடக்கூடிய ஒன்றல்ல.

என்றாலும்
இத்தகைய உலகளாவிய
இலகுத் தன்மைகளின் ஊடாக
ஒரு சோப்புக்கட்டியால் சுழலவும்
சுருங்கப் பறக்கவும் முடியும்.

2

உடலின் அநேகப் பகுதிகளை நீங்கள்
சோப்பினால் சுத்தம் செய்துகொள்ளலாம்
ஆனால் வாய் மற்றும் கண்களைத்
தவிர்க்க வேண்டுமென
அறிவுறுத்தப்படுகிறீர்கள்

பார்வையும் கண்ணோட்டமும்
பேச்சும் பாடலும்
சோப்பினால் நுரைக்க வேண்டுமென்று
நீங்கள் எதிர்பார்க்கக் கூடாது

பாதங்கள் அக்குள் மற்றும்
பிறப்புறுப்புகளுக்கிடையில் இருப்பது
சோப்புக்கு மகிழ்ச்சிகரமானது

3

ஒரு சோப்புக்கட்டி
காற்றில் செயல்படுவது இல்லை
ஒரு சோப்புக்கட்டி
நீரில் மட்டுமே செயல்படுகிறது
தன்னை அழிக்கும்
அதே நீரில்.

நாம் காலத்தில் செயல்படுகிறோம்
அவ்வப்போது நம்மை நாமே
சவர்க்காரம் செய்தபடி

4

சோப்பின் ரோஜா அத்தரும்
சில வகைப் பூக்களின்
வியர்வைச் சுரப்பிகள் சுரக்கின்ற
திரவங்களும் சேர்க்கிறார்கள்

இது
இதற்கு முன்னர்
சோப்புக்கு நான்கு கால்களும், ரோமமும்
கொழுத்த அடுக்குகளும்
இருந்த உண்மையினை
மூடி மறைப்பதற்காக

5

சோப்பின் முரண்பாடு:

எவ்வளவு திடமாக இருக்கிறதோ
நீரை அவ்வளவு மிருதுவாக்குகிறது
நீர் எவ்வளவு மிருதுவாக உள்ளதோ
அவ்வளவு அதிக தீவிரத்துடன்
அது சுத்தம் செய்கிறது

6

அதிக திடமான சோப்பு
காஸ்டில்¹ பகுயிலிருந்து வருகிறது
அதிக திடமான எஃகு
டொலிடோ² பகுதியிலிருந்து வருகிறது
ஸ்பானிய மக்கள்
மிருதுவான இனிய சுபாவமுள்ளவர்களாக
இருக்கக்கூடும்

7

சோப்பு சற்றே தயங்குகிறது
உங்கள் விரல்களை நீங்கள்
நாசிக்கு உயர்த்தும்வரை
இனிய நறுமணமாக
ஊசலாடியபடி அது
பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறது
பின்னர் அது பாய்கிறது
உங்கள் நாசித்துவாரங்களில்

8

சோப்பின் பொருளியல்
குழப்பமுட்டுவதாக இருக்கிறது

சுத்தத்திற்காக
சோப்புக்கு அழுக்கை நாம்
விலையாகத் தருகிறோமா
அல்லது

அழுக்குக்காக

சோப்புக்கு சுத்தத்தை நாம்
விலையாகத் தருகிறோமா

9

மனிதனும் பூனைகளும்
புலனறிவுள்ள சிருஷ்டிகள்
ஆனால்
நம்முடைய முதுகுப்புறத்தை
நம்மால் எளிதில் அடைய முடியாது என்பதால்
சோப்பு என்பது
நாக்கின் சௌகரியமான நீட்சி

10

சோப்பு சந்தேகத்துக்கிடமின்றி
இலக்கியபூர்வமானது
பைலட்டோ³ லேடிமெக்பெத்தோ⁴
தங்களின் பிரத்யேக உபயோகமானதாக
அதை
கண்டெடுக்கக் கூடவில்லை

11

சோப்பு மினுமினுக்கிறது
சோப்பு மிருதுவாக்குகிறது
சோப்பு நுரைக்கிறது
சோப்பின் இலக்கணத்தில்
இவை
செயப்படு பொருள்குன்றா வினைச்சொற்கள்

Hans Arp (200)

12

நீதியும் மனிதத்தன்மையும்
(உதாரணத்திற்கு)
இல்லையென்றால்
நம்மால் சொல்ல இயலும்
நீதியும் மனிதத்தன்மையும்
இல்லையென்று

ஆனால்
சோப்பு இல்லையென்றால்
நம்மால் சொல்ல இயலாது
சோப்பு இல்லையென்று

13

எப்போதும் சோப்பாக இருக்க நேர்வது
சோப்பின் சோகம்

சோப்பு தொடர்ந்து சோப்பாகவே
இருக்கிறது
சோப்பு
எதுவுமற்றதாய்ப் போவதற்காக
செயல்படத் துவங்கும்வரை.

1, 2 ஸ்பெயின் நாட்டில் உள்ள நகரங்கள்
3, 4 ஷேக்ஸ்பியர் நாடகத்தில் இடம்பெறும் வரலாற்றுக்
கதாபத்திரங்கள் தாங்கள் செய்த பாவங்களை போக்கிக்கொள்ள
தினந்தோறும் உறங்கச் செல்வற்கு முன்னர் கைகளைக்
கழுவிக்கொள்ளும் பழக்கம் உள்ளவர்கள்.

1997ம் ஆண்டு JENNY BORNHOLDT, Gregory o` Brien,
Mark Williams ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்டு
ஆகஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகப் பதிப்பாக வெளிவந்த
An anthology of Newzealand Potery in English என்ற
நூலில் இருந்து மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது.

கவிதைகள் தேர்வும் மொழிபெயர்ப்பும் : எஸ். பாபு,
ஃப்ரான்ஸ்

ஞாந்

தேங்கிநிற்கும்
தமிழ்ப்பத்திரிகைகள்

தமிழ்ப் பத்திரிகைச் சூழல் இன்று எப்படி உள்ளது என்பதைப் பல வழிகளில் மதிப்பிடலாம். வாசகருடைய சூழல், பத்திரிகையாளர்கள்/எழுத்தாளர்களின் சூழல், பத்திரிகை அதிபர்களின் சூழல் என்று மூன்று பார்வைகளிலிருந்தும் இதைக் கணிக்கலாம்.

அண்மையில் பாரதிராஜா தலைமையிலான நெய்வேலிப் பேரணி பற்றிச் செய்திகள் வெளியிடும் போது, பேரணிக்கு கமல்ஹாசனும் சிம்ரனும் சென்னை யிலிருந்து ஒரே காரில் வந்த செய்தியை, தினமணி தனிப் பெட்டிச் செய்தியாக வெளியிட்டது. அவர்கள் இருவரும் ஒரே காரில் வந்தது எந்த விதத்தில் செய்தியாகிறது? அவர்கள் இடையிலான காதல் உறவு பற்றி இதற்கு முன்பு வெளிவந்திருக்கும் செய்திகளின் பின்னணியிலேயே, ஒரே கார் பயணம் புது செய்தியாகிறது. பழைய செய்திகளோ உறுதிப்படுத்தப் படாத கிசுகிசுக்கள். அதாவது முதலில் வெளியான ஒரு உண்மைச் செய்தியின் அடிப்படையில் புதுச் செய்திகள் உற்பத்தியாவதற்கு பதில், பழைய கிசுகிசுக்களே புதிய செய்திகளுக்கு அடிப்படையாக்கப்படுகின்றன.

இந்தச் செய்தி தினமணியில் வெளிவந்திருக்கிறது என்பதே இன்றைய சூழல் மதிப்பீட்டுக்கு உதவும் தகவல். சில ஆண்டுகள் முன்பு வரை இதை தினமணியில் காண இயலாது. தினத்தந்தியும், தினமலரும் இத்தகைய செய்திகளை நீண்ட நெடுங்காலமாக வெளியிட்டு வருகின்றன. (அவற்றில் வேறு முக்கியமான செய்திகளும் வருகின்றன என்பது இதனால் மறுக்கப்படவில்லை) இப்போது தினமணியும் என்கிறபோது, இந்த மாற்றங்களுக்கு காரணம் என்ன?

தினமணியின் ஆசிரியர் மாறிவிடவில்லை. அதே ஆசிரியர்தான். உரிமையாளர்/அதிபர் மாறிவிடவில்லை. வாசகர்கள்? அவர்கள் மாறிவிட்டார்களா? இல்லை. வாசகர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். அதைச் செய்யும் விதமாகப் பத்திரிகையாளர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள்.

பத்திரிகையின் கொள்கை, விற்பனை தொடர்பான அதிபரின் கருத்துக்களுக்கு இயைந்து வராத ஆட்கள் மாற்றப்படுவது பழைய அணுகுமுறை. ஆள் மாற்றாமல், ஆணை மாற்றுவது புதிய சூழல். எப்படி மாற்றினாலும் மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இருப்போரையே இன்று வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள நிர்வாகங்கள் விரும்புகின்றன. அப்படித் தங்களை மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராகப் பலரும் முன்வந்தாலும், குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பிறகு அதே மன நிலையுடன் ஆனால் கூடுதல் இளமைத் துடிப்புடன் முன்வரும் இன்னொரு அணியை சேர்த்துக் கொண்டு பழைய அணியைத் தூக்கி எறிவதும் இன்றைய நிர்வாகங்களின் அணுகு முறையாக உள்ளது. இது வணிக உலகில் சேல்ஸ் அண்ட் மார்க்கெட்டிங்கில் பல காலமாகப் பின்பற்றப்படும் உத்தி. 20 முதல் 27 வயது வரை சேல்ஸ் பிரதிநிதியாக ஒருவர் உழைத்துக் களைக்கும் வேளையில் அவரைத் துரத்திவிட்டு புதிய 20 வயதுக் காரர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

சுமார் ஓராண்டுக்கு முன்னால் வாரத்துக்கு இரண்டு பேர் வீதம் ஆட்களை சேர்த்துக்கொண்டே போன குமுதம் இப்போது தூக்கி எறியத் தொடங்கியிருக்கிறது. புதிய சந்தைப் பொருளாதார வழிமுறைகளின் படி பத்திரிகை உலகிலும் எந்த நேரத்திலும் யாரையும் நியமிக்கலாம்; எவரையும் தூக்கி எறியலாம் என்ற hire and fire அணுகுமுறை வலுவாகிவிட்டது. வாரத்தில் இரண்டு பேராவது என்னிடம் வேலை தேடுவதில் உதவும்படி கேட்கிறார்கள். இதில் சிலர் 40ஐக் கடந்தவர்கள். பெரும்பாலோர் முப்பதுகளில் இருப்பவர்கள். இந்தச் சூழலில், முன் எப்போதையும் விட, முழு நேரப் பத்திரிகையாளர்கள் பலரும் தாங்கள் வேலை பார்க்கும் இடங்களில் வேலையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதையே தினசரிப் பிரச்சினையாகக் கருதி அதற்கேற்ற யுக்திகளைப் பின்பற்றும் சிறுமைகளுக்கு உட்படும் நிலை இருக்கிறது.

முழு நேர ஊழியர்களாக இல்லாமல் வெளியிலிருந்து அவ்வப்போது பிரசுர வாய்ப்பு கிட்டும் எழுத்தாளர்களில் பலவகையினர் உண்டு. இதில் புதிதாக சேர்ந்துள்ள ஒரு வகையினர் தொடக்கத்திலிருந்தே வணிக இதழ்களில் எழுதுவதை விரும்பாமலோ, எதிர்த்தோ இருந்துவந்தவர்கள். எதில் எழுதினாலும், நாம் என்ன எழுதுகிறோம் என்பதுதான் முக்கியம் என்ற சரியான கருத்தாக்கத்துக்குத் தாமதமாகவும் புதிதாகவும் வந்து சேர்ந்த இவர்களில் சிலர் (எல்லாரும் அல்ல) வணிக இதழ்களில் கிடைக்கும் விளம்பரம், வண்ணப் புகைப்படம், பணம், முதலியவற்றின் கவர்ச்சியால், வணிக இதழ்களை விமர்சிக்கும் உரிமையையும் சேர்த்துக் கைவிடுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். வணிக இதழ்களின் வாடிக்கையான எழுத்தாளர்களோ தொலைக்காட்சியையும் சினிமாவையும் நாடிச் சென்று விட்டார்கள்.

வாசகருக்கான சூழல் எப்படி இருக்கிறது? இன்று வெகுஜன வணிகப் பத்திரிகைகளுக்கு வில்வாசமான வாசகர்கள் குறைவு. Brand loyalty என்று வர்த்தகத்தில் சொல்லப்படுவது பத்திரிகைத் துறையிலும் நீண்ட காலம் இருந்து வந்தது. இது இன்று மற்ற வர்த்தகங்களைப் போலவே இங்கும் மாறிவருகிறது. தான் தொடர்ந்து படித்து வரும் பத்திரிகையில் இன்னின்ன விஷயங்கள் வரவேண்டும், வரவில்லை என்றால் ஏன் வரவில்லை என்று உரிமையுடன் கேட்பேன் என்ற வாசகப்பார்வை மாறிவிட்டது. மாறாக, தனக்கு விருப்பமானவை ஒரு இதழில் வருவது குறைந்துவிட்டால், அதை உதறிவிட்டு வேறு இதழைத் தேடுவது வாசக அணுகுமுறையாகிவிட்டது. இதுவும் சந்தைப் பொருளாதாரம் சார்ந்த மன நிலை மாற்றம்தான். இதற்கு ஈடு கொடுக்கவே பத்திரிகைகள் முன்பை விட அதிகமாக பரிசுகளையும், கூடுதல் இணைப்புகளையும், எல்லாவித — (ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட) — ரசனைகளுக்குமான விஷயங்களையும் தர முற்படுகின்றன. காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்கள்

லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு விற்கின்றன என்ற தகவல், வணிக இதழ் நடத்துவோரை, இந்த வட்டாரத்திலும் கணிசமான வாசகர்கள் உண்டெனில் அவர்களிடம் நமது இதழை விற்க வசதியாக அந்த வட்டார எழுத்தாளர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வோம் என்று திட்டமிடச் செய்கிறது.

குஜராத் படுகொலைகளானாலும், காவிரிப் பிரச்சினையானாலும், பாபா சினிமா விவகாரமானாலும், தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் தொண்ணூறுகள் வரை காணப்பட்ட அக்கறையான அலசல் பார்வை கூட இப்போது குறைந்துவிட்டது. எல்லாமே அரட்டை, காணிப், சிககிக வடிவத்துக்குக் கீழிறக்கப்பட்டுவிட்டன. தமிழ் வெகுஜன இதழ்களில் இன்று ஆழமான அரசியல், சமூக அலசல் கட்டுரைகள் என்று கருதப்படுபவற்றின் தரம், ஆங்கில இதழ்களின் சுமாரான கட்டுரைகளின் தரத்தைக்கூட எட்டுவதில்லை.

தமிழ் தினசரிகளிலும் சரி, பருவ இதழ்களிலும் சரி, இன்று ஒரு தேக்கமான நிலை நிலவுகிறது. தினத்தந்தி தன் கிரைம் செய்திகள், சினிமா செய்திகளுடன் சரிசமமாக, உலகச் செய்திகள் முதல் பொருளாதார, தொழில்நுட்பச் செய்திகள் வரை எல்லாவற்றையும் கடந்த பத்தாண்டுகளாகவே வெளியிட்டாலும் ஆளுங்கட்சி, சமூக கலாச்சார ஸ்தாபனங்கள் சார்பான பார்வையில் மாற்றம் இல்லை. தினமலர், எந்த வகைச் செய்தியானாலும், அதைத் தமிழ் திரைப்படத்துக்கு நிகரான பொழுதுபோக்காக மாற்றும் அணுகுமுறையில் தன்னை வளர்த்துக்கொண்டு நிலைநிறுத்தி இன்று இந்துத்துவ சார்பு நிலை எடுத்துப் பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. தினமணி ஜனநாயகபூர்வமான விவாதங்களுக்கான களனாகத் தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டு உருவாக்கிய தர அளவுகோலில் சுமார் பத்தாண்டுகள் நிலையாக செயல்பட்ட பிறகு அதிலிருந்து சரியத் தொடங்கி சில ஆண்டுகளாகி விட்டன. பருவ இதழ்களில் விகடன் குழுமம் தன் எல்லா இதழ்களிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தர அளவு

கோலை அடைந்த பின் தேக்க நிலையை எட்டி, அதிலேயே நின்றுகொண்டிருக்கிறது. குழுமம் குழுமம் தன் அச்சு, விநியோக வசதியின் பலத்தை மட்டுமே நம்பி ஏராளமான இதழ்கள் வெளியிட்டுவிட முடியும் என்று நம்பி தன் கையை சுட்டுக்கொண்டும் பத்திரிகையாளர்கள் கையை எரித்துக்கொண்டும், தன் அடிப்படை குணங்கள் மாறாத தேக்கத்தில் இருக்கிறது.

வணிக இதழ் சூழலுக்குளேயே காலத்துக்குக் காலம் சில புதிய வார்ப்புகள்வந்தாக வேண்டும். கடைசியாக 1983ல் ஜூனியர் விகடனும், அடுத்த சில வருடங்களில் நக்கீரனும் ஒரு புதிய பாணி இதழியலை வெற்றிகரமாக நிறுவியபிறகு (அதன் நிறை குறைகள் தனியே விவாதிக்கப்படவேண்டியவை), வேறு புதிய பாணி எதுவும் 15 ஆண்டுகளாக வரவில்லை. ஒரே விதிவிலக்கு சிறுவர் இதழ் துறையில் சுட்டி விகடன். (தமிழில் வாசிக்கும் பழக்கம் ஆங்கிலக் கல்வி ஆதிக்கம் நிலவும் தமிழகச் சிறுவர் தலைமுறையில் குறைந்து வருகிறது என்ற சூழலினாலேயே இது முக்கியமானதாகிறது.) இன்று இன்னொரு புதிய பாணியை எதிர் நோக்கி ஒரு வெற்றிடம் காத்திருக்கிறது.

எதையும் கேள்வி கேட்காத வாசகர், எல்லாவற்றையும் பொழுதுபோக்காக மட்டுமே பார்க்கப் பழக்கப் படுத்தப்பட்ட வாசகர்கள், எதையும் எதிர்க்காமல் நிர்வாகத்தின் சிந்தனையுடன் செம்புலப்பெயல் நீர் போல் கலக்கும் இயல்பிலுள்ள பத்திரிகையாளர்கள், குழப்பமான இந்திய அரசியலின் தன்மைக்கேற்ப எப்படி வேண்டுமானாலும் அரசியல் நடத்தலாம் என்பது போல, எப்படி வேண்டுமானாலும் பத்திரிகை நடத்தி வணிக வெற்றி பெற முடியுமா என்று தடுமாறும் நிர்வாகங்கள் இவையே இன்று தமிழ் வெகுஜனப் பத்திரிகைச் சூழலின் அடையாளங்களாக இருக்கின்றன. விதிவிலக்கான சில நிகழ்வுகள் தென்பட்டால், அவற்றில் இந்தத் தேக்கத்தை உடைப்பதற்கான பொறிகள் தெரிகிறதா என்று மனம் ஏங்குகிறது.

கண்டதும் கேட்டதும்

பல கருத்துக்களை அவசரப்பட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன். பலவற்றைக் கவனமில்லாமல் சொல்லியிருக்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் எக்கச்சக்கமாக மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஜெயமோகன், நன்றி : திண்ணை.காம்

கே: இஸ்லாத்தில் ஜாதி இல்லை. ஆயினும் ஒரு ராவுத்தர், பட்டாண் வீட்டில் பெண் எடுக்கத் தயங்குகிறாரே ஏன்? எம். ஷஃபி & நவாஸ், ப: காரணம் கலாச்சார வேறுபாடுதான். புரியாத மொழி பேசக் கூடிய, வாட்டசாட்டமான முரட்டு பட்டாண் இளைஞன், மென்மையான தமிழ் முஸ்லிம் பெண்ணுடன் ஒத்துப்போவானா; மதம் ஒன்றாக இருந்தாலும்கூட இவளுடைய பழக்கவழக்கங்களும் அவனுடைய பழக்கவழக்கங்களும் இணைந்து செல்லுமா என்பதையெல்லாம் பெற்றோர்கள் பார்க்கவே செய்வார்கள். இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அதே சமயம், இந்தக் கலாச்சார வேறுபாடுகளையெல்லாம் தாண்டி 'இஸ்லாம் - முஸ்லிம்' எனும் அடிப்படையில் மட்டுமே நிறைய திருமணங்கள் நடந்துகொண்டும் இருக்கின்றன...!

வேலந்தாவளம், சமரசம், 16.8.2002

2000 வருஷ தமிழ்க் கவிதையில் உங்கள் இடம்?

நவீன கவிதையின் அளவில் நான் ஒரு கடைசி செவ்வியல் கவிஞர்தான் போலும்.

தேவதச்சனின் வேட்டை? கவிதையில் என்ன செய்கிறது?

என் வேட்டை கவிதை. என் கவிதை பிரபஞ்ச நிசப்தத்தில் ஒரு சொல்லை ஓலியை நிறுத்துகிறது.

மீகாலத்தில் உருவகம்...

அக்கினிக் குஞ்சு

கலை என்பது என்ன?

மாற்று இயற்கை.

கவிதை...

மாற்றுக் கணிதமொழி

கலையில் கணிதம்?

கணிதம் உணர்ச்சி அழகியல்

தேவதச்சன் நேர்காணல்
கல்குதிரை - வேளிகாலங்களின் இதழ் (13 - 14) 2002

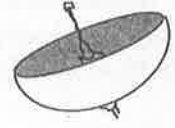
"அசாதாரணம் துவங்குவதும், முடிவடைவதும் அறியாமலே நடந்து விடுகிறது. மிஞ்சுவதெல்லாம் அதைப் பற்றிய ரூபகங்கள்தான் என்பார்கள். நானும் அப்படித்தான் ரஜினி சார் அவர்களை சந்தித்தேன்... நிசப்தத்தை வார்த்தைகளால் அறிந்துகொள்ள முடியாது என்பதைப்போல அவரின் பரிச்சயமும் தொடர்ந்த உரையாடலும் மீளமுடியாத ஒரு வசீகரத்தை அவரிடமிருந்து தந்து கொண்டேயிருக்கிறது..."

... பாஷையைக் கற்றுக்கொள்ளப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. மெனனத்தைச் சிலர்தான் கற்றுத்தருகிறார்கள், ரஜினி சாரைப்போல. - எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், தீராததி, அக்டோபர் 2002 இதழில்.

வெங்கடேஷ் சக்கரவர்த்தி

தொலைக்காட்சியின் பரிணாம வளர்ச்சி

I

பிரஞ்சப் புரட்சியின் உச்சகட்டமான 1789ல் மனித உரிமைகள் அறிவிப்பு (Declaration of Man's Rights) வெளியிடப்பட்ட போது மனிதர்கள் எல்லோருக்கும் "ஒரே நீதி ஒரே சட்டம்" என்ற கோட்பாடு முன்வைக்கப்பட்டது. இதைத்தான் இன்னும் நாம் அரசியல் நவீனத்துவம் என்று புரிந்து கொள்கிறோம். மக்களுக்காக என்று குரல் கொடுத்த இதே சமூகம், மன்னராட்சியை வீழ்த்தி மக்களாட்சியை நிலைநாட்டிய இதே ஜனநாயக அமைப்பு அப்பொழுதே பெண்களையும், யூதர்களையும், இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்தவர்களையும், கறுப்பர்கள், நாடோடிகள் மற்றும் காலனிய ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த ஏனைய மக்களையும், குடியாண்மைக்கும் (Citizenship) தகுதி அற்றவர்களாக வெளியே நிறுத்தியது. மனிதர்களை இன ரீதியாகக் கூறு போடுவதை விஞ்ஞானசித்தாந்த ரீதியாக நியாயப்படுத்தியது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு ஜனநாயகக் கோட்பாடு உருவாகும்போது இப்படி ஒரு பிற்போக்கான கருத்தாக்கம் ஊடுருவியதால் வித்தியாசமான மனித அடையாளங்களுக்கு இடம் இல்லாமல் போயிற்று. இதனால் 'வித்தியாசம்' என்பதே சமதர்மத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாயிற்று.

1951ல் இந்திய அரசியல் சாசனம் நிறுவப்பட்டபோது, சிறுபான்மையினரும், தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியினரும், பழங்குடியினரும், தங்கள் குடியரிமைகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் முழுமையாக அனுபவிக்க, மேற்கூறிய அரசியல் நவீனத்துவத்தின் குறையை நிறைவு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை அது பதிவுசெய்தது. இதனால் பெரும்பான்மையினரின் கோபத்தில் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் அழிந்து போய்விடாமல் பாதுகாக்க ஏது உண்டாயிற்று. பிரஞ்சப் புரட்சியில் நிறுவப்பட்ட 'ஒரே நீதி, ஒரே சட்டம்' என்ற கோட்பாட்டில் உள்ள சிக்கலுக்கு, 'பன்முக நீதி, பன்முக சட்டம்' என்ற ஜனநாயக ரீதியாகக் காணப்பட்ட முற்போக்கான தீர்வு இது!

ஆனால் 20ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் நிறுவப்பட்ட இந்தத் தீர்வை அதே நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டங்களிலிருந்து Common Civil Code (ஒரே நீதி, ஒரே சட்டம்) என்ற கோட்பாட்டின் வாயிலாக மீண்டும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட பிற்போக்கான நிலைக்குப் பின்தள்ளும் முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இத்துடன், மண்டல் கமிஷன் எதிர்கொண்ட எதிர்ப்புகள், பாப்ரி மஸ்ஜித் தகர்ப்பு மற்றும் இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் அடிப்படை மாற்றங்கள் வேண்டும் என்ற ஆவேசம், அகர வேகத்தில் வளர்ந்து வரும் இந்துத்துவ சக்திகளின் வெளிப்பாடாகும். 1984ல் அயோத்தியில் துவங்கி, 1987ல் இந்தியத் தொலைக்காட்சியில் 'ராமாயண'த் தொடராகி, இன்று நம் ஊடகங்களில் ஒங்கி ஒலிப்பதும் இம்முயற்சிகளை முன்னிறுத்தும் இந்துத்துவ சக்திகளின் சித்தாந்தமே!

II

இந்தியத் தொலைக்காட்சியின் பரிமாண வளர்ச்சியை அரசியல் பொருளாதாரச் (Political Economy) சூழலில்

வந்த மாற்றங்களின் பின்னணியில் எடுத்துக்கொண்டால், தொலைக்காட்சி பற்றி Raymond Williams எழுதிய புத்தகத்தை முன்னிறுத்தி சிவந்தி நைனன் (Sivanthi Ninan) தொலைக்காட்சியில் வரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அதிகமாகப் பொருட்செலவு தேவை, இதை யார் செலவு செய்யப் போகிறார்கள் மற்றும் அந்த முதலீடு தொலைக்காட்சியில் வரும் நிகழ்ச்சிகளை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்ற கேள்விகளை எழுப்புகிறார். இக்கேள்விகளைப் பொறுத்தவரை, நுகர் பொருள் தயாரிக்கும் தனியார் நிறுவனங்களே விளம்பர ஏஜென்டுகள் மூலம் அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு அதிகமான பொருட்செலவு செய்கின்றன என்றும் அதனால் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் வடிவமும், உள்ளடக்கமும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்ததே. ஆனால் விளம்பரமாகும் நுகர் பொருட்களை வாங்குவதன் மூலம் இறுதியில் அந்தப் பொருட்செலவை மக்கள்தான் செய்கின்றனர். நைனன் எழுப்பும் இந்தப் பிரச்சினையைவிட, தொலைக்காட்சி யாருடைய உடைமை, யார் அதன் மேல் உரிமமும், அதிகாரமும் செலுத்த முடியும் என்பதே முக்கியமானது.

நிக்கோலஸ் காட்லாம் (Nicholas Gamham) தொலைக்காட்சி எவ்வாறு முதலீட்டுப் பொருளாதாரத்தால் (Capitalism) அபகரிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய, தொலைக்காட்சியின் நிகழ்ச்சிகளுக்கும், தொழில்நுட்பக் கருவிகளுக்கான செலவை, மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கிறார். அவை அரசாங்க முதலீடு (State capital), உள்நாட்டுத் தனியார் நிறுவனங்களின் முதலீடு (Local Private Capital) மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் முதலீடு (Global Capital) ஆகும். காட்லாம் கூறுவது போல், தொலைக்காட்சிக்கு முதல் கட்டத்தில் அரசாங்க முதலீடு தேவைப்படுவது ஏன்?

முதல் கட்டத்தில் அடிப்படைத் தேவைகள், தொடர்புகள் நிறுவப்படுவதால், அதில் உடனடி லாபம் கிட்ட வழியில்லை. உதாரணத்திற்கு, தொலைபேசிக்கும், அதைச் சார்ந்த தொலைத்தொடர்பு தொழில்நுட்பக் கருவிகளுக்கும், இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மூலைக்கும் இவ்வசதி போய்ச் சேருவதற்காகவும், இந்திய அரசு பல்லாயிரம் கோடிகளைக் கடந்த ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் செலவு செய்து, இன்று அது டெலிகாம் துறையைப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும், அந்த நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு வைத்துள்ள உள்நாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் தாரை வாரக்க முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கு எதிராக மூன்று டெலிகாம் சங்கங்கள் நடத்தி வரும் போராட்டத்தால் இந்த முடிவு தற்காலிகமாகக் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ளது.

தாராளமயமாக்குதலுக்கு முன் இருந்த சூழ்நிலையைப் பார்த்தால் தனியார் நிறுவனங்கள் சில குறிப்பிட்ட துறைகளிலேயே முதலீடு செய்ய முடியும். இன்று எப்படி வேண்டுமானாலும், எந்தத் துறையில் வேண்டுமானாலும் முதலீடு செய்யலாம் என்ற நிலை உருவான பிறகு, ஏற்கெனவே ஒரு ஊடகத்தில் பல உரிமங்களைக் கொண்டாடும் பல நிறுவனங்கள் மற்ற ஊடகங்களிலும் முதலீடு செய்யத் துவங்கிவிட்டன. மறுபக்கம் இந்தியாவின் முதல் பத்து தொழில் நிறுவனங்கள், ஊடக நிறுவனங்களிலும், தகவல் தொழில்நுட்பத்திலும் ஏகமாக முதலீடு செய்துவருகின்றன.

இதனால் மாற்றுக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் பொது வெளி (Public Space) சூறுகிவருகிறது.

இந்தப் பின்னணியில் இந்தியத் தொலைக்காட்சியின் மூன்று கட்ட முதலீடுகளைப் பார்ப்போம்.

III

1959 - 1982: முதல் கட்ட அரசு முதலீடு

செப்டம்பர் 1959ல் டில்லியில் தொழில் துறைக்காக நடைபெற்ற சர்வதேசப் பொருட்காட்சியில் பன்னாட்டு நிறுவனமான பிலிப்ஸ், அந்த வளாகத்தில் Close Circuit தொலைக்காட்சியை அமைத்திருந்தது. பொருட்காட்சி முடிந்தவுடன், அதற்காகப் பயன்படுத்திய தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளையும், தொழில்நுட்பக் கருவிகளையும் இந்திய அரசுக்குப் பரிசாகத் தந்தது. இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு திட்டவாட்டமான கொள்கையோ, இலக்குகளோ, அவற்றை நிறைவேற்றும் வழிகளோ வரையறுக்காமல் அகில இந்திய வானொலி, டில்லியில் ஒரு சிறிய தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தைத் துவங்கியது. பிறகு யுனெஸ்கோவிடமிருந்து 50 தொலைக்காட்சி பெட்டிகளைப் பெற்று டில்லிக்கு அக்கம்பக்கமுள்ள கிராமங்களில் ஒளிபரப்பைத் துவங்கியது.

அன்று இருந்த நேருவிய அரசமைப்புக்கு ஏற்ப நாட்டின் வளர்ச்சிப் பணிகளை முன்னிறுத்தி சில நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பப்பட்டன. அடுத்த பதினாறு ஆண்டுகள் இதே அளவில் செயல்பட்டுகொண்டிருந்த இந்த நிறுவனம், டாக்டர். விசுவநாதன் சாராயின் முயற்சியால் ஒரு முக்கியக் கட்டத்தை அடைந்தது. SITE (Satellite Instructional Technical Experiment) என்ற பரிசோதனை முயற்சியின் மூலம், 6 தேசிய மொழிகளில், 6 மாநிலங்களில் உள்ள 2400 கிராமங்களுக்குத் தொலைக்காட்சித் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. இதில் காலை நிகழ்ச்சிகள், கல்வியை மையமாகக் கொண்டு கிராமப்புறக் குழந்தைகளுக்காக ஒளிபரப்பப்பட்டன. 2 அல்லது 2½ மணி நேர மாலை நிகழ்ச்சிகள் வயது வந்தவர்களுக்காக, விவசாய வளர்ச்சி, உடல் நலம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு, கலாச்சாரம் மற்றும் செய்திகள் ஆகியவற்றை மையமாகக்கொண்டிருந்தன. இம்முயற்சியில் இந்தியத் தொலைக்காட்சி பொதுப்பணியில் ஈடுபட பல சாத்தியக்கூறுகள் இருந்தன.

ஆனால் ஏற்கெனவே வானொலியைப் பிரச்சாரத்திற்காக பயன்படுத்திவந்த இந்திரா காந்தி அரசு 1972ஆம் ஆண்டு பம்பாயிலும், 1973ல் பிரிவினைக் குரல்கள் எழும்பத் துவங்கிய மாநிலங்களான பஞ்சாபில் அம்ரிஸ்தரிலும், காஷ்மீரில் ஸ்ரீநகரிலும் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களை நிறுவியது. 1975-76ல் சைட் (SITE) நடப்பிலிருந்தபோது இந்திரா அரசுக்கு நாடு தழுவிய எதிர்ப்பும், கிளர்ச்சியும் ஏற்பட அவசரநிலை அமுல் செய்யப்பட்ட சூழலில் மற்ற நகரங்களிலும், மாநிலங்களிலும் தொலைக்காட்சித் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு தூர்தர்ஷன் என்ற நிறுவனத்தின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கியது.

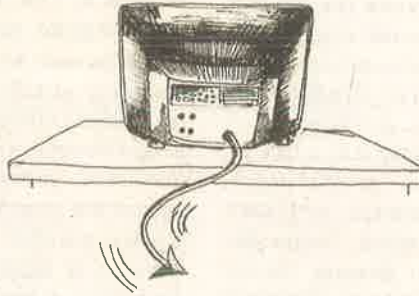
இந்தக் கட்டத்திலிருந்து நாடு முழுவதும் தொலைக்காட்சித் தொடர்பு ஏற்படுத்த அதற்கான திட்டங்களும் செலவுகளும் முடுக்கிவிடப்பட்டன. தனது அரசியல் பிரச்சாரத்திற்காகத் தொலைக்காட்சியைப் பயன்படுத்திய இந்திரா அரசு 1977ல் படுதோல்வி அடைந்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து மீண்டும் இந்திரா அரசு பதவிக்கு வந்தபொழுது 1982ல் தொலைக்காட்சியின் வளர்ச்சிக்காக மீண்டும் பெரிய

அளவில் செலவு செய்தது. கறுப்பு/வெள்ளையில் ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருந்த தூர்தர்ஷன், ஏஷியாட் (ASIA) விளையாட்டுப் போட்டியை முன்வைத்து முழு வர்ண ஒளிபரப்பைத் துவங்கியது. இதனால் அதுவரையில் அது பயன்படுத்தி வந்த கருவிகள் கிடப்பில் போடப்பட்டு, வர்ண ஒளிபரப்பிற்கான கருவிகள் பெருமளவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. பல வளர்ச்சிப் பணிகள் நிறுத்தப்பட்டு இப்படி ஒரு ஆடம்பரச் செலவு தேவையா என எதிர்க்கட்சிகள் கேள்வி எழுப்பியபோது, மத்தியத் தகவல் தொடர்பு மந்திரி, வசந்த் சாத்தே பாகிஸ்தானையும், இலங்கையையும் உதாரணம் காட்டினார். ஆளும் கட்சியின் பிரச்சாரத்திற்காகவும், அதைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளை வெளிச்சம் போட்டு விளம்பரம் செய்யும் முயற்சியில் தூர்தர்ஷன் பயன்படுத்தப்பட்டதால் SITE போன்ற பரிசோதனை முயற்சிகள் ஓரம் கட்டப்பட்டன. இதனால் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளை சந்திக்க தூர்தர்ஷன், இ.டி.வி (Educational Television) என்ற ஒரு புதுத் துறையை ஏற்படுத்தியது. அந்தக் காலகட்டத்தில் (1975 பிறகு) பார்வையாளர்களை அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கு ஈர்க்க, ஒளியும் ஒலியும், வார சினிமா போன்ற பொழுது போக்கு அம்சங்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

IV

1983 - 1990: இரண்டாம் கட்ட உள்நாட்டுத் தனியார் முதலீடு

1960களில், தொலைக்காட்சி, டில்லியில் மட்டும் இயங்கிய பொழுது, Isa bhi hota hai (இப்படியும் நடக்கலாம்) என்ற 15 நிமிட வாரத் தொடர் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. ஒரு அலுவலகத் தலைமை குமாஸ்தாவின் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து அமைந்தது இத் தொடர். பிறகு 1970களிலும் 1980களிலும் சினிமா பாடல் காட்சிகளையும், திரைப்படங்களையும் வாடகைக்கு எடுத்து சித்திரஹார், ஒளியும் ஒலியும், சனி - ஞாயிறு படம் என்று தூர்தர்ஷன் ஒளிபரப்பியது. 1984ஆம் ஆண்டு லத்தீன் அமெரிக்காவில் வளர்ச்சி பணிகளை மையமாக வைத்து பின்

எப்பட்ட Tele Novellaவை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு, முதன்முதலாக ஒரு தனியார் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் நம் மக்கள் (ஹம் லோக்) என்ற 156 வாரத் தொடரை டில்லி தூர்தர்ஷன் ஒளிபரப்பியது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட இத்தொடரில் 13வது வாரத்திற்குப் பிறகு வளர்ச்சிப் பணியை ஆதரிக்கும் கருக்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, அதன் மெலோ டிரமாடிக்க நுட்பங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டன.

இதே 1984ல் இந்திய அரசியல் சூழலில் இரண்டு முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அம்ரிஸ்தரில் நடைபெற்ற ஆபரேஷன் புளுஸ்டார் என்ற ராணுவத் தாக்குதலின் எதிரொலியாக இந்திரா காந்தி தன் சீக்கியக் காவலாளிகளாலேயே கொல்லப்பட்டார். ராஜீவ்காந்தி உடனடியாக பதவி ஏற்க, அதே ஆண்டு அயோத்தியில் சங் பரிவாரம் ஜன்ம பூமி சார்ந்த பிரச்சினையை முடக்கிவிட்டது.

இந்தச் சூழலில் 1985 ஆம் ஆண்டு, ஷாபானு என்ற இஸ்லாமியப் பெண்மணி கிரிபீனில் சட்ட விதியின் (Criminal Procedure Code) கீழ் விவாகரத்து செய்த தன் கணவனிடம் ஜீவனாம்சம் கோரிய வழக்கு உச்சநீதிமன்றத்திற்கு வந்தது. அந்த வருடம் ஏப்ரலில், அவ்வழக்கில் ஷாபானுவிற்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி, ஓய்.பி. சந்திரசூட் (Y.B. Chandrachud) தேவையில்லாமல் முஸ்லீம் சட்டத்தைப் பற்றி சில கீழ்த்தரமான கருத்துக்களையும் தன் தீர்ப்புடன்

சேர்த்து முன்வைத்தார். அந்தக் கருத்துகளின் சாராம்சம் இஸ்லாமியச் சட்டம் நாகரீகமற்றிருப்பதால் நீதிபதிகளே இஸ்லாமிய மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளனர் என்பதாகும்.

நீதிபதியின் இந்த வார்த்தைகள் இஸ்லாமிய மக்களிடையேயும், தலைவர்களிடையேயும் பெரும் பிரச்சினைகளைக் கிளப்ப, அவர்கள் தரப்பில் பெரிய போராட்டமே வெடித்தது. சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை முதலில் ஆதரித்த ராஜீவ் அரசு 1986 பிப்ரவரியில், இதற்கு எதிராக முஸ்லீம் பெண்களின் விவாகரத்து வழக்குகளை இஸ்லாமியச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்வு செய்ய வேண்டுமே தவிர, கிரிமினல் சட்ட விதியின் (Criminal Procedure Code) கீழ் அல்ல என்று கூறி இஸ்லாமியப் பெண்கள் விவாகரத்துச் சட்டம் என்ற ஒரு புதிய சட்டத்தை அமுலாக்கியது. இந்தப் புதிய சட்டத்திற்கு, சில முற்போக்கான இஸ்லாமியர்களிடம் மட்டும் இல்லாமல், இந்துப் பழமைவாதிகளிடையிருந்தும் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக எதிர்ப்பு வந்தது. முற்போக்கான இந்துக்களும் இச்சட்டத்தை எதிர்த்தனர்.

இந்தச் சூழலில், சங் பரிவாரால் ஏற்கெனவே அடிபட்டு வந்த இஸ்லாமியச் சமூகம், மேலும் தன் நிலையை இறுக்கிக் கொண்டது. 'மதச்சார்பற்ற சட்டம்' என்ற பெயரில், பெரும் பான்மை மதத்தைச் சேர்ந்த எல்லோருமே தங்கள் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ள முயற்சி செய்வதாகக் கருத்த்தொடங்கியது. இதற்கு எதிராக, இந்துப் பழமைவாதிகளும், சங் பரிவார குழுக்களும், இந்து பர்சனல் விதியே (Hindu Personal Code) நாகரீகமானது என்றும் முற்போக்கானது என்றும் அதற்கு ஏற்றப்படி பொது சிவில் சட்டம் (Uniform Civil Code), அதாவது எல்லோருக்கும் 'ஒரே சட்டம், ஒரே நீதியை' அமுலாக்க வேண்டுமென்றும் ஆவேசக் குரல் எழுப்பின. இங்கு கவனத்திற்குரியது என்னவென்றால் இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் பொது சிவில் சட்டத்தை ஒரு வழிகாட்டு நெறிமுறையாக மட்டும் உபயோகிக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் உள்ளது. அதாவது தனி மனிதக் குற்றங்கள், அதைச் சார்ந்த வியாபார வழக்குகள், பொதுவான சமூகப் பிரச்சினைகள் இவைகளுக்கு மட்டுமே யூனிபார்ம் சிவில் கோட் பயன்படுத்த வேண்டும்.

ராஜீவ்காந்தி அரசின் மேற்கூறிய செயலால் கொதிப்படைந்திருந்த இந்துச் சமூகத்தை சமாதானம் செய்ய காங்கிரஸ் அரசு இரு யுக்திகளைக் கையாண்டது. 1986ஆம் ஆண்டு, அதே பிப்ரவரியில் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்த உத்திரபிரதேசத்தில் 36 ஆண்டுகளாகச் சட்டப்படிப் பூட்டியிருந்த பாப்ரி மஸ்ஜித்தின் உள் கதவுகளை இஸ்லாமியர்களை ஆலோசிக்காமல் இந்துக்களின் ஆராதனைக்காகத் திறந்துவிட்டது. இச்சம்பவத்தை தூர்தர்ஷன் காமிராக்கள் உடனடியாகப் பதிவு செய்து நாடு முழுவதும் ஒளிபரப்பின. சங் பரிவாரைப் பொறுத்தவரை இது பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்த கதையாயிற்று. உடனே அது ராம் ஜென்ம பூமியில் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்று பிரச்சினையைக் கிளப்ப, அதற்கு நெய் வார்ப்பது போல் 1987ல் தூர்தர்ஷன் இராாமாயணம் தொடரை ஆரம்பித்தது.

இப்படி அரசியல்சித்தாந்தப் பிரச்சாரத்தில் வெளிப்படையாகவே தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளத் துவங்கிய தூர்தர்ஷன், அதே காலகட்டத்தில் கல்வி, கிராம வளர்ச்சி போன்ற வளர்ச்சிப் பணிகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, நவீன இந்தியாவின் நுகர்பொருள் கலாச்சார வளர்ச்சியில் தன் கவனத்தைச் செலுத்தியது. இதனால் தனியார் முதலீடு மறைமுகமாக தூர்தர்ஷனுக்குள் காவடி எடுத்து வைத்தது. 1973ல் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியான ஐ லவ் லூசி (I Love Lucy) என்ற நிகழ்ச்சிக்கு மட்டும் விளம்பரம் இருப்பினும், 1984ல் ஹம் லோகில் விளம்பரம் செய்யப்பட்ட மாகி இரண்டு நிமிட நூடுல்ஸ்க்

குக் (Maggie Two Minute Noodles) கிட்டிய வெற்றியைத் தொடர்ந்து தூர்தர்ஷனின் வீச்சு நுகர்பொருள் வியாபாரச் சந்தையால் அடையாளம் காணப்பட்டது. இதனால் 1987 முதல் 1989 வரையில் ஒளிபரப்பான 'இராமாயணத்' தொடர் மூலம் மட்டுமே வாரம் ஒன்றிற்கு 100 கோடிகளை தூர்தர்ஷன் சம்பாதித்தது.

பொது வளர்ச்சிப் பணிகளிலிருந்து தூர்தர்ஷன் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ளவும், அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்ட காலத்தைப் போல் அது ஆளும் கட்சியின் பிரச்சார பிரங்கி ஆகி விடக் கூடாது என்பதாலும்—1978ல் B.D. வர்கிஸ் குழுவின அறிக்கை தூர்தர்ஷன் அரசின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டு இருப்பினும்; அது சுதந்திரமாகச் செயல்பட அனுமதி வேண்டும் என்று ஜனதா அரசுக்குப் பரிந்துரைத்தது. ஆனால் 1985லிருந்தே ராஜீவ்காந்தி அரசு 'தாராளமயமாக்குதலை'ப் பற்றிப் பேசத் துவங்க, முன் கூறிய ஆலோசனைகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன. பின் போஃபர்ஸ் ஊழல் காரணமாக ராஜீவ் பதவி இழந்து 1989ல் V.P. சிங் தலைமையில் தேசியக் கூட்டணி பதவியேற்ற பிறகு, 1990ல் தூர்தர்ஷனுக்கும் வானொலிக்கும் சுய நிர்ணயத் தகுதி வழங்கும் பிரச்சாரப் பாரதி மசோதாவை அந்த அரசு நிறுவியது.

ஆனால் அதில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், உறுப்பின ராவார்கள் என்ற ஒரு தேவையற்ற நிபந்தனையை வைத்தது. 1990ல் வி.பி. சிங் அரசு கவிழ, பிரச்சாரப் பாரதி மசோதா பற்றி யாரும் பேச்சு எடுக்கவில்லை. பிறகு ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிரச்சாரப் பாரதியில் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று பாரதிய ஜனதா கூற, மேற்கூறிய குழுவின ஆலோசனைகள் திசை திருப்பப் பட்டன.

1985களிலிருந்தே பாஸ்கர் கோஷ் தலைமையில் தூர்தர்ஷன் வியாபாரச் சந்தைக்காகச் செயல்பட்டதால், அதற்குத் தேவையான நகர்சார் நடுத்தர வர்க்கத்தின் கருத்தாக்கங்கள் அதில் அதிகம் செயல்பட இந்தியத் தொலைக்காட்சி தடம்புரள வேண்டியதாயிற்று. இதனால் விளம்பர ஏஜென்டுகளின் ஆளுமையும், தனியார் நிறுவனங்களின் ஆக்கிரமிப்பும் அதில் அதிகமாயிற்று.

V

1991 - 2002 : மூன்றாம் கட்டப் பன்னாட்டு முதலீடு

1991ல் பதவிக்கு வந்த நரசிம்ம ராவ் அரசு, அதுவரை அமுலில் இருந்த நேருவிய அரசமைப்பிலும், பொருளாதாரக் கொள்கையிலும் அடிப்படையற்றங்களைச் செய்தது. ஜனநாயகத்தையும், மக்கள் உரிமைகளையும் ஓங்கி வளர்க்கக்கூடிய ஒரு மாற்று அமைப்பை நிறுவாமல், தாராளமய மாக்குதலின் மாயையில் நாட்டையே மூழ்கடித்தது. இதனால் பல கேபிள் இணைப்புகள் எங்கும் துவங்க, ஈராக் மீது அமெரிக்கா ஏவிவிட்ட போரின் காட்சிகளைப் பிரமிக்க வைக்கும் பிம்பங்களாக சி.என்.என் (CNN) ஒளி பரப்பியது. அதே வருடம் உள் நாட்டுத் தனியார் தொலைக்காட்சியான ஜீடிவி, தூர்தர்ஷனின் லாபத்தில் கணிசமாகப் பங்குபோட, தொடர்ந்து ஹாங்காங்கிலிருந்து ஸ்டார் டிவி நுழைந்தது. தனியார் தொலைக்காட்சிகளுக்கான மக்களாதரவு அதிகரிக்கப் பன்னாட்டு முதலாளியான ரூபர்ட் மர்டாக் ஸ்டார் டிவியை விலைக்கு வாங்கி பின் ஜீடிவியிலும் 51 சதவிகிதம் பங்குகளை வாங்கினார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் மாற்றுக் கருத்துக்கான களம் மேலும் சுருங்க, மண்டல் கமிஷனுக்கான எதிர்ப்பும், பாப்கரி மஸ்ஜித் தகர்ப்பும் — மேல்மட்ட, நடுத்தர வர்க்கத்தின் கருத்தாக்கத்திற்கு ஏற்ப தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களால் ஒளிபரப்பப்பட்டது. 1994ல் தமிழ் மாநிலத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களான சன் டிவி, ராஜ் டிவி துவங்க, அருவரையில் மத்திய அரசின் மேலுள்ள தன் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கப் பொதுமேடைகளில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை அடித்து நொறுக்கும் பாணியைத் திமுக. மாற்றிக்கொண்டது. ஆங்கிலத்திலும், இந்தியிலும் மட்டும் தன் ஆளுமையைச் செலுத்தி வந்த ஸ்டார் டிவி, 2000த்தில் தமிழ் தனியார் தொலைக்காட்சியான விஜய் டிவியை வாங்கி, பன்னாட்டு முதலீடு தமிழ்நாட்டிலும் நுழைய வழி வகுத்தது.

ஆக, உள்நாட்டு மற்றும் பன்னாட்டுத் தனியார் நிறுவனங்களின் முதலீடு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் வடிவத்தையும், உள்ளடக்கத்தையும் நிர்ணயம் செய்ய, நாட்டின் வளர்ச்சிப் பணிக்காக, மாற்றுத் தொடர்பு நிறுவனமாக துவங்கிய தூர்தர்ஷன், வியாபாரச் சந்தையால் ஓரங்கட்டப்பட்டதால், அது ஒரு பச்சோந்தியாக உருவெடுத்து மற்ற சேனல்களைப் போல் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் தொலைக்காட்சிப் பார்வையாளர்களை நாடெங்கிலும் கவர்ப் போட்டிபோடும் நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ளது. உள்நாட்டு / பன்னாட்டுத் தனியார் நிறுவனங்களின் முதலீடு 2001லிருந்து மேலும் அதிகரிக்க, நாடு முழுவதும் ஆட்டிக்கல் கேபிள்களால் இணைக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் 1991ல் ஒரு சாட்டிலைட் டிஷ், 120 தொடர்புகள் என்று குடிசைத் தொழிலாகத் துவங்கிய சிறிய இணைப்பாளர்கள் கபலீகரம் செய்யப்பட்டு உள் நாட்டு/பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆதிக்கத்தால் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

ஆட்டிக்கல் லைபர் கேபிள்களால் தொலைபேசி, தொலைத் தொடர்பு, மின் அஞ்சல், மின் இணையம், பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவை யாவும் மின்அலை தொழில்நுட்ப சங்கமத்தில் (Convergence) ஒன்றாகச் சேர வாய்ப்பு அதிகரித்துவருகிறது. ஒலி, ஒளி, ஓவியம், அச்ச நான்கையும் டிஜிட்டலாக மாற்றும் இந்தத் தொழில்நுட்ப சங்கமத்தால்தான் உள்நாட்டு / பன்னாட்டுத் தனியார் நிறுவனங்கள் கூட்டுச்சேர்க்கையில் (Mergers) ஈடுபட்டுவருகின்றன என்ற கருத்து பரவிவருகிறது. இதற்கு எதிராக ஹர்பர்ட் ஷில்லர் (Herbert Schiller) பல திடுக்கிடும் தகவல்களை முன்வைக்கிறார்.

தாராளமயமாக்குதலால், உலகெங்கிலும் புதிய சந்தைகள் திறந்துவிடப்படுவதால் இவைகளுக்குப் பெரும் முதலீடு தேவைப்படுகிறது. குறிப்பாக, தகவல் தொடர்பு சார்ந்த துறைகளில் பெரும் லாபம் கிட்ட வழி இருப்பதால், இத்துறையில் செய்யப்படும் முதலீடுகள் மற்ற துறைகளை விட அதிகம். இன்று, இத்துறையில் இயங்கும் அமெரிக்கப் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மட்டுமே வருடத்திற்கு 700 பில்லியன் டாலர்களைச் சம்பாதிக்கின்றன. ஆக, 'கூட்டுச் சேரு, அல்லது ஒழிந்து போ!' என்பது இன்றைய உலகச் சந்தையின் நிர்ப்பந்தமாக உள்ளது. ஆகையால் இந்தத் தொழில்நுட்ப சங்கமத்தால், எதிர்காலத்தில் வேண்டுமென்றால் ஒரு வேளை தனியார் நிறுவனங்கள் கூட்டுச்சேரலாம். ஆனால் இன்று பெரும்பாலும் அம்மாதிரியான கூட்டுச் சேர்க்கை வளர்ந்துவரும் முதலீட்டுப் பொருளாதாரத்தின் ஆளுமையை மறைக்க உதவும் மாயத் திரையே. டைம் வார்னர் டர்னர் போன்ற இந்தக் கூட்டுச்சேர்க்கைகள், ஒரு சில நிறுவனங்கள் கீழேயே அத்தனை ஊடகங்களையும் அடக்கி, ஆளுமை செய்ய முடியும் என்பதால், ஒரு புறம் மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கான பொது வெளி குறுக, மறுபுறம் ஊடகப் பொருட்கள், வித்தியாசங்கள் சலவை செய்யப்பட்டு, வெளிவரும் நிலை அதிகரித்து வருகிறது. இதைவிட

அச்சுறுத்துவது என்னவென்றால், இப்படி ஒரு முழு சேவைக் கலாச்சாரத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதையானது வெகு விரைவில் கலாச்சாரம், கல்விக்கான பொறுப்புகளில் பிளவுகளை ஏற்படுத்த பள்ளிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், நூலகங்கள் போன்றவை பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் நிலை உருவாகும் என்பதே!

VI

இந்தப் பின்னணியில், 'தொலைக்காட்சி தொடர்பா, தொல்லையா?' என்று பட்டிமன்றப் பாணியில் சிந்திப்பதை விட, தொலைக்காட்சியில் ஒரு பொதுப் பணிக்கான அலைவரிசையை எவ்வாறு உருவாக்க முடியும் என்பதே முக்கியமானது. காங்கிரஸைவிட தங்களால்தான் உலகமய மாக்குதலையும், தாராளமயமாக்குதலையும் முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்ற அடிப்படையில் உள்நாட்டு / பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ள பா.ஜகவின் அரசு இன்று நிலைத்துவிட்டதால், மேற்கூறிய பிரச்சினைக்கான விடை கடினமானது என்று தெரிகிறது.

ஆனால் இதற்கு விடையே இல்லை என நாம் அயர வேண்டிய அவசியமில்லையே!

1990களில் ராஜஸ்தான் கிராமங்களில் ஜான் சன்வாயி என்ற இயக்கம் துவக்கப்பட்டது. இது மக்களின் தகவல் உரிமைக்காகவும், பொதுப்பணியில் ஈடுபடும் அதிகாரிகளின் செயல்கள் தெளிவாக வெளியே தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகவும், ஒரு ஒலிபெருக்கியைக் கிராமப்புறங்களில் நிறுவி, அதில் யார் வேண்டுமானாலும் தங்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனால் கிராமப்புற அதிகார துஷ்பிரயோகங்களும் ஊழல்களும் அம்பலமாயின. இவைகளுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் சட்டத்தால் தண்டிக்கப்படாவிட்டாலும், தங்கள் தவறுகளை மக்களிடம் மறைக்க முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு முன்பைப் போல் அவர்களால் தன்னிச்சையாகவும் செயல்பட முடியவில்லை.

ஒரு ஒலிபெருக்கியால் இவ்வளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியுமென்றால், ஒரு சமூகத் தொலைக்காட்சி அலைவரிசையால் கண்டிப்பாக ஒரு மாற்றுச் சமுதாயத்திற்கான கூட்டு அழுத்தத்தையும் ஏற்படுத்த முடியும். அதைப் போன்ற சமூகத் தொலைக்காட்சியால்தான் ஒரு முழுமையான மக்கள் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும். இதைச் செயல்படுத்த ஊடகக்கல்வியும், ஊடகங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியும் விரைவாக மக்களிடம் சேர முயற்சிகள் எடுப்பது மட்டும் அல்லாது, பல சமூக / அரசியல் பொது மன்றங்களில் இதற்காக இடைவிடாது குரல் எழுப்பினால்தான் முடியும்.

இதற்கு மாறாகத் தொலைக்காட்சியை ஒரு தொல்லை என்று ஒதுக்கிவிட்டால், ஒரு புறம் மக்களைவிட அதற்குத் தான் ஆளுமை அதிகம் என்பதாகும். மறுபுறம், தொலைக்காட்சியின் செய்கைகளை நாம் கேள்விக்கு உட்படுத்தாமல் இருந்தால், அதன் சமூகப் பொறுப்புகளிலிருந்து நாமே அதனை விடுவித்துவிடுவோம். அவசரநிலைக் காலகட்டத்தில் தூர்தர்ஷனை அசுரத்தனமாக இந்திரா அரசு பயன்படுத்தியும், மாற்றத்தை வேண்டிய மக்கள் அதற்குப் பணியில்லை. இன்றும் உள்ள இந்துத்துவ அரசு ஊடகங்களின் ஆதரவுடன் நாட்டை ஒரு நிலைப்படுத்தப்பட்ட கலாச்சாரமாகக் காட்டினாலும், மண்டல் கமிஷனுக்குப் பிறகு இந்துச் சமூகத்தில் உள்ள பிளவுகள் வெட்டவெளிச்சமானதால் — ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்தையும் தன் ஆளுமைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆக, என்னதான் தொலைக்காட்சி பிளவுகளையும், வித்தியாசங்களையும் ஒட்டுப் போட்டு மூடினாலும், அவைகளைப் பூசி மெழுக்கிவிட முடியாது.

சரவணன்

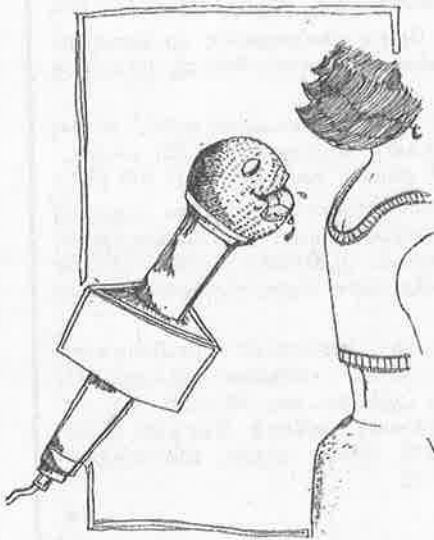
‘இளவரசி டயானாவைக் கொன்றது யார்?’ என்ற தலைப்பில் சமீபத்தில் ஆங்கிலப் பத்திரிகையொன்றில் ஒரு கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது. அந்தக் கட்டுரையில் ‘பரபரப்பு இதழியல் கலாச்சாரம்தான் டயானாவைக் கொன்றது’ என ஒருவர் பதில் சொல்லியிருந்தார். இந்தக் கேள்விக்கான மற்றொரு பதில் இந்த அளவுக்கு நேரடியானது அல்ல. ஆனால் ஆழமானது : ‘டயானாவைக் கொன்றது பிரிட்டிஷ் மக்கள்’.

பரபரப்பு இதழியல் கலாச்சாரத்திற்கு அடித்தளமிட்டுத் தந்தது யார்? வாசகர் விரும்புவதை பத்திரிகைகள் தருகின்றனவா? பத்திரிகைகள் தருவதை வாசகர்கள் விரும்புகின்றனரா? பரபரப்பு சார்ந்த செய்திகளை வெளியிடும் அல்லது அதை விரும்பி வாசிக்கும் மனங்களின் நோய்க்குறு குறித்தே நாம் இப்போது அச்சம் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. டயானாவின் மறைவையடுத்து பத்திரிகைகளில் பரபரப்பு கலாச்சாரம் விஷம் போல் ஊடுருவியிருப்பது குறித்து பிரிட்டிஷ் மக்கள் உணரத் துவங்கி விட்டனர். ஆனால் தமிழ்ச் சூழல் அதை உணர்ந்திருக்கிற மாதிரி தெரியவில்லை என்பதையே சமீபத்தில் பரபரப்பை ஊட்டிய செய்திகள் யாவும் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

பத்திரிகையாளர் ஆவது எப்படி என்கிற அடிப்படைப் பாடத்திற்கு உதாரணம் சொல்லும்போது, நாய் மனிதனைக் கடித்தால் அது செய்தியல்ல; மனிதன் நாயைக் கடித்தால் தான் செய்தி என்பதைக் குறிப்பிடுவார்கள். வழக்கமான விஷயங்கள் அல்ல; வழக்கத்துக்கு மாறான விஷயங்களே செய்தி ஆகின்றன என்ற பார்வையே இதற்கு அடிப்படை. இந்தத் தர்க்கத்தின் வக்கிரமான நீட்சியை இன்றைய பரபரப்பு இதழியல் கலாச்சாரத்தில் பார்த்து வருகிறோம். நடுத்தெருவில் இருசக்கர வாகனம் மோதி பெண் லேசான காய மடைந்தாள் என்பது செய்தி. செய்தியைச் செய்தியாய்த் தருவதில் என்ன சுவை இருக்கிறது? வாசகரை அது என்ன செய்யப் போகிறது? எனவே ‘பட்டப்பகலில் நடுரோட்டில் பருவப் பெண் பாவாடையில் குபுக் குபுக்கென்று ரத்தம்’ என எழுதச் சொல்வார்கள்.

இந்த உதாரணம் விளையாட்டுக்காகச் சொல்லப்

படுவதில்லை என்பதை இப்போது செய்திகளைத் தொடர்ந்து வாசித்து வருகிற எவராலும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஒரு செய்தியைப் படிக்குமாறு வாசகனைத் தூண்டுவதா? அல்லது செய்திகளைப் படிக்கிற வாசகனின் உள்ளுக்குள் உறைந்து கிடக்கிற பாலுணர்வு மற்றும் வன்முறை சார்ந்த குணங்களைத் தூண்டி விடுவதா?

இவ்விரு கேள்விகளின் பின்னணியில்தான் இப்போது ஊடகங்களில் வெளிவரும் செய்திகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு நிகழ்வு புனைவுடன் கூடிய செய்தியாகவே மக்களுக்குத் தரப்படுவதுதான் இன்றைய ஊடகங்களின் பொதுப் பண்பு. வாசகனுக்கு எப்படித் தந்தால் அவன் உணர்வுகள் தூண்டப்படும் என செய்தி ஆசிரியர் மேஜையிலிருந்தபடியே தீர்மானிக்கிறார். புலனாய்வு சார்ந்த கட்டுரைகள் பல புனைகதைகளுக்குச் சவால்விடும் வகையில் எழுதப்படுவதும் இதனால்தான். பாதுகாப்பற்ற உலகில் பதற்றத்துடன் வாழும் மனிதனின் பாதுகாப்பின்மை உணர்வை அதிகரிக்கச் செய்து அவனைத் தொடர்ந்து பதற்றத்தில் வைத்திருப்பதே ஊடகங்களின் தாக்கமாக இருக்கிறது.

சமீபத்தில் சென்னையில் கொலை, கொள்ளைச் சம்பவங்கள் அதிகம் நடப்பதாகவும் சட்டம் ஒழுங்கு தறிக்கெட்டுவிட்டதாகவும் ஒரு பிம்பம் காட்சி வடிவில் அதிகமாக முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தச் செய்தியைப் பார்க்கிற, கேட்கிற வாசகனை விழிப்படையச் செய்வதாகவே இந்தச் செய்திகள் அமைந்திருந்திருக்க வேண்டும். மாறாக இந்தச் செய்திகளுக்குப் பின்னால் வலுவான அரசியல் சார்ந்த நோக்கமொன்று இருந்ததால், இவை வாசகனை அச்சமூட்டும் படியாகவே வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. எதிர்மறையான விஷயங்களைச் சித்தரிக்கும் விதம் அந்தச் சித்தரிப்பிற்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தைப் பற்றிய கேள்வியைக் கூர்மைப்படுத்துகிறது.

பல நேரங்களில் மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திசை திருப்புவதன் பொருட்டு இது போன்ற பரபரப்பு செய்திகள் வெளியாகின்றன. செக்ஸ் டாக்டர் பிரகாஷ் தொடங்கி செக்ஸ் நர்ஸ் வரை பலவற்றை உதாரணம் காட்ட முடியும். இது போன்ற பரபரப்புச் செய்திகளை திட்டமிட்டு அரசு வட்டாரங்கள் பத்திரிகைகளுக்குக் கசிய விடுகின்றன என்பது பத்திரிகைத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தப் பரபரப்பான செய்திகளின் வியாபார மதிப்புக் கருதி பத்திரிகைகளும் காவல் துறை உள்ளிட்ட அரசு வட்டாரங்கள் தயாரித்துத் தரும் செய்திகளின் பின்னணியில் உள்ள உண்மைகளையோ அரசியல் நோக்கங்களையோ ஆராய முற்படுவதில்லை. மிகச்சரியான உதாரணமொன்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், சரவண பவன் அண்ணாச்சி கதையைச் சொல்லலாம். அண்ணாச்சி தவறு செய்தாரா செய்யவில்லையா என்பது இங்கு பிரச்சினையில்லை. ஆனால் அண்ணாச்சியைக் கைது செய்து சிறையிலடைத்ததற்கு ஜீவஜோதி பிரச்சினை மட்டும் காரணம் இல்லை என்பது உலகறிந்த விஷயம். இதற்குப் பின்னணியில் உள்ள அரசியல் காரண காரியங்களைப் பற்றி பத்திரிகைகள் எந்தவொரு கேள்வியையும் எழுப்பவில்லை. அண்ணாச்சியை முடக்கப் பத்திரிகைகளை அரசு பயன்படுத்திக்கொண்டது. பேரம் முடிந்த பின்னர் அண்ணாச்சி இப்போது என்னவானார்? அவரை வைத்து எழுப்பப்பட்ட ‘ஒழுக்கவியல்’ கேள்விகள் என்னவாயின?

பரபரப்பான செய்திகள் ஒருவார காலம் மட்டுமே

கவனம் பெறக்கூடியவை. செய்திகளின் தன்மையைப் பொறுத்து கால அளவு கூடலாம் அல்லது குறையலாம். அதற்குப் பிறகு இந்தச் செய்தியைப் பற்றி யாருக்கும் கவலை இருக்காது. நடிக்கை பிரதியுஷா தற்கொலையா, கொலையா என்ற செய்தி பத்திரிகையில்கில் குறைந்தது ஒருவாரத்திற்குப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. அதற்கடுத்து பிரதியுஷா என்னவா னார், அவரது காதலர் சித்தார்த்த ரெட்டி என்னவானார் என்பது குறித்து எந்த செய்தியும் வாசகர்களுக்குத் தரப்பட வில்லை. வாசகரிடையே பிரதியுஷா விவகாரத்தில் அதிர்ச்சியை எழுப்புவது மட்டுமே நோக்கம். மற்றபடி அந்த விவகாரம் நீதிமன்றம், கமிஷன்கள் இவைகளையெல்லாம் தாண்டி இப்போது என்னவானது என்பதைச் சொல்வது தேவையில்லாதது என்ற போக்கே இருந்து வருகிறது.

மனித சோகத்தைப் பதிவு செய்யும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய நாகரிகம் குறித்த பிரக்ஞையைப் பல ஊடகங்களில் காணமுடியவில்லை. பிரதியுஷா மரணமடைந்த செய்தியை ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டபோது பாதி மார்பகங்கள் தெரியும்படியான பிரதியுஷாவின் ஒரு புகைப்படத்தைப் பிரசுரித்திருந்தது. அந்தப் படம் பிரசுரமானதன் பின்னணியில் செயல்பட்ட மனித மனத்தின் நோய்க்குறு பற்றி அச்சம் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நடிக்கைகளின் உடல் பற்றிய சராசரியான பார்வை அவர்களது சடலம் வரை நீட்சி அடைகிறதா என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது.

பரபரப்பு செய்திகளைத் திரட்டும் மும்முரத்தில

அடிப்படை மனிதாபிமானமும் மீறப்படுகிறது. கலைஞர்களைத் போது அடிப்பட்டு ரத்தம் வழிய 'அய்யோ அம்மா' வென முனகியபடி ஒரு பெரியவர் ரோட்டில் படுத்துக் கிடக்கிறார். அவரை உடனடியாக மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்வது அல்லது முதல்தவி அளிப்பது என்பதுதான் முதன்மையான நோக்கமாகியிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கட்ச்கூட பரபரப்பை வழங்கும் பொருட்டு கேமரா அவரைச் சுற்றிச் சுற்றிப் படம் பிடித்து அவரது வேதனையை ஒரு வியாபாரச் சரக்காக மாற்றியது. இந்தக் காட்சியை எடுத்ததன் பின்னணியில் செயல்பட்ட அரசியலும் இங்கு உற்று நோக்கத்தக்கது.

பரபரப்பான செய்தி என்று இனி தனித்துப் பேச முடியாது. ஏனெனில் எல்லா செய்திகளும் பரபரப்பாகவே தரப்படுகின்றன. தலைப்பிலிருந்து படங்கள் வரை எல்லாமும் தூண்டத் தயாராகவே இருக்கின்றன. சினிமாக்களில் மட்டுமே பார்த்து வந்த வன்முறையும் பாலுணர்வும் இப்போது வீட்டின் வரவேற்பறைக்குள்ளாகவும் நிஜமென்னும் போர்வை போர்த்திக்கொண்டு நுழைந்துவிட்டது. ஒரு கொலையை நேரில் பார்த்தால் என்ன உணர்வு ஏற்படுகிறதோ, அதற்குச் சமமான உணர்வு கொலை குறித்த செய்தி யொன்றைப் படிக்கும் போதும் ஏற்படுகிறது. இந்த உணர்வை ஏற்படுத்தியதுதான் ஊடகங்களின் வெற்றி என்று யாராவது சொல்வார்களானால், அந்த வெற்றி குறித்து நாம் ஆழ்ந்த கவலையுடன் விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

வரப்பெற்றோம்

திசைகள் தேடி (கவிதைகள்); கோவை சதாசிவம்; ரூ.70; பக்.48; தடம் வெளியீடு, 105, ராமலட்சுமி வளாகம், வலையன் காடு, மெயின் ரோடு, குமார் நகர், திருப்பூர் 3

சமூக சட்டமைப்பில் பெண்களின் பங்கு; மொளலானா சையத் ஜலாலுத்தீன் உமரி; தமிழில் : பாத்திமுத்து சித்திக்; ரூ.20; பக்.87; இஸ்லாமிய நிறுவனம் டிரஸ்ட் 138 (78), பெரம்பூர் நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 012

திண்ணைப் பேச்சு (கட்டுரைகள்); மதுக்கூர் இராமலிங்கம்; ரூ.15; பக்.70;

ஆனந்தாஸ்ரமம் (நாவல்); அருணன்; ரூ.50; பக்.192; வைகை வெளியீடு, 6/16, புறவழிச்சாலை, மதுரை 625 018

ஒரு சிட்டுக் குருவியின் கீச்சொலி (கவிதைகள்); தே. சுவாமிநாதன்; ரூ.40; பக்.128; ஜெயக்கொடி பதிப்பகம், 5, டவுனால 5வது தெரு, அரக்கோணம் 631 001

பாரதியும் குழந்தை இலக்கியமும் (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்); முனைவர் அ.பிச்சை, முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்; ரூ.60; பக்.172; பாரதியார் ஆய்வகம், தமிழ், இந்திய மொழிகள் & கிராமியக் கலைகள் புலம், கிராமியப் பல்கலைக் கழகம், காந்தி கிராமம் 624 302

இலையுதிர் காலத்தின் ஒரு மாலை நேரம் (சிறுகதைகள்); இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம்; ரூ.70; பக்.240; லோகோஸ் வெளியீடு; விற்பனை : குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்

நவீனத்துவமும் தமிழகமும் (கட்டுரைகள்); செ. கணேசலிங்கன்; ரூ.55; பக்.184;

கூட்டுக்கு வெளியே (நாவல்); செ. கணேசலிங்கன்; ரூ.50; பக்.176. குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், 12 (3) மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, 7வது தெரு, வடபுழை, சென்னை 600 026

இதைவிடவா நேசிப்பது (கவிதைகள்); எம். எஸ். சத்தியவாணி; ரூ.36; பக்.144;

நாட்டு மருத்துவம்; முனைவர் ந.சந்திரன்; ரூ.80; பக்.189; நோயும் மருந்தும் ஒரே இடத்தில் (மருத்துவம்); அரோமணி; ரூ.60; பக்.253;

புதுப்புதுச் சிந்தனைகள் புதுப்புதுத் தொழில்கள்; டாக்டர். மா. பா. குருசாமி; ரூ.80; பக்.205;

ஜீவாவும் நானும் (வரலாறு); தா. பாண்டியன்; ரூ.100; பக்.198 விஜயா பதிப்பகம், 20 ராஜவீதி, கோயம்புத்தூர் 1

புரட்சிக் கவிஞன் பாபிலோ நெருடா வாழ்வும் கவிதையும் (வரலாறு); எஸ். ஏ. பெருமான்; ரூ.30; பக்.96; ரெட்ஸ்டார் பப்ளிகேஷன், 322-பி, வி. பி. சிந்தன் தெரு, பெத்தானியபுரம், மதுரை 625 016

விடுதலை துவக்கமும் முடிவும் (சொற்பொழிவு); ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தி; ரூ.80; பக்.224

இன்னொரு மனிதன்; சா. கந்தசாமி; ரூ.90; பக்.272 நாமதா பதிப்பகம், 16/7, ராஜா பாதர் தெரு, பாண்டிபுஜார், தியாகராய நகர், சென்னை 600 017.

கண்ணாடிகளை விழுங்கும் கண்ணாடி (இலத்தீன் அமெரிக்கக் கவிதைகள்); ப. குணசேகர்; ரூ.45; பக்.148; பண்புப் பதிப்பகம், 28, சரசுவதி அடுக்குமாடி, 3ஆவது தெரு, கணபதி, கோவை 641 006

குறுக்குத்துறை ரகசியங்கள் (நடைச்சித்திரங்கள்); நெல்லை கண்ணன்; ரூ.50; ரூ.104; வேலுக்கண்ணன் பதிப்பு 7பகம், 171, அம்மன் சன்னதி தெரு, திருநெல்வேலி 627 006

பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் (கவிதைகள்); மு. பொன்னம் பலம்; ரூ.70; பக்.44; லக்ஷ்மி அச்சகம், 195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு 13

பயணம் (சிறுகதைகள்); தேனி சீருடையான்; ரூ.50; பக்.144; கல் மடந்தை (கவிதைகள்); வியாகுலன்; ரூ.35; பக்.80; அகரம், பிளாட் நம்பர்:1, நிரமலா நகர், தஞ்சாவூர் 613 007

சிறகிசைத்த காலம் (பள்ளி நினைவுகளும் படைப்புகளும்); தொகுப்பு : பேரா. வே. நெடுஞ்செழியன், பவா. செல்லத்துரை; ரூ.80; பக்.200; தலைமை ஆசிரியர், டேனிஷ் மிஷன் மேநிலைப்பள்ளி, கட்டபொம்மான் தெரு, திருவண்ணாமலை 606 601

நானும் என் கருப்புக் குதிரையும் (கவிதைகள்); நெப்போலியன்; ரூ.70; பக்.176; பிரித்திமா பதிப்பகம், 45, கணேஷ் நகர் 4ம் வீதி, புதுக்கோட்டை 622 001

அசை (மார்க்சிய சஞ்சிகை); அசோக் யோகன்; ரூ.50; பக்.150; பதிவுகள் சி-275, சேரன் மாநகர், விளாங்குறிச்சி சாலை, கோயம்புத்தூர் 35

வெளி ரங்கராஜன்

1970இல் கல்லூரிகளில் ஆங்கில போதனை முறையைக் கட்டுப்படுத்தும் திட்டம் ஒன்று தி.மு.க. அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டபோது அதை எதிர்த்து மாணவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கினர். 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள் இறங்கினர். 1965 இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் மாணவர்களின் வெற்றிகரமான பங்கேற்புக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருடமும் ஏதாவது காரணத்தை முன்வைத்துச் சரியாகவோ தவறாகவோ ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்குவது ஒரு பகுதி மாணவர்களுக்கு வழக்கமாகப் போய்விட்டிருந்தது. அப்போது நான் பட்டமேற்படிப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போதைய திட்டத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அது போன்ற எதிர்கால நடைமுறையால் எந்த பாதிப்பும் இருக்காது என்பதால் அந்தப் போராட்டம் முற்றிலும் தவறானதாக எனக்குத் தோன்றியது. அந்தச் சமயத்தில் மாணவர் போராட்டம் பற்றித் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பரபரப்பாகச் செய்திகளை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தன. போராட்டம் பற்றிய தர்க்கபூர்வமான அணுகுமுறையோ, மாணவர்களின் நலம் பற்றிய ஒரு பரந்த பார்வையோ எந்தப் பத்திரிகையிலும் வெளிப்படவில்லை. இடதுசாரிப் பத்திரிகைகளில் சில கட்டுரைகள் வந்தன. ஆனால் பெரும்பான்மையான மாணவர்களைப் போய்ச் சேர அவைகளுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. சுய சிந்தனை, தெளிவு மற்றும் கல்வியைச் சமூகத்துக்குப் பயன்படுத்துவது ஆகிய கோணங்களில் தாய்மொழி போதனாமுறை பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தை ஒரு மாணவனுடைய பார்வையில் விளக்கித் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பினேன். எந்தப் பத்திரிகையும் அதைப் பிரசுரிக்கவில்லை. அப்போது நான் தினமும் காலையில் ஆங்கில தினசரியான ஹிந்து படிப்பதை வழக்கமாக வைத்திருந்தேன். ஹிந்துவில் letters to the editor பகுதிக்கு என்னுடைய கருத்துக்களை அனுப்பினேன். ஹிந்துவின் சார்புத்தன்மை பற்றி அதிலுள்ள கடுமையான விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் அந்தக் கடிதம் அதில் பிரசுரமாயிற்று.

பொதுவாக ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் அரசியல் நிலைப்பாடுகள், உள்ளூர் நிலைமைகள் குறித்த அக்கறை இன்மை ஆகியவை பற்றியெல்லாம் பல கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளில் இடம்பெற்ற பொதுக் கருத்துகளுக்கான தளம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் கிடைக்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் தங்களுக்குச் சார்பான நிலைப்பாடுகளையே அவை மக்கள் மீது திணித்தன. மக்கள் ஆட்டு மந்தைத்தனமானவர்கள் என்றே நம்பி அவை செயல்பட்டன. எந்த ஒரு விஷயத்திலும் சாதாரண மக்களுக்குக்கூடப் பல கருத்துகள் இருக்க முடியும் என்பதை அவை கணக்கில் கொள்ளவில்லை. அதுவும் கொந்தளிப்பான தருணங்களில் ஒரு நிதானமான போக்கை அனுசரிக்காமல் மோதவிட்டு குளிர்காயும் வேலையை அமை செய்தன. 1971ல் பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது அதன் பல்வேறு அரசியல் பரிமாணங்கள், பின் விளைவுகள் பற்றிய கவனம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் கிடைக்க

வில்லை. தவிர்க்க முடியாத அரசியல் சூழ்நிலையிலும் இந்தியா தனது தலையீட்டை ஒத்திப்போடுவது நல்லது என்று ஹிந்துவில் ஒரு கருத்து வெளியாகிறது. அந்த கருத்தைப் பரிசீலிக்கவோ, அதற்கான ஒரு பொது அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கவோ அன்றைய சூழ்நிலை இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்தியாவின் உதவியுடன் விடுதலை பெற்ற வங்க தேசத்தில் கூட காலப்போக்கில் இந்திய எதிர்ப்புணர்வு உருவானதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். பல்வேறுபட்ட மக்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும், இணைக்கவுமான ஒரு பாலமாகப் பத்திரிகைகள் பயன்பட வேண்டும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு அடிப்படையோ பொறுப்புணர்வோ தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு இருந்ததில்லை.

ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழ் வாசகர்களுக்கு நம் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அளித்த செய்திகளின் தளமும், விஸ்தீரணமும் மிகவும் குறுகியதாக இருந்தது. தமிழனுக்கு வேறு செய்திகளில் நாட்டம் இருக்காது என்று இவைகளாகவே தீர்மானம் செய்துகொண்டு கட்சி அரசியல், சினிமா நகர், நடிகைகளின் அந்தரங்கம், கொள்ளை, கொலை, கற்பழிப்பு, பெண்ணின் கற்பு பற்றிய விசாரணை, சோதிடம் போன்ற விஷயங்கள் மட்டுமே தமிழனுக்குப் போதும் என்று இவைகளே முடிவு செய்துகொண்டன. ஆறு கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட தமிழ்ச் சமூகத்தில் எவ்வளவோ மனித செயல்பாடுகளுக்கும், உணர்வுநிலை வெளிப்பாடுகளுக்கும் இடமிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுடைய செய்திகளின் கவனம் எல்லாம் கையாலாகாத, வக்கரித்த மனிதர்களை நோக்கியதாகவே இருக்கிறது. காலப்போக்கில் எதிர் பார்ப்புகள் குன்றிப் போய் இந்தச் செய்திகளில் தங்கள் கவலைகளை வளர்த்துக்கொள்ளும் மனவுக்கு மக்கள் தள்ளப்படுவதே நிகழ்கிறது. எல்லாத் தொலைக்காட்சிகளிலும் காலை செய்தி ஒளிபரப்பின்போது சாலை விபத்துகள் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெறாமல் இருப்பதில்லை. விபத்தின் கோரங்களை வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு குரூர சந்தோஷத்தை இவை பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு காலை நேரத்திலும் மென்மையான உணர்வுகளை அதிரவைத்து மனிதர்களை நிலைகுலையச் செய்வது தவிர, இந்தச் செய்திகளினால் ஒரு பயனும் இல்லை.

ஆனால் காலையில் எழுந்தவுடன் ஹிந்து படிக்காவிட்டால் காலை மனநிலையில் எதையோ இழந்தது

போல் இருக்கும். அரசியல் செய்திகள் மட்டுமல்ல. நாட்டு நடப்பு, விசித்திரமான சம்பவங்கள், சிறு சிறு நிகழ்வுகள், புத்தகங்கள், கலாச்சாரம் குறித்த குறிப்புகள் எனப் பல்வேறு செய்திகளில் மனம் நீண்ட பயணம் கொள்ளும். என்னுடைய இலக்கியச் செயல்பாடுகள் குறித்த பல நிலைப்பாடுகளை நான் இதுபோன்ற தருணங்களில்தான் எடுக்க நேர்ந்திருக்கிறது. செய்திகள் சாதாரணமானவையாகக்கூட இருக்கும். ஆனால் அவை சாத்தியப்படுத்தும் மனத்தொடர்புகள் அளவற்றவை. சம்பிரதாய உறவுகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் சில விசித்திர வழக்குள், மனித உரிமைப் போராட்டங்கள், குழந்தை யானை தாயுடன் சேர்ந்த சம்பவம், போலீஸ் வன்முறையால் கொலையுண்ட தன் மகனின் பிணத்தை நீதி வேண்டி 10 வருடங்களாகக் காத்து வரும் ஒரு கேரளத் தந்தை என செய்திகள் வாழ்வைப் புனைவின் நீட்சியாக்கிய பல தருணங்கள் உண்டு. அத்தகைய ஒரு மனநிலையைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் என்றும் வழங்குவதில்லை. அனுபவத்தின் நீட்சியைக் குறுக்கி சிதைவு கொள்ளும் விதமாகவே இங்கு செய்திகள்

தொலைக்காட்சிச் செய்திகளில் வெளிப்படும் செயற்கையான உச்சரிப்பு அழுத்தமும், போலித்தனமான பரபரப்புத்தன்மையும் செய்தி அறிவிப்பாளரின் அலங்காரமான தோற்றமும் செய்திகளின் இயல்புத் தன்மையையும், நம்பகத் தன்மையையும் கேலிக்குரியதாக்குகின்றன.

உருக்கொள்கின்றன. நான் சில ஆண்டுகள் கேரளத்தில் இருந்தபோது ஹிந்து கேரளப் பதிப்பில் கலை, இலக்கியம் பற்றிய செய்திகள் முதல் பக்கத்திலேயே பிரசுரமாகும். Post modern poetry, tribal aesthetics, பாஸன் நாடகங்கள் இவை பற்றியெல்லாம் நடந்த கருத்தரங்க விவரங்கள் அதில்தான் எனக்குப் படிக்கக் கிடைத்தன. (ஹிந்துவின் தமிழ்நாட்டுப் பதிப்பில் இவை இடம் பெறாது). பாலக் காட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு மலையாள இலக்கியச் சூழல் பற்றிய கணிப்பு கொள்ள அங்கு பத்திரிகைகள் உதவின.

உலக நாடக தினத்தை ஒட்டி கேரளத்தில் ஒரு சிறிய நகரப் பஞ்சாயத்தில் நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறைக்கு நிதி ஒதுக்குவது குறித்து நடந்த கூட்டம் பற்றி ஹிந்துவில் ஒரு செய்தி வந்தது. எப்படிப்பட்ட செய்திகள் ஒரு சமூகத்தில் கவனம் பெறுகின்றன என்பதுதான் அந்தச் சமூகத்தின் கலாச்சாரத்தைப் பறைசாற்றுகிற விஷயமாக இருக்கிறது.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு நகுலனுக்கு 'விளக்கு' பரிசு கிடைத்ததை ஒட்டி திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அவருக்குப் பாராட்டு விழா நடைபெற்றபோது விழாச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு மலையாள மனோரமா ஒரு நிருபரை அனுப்பியது. விழா பற்றிய செய்திகளை மறுநாள் பதிப்பில் வெளியிட்டது. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் அந்த நிகழ்ச்சியில் எந்த ஆர்வமும் காட்டவில்லை. தமிழ் எழுத்தாளரைப் பற்றிய செய்திகள் அவர் இறந்தால்தான் தமிழ் பத்திரிகைகளில் வரும். நான் அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது மாலைச் செய்திகளுக்காகத் தமிழ் மாலைப் பதிப்புகளின் வால்போஸ்டர்களை படித்தபடி வருவேன். தினமும் நாள் தவறாமல் இவைகளில் ஏதாவது மூன்று

செய்திகள் இடம் பெற்றிருக்கும்.

1. ஹோட்டலில் காதல் ஜோடி தற்கொலை
2. வியாபாரியை வழிமறித்துக் கொள்ளை
3. நடத்தையில் சந்தேகம்—மனைவி கொலை
4. பஸ் வேன் மோதல் 10 பேர் சாவு

நம்முடைய தமிழ் ஊடகங்களில் வெளிப்படும் செய்திகளிலெல்லாம் பெண் உடலும், அதீத நாடகத் தன்மையும்தான் அதிகக் கவனிப்பு பெறுகின்றன. தொலைக்காட்சிச் செய்திகளில் வெளிப்படும் செயற்கையான உச்சரிப்பு அழுத்தமும், போலித்தனமான பரபரப்புத்தன்மையும் செய்தி அறிவிப்பாளரின் அலங்காரமான தோற்றமும் செய்திகளின் இயல்புத்தன்மையையும், நம்பகத்தன்மையையும் கேலிக்குரியதாக்குகின்றன. இதனால் ஆங்கில மற்றும் இந்தி செய்தி ஒளிபரப்புகளில் தென்படும் தொழில்முறை நேர்த்திகூட தமிழ் ஒளிபரப்புகளில் கிடைப்பதில்லை.

நிறுவன வசதிகளும், பரந்த தொழில் தொடர்புகளும் உள்ள பெரிய நிறுவனங்கள்கூட முறையான செய்தி சேகரிப்புக்கு உரிய முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. செய்தி சேகரிக்கும் நிருபர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் உழைப்பு சுரண்டப்பட்டு கேவலமாக நடத்தப்படும் நிலையே பெரும் பத்திரிகைகளிலும் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களிலும் உள்ளது. உரிய கௌரவம் அளிக்கப்படாமல் செய்திகள் இயல்பாகப் பீறிட்டு எழக்கூடிய சுதந்திரமான வழிமுறைகள் அடைக்கப்பட்டு பத்திரிகைகளும், தொலைக்காட்சியும் செய்திகளுக்காக அரசாங்க நிறுவனங்களையே நாட வேண்டிய நிலை உள்ளது. இதனால் போலீஸ் செய்திகளும், நீதி மன்றச் செய்திகளும் செய்தி ஒளிபரப்புகளை ஆக்கிரமிக்கின்றன. சரியோ, தவறோ அரசாங்கத்தின் குரலையே இந்தச் செய்திகள் பிரதிபலிக்கின்றன. செய்திகளின் உண்மை நிலையை அறிந்துகொள்ள பொதுமக்களுக்கு வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. தமிழ் ஊடகங்களும் அவை ஆளும் கட்சி சார்பானாலும், எதிர்க்கட்சி சார்பானாலும் நிறுவன அமைப்புகள் கேள்விக்குட்படுத்தப்படுவதை அனுமதிப்பதில்லை. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நிறுவன எதிர்ப்பும், மைய நீரோட்டத்திலிருந்து விலகுகிற மாற்றுக்குரல்களும் நிலைபெற்றுவிடக் கூடாது என்பதில் இவை உறுதியாக இருக்கின்றன.

தமிழ் ஊடகங்களின் இந்தப் போக்கு சமீப கால கட்டங்களில் தமிழ் மக்களின் மனநிலையைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. தமிழ்ச் செய்திகளில் வன்முறைக்கும், பாலியல் தன்மைக்கும், ஆர்ப்பாட்ட அரசியலுக்கும் அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பல எதிர்மறை விளைவுகளை உருவாக்கியுள்ளது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற மனித உரிமை மீறல்கள், கண்மூடித்தனமான வன்முறை, கொச்சைப் படுத்தப்பட்ட ஆண் பெண் உறவுகள், எதிர்ப்புக் குரல்களின் மீதான அடக்குமுறை, மாற்றுக் குரல்களின் இருட்டடிப்பு ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் இந்த ஊடகங்கள் உருவாக்கியுள்ள மதிப்பீடுகள்தான் காரணம். இத்தகைய இழிந்த நிலைக்குத் தமிழ்நாட்டை 35 ஆண்டுகளாக மாற்றி மாற்றி ஆண்டுகொண்டிருக்கிற திராவிடக் கட்சிகள்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அவர்களுடைய தரமற்ற அரசியலும், வர்த்தக மனப்பான்மையும் சாரமற்ற கலை இலக்கியப் பார்வையும்தான் இத்தகைய ஒரு சூழலை உருவாக்கியுள்ளன.

மாற்று ஊடகங்கள் செழுமைப்பட வேண்டியதன் தேவை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் எழுகிறது.

அரவிந்தன்

மு க மு டி யும்

ஈக ஊழியரும் நிருபருமான நண்பர் 'அ' மிகவும் பரபரப் போடு இருந்தார் என்று சொல்வது இந்த வருடமும் காவிரிப் பிரச்சினை தலைதூக்கியிருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு ஒப்பானது. ஒரு செய்திக் கட்டுரையை எழுதும் பணி அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டதும் மனிதர் ஒரு நாள் கிரிக்கெட் போட்டியில் கடைசி ஐந்து ஓவர்களை ஆடும் மட்டையாளர் போல ஆகிவிடுவார். அவரது இருக்கையில் அவரைப் பார்க்க முடியாது. அப்படியே பார்த்தாலும் அவர் தடையின் மீது தொலைபேசி ரிஸீவர் ஓட்டிய கோலத்தில்தான் பார்க்க முடியும். தொலைபேசி உரையாடல்கள், குறிப்புப் புத்தகத்தில் ஓயாத கிறுக்கல்கள், ஆசிரியருடன் அளவளாவல்கள், அலைச்சல். இதுதான் நண்பரின் அன்றாடப் பணி. இந்தக் கட்டுரை மட்டும் வெளிவந்து விட்டால் தமிழகத்தில் ஆட்சி கவிழ்ந்து தேர்தல் வருவது உறுதி என்ற ரீதியில் இருக்கும், கையில் இருக்கும் பணிக்கு அவர் தரும் முக்கியத்துவம். அன்றைக்கு நண்பரின் பரபரப்பில் வித்தியாசமான ஒரு உற்சாகமும் கலந்திருந்தது. தோழர் ஏதோ ஒரு 'ஸ்கூப்' தட்டிவிட்டார் போலிருக்கிறது என்று நினைத்தேன். என்ன என்று விசாரித்தேன். பிறகு சொல்கிறேன் என்று கிளம்பி விட்டார். நண்பர் இதற்கு முன்பு எத்தனையோ முறை இப்படி பூச்சாண்டி காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் கட்டுரை கள் வெளிவந்த பிறகு அவர் எதிர்பார்த்த சலனம் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. மழை மனிதர்களைத்தான் தொந்தரவு செய்கிறது. எருமைகள் மழையில் உல்லாசமாக நடைபோடு கின்றன. இந்த முறை நண்பரின் பரபரப்பு சாதனை அளவை எட்டியிருந்ததால் எங்களது எதிர்பார்ப்பும் அதிகரித்தது.

மாலை வந்தது. நண்பர் வந்தார். முகத்தில் கடுமையான களைப்பையும் மீறிக் கசியும் உற்சாகம். எஸ்.சி/எஸ்.டி மாணவர்களுக்கு அரசு வழங்கும் சலுகைகளில் நடக்கும் ஊழல்கள், அதன் விளைவான அவலங்கள் ஆகியவற்றை விரிவாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவர் சொன்னதையெல்லாம் கேட்ட பிறகு எனக்கு இப்படித்தான் தோன்றியது: எங்களை ஆடு, மாடுகளுக்கு இணையாக நடத்துங்கள் என்று கோரி அந்த மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினால் அது பொருத்தமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட உணர்வை எழுப்பக் கூடிய ஆதாரங்களை நண்பர் எக்கச்சக்கமாக சேகரித்து வைத்திருக்கிறார். அடுத்த இதழில் இதுதான் கவர்ஸ்டோரி என்று கூறிய அவர், இதில் அம்பலமாகும் தகவல்கள் அமைப்பின் தடித்த தோல்களை நிச்சயம் தொந்தரவு செய்யும் என்றும் நம்பினார். எருமைகள் சற்றேனும் சலனம்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு ஏற்பட்டது.

அடுத்த இதழ் வந்தது. அட்டையில் முன்னணி நடிகர் ஒருவர் சிரித்துக்கொண்டிருந்தார். உள்ளே அவரது சமீபத்திய சாதனைகள் பற்றி ஐந்து பக்கங்களுக்குக் கட்டுரை. கூடவே அவரது பேட்டி. எஸ்.சி/எஸ்.டி மாணவர்களுக்கு ஒன்றரைப் பக்கம் இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. முழு நீள சினிமாவுக்குப் பதில் ட்ரெய்லரைப் பார்த்த உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. நண்பரின் முகத்தைப் பார்த்தேன். தனது கட்டுரை உருவாக்கும் என்று நம்பியிருந்த கொந்தளிப்பு அவர் முகத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தது. யாரிடமும் எதுவும் பேசாமல் கிளம்பிப் போய்விட்டார். வழக்கம் போல மாலையில் அவர் திரும்பி வந்தபோது முகத்தில் களைப்பு இல்லை. கசப்புணர்வு இருந்தது. தோள் பையை மேஜையில் எறிந்துவிட்டு

சிறிது நேரம் பேசாமல் இருந்தார். பிறகு மெதுவாகப் பேச ஆரம்பித்தார். பேச்சு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சூடேறி விரைவிலேயே கொதிநிலையை எட்டியது. மரண வீடுகளில் நான் கேட்டிருந்த எந்த அரற்றலுக்கும் குறைவானதல்ல அவரது புலம்பல். கேளிக்கையைப் பிரதான அம்சமாகக் கொண்டிராத பத்திரிகைகள் சமூக அக்கறையைத் தமது ஆதார நோக்கமாகக் கொண்டவை என்பது வெறும் மூட நம்பிக்கை என்ற யதார்த்தம் மீண்டும் ஒருமுறை நிருபணமானது. அனேகமாக எல்லா அமைப்புகளுமே தங்களது இருப்பு, லாபம் ஆகியவை சார்ந்துதான் இயங்குகின்றன. ஜனநாயகத்தின் நான்காவது தூண் என்று புகழப்படும் பத்திரிகைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதில் விதிவிலக்காகச் செயல்படும் சில தனிநபர்கள் தங்கள் சமூக அக்கறையின் வெளிப்பாட்டை இந்த அமைப்பின் விதிவிலக்கான சில இண்டு இடுக்குகளின் வாயிலாகத்தான் நிகழ்த்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தார்மீக சக்தி என்ற முகமுடிக்குப் பின்னால் இருக்கும் நிஜம் இதுதான்.

அந்தப் படத்தை முதல் வாரத்திலேயே பார்க்க நேரிட்ட துரதிருஷ்டசாலிகளில் நானும் ஒருவன். தமிழ்ப் படங்கள் தரும் துயரமான அனுபவத்திற்கு ஆளாவது முதன் முறையல்ல என்பதால் அனுபவத்தின் பாதிப்பு அதிகம் இல்லை. ஆனால் வெகுஜன இதழ் ஒன்றில் அந்தப் படத்திற்கான விமர்சனத்தைப் படித்தபோது ஆழ்ந்த வருத்தமும் கோபமும் ஏற்பட்டது. படத்தின் தரத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத புகழ் வார்த்தைகளை அள்ளித் தெளித்து எழுதப்பட்ட விமர்சனம் (?) அது. எப்படி இந்த மாதிரியெல்லாம் எழுத முடிகிறது என்ற என் ஆதங்கத்தை சக பத்திரிகையாளர் ஒருவரிடம் பகிர்ந்துகொண்டேன். "கவர்" என்ற ஒற்றை வார்த்தை பதிலாக வந்தது. பத்திரிகையாளர்கள் சந்திப்பிலும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான சிறப்புக் காட்சிகளிலும் உறையிலிடப்பட்ட 'அன்பளிப்பு' வழங்கப்படுவது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான் என்றாலும் அதன் தாக்கம் இந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. விமர்சனத்தின் காரம் கொஞ்சம் குறையலாம். பாராட்டப்படவேண்டிய விஷயங்களில் புகழ்ச்சி நெடி கொஞ்சம் தூக்கலாக இருக்கலாம். ஆனால் எந்த விவஸ்தையும் இல்லாத, வெட்கம் கெட்ட, மிகையான பாராட்டுக்களை மட்டும் தாங்கிய விமர்சனங்களை எழுதும் அளவுக்கு விசுவாசம் இருக்குமானால் அந்த விசுவாசத்தின் விலை என்ன வாக இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்த்தேன். 'அம்மா'க் களிடமும் 'அய்யா'க்களிடமும் குட்டி அரசியல் தலைவர்களுக்கு இருக்கும் விசுவாசத்திற்கும் இதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று யோசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

ஜனநாயகத்தின் நான்காவது தூணின் முக்கியமான இரு பிரிவினர் தங்கள் தொழிலை அணுகும் விதத்திற்கான இரண்டு மாதிரிகள் இவை. இவையே முழு உண்மை ஆக மாட்டா என்றாலும் உண்மை நிலவரம் என்பது இவற்றை உள்ளடக்கியதுதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சமூக அக்கறை, தார்மீக ஆவேசம் ஆகிய முகங்களுக்குப் பின் விற்பனை சார்ந்த கணக்குகளும் அதிகார பீடங்களுடனான

உறவுகள் குறித்த கணக்குகளும் எப்போதும் ஒளிநிறுக்கின்றன. அது போலவே நடமாடும் தார்மீக சக்திகளாக உலாவும் நிருபர்கள் பலரது பேனா (அல்லது கணினியின் விசைப்பலகை) அவர்கள் வாங்கும் உறையின் கனத்தைப் பொறுத்து இயங்குகிறது என்பது உண்மையின் இன்னொரு கசப்பான கூறு.

ஆனால் நிருபர்களின் இந்த விலைபோதலுக்கு ஒரு மறுபக்கம் இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கில் லாபம் ஈட்டும் வெகு ஜன இடங்களில் பணிபுரியும் பெரும்பாலான நிருபர்கள் மற்றும் உதவி ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் குறைவான சம்பளமே தரப்படுகிறது. பத்திரிகையாளர்களுக்கான சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க அரசு நியமித்த கமிஷன்கள் பரிந்துரைக்கும் சம்பளத்திற்கும் இவர்கள் வாங்கும் சம்பளத்திற்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. அந்தப் பரிந்துரைகளின் கண்ணில் மண்ணைத் தூவுவதற்கான தந்திரங்களில் பத்திரிகை முதலாளிகளுக்கு இருக்கும் நிபுணத்துவம் அரசியல்வாதிகளை வெட்கப்படச் செய்யக்கூடியது. முதலாளித்துவத்தின் கஞ்சக் கொடுக்குகள் சம்பளத்தை மட்டுமல்லாமல் பயன்படி போன்ற அடிப்படை உரிமைகளையும் பதம் பார்க்கின்றன. இரவு பதினொரு மணிவரை காத்திருந்து தலைவர் பேச்சை முழுவதும் கேட்டு அதை எழுதித் தந்துவிட்டுப் பன்னிரண்டு மணிக்கு மேல் வீடு திரும்பும் நிருபருக்கு ஆட்டோவில் செல்வதற்கான பணத்தைக்கூடத் தர மறுக்கும் பத்திரிகை நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. சம்பளம், இதர சலுகைகள் ஆகியவற்றில் குறைந்த பட்ச நாகரிகத்தையாவது கடைபிடிக்கும் பத்திரிகைகளின் நிருபர்களால் அரசியல், சினிமா போன்ற தளங்களில் கறாரான விமர்சனங்களை முன்வைக்க முடிவதையும் பார்க்க முடிகிறது. நேர்மை என்பது சம்பள உறையின் கனத்தைப் பொறுத்ததல்ல என்பது மேலான ஒரு மதிப்பீடுதான். விலை போதல் என்பது எந்த நிலையிலும் ஒரு இழிவான செயல் தான். ஆனால் உழைப்புக்கும் வருமானத்திற்கும் இடையே யான நியாயமற்ற சமன்பாட்டின் பலி கடாக்களிடம் வலுவான மதிப்பீடுகளை எதிர்பார்ப்பது சற்று அதிகம்தான். லட்சக்கணக்கில் லாபமடிக்கும் நிர்வாகத்தினரின் அநியாயத்தின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் போது இதன் பரிதாபம் தெளிவாய் புலப்படும்.

மேலும், கீழ்மட்டத்தில் 'கவர்' கை மாறுவதுபோல மேல் மட்டத்தில் 'சூட்கேஸ்' கைமாறுவதையும் கவனிக்க வேண்டும். சூட்கேஸின் கனத்தைப் பொறுத்து இதழின் அரசியல் விமர்சனக்காற்று மாறி அடிப்பது இதழியல் துறையின் மேல்மட்ட ஊழலின் விசாரமான பரிமாணம். 'கவர்' வாங்கிக் கொண்டு ஒரு சினிமாவைத் தூக்குவதைவிடக் கேவலமான இந்தக் காரியம் மேல்மட்டத்தில் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. வெகுஜன ஊடகங்களின் கடிவாளத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவர்கள் தங்கள் பதவியைத் துருப்புச் சீட்டாகப் பயன்படுத்தி லாபமடைவதும் உண்டு. பதவியின் மூலமும் அந்தப் பதவியைப் பயன்படுத்தும் விதத்தின் மூலமும் கைவசமாகும் அதிகார பீடத் தொடர்புகள் மூலம் பெரிய பெரிய சலுகைகளைப் பெற்ற பத்திரிகையாளர் ஜம்பவான்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். பத்திரிகையாளர் குடியிருப்பில் இடம்பிடிப்பது முதல் பையனுக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் வாங்குவதுவரை பல சம்பவங்கள் பத்திரிகை வட்டாரங்களில் சந்தி சிரிப்பவை.

○

ஊடகங்களில் நேர்மை, சமூக அக்கறை, தார்மீகப் பிடிப்பு ஆகியவை இப்படி இருக்க, மனித உரிமைகள், மதிப்பீடுகள் சார்ந்த அதன் சுரணை இதைவிடவும் அபாயகரமானதாக இருக்கிறது. நாள்தோறும் கடைகளில் வந்து குவியும் அச்சக் குப்பைகளை ஒரு புரட்டுப் புரட்டினாலே இந்தச் சுரணையின்மையின் உதாரணங்கள் முகத்தில் அறையும். குஜராத்தில் பூகம்பம் ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் செத்துப்போனபோது 'பூகம்ப வண்ணப்படங்களை' விளம்பரம் செய்து சவக்குழியில் காசு தேடிய பத்திரிகைகள் தமிழில் இருக்கின்றன. ஆப்கனில் யுத்தம் தொடங்க அமெரிக்காவே தயங்கிக் கொண்டிருந்தபோது பரபரப்பான யுத்தச் செய்திகளை (வண்ணப்படங்களுடன்) வெளியிட்டுக் காசு பண்ண நாக்கைச் சப்புக்கொட்டிக் கொண்டிருந்தன சில தமிழ்ப் பத்திரிகைகள். ஒரு குறிப்பிட்ட நடிகை காப்பர்—டி பொருத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்று 'செய்தி' வெளியிடுமளவுக்குப் பத்திரிகைகள் கேவலப் பட்டுப்போயிருக்கின்றன. பாமரர்களுக்கும் புரியும்படி எழுதுகிறோம் என்ற போர்வையில் மொழியை மலினப்படுத்திக் கவுண்டமனியின் அச்சக் குரலாய் மாறிவருகின்றன சில இதழ்கள். இதற்கு மாறுபடும் நகர்ப்புற நடுத்தர மக்களைக் கவர்வதற்காக தமிழில் ஆங்கிலப் பத்திரிகையை நடத்தி வருகின்றன வேறு சில இதழ்கள்.

பட்டியலுக்கு முடிவே இருக்காது. ஆனால் இவ்வளவையும் மீறி ஊடகங்களுக்கு சமுதாயத்தில் மிகுந்த மதிப்பும்

செல்வாக்கும் இருக்கின்றன. இந்த மதிப்பும் செல்வாக்கும் ஊடகங்களின் வியாபாரம் வெற்றிகரமாக நடக்கப் பெரிதும் உதவுகின்றன. தங்களது வருமானத்திற்கு ஆதாரமான இந்த மதிப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக ஊடகங்களுக்குச் சில முகமூடிகள் தேவைப்படுகின்றன. தார்மீக சக்தி, சமூக அக்கறை, ஜனநாயகத் தூண் ஆகியவையே அந்த முகமூடிகள். தமிழ் அச்சு ஊடகங்களின் இந்தப் பொதுவான குணத்திற்கு விதிவிலக்கான இதழ்களும் சில இருக்கின்றன என்றாலும் அவை விதிவிலக்காக மட்டுமே இருக்கின்றன என்பதே யதார்த்தம். இந்த முகமூடிகளையே தங்களது அடையாளங்களாக நம்ப வைத்திருக்கும் ஊடகங்கள் வாசகர்களின் பொதுப்புத்தியில் பதிந்திருக்கும் இந்தப் படிமங்களே நிலைபெறச் செய்வதற்கான காரியங்களையும் அவ்வப்போது செய்துவருவதையும் வியாபார தந்திரத்தின் ஒரு பகுதியாகத் தான் பார்க்க முடியும். இந்நிலையில் இந்தப் படிமங்களுக்கு ஓரளவேனும் நியாயம் செய்யும் காரியத்தை நேர்மையோடு துவக்குவதில் தான் ஊடகங்களின் மீட்சி இருக்கிறது. ஊடகங்களின் சீரழிவு, ஊடகங்களில் உள்ளவர்களின் மன சாட்சிக்கும் சுய உணர்வுக்கும் சவாலாக விளங்குகிறது. இந்த சவாலை அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் விதத்தைப் பொறுத்தே தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் ஊடகங்களின் பங்களிப்பு தீர்மானிக்கப்படும். ●

**ஒன்றுமற்ற ஒன்று
(கவிதைகள்)
செந்தில் குமார்
விலை : ரூ.40/-
கிடைக்குமிடம்
குடில் பதிப்பகம்
20 மன்னார்புரம்
மெயின் ரோடு
திருச்சி-20**

கண்ணன்

சமூகசுறையின் அரங்கேற்றம்

நக்கீரன் கோபாலின் 'சேலஞ்சு' நூலைப் படித்தபோது ஒரு சம்பவம் கவனத்தை ஈர்த்தது. 'ஜெ'யின் முதல் தர்பார் துவங்கியிருந்த காலகட்டம். மத்திய அமைச்சர் ப. சிதம்பரம் திருச்சி வந்தபோது, அதிமுகவினரால் தாக்கப்பட்டார். இந்த நிகழ்வு பற்றி சில புகைப்படங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையில் நக்கீரனின் சாதனைகளின் வரிசையில் இடம் பெறத் தகுதியான ஒரு புகைப்படத் தொகுப்பு அது. சிதம்பரம் மீது நடந்த தாக்குதலின் ஒவ்வொரு கட்டமும் படம்பிடிக்கப்பட்டுத் தாக்கிய நபரும் இனம் காட்டப்பட்டிருந்தார்.

ஒரு செய்தி இதழ் இத்தகைய ஒரு குற்றச் செயலை ஆதாரத்துடன் அம்பலப்படுத்துவதன் நோக்கம் நீதியின் கரத்தை பலப்படுத்துவது, வாசகர் கருத்தை அநீதிக்கு எதிராகத் திரட்டுவது, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய கட்டாயத்தை அரசுக்கு ஏற்படுத்துவது என விரிவு பெறுகிறது. நக்கீரன் வெளிவந்து பரபரப்பாக விற்பனையாகிறது. புகைப்படத்தில் இடம் பெற்ற நபர் நக்கீரன் அலுவலத்திற்கு போன் செய்து கோபாலுடன் பேசுகிறார். அவர் குரலில் மகிழ்ச்சி ததும்புகிறது. நக்கீரன் கோபாலுக்கு பலமாக நன்றி தெரிவிக்கிறார். தனது தீர்ச்செயல் அம்மாவின் கவனத்திற்கு வராமல் மறைக்கப்பட்டு விடுமோ என அஞ்சியிருந்தவரை நக்கீரன் செய்திப்படங்கள் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது. அவர் பின்னர் சட்டமன்றத் தேர்தலில் அதிமுக வேட்பாளராக திருச்சி தொகுதியில் நிறுத்தப்பட்டார். இங்கு இதழியலின் நோக்கம் தலைகீழாகிறது.

வாசகர் மத்தியில் இப்படத்தொகுப்பு ஏற்படுத்திய உணர்வு அப்பட்டமான அநீதி ஏற்படுத்த வேண்டிய கோபமா அல்லது ஒரு ஒடுக்குமுறை காட்சிப்படுத்தப்பட்டதை நுகர்வதில் கிடைத்த இன்பமா?

நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, கஞ்சித் தொட்டி — முட்டை பிரியாணி பிரச்சினையாக உருமாறி மீடியாவில் வலம் வரும் காட்சியைப் பார்க்கும் போது வன்முறையைக் காட்சிப்படுத்தும் மீடியாவின் பங்களிப்பு பற்றிய ஐயங்கள் மீண்டும் எழுகின்றன.

நெசவாளர்கள் பட்டினியைப் போக்கிக்கொள்ளவும் தங்கள் நிலைபற்றி அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கவும் மேற்கொண்ட கஞ்சித்தொட்டி முறைமை திமுகவால் கையிலெடுக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் பல சைத்தொழில்களில் மிகுந்த படைப்பூக்கமும் பல சாதிகளின் ஈடுபாடும் பங்களிப்பும் நீண்ட பாரம்பரியமும் கொண்ட தொழில் இது. ஓராண்டு தமிழக அரசு இலவச வேட்டி சேலைத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டால் அவர்கள் தெருவுக்கு வருவார்கள் என்றால் இது நிச்சயமாக ஒரு ஆட்சியின் குறைபாடு மட்டுமல்ல.

ஏழ்மையையும் பசியையும் அரசியல் காய்நகர்த்தல்களாக மாற்றுவது பற்றிய கண்டனம் அவசியமெனும்போதே இத்தகைய அரசியல் செயல்பாடுகள் ஜனநாயக அரசியலின் ஒரு பகுதியாகவிட்டன என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதற்கான 'ஜெ'யின் எதிர்வினையில் வழக்கமான வக்கிரமும் அராஜகமும் கலந்திருந்தன. கஞ்சி ஊற்றுவதற்குப் போட்டியாக முட்டை பிரியாணி போடுவது என்று நெசவாளர்களின் பட்டினிப் பிரச்சினையை நக்கல் செய்வதாக அது அமைந்தது.

மதுரையில் முறைப்படி அனுமதி பெற்று திமுக நடத்திய கஞ்சித்தொட்டி நிகழ்வையும் போராட்டத்தையும் மதுரை போலீஸ் கமிஷனர், எம்.வி.என். சூர்யபிரசாத் கடுமையாகத் தாக்கிய ஒடுக்கிய செயலின் வீடியோ படங்கள் சன் டிவியில் ஒளிபரப்பப்பட்டன. கமிஷனர் படமெடுக்கப்படுவதைத் தடுக்கவோ, அதனால் தயங்கவோ செய்யாதது மட்டுமல்ல, படமெடுக்கப்படுவதற்காக அதிகக் கடுமையுடன் நடந்து கொண்டார் என்று கூடத் தோன்றுகிறது. இங்கு சன் டிவின் நோக்கம் தலைகீழாக்கப்பட்டு மேலிடத்து உத்தரவு நிறைவேற்றப்பட்டதற்கான ஆதாரமாகவும் அம்மாவின் ஆசிரிக்கு

சூரியபிரசாதத்தை தகுதிப்படுத்தும் சான்றுகளை வழங்கக் கூடியதாகவும் உருமாறிவிட்டது.

பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கும் மீடியாவுக்குமான தொடர்பு பற்றி விரிவான ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. மீடியா இன்றி பயங்கரவாதம் சாத்தியமே இல்லை என்று கூட சில ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. பயங்கரவாதிகளிடம் வெடிமருந்து இல்லாவிட்டாலும் கண்டிப்பாக மீடியாவின் தொலைபேசி எண்கள் இருந்தாகவேண்டும்.

தற்போது பயங்கரவாதம் மட்டுமல்ல; போரும் ஒடுக்குமுறையும் கூட மீடியா இன்றி சாத்தியமில்லை எனும் காலத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஈராக் மீது அமெரிக்கா தாக்குதல் நடத்தியபோது அது அமெரிக்க தொலைகாட்சிகளின் Prime Time இல் துவங்கப்பட்டது. ஒரு கிரிக்கெட் போட்டியைக் காட்ட தொலைகாட்சிக் கம்பெனிகள் முழு உரிமை பெறுவது போல ஈராக் போருக்கு CNN உரிமை பெற்று உலகெங்கும் பட்டிதொட்டியெல்லாம் நுழைந்தது. அமெரிக்காவில் நடந்த பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலை ஒட்டியும் அதைத் தொடர்ந்து ஆப்கானிஸ்தானில் நடந்த போரை அடுத்தும் ஃபாக்ஸ் நியூஸ், அல் ஜஸீரா போன்ற தொலைகாட்சி கம்பெனிகள் உலகளாவிய விரிவு பெற்றுள்ளன. எப்படி மீடியா இல்லாமல் பயங்கரவாதம் சாத்தியமில்லையோ அதுபோல பயங்கரவாதமும் வன்முறையும் போரும் ஒடுக்குமுறையும் காட்சிப்படுத்தப்படாமல் மீடியாவின் வளர்ச்சி சாத்தியமில்லை. கார்சில் போர், குஜராத் பூகம்பம், குஜராத் வன்முறை போன்ற நிகழ்வுகளால் ஸ்டார் நியூஸ் பெற்ற வளர்ச்சியை நாம் கண்கூடாகக் கண்டோம். பயங்கரவாதமும் ஒடுக்குமுறையும் வன்முறையும் மீடியாவின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. மீடியாவின் இருப்பு இவற்றை உக்கிரப்படுத்துகிறது.

ஒடுக்குமுறையைக் காட்சிப்படுத்தி ரசிக்கும் போக்கிற்கு எல்லா சமூகங்களிலும் எல்லா காலகட்டங்களிலும் உதாரணங்கள் இருக்கும். குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பதைக் காட்சிப்படுத்தும் முறையை பல இஸ்லாமிய நாடுகள் சட்டநீதியான நடவடிக்கையாக இன்றும் மேற்கொண்டுள்ளன. ஆனால் நவீன மீடியாவின் வருகைக்கு முன்னர் ஒடுக்குமுறையை நுகரும் வாய்ப்புகள் மிகக் குறுகியதாகவும் அதன் தாக்கம் வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் இருந்திருக்கிறது.

உலக அளவில் புதுயுகத்தின் வருகையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய விஷயம் அமெரிக்கா மீதான பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதல்தான். ஒரு பயங்கரவாத நடவடிக்கையைக் காட்சிப்படுத்துதல் இதைவிட உக்கிரமாக வேறு எந்த நிகழ்விலும் சாத்தியப்படவில்லை. இந்தத் தாக்குதலை அடுத்து பங்குச் சந்தையில் எல்லா பங்குகளும் சரிந்தது இயற்கை. விதிவிலக்கு களாக ஆயுத கம்பெனிகளின் பங்குகளோடு மீடியா கம்பெனிகளின் பங்குகளின் மதிப்பும் உயர்ந்தன. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை குஜராத்தில் நடந்த கடும் ஒடுக்குமுறை வேறு எந்த நிகழ்வையும்விட அதிகமாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை புதுயுகத்தில் தாமிரபரணி படுகொலையில் துவங்கி கலைஞர் கைதானதில் தீவிரம் பெற்று இதுதான் ஒரு உச்சம் எனப் பதிவு செய்யத் தயங்கும் விதத்தில் ஒடுக்குமுறையின் மீடியா பதிவுகள் முடிவில்லாமல் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதன் ஒரு அத்தியாயம்தான் கஞ்சித்தொட்டி — முட்டை பிரியாணி பிரச்சினையில் நடைபெறும் ஒடுக்குமுறையும் அதன் மீடியா பதிவுகளும்.

புதுயுகம், ஒடுக்குமுறை ஒரு பண்டமாக மாற்றப்பட்ட யுகம் என்று வரையறுக்கப்படும் சாத்தியங்கள் வலுப்பெற்று வருகின்றன.

ஓவியங்கள் : சந்தோஷ்

சுந்தர ராமசாமி

புறமொழி...
இயற்பியல்...
புத்தொருவல்...

ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கின்
சில சிந்தனைகள்

சமீபத்தில் 'A Glorious Accident' என்ற அறிவியல் நூலைப் படிக்கும் சுந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. இந்நூலின் துணைத் தலைப்பு, 'பிரபஞ்சப் புதியில் நம் இடத்தைப் புரிந்துகொள்வது' என்பது. அறிவியல் சார்ந்த இன்றைய முக்கியமான பிரச்சினைகள் பலவும் இந்நூலில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆறு அமெரிக்க அறிவியல் அறிஞர்களின் தனித்தனி நேர்காணல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இந்நூலின் இறுதிப்பகுதியில் இந்த ஆறு அறிஞர்களும் விரிவாகக் கலந்து பேசுகிறார்கள். நேர்காணலும் அறிஞர்களுக்கு இடையேயான விவாதமும் தெளிவாகவும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும்படியாகவும் இருக்கின்றன.

Wim Kayzer என்ற அறிவியல் பத்திரிகையாளர் நேர்காணல்களை நிகழ்த்தி, இறுதியான கருத்தரங்கத்தையும் வழிநடத்திச் சென்றிருக்கிறார். தொலைக்காட்சியில் இடம்பெறும் பொருட்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இச்சம்பாஷணைகள் உலகெங்கும் பல மொழிகளிலும் ஒளிபரப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

நேர்காணலிலும் கருத்தரங்கிலும் இடம்பெற்றுள்ள அமெரிக்க அறிவியல் அறிஞர்களின் பெயர்கள் வருமாறு:

Oliver Sacks, Stephen Jay Gould, Daniel C. Dennett, Freeman Dyson, Rupert Sheldrake, Stephen Toulmin ஆகியோர். இவர்கள் வெவ்வேறு துறையைச் சேர்ந்த அறிவியல் / தத்துவ அறிஞர்கள்.

ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கின் (Rupert Sheldrake) சிந்தனைகளைப் புரிந்து கொள்வது எனக்கு சுலபமாக இருக்கவில்லை. என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாத பகுதிகள், புரிந்த நிலையிலும் தமிழில் சரிவரக் கூறமுடியாத பகுதிகள் என்று பல இருக்கின்றன. ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கின் சில சிந்தனைகளை மட்டும் இங்கு சுருக்கித் தந்திருக்கிறேன்.

ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக் அமெரிக்க அறிவியல் துறையில் இன்று மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றிருப்பவர். ஆழ்ந்த புத்திகூர்மையும் விரிவான வாசிப்பும் ஆராய்ச்சி வலுவும் கொண்டவர். இவர் சுயமான கண்டுபிடிப்புகள் பலவற்றை நிகழ்த்தியிருப்பவர். புதுயுகத்தைச் சேர்ந்த சிந்தனைகளை அளிப்பவர்களில் பிற எல்லோரையும்விட இவர்தான் ஆழங்கொண்டவராகக் கருதப்படுகிறார். புத்தகச்சந்தையில் புதுயுகச் சிந்தனைகள் என்ற பெயரில் தரத்துடனும், தரம் இல்லாமலும், வணிக நோக்கம் மட்டுமே கொண்டவையாகவும் பல நூல்கள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான நூல்களில் பலவும் ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கின் புத்த

கங்களின் சில பத்திகளையோ அல்லது ஒரு சில பக்கங்களையோ விரித்து நீர்க்கச் செய்தவைதான் என்ற விமர்சனம் உள்ளது. அறிவியல் அறிஞர்கள் பலரும் இவரை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இவரது சிந்தனைகளில் பலவும் நிரூபணத்தன்மையை உள்வாங்கிக்கொள்ளாத உத்தேசமாய்க் கொள்ளப்பட்ட கருத்து (Hypothesis) என்று கருதப்படுகிறது.

கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்டுள்ள முக்கிய விஞ்ஞானியான டேனியல் சி.டென்னட் (Daniel C. Dennett) பொருள் முதல் வாதத்தில் மட்டுமே நம்பிக்கை கொண்ட அறிஞர். இவர், 'விளக்கப்பட்ட பிரக்கை நிலை' (Consciousness Explained) என்ற பிரபலமான புத்தகத்தை எழுதியவர். இவரது ஆராய்ச்சி அறிவு பல மட்டங்களையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. இறுதியாக நமது பிரக்கையைக் கணினிக்கு அளித்துவிட முடியும் என்றும் அப்போது கணினிகளுக்குக் குடிமை உரிமைகளும் அளிக்க நேரலாம் என்றும் கருதுகிறார். அறிவியல்வாதிகளில் பொருள் முதல் வாதத்தை ஏற்பவர்களும், ஏற்காதவர்களுமான பலரும் யந்திரத்தை மனித மூளைக்குப் பதிலியாக உருவாக்க முடியாது என்றே கருதுகிறார்கள். ஆகவே டென்னட்டை அறிவுத்துறையில் தனித்து நின்று கருத்துப் போராட்டம் நிகழ்த்திவருபவர் என்று சொல்லலாம். இவரது சிந்தனைகளுக்கு ஏறத்தாழ எதிர்த் திசையில் நிற்கும் அறிவியல்வாதி என்று ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கைக் கூறமுடியும். ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்கைப் பற்றி டென்னட், 'ஷெல்ட்ரேக் ஆழமான புத்திசாலி. ஆனால் அவரது அறிவியல் முடிவுகளில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை' என்று கூறியிருக்கிறார்.

இப்போது ஷெல்ட்ரேக்கின் நேர்காணலிலிருந்து ஒரு சில பகுதிகளின் சுருக்கத்தை மட்டும் பார்க்கலாம்.

○

கேள்வி: இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வகை வகையான உயிரினங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. எதற்காக இவ்வளவு உயிரினங்கள் என்ற கேள்வி எப்போதாவதும் உங்களுக்குத் தோன்றியிருக்கிறதா? சிறு வயதிலிருந்தே என்னை வசீகரித்து வரும் கேள்வி இது.

ரூபர்ட் ஷெல்ட்ரேக்: என்னை யும் பாதித்த கேள்விதான் இது. வேறம்ஸ்டெட் ஹீத் என்ற இடத்திற்கு நான் என் மகன்களுடன் நடக்கப் போவேன். மூத்தவனுக்கு வயது நான்கு. இளையவனுக்கு இரண்டு. இரண்டு வயதுப் பையன் சதா 'ஏன் ஏன்' என்று

கேட்டுக்கொண்டே இருப்பான். அது ஒரு பருவம். நான்கு வயது சிறுவன். எல்லா வற்றையும் கூர்ந்து பார்க்கக்கூடியவன். நிறைய பூக்கள், செடிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி அவனுக்குத் தெரியும். மிகுந்த ஆவல் கொண்ட குழந்தைகளின் நெருக்கம் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை நமக்குத் தருகிறது. மிகப் பெரிய அனுபவம் இது.

ஏன் புல் பச்சை நிறத்தில் இருக்கிறது? பிறைக்கு ஏன் வளச்சியும் தேய்வும்? ஏன் வானத்திற்கு நீல நிறம்? உங்கள் தந்தையிடம் நீங்கள் கேட்ட அதே கேள்விகளைத்தான் உங்கள் குழந்தைகளும் உங்களிடம் கேட்டார்களா?

என் தந்தையிடம் நான் என்ன கேட்டேன் என்பது என் நினைவில் இல்லை. ஆனால் இவையெல்லாம் அடிப்படையான கேள்விகள். என் குழந்தைகள் மரணத்தைப் பற்றிக் கேட்பதிலும் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். நீ இறந்த பின் உனக்கு என்ன ஆகும் என்று அவை கேட்கும். உண்பது, உண்ணப்படுவது, கொல்வது, இறப்பது பற்றியும் அவர்கள் கேட்பார்கள். ஒருபோதும் நாங்கள் இறைச்சி உண்பவர்களாக இருந்ததில்லை என்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அதனால் மனிதர்கள் ஏன் பிராணிகளைக் கொல்ல வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கும்போது, 'அவற்றை உண்பதற்கு' என்று நான் பதில் சொல்வேன். இயற்கையைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு விளக்குவேன். இயற்கையில் எதையாவது நாம் உண்டு வாழ வேண்டியிருக்கிறது. மிருகங்கள், மிருகங்களையே உணவாகக் கொள்கின்றன. அல்லது அவற்றிற்குத் தாவர இனங்கள் உணவாக அமைகின்றன. ஒருவன் தாவரங்களை உணவாகக் கொள்ளும்போதும் நீ அவற்றைக் கொல்லத்தான் செய்கிறாய். ஆக இவ்வாறு கொல்வதும் கொன்றவற்றை உண்பதும் இயற்கையின் அமைப்பாகவே இருக்கிறது. என் மகன், மரணத்திற்குப் பின் என்ன நிகழ்கிறது என்றும் அடிக்கடி கேட்பான்.

அப்போது நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?

அடிக்கடி அவன் கேட்கும் இந்தக் கேள்விக்கு ஒரு பதில், நம் உடல் அழுகிப்போய்விடுகிறது என்பது. அவனை மாதா கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது இடுகாட்டிற்கு விளையாடப் போவான். கல்லறைகளுக்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொள்வது அவனுக்குப் பிடிக்கும். கல்லறைக்குள் எலும்புகள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்பான். இதிலிருந்து அவனுக்கு உடல் அழுகுவது பற்றித் தெரியும். உடல் புதைக்கப்படுகிறது. அது அழுகிவிடுகிறது.

அப்போது என் மனதில் எழும் உண்மையான கேள்வி உயிர் வாழ்தல் பற்றி அவனுக்கு ஏதும் உணர்வுகள் இருக்கின்றனவா என்பதுதான். மரணம் என்பது கனவுகள் காண்பது போல் என்று நான் சொல்வேன். மரணத்திற்குப் பின்னாலும் ஏதோ ஒரு வகையான பிரக்ஞை நிலை மிஞ்சுகிறது என்று நான் நம்புகிறேன். நம்முடைய வாழ்க்கையே கனவுகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் என் எண்ணம். பயங்கரமான கனவு நரகம் போல்தான் இருக்கிறது. மரணத்தில் மட்டுமே நாம் விழித்தெழுவதில்லை. நாம் தூங்கும்போது நம் உடல் படுக்கைமீது கிடக்கிறது. கனவுகாணும்போது வேறு பல இடங்களுக்குப் நாம் போவதான உணர்வு ஏற்படுகிறது. பிறருடன் பேசுவது போலவும், காட்சிகள் பலவற்றைப் பார்ப்பது போலவும், நடமாடித் திரிவது போலவும், பறந்து செல்வது போலவும் கனவு காண்கிறோம். நம்மில் பலரும் கனவுகள்மீது கவனம் கொள்வதில்லை. இருப்பினும் நம் எல்லோருக்கும் கனவு வாழ்க்கையும் இருக்கிறது. நமது சாதாரண வாழ்க்கைக்கு இணையாகக்

கனவு வாழ்க்கையும் தொடர்கிறது. மனித வரலாற்றில் பல கலாச்சாரங்களிலும் கனவு காண்கின்றபோது நாம் உடலைவிட்டு வெளியே சென்று ஒரு பயணத்தை மேற்கொள்கிறோம் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது. நாம் கனவு காண்கிறோம் என்பதை நம்மால் உணர் முடியும் என்றால் கனவுப் பயணத்தை நம் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தொலைவில் இருப்பவர்களில் நாம் பார்க்க விரும்புவவர்களைத் தேடிச் சென்று பார்ப்பது சாத்தியமாகலாம்.

இந்த உலகம் எந்த அளவுக்கு கம்பீரமாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நகைப்புக்கு இடமாகவும் இருக்கிறது என்று 'இம்மானுவல் கேன்ட் (Immanuel Kant) ஒரு முறை சொன்னார். இது உங்களுக்கு ஏற்கும்படி இருக்கிறதா?

நான் அந்த வகையில் சிந்திக்கவில்லை. நியூட்டன் காலத்துக்குரிய வானவியல் உண்மைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர் இம்மானுவல் கேன்ட் யந்திர ரீதியான பிரபஞ்சம் தானியங்கியாகத் தொலைதூரங்களுக்குப் போகிறது; நம்மை விட்டு சுதந்திரமாக நிற்கிறது அது. இந்த வகையான பிரபஞ்ச உணர்வு ஏற்படும்போதுதான் உடல் சார்ந்த பிரபர்ப்பிற்கும் தீவிர உணர்விற்கும் ஆளாகிறோம். இதைப் பற்றித்தான் கேன்ட் நினைத்துப்பார்த்திருக்க வேண்டும். விண்மீன்களையும் கிரகங்களையும் பார்த்து விரிவு சார்ந்த பரபரப்பை அடைவது அபூர்வம்தான். நோராகப் பார்ப்பதன் மூலம் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய ஒரு உணர்வை எவரேனும் அடைவது இன்று அரிதாகவே இருக்கிறது.

எனக்குத் தெரிந்த பலரும் வளர்பிறையைப் பற்றியோ தேய்பிறையைப் பற்றியோ கவனம் இல்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். கிரகங்களைப் பற்றியோ விண்மீன் கூட்டங்களைப் பற்றியோ அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. வானவியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் ஒரு நண்பருடன் விருந்துண்ணச் சென்றேன். அன்று பிரகாசமான நட்சத்திரங்கள் கொண்ட வானமாக இருந்தது. ஒரு நட்சத்திரத்தைச் சுட்டி, அந்த நட்சத்திரத்தின் பெயர் உங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டேன். 'தயவுசெய்து என்னிடம் கேட்காதீர்கள். அதைப் பற்றி ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது. சூரியனின் இயக்கம் பற்றி சொல்வேன். பால்வீதியின் சமன்பாடுகள் பற்றியும் சொல்வேன். நீங்கள் கேட்பவை பற்றி எனக்குத் தெரியாது' என்றார்.

இயற்கையின் முழுமையைப் பலரும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அறிவியல் பலவற்றையும் உடைத்துப் பார்ப்பதிலேயே நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கிறது. உடைந்த பொருள்கள்சார்ந்து பகுப்பியல் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்கிறது. அனைத்தமே ஏதோ ஒரு பொருளால் செய்யப்பட்டதுதான். அதனால் இந்த வழிமுறைகளிலும் சில விதிமுறைகளை உருவாக்க முடியும். ஆனால் பொருளைத் துண்டுதுண்டாக நாம் உடைக்கும்போது அவற்றின் உருவம் சிதைந்துவிடுகிறது. அதன் அமைப்பை இழந்துவிடுகிறோம். ஒரு வீட்டைத் தரைமட்டமாக்கிவிட்டு, எப்பொருளால் அவ் வீடு கட்டப் பட்டுள்ளது என்று ஆராய முற்படும்போது இந்த ஆராய்ச்சி வழியாக அதன் கட்டுமானத்தை நீங்கள் இழந்து விடுகிறீர்கள். இயற்கையைக் கற்றறியும் போது, முக்கியமாகத் தாவரவியல் சார்ந்தும் அத்துடன் வேதியியல் சார்ந்தும் சில கவனங்கள் தேவை. வேதியியல் என்பது உருவம் சார்ந்த ஒரு அறிவியல் முறை. ஏனெனில் மூலக்கூறுகள் (molecules) தனியான உருவம் கொண்டவை. இதேபோல் அணுக்களுக்கும் படிசுக் களுக்கும் (crystals) தனியான உருவங்கள் இருக்கின்றன.

* இம்மானுவல் கேன்ட், 1724-1804.

ஜெர்மன் மொழியில் எழுதிய தத்துவவியலாளர்.

இவ்வுருவத்தை மேலெழுந்துவரச் செய்யும் உருவாக்கம் சார்ந்த முதன்மையான கூறுகளை நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். நான் 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' (formative causation) என்று கூறுவது இதைத்தான். ஒரு பொருளின் வரைவு, அமைப்பு, உருவம் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கும் விளைவைத்தான், 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' என்று சொல்கிறேன்.

'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' என்ற தங்கள் உத்தேசக் கருதுகோளை நிரூபிக்கும்பொருட்டு நீங்கள் மேற்கொண்டுள்ள சோதனைகளுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைத் தர இயலுமா?

புரிந்துகொள்ள எளிமையான, எலிகளின் தந்திரங்களைப் பற்றிச் சொல்லலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த உயிர்கள் தொகுக்கப்பட்ட நினைவாற்றலை (collective memory) உள்வாங்கிக்கொண்டு அவற்றை ஒலியலை எதிர்வாக அளிக்கின்றன. ஆகவே லண்டனில் எலிகளுக்குப் புதிய தந்திரங்களை நாம் கற்றுக்கொடுத்தால், அத்தந்திரங்களை ஹாலந்த், ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ரஷ்யா ஆகிய இடங்களில் இருக்கும் எலிகளும் உலகெங்கும் இருக்கும் எலிகளும் விரைவில் கற்றுக்கொண்டு விடுகின்றன. அவை எல்லாம் எலி இனத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருப்பதும், ஒரே விஷயத்தைக் கற்றுக்கொள்ள முயல்வதும்தான் இவ்விளைவிற்குக் காரணம். எலிகள் பிற எலிகளுக்குக் கற்றுத்தர, தொலைபேசி வழியாக கீச்சொலி எழுப்ப வேண்டியதில்லை. பிறவற்றுடன் நேர்த்தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதும் இல்லை. ஒரு இடத்தில் அதிகமான எலிகள் ஒரு விதத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது பிற இடங்களில் வாழும் எலிகளும் அதே விதத்தை இன்னும் எளிமையாகக் கற்றுக்கொண்டு விடுகின்றன.

ஆய்வுக்கூடங்களில், எலிகள் கற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றலில் வெளிப்படுத்தும் முன்னேற்றம் நமக்கு எவ்வளவோ வியப்பான நிரூபணங்களைத் தருகின்றன. இந்த மாற்றம் உலகெங்கும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்விளைவை மதிப்பிட அறிவியல் கோட்பாடு எதுவுமே இல்லாமலே இருந்தது. தாவர — விலங்கு அமைப்பியலின் ஒலியலை எதிர்வு என்ற கோட்பாடு உருவாவது வரையிலும் எல்லோரும் நிகழ்ந்துவந்த மாற்றங்களைப் புறக்கணித்தே வந்திருக்கின்றனர்.

நீலக்கொண்டைப் பறவைகள் சார்ந்த விளைவுகளைப் பார்ப்போம். இவ்விளைவைக் கண்டறிய பொழுதுபோக்குப் பறவை ஆய்வாளர்கள் ஐரோப்பா முழுவதும் பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இங்கிலாந்தில் வீட்டுக்கு வீடு விநியோகிக்கப்படும் பால் புட்டிகளின் மூடிகளைக் கிழித்துப் பாலேடுகளை நீலக்கொண்டைப் பறவைகள் உண்ணத் தொடங்கின. 1920ஐ ஒட்டிய வருடங்களில் இவ்வாறு நடக்கத் தொடங்கிற்று. இங்கிலாந்தில் பால் விநியோகம் துவக்கப்பட்டு இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னால்தான் அப்பறவைகள் இதைக் கற்றுக்கொண்டன. இதன்பின் தென் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த செளத்தாம்ப்டனில் பறவைகள் இந்த விதத்தைக் கண்டுபிடித்ததும் அவை உள்நூலில் அந்தப் பழக்கத்தைப் பரப்பின. அதன்பின் நீலக்கொண்டைப் பறவையால் பறந்து செல்ல முடியாத தொலைவுகளிலும் இப்பழக்கம் பரவத் தொடங்கிற்று. எவரையும் சாராமல் சுயமாக நிகழ்ந்துகொண்டே போன பறவைகளின் கண்டுபிடிப்பு வேகம் பல பதிவுகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன. 1930 வாக்கில் மொத்த இங்கிலாந்திலும் இந்தப் பழக்கம் பரவி விட்டது. அதே சமயம் புட்டிகளைத் திறக்கும் வேகம் கூடிக்கொண்டே போயிற்று. இதைப் பற்றி ஆகஸ்போர்டில் விலங்கியல் பேராசிரியராக பணியாற்றிய சர் அலீல்டர் ஹார்டி புலன்சாரா மன இயக்கம் (telepathy) போல் ஏதோ இருக்கக்கூடும்

என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

ஐரோப்பாவின் ஹாலந்த், ஸ்வீடன், டென்மார்க் ஆகிய இடங்களிலும் இப்பழக்கம் பரவத் தொடங்கிற்று. பிரிட்டனில் நிகழ்ந்ததுடன் ஒப்பிடும்படி இருந்தது ஹாலந்தில் நிகழ்ந்தது. ஜெர்மனி 1940இல் ஹாலந்தைத் தாக்கிய பின் புட்டியில் பால் விநியோகம் நிறுத்தப்பட்டது. ஆகவே அதன் பின் நீலக்கொண்டைப் பறவைகளுக்குத் திருடுவதற்குப் பாலோ, பாலாடையோ இல்லாமல் போயிற்று. 1948 வரையிலும் இதே நிலை தொடர்ந்தது. நீலக்கொண்டைப் பறவைகள் மூன்று வருடங்களுக்கு அதிகமாக வாழக் கூடியவை அல்ல. ஆகவே பாலாடை திருடிய பொற்தலைத் தலைநெருக்கித்துவைத்திருக்கும் பறவைகள் எதுவும் எட்டு அல்லது ஒன்பது வருடங்கள் உயிர் வாழ்ந்திருக்க சாத்தியமேயில்லை. மீண்டும் புட்டிப்பால் விநியோகம் தொடங்கியபோது ஹாலந்து முழுக்க இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களுக்குள் பறவைகள் பாலைப் பழையபடி திருடத் தொடங்கிவிட்டன. இரண்டாவது முறை இந்தப் பழக்கம் முதல் தடவைபைவிட மிக விரைவாகப் பரவிற்று.

உங்கள் உத்தேசக் கருதுகோளை மனிதர்களுக்கும் பொருத்தி சோதனைகள் செய்து 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரண நிலை'யை மேலும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்களா?

இந்த உத்தேசக் கருதுகோள் மனித இனத்திற்கும் பொருந்திவருகிறது. கணினியில் தேர்ச்சி அடைவது குழந்தைகளுக்கு எளிமையாகிக்கொண்டே போகிறது. ஏனெனில் கணினியைக் கற்றுக்கொள்ளும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே போவதால்தான். வீடியோ விளையாட்டுக்களும் குழந்தைகளுக்குச் சலபமாகக் கொண்டே வருகின்றன. இந்தத் துறையில் திட்டவாட்டமான சோதனைகள் இன்னும் செய்து பார்க்க உள்ளன. ஆனால் ஏறத்தாழ 90 சதவீதம் ஒலியலை எதிர்வு என்ற விளைவிற்கு சாதகமான திசையிலேயே ஆராய்ச்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் நாட்டிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி சார்ந்து நடந்த சோதனைகள் நமக்குச் சலபமாகப் புரியக்கூடியவை யாக இருக்கின்றன. இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்தியவர் பெயர் மோனிகா இங்கிலாந்த். அவர், விலங்கு—தாவர வடிவமைப்பியல் சார்ந்த ஒலியலை எதிர்வு செயல்படுவது உண்மையென்றால் இன்றைய குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை நாளை செய்வது அதிக சலபமாக அமைய வேண்டும் என்றார். ஏனெனில் பலரும் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை இதழ் வெளிவந்த அன்று செய்துமுடித்திருப்பார்கள் அல்லவா? இந்தச் சோதனையைச் செய்யும் பொருட்டு லண்டன் Evening Standard பத்திரிகையாளரிடம், அவர்களது குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை முன்கூட்டியே தந்து உதவும் படி ஆராய்ச்சியாளர்கள் வேண்டிக்கொண்டனர். பத்திரிகை லண்டனில் வெளியாவதற்கு முன்பின்மே நாட்டிங்ஹாம்வாழ் மாணவர்களிடம் இக்குறுக்கெழுத்துப் போட்டியைத் தந்து சோதனை செய்தனர். இந்தக் காலத்திலேயே வெளிவந்திராத மற்றொரு குறுக்கெழுத்துப் போட்டியையும் அவர்களுக்குத் தந்தனர். இந்தக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிக்குக் 'கூட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டி' என்று பெயர்வைத்துக்

கொண்டார்கள். ஒவ்வொரு குறுக்கெழுத்துப் போட்டியும் செய்து முடிப்பதற்கு அவர்களுக்குப் பத்து நிமிடங்கள் அவகாசம் அளிக்கப்பட்டது. இந்த பத்து நிமிடங்களுக்குள் அவர்களுக்குச் செய்ய சாத்தியமானவற்றை அவர்கள் செய்து முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி விடைகளுக்கு மதிப்பெண்கள் வழங்கப்பட்டன. இவ்விதம் லண்டனில் வெளியான பின் வேறு மாணவர்கள் இதே

சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்த இதழ் நாட்டின் ஹாமில் விநியோகிக்கப்படவே இல்லை. ஆகவே இக்குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை அங்கு எவருமே செய்ய முயன்றிருக்க முடியாது என்பது வெளிப்படையான விஷயம்.

சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட குறுக்கெழுத்துப் போட்டியின் விடைகளில் கணிசமான முன்னேற்றங்கள் இருந்தன. சுமார் 20 சதவீதம் அதிகமாக சரியான விடைகள் இருந்தன. ஆனால் 'கட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டி' என்று அழைக்கப்பட்ட வற்றில் எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. இதிலிருந்து ஒரு உண்மை புலனாயிற்று. லண்டனில் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை பலர் செய்துமுடித்தபின் பிறருக்கு அதைச் செய்வது சுலபமாக இருந்திருக்கிறது.

இதேபோல் Times பத்திரிகையில் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் ஈடுபடுவோரில் நிறையபேர் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதழ் வெளிவந்த காலையில் செய்யாமல் மாலையில் செய்தால் இன்னும் நன்றாகச் செய்ய முடிகிறது என்று பலரும் சொன்னார்கள். மறு நாள் செய்தால் மேலும் சுலபமாக இருந்தது.

உங்கள் 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' எனும் உத்தேசக் கருதுகோள் சரியானது என நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டால் அதற்குச் சமூகம் சார்ந்தும் தனிமனிதன் சார்ந்தும் என்னென்ன விளைவுகள் இருக்கும்? நாம் நம் எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்புவதில் அது என்ன பங்கு வகிக்கும்?

'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' எனும் உத்தேசக் கருதுகோளுக்குப் பல்வேறுபட்ட விளைவுகள் தோன்றலாம். பிறருடைய சிந்தனைகள் நம் மனதில் ஊடுருவிக்கொள்கின்றன. இந்த ஊடுருவல் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. பிறருடைய செயல்பாடுகளும் சொற்களும் கூட நம்மைப் பாதிக்கின்றன. நம் சிந்தனைகள் அதிகமும் ரகசியமானவை என்று நாம் கற்பனை செய்துகொள்கிறோம். மூளையின் ரகசியப் பகுதியில் அவை வளருவதாக நினைக்கிறோம். அத்துடன் மனம், மூளை என்னும் பெட்டகத்திற்குள் இருப்பதாகவும் எண்ணுகிறோம். 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' ப்படி நமது சிந்தனைகளும் மனப்பான்மைகளும் பிறரைப் பாதிக்கின்றன. அதேபோல் பிறருடைய சிந்தனைகளாலும் மனப்பான்மைகளாலும் நாமும் பாதிப்புக்கு ஆளாகிவருகிறோம். ஆகவே நம் மனங்கள் தனிப்படுத்தப்பட்டதும் விலகி நிற்பதுமான ஒன்று என்று நவீன மக்கள் கற்பனை செய்துகொள்வது தவறானது. அவை ஒன்றுக்கொன்று ஊடுருவிக்கொள்ளும் இயல்பையே கொண்டிருக்கிறது. மரபுவழிப்பட்ட சமூகங்கள் இந்த உண்மையை அறிந்திருந்தன.

சிந்தனைகளுக்கு ரகசியத் தன்மை இல்லை என்றால் அவை ஆபத்தானவைதானே?

ஆம். பழைய சமூகங்கள் இதை அறிந்திருந்தன. இன்றைய சமூக நீதிகள் இவ்வுண்மையை அறிவதில்லை. சிந்திப்பவனின் ரகசிய விவகாரமாக அவை சிந்தனைகளை வகுத்துக் கொள்கின்றன. நம் சிந்தனைகள் பிறர் மீது பாதிப்பு இல்லாதவை என்றும் அதைப் பற்றி எவருக்கும் அக்கறை இல்லை என்றும் நினைத்துக்கொள்கிறோம். சமூகக் குழுக்களும் கலாச்சாரமும் நம்மைப் பாதித்துவருகின்றன என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. அவற்றின் பாதிப்பு என்ன பங்காற்றுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும் பாராட்டவும் 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரண நிலை' நம்மை ஊக்குவிக்கிறது. ஒரு சமூக அமைப்பினுள் நாம் சமூகப் பிராணிகள் என்பதையும், தவிர்க்க இயலாதது மனித நிலைமை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவும் நாம் வகுத்திருக்கும் சிந்தனை நமக்கு

உதவுகிறது. ஒரு தனிநபரிடம் இயங்குவதைவிட இதன் பாதிப்பும் மாற்றங்களும் சமூகத்தில் சற்று மெதுவாக நிகழ்கிறது. தனிநபர்களின் நடத்தைகளை மாற்றுவதால் மட்டுமே பெரும் பயனைச் சென்றடைந்துவிடமாட்டோம். கூட்டுச் சிந்தனைக்கு அதற்கான இயங்குமுறை இருக்கிறது. அவற்றை ஏன் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும்?

நீங்கள் உருவாக்கி வரும் சிந்தனை சார்ந்துதான் வாழ்ந்து வருகிறீர்களா? 'உருவாக்கம் சார்ந்த காரணநிலை' எனும் உத்தேசக் கருதுகோள் இன்னும் போதிய வலு பெறவில்லை என்று நினைக்கிறீர்களா?

உத்தேசக் கருதுகோள் சார்ந்த என் சிந்தனைகள் நம்பிக்கை சார்ந்து தோன்றியவை அல்ல. சமயம் சார்ந்தவையும் அல்ல. அறிவியல் ரீதியான சிந்தனைத் தொகுப்பு அவை. அவை சரியானவையா தவறானவையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. சரியாக அமைவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம் என்று நினைக்கிறேன். இயற்கைமீது அதன் நினைவாற்றல் வகிக்கும் பங்கு பற்றிய புரிதலை நாம் மேலும் மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உத்தேசக் கருதுகோள் சார்ந்து தனிமனிதனிடம் நம்பிக்கையை உருவாக்குவது சாத்தியமல்ல என்றே நினைக்கிறேன். ஏனெனில் உத்தேசக் கருதுகோள் இன்னும் உறுதிப்படாத ஒன்று. இன்றும் என் கருதுகோள்கள் பல சர்ச்சைகளுக்கு ஆளாகிவருகின்றன. இன்னும் வலுவான சோதனைகளும் தேவைப்படுகின்றன. முற்றும் முழுவதுமான உண்மை இதுதான் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. சமய மரபுகள் சார்ந்த வெவ்வேறு போதனைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் பாராட்டவும் என் சிந்தனைகள் தூண்டும் என நினைக்கிறேன்.

தென்னிந்தியாவில் ஒரு ஆசிரமத்தில் சில நாட்கள் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த ஒரு மதகுருவின் தங்கியிருந்தேன். அருட்தந்தை பீட் கிரிஃபித்ஸ் என்பது அவர் பெயர். அவர் கிழக்கத்திய சமயங்களைப் பற்றியும் மேற்கத்திய சமயங்களைப் பற்றியும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தவர். பிற சமயங்களிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்ள நமக்கு இருக்கின்றன என்ற பேரறிவை நான் அப்போது அடைந்தேன். என் சமயம் கூறுவதே சரி என்றும் பிற சமயங்கள் பிழையானவை என்றும் கொண்டிருந்த மனோபாவத்தை அறவே விட்டொழித்தேன். சமயங்கள் வெவ்வேறான வழிகளையே சுட்டுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் சில கூறுகளுக்கு அழுத்தம் தருகின்றன. சமயங்கள் பெரும்பாலும் ஜீவன்கள் சார்ந்தும் ஜடங்கள் சார்ந்தும் பன்மைநிலையை ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

நம்மால் எதிர்காலத்தை முன்கூட்டிக் கண்டுசொல்ல முடியாது. மேற்கத்திய கருத்தியல் முற்றாகச் சரிந்துபோய்விடும் என்று நினைக்கிறீர்களா? 'டெகார்த்தேயின் தத்துவத்தைப் பின்பற்றி வரும் மரபு உடைந்துபோய்விடுமா? மூன்று நூற்றாண்டுகளாக நம்மை ஆட்கொண்டிருப்பது அந்தத் தத்துவம்தானே?

மேலான ஒரு மாற்றுச் சிந்தனையை உருவாக்க முடியும் என்றே நம்புகிறேன். யந்திர ரீதியிலான அனுகுமுறை முற்றாகத் தவறானது. இயற்கை பற்றி இன்னும் விரிவான ஒரு பார்வை நமக்கு வேண்டும். பரிணாமம், மனித இயற்கை ஆகியவை சார்ந்து அப்பார்வை விரிவடைய வேண்டும். என்னால் இயன்ற அளவு எனது அறிவியல் ஆராய்ச்சி வழியாக இப்பார்வையை உருவாக்கவே முயன்றுவருகிறேன். விரிவான குணம் கொண்ட அறிவியல் நமக்கு வேண்டும். யந்திரரீதியிலான போக்கின் சிறப்பியல்புகள் அதில் இருக்க

* டெகார்த்தே (Rene Descartes 1596-1650)

பிரஞ்சு தத்துவவாதி. மேற்கத்தியச் சிந்தனையை மிகக் கடுமையாகப் பாதித்தவர்.

வேண்டும். அதே நேரத்தில், நம்மைப் பற்றியும் இயற்கையைப் பற்றியும் விரிவான பார்வையையும் அது உள்ளடக்கி இருக்கவேண்டும்.

இப்போது உங்களுக்குத் தட்டுப்பாடும் கவர்ச்சிகரமான பிரச்சினைகளும் முரண்பாடுகளும் எவையெவை?

எனது அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் மையமான கேள்வி பரிணாமம், நினைவாற்றல் சார்ந்தவைதான். இயற்கையின் விதிகள் காலப்போக்கில் வளர்ந்துவருபவையா? ஒரு வகையான நினைவாற்றல் இயற்கைக்கு உண்டா? நம் பார்வைக்கு எட்டாத இறந்த காலத்தால் நாம் பாதிக்கப்படுகிறோமா? எல்லா சமயத் தொகுப்புகளும் நம்பும் சமயச் சடங்குகள் வழியாக நேற்றைய வாழ்க்கையுடன் மீண்டும் ஏதோ ஒரு வகையிலான தொடர்பை உருவாக்குபவையா? பழக்கம், நினைவு சார்ந்த நியதிகளுக்கு இயற்கை ஆட்பட்டு நிற்கிறதா? நான் உருவாக்க முயலும் பெரும் கேள்விக்குத் துணை நிற்கும் கேள்விகள் இவை. இப்போது, அறிவியல் மிகுந்த வரையறைக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. அறிவியல் ரீதியாகவே அறிவியல் பார்வையை விரிவடையச் செய்யவேண்டும். குறுகிய பார்வையால் அறிவியலைக் கற்றுக்கொள்ள முடியாத பல தளங்கள் இருக்கின்றன. யந்திர ரீதியான போக்கைச் சார்ந்த மன அழுத்தமே இத்தடைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இன்னும் நட்பு மிகுந்த ஒரு அறிவியல் நமக்கு வேண்டும். அறிவியல் உலகத்துடனும் வாழ்க்கையுடனும் நல்லுறவு கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் அறிவியல் சார்ந்த மெய்யம்மையும் சமயம் சார்ந்த மெய்யம்மையும் ஒன்றுபட வழி உண்டா என்று பார்க்கவேண்டும். யந்திரவியல், பிரக்ஞை, சமயம், அறிவியல் ஆகியவற்றிற்கிடையே நாம் உருவாக்கியிருக்கும் இடைவெளியில் ஒரு நெகிழ்ச்சியை உருவாக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய அறிவியல் புரட்சிகள் எல்லா வற்றையும்விட உங்களுடையது மிக முக்கியமானதாக அமையக்கூடும் அல்லவா?

அமையலாம். ஆனால் இதுவல்ல என் முதன்மையான நோக்கம். சிந்தனையில் ஒரு புரட்சியை உருவாக்குவதே எனது தலையாய குறிக்கோள். அகலமான, ஆழமான பார்வை ஒன்று விரிவதற்கு என் சிந்தனை முதல் படியாக அமையலாம். வாதிடுவதன் மூலம் அறிவியலில் பெரிய மாற்றத்தை நிகழ்த்தி விட முடியாது. நிரூபணங்களை முன்வைத்தும் அறிவியலை மாற்ற இயலாது. ஏனெனில் மக்கள் நிரூபணங்களைப் புறக்கணிக்க விரும்புவார்கள் என்றால் அதை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிப்பார்கள். சமூகச் சூழலில் நிகழும் மாற்றங்கள் காரணமாகவும் நடைமுறை தொழில்நுட்பத் திறன் சார்ந்தும் அறிவியலில் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இன்றைய வழியிலேயே காலவரையறையின்றி நம் அறிவியல் மேலும் சில காலம் நீடிக்கும் என்பதற்கான அரசியல் காரணங்களும் சக்தி வாங்கிய சமூகப் பொருளாதாரக் காரணங்களும் இருக்கின்றன. இவை மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொண்டவை. இன்றைய அறிவியல், சுற்றுச்சூழல் பற்றிச் சிறிதும் கவலை இல்லாதது. இயற்கையை அழிப்பதில் அது கூச்சமற்றது. மனிதர்களின் எதிர் உணர்வுகளைப் பற்றி அவை அக்கறை கொள்வதில்லை.

தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் எல்லைக்கோடாக இருந்த மரபணுப் பொறியியல் இன்று பெருமை இழந்து விட்டது. சமூக நலன்களுக்கு எதிரான அறிவியல் ஆராய்ச்சிகளுக்கு சமூக ஆதரவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இதுவரையிலும் அவர்கள் மக்களின் வரிப்பணத்தைத்தான் பயன்படுத்திவந்திருக்கிறார்கள். பிரிட்டனில் அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையில் மிகுந்த குறைவு ஏற்பட்டு அதனால் விஞ்ஞானிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து போய்விட்டது. முன்னெச்சரிக்கையின்றி மக்கள் வேலையில்லிருந்து வெளியே தள்ளப்படுகிறார்கள். தொழில்

நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுவருகின்றன. அறிவியலும் அதன் சமூக உறவை இழந்துவருகிறது. ஒரு பெரும் மாற்றம் நிகழ வேண்டிய காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை என்பதின் அறிவுறுங்கள் இவை. ஒரு புதிய அறிவியல் உருவாகி வர வேண்டும் என்பதற்கான தேவை மிகுதியாய்க் கொண்டே போகிறது.

உங்கள் 'ஒலியலை எதிர்வு' வழியாக என்னென்ன உடைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? நாம் இன்று வரையிலும் ஆழந்து கிடக்கும் டெக்கார்த்தேயின் சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட முடியுமா?

ருஷே : நான் தகர்க்க நினைப்பது : இயற்கைக்கு நினைவாற்றல் இல்லை என்ற சிந்தனையை. இதுதான் டெக்கார்த்தே வகைப்பட்ட அறிவியலில் முதல் கற்பிதம். நிரந்தரமான விதிகள் இயற்கையை ஆட்சிசெய்துவருகின்றன; அத்துடன் இன்றைய நிலைகளுக்கு இறந்த காலம் ஒரு மேடையை அமைத்துத் தந்திருக்கிறது; அதற்கு மேல் எதுவுமில்லை என்ற நிலையை, உயிரோட்டத்திற்கு (organic) எதிராக யந்திர முறைமையை வைக்கும் நிலை. இவற்றையெல்லாம் வீழ்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டும்.

படிக்கங்கள், மூலக்கூறுகள், இறகுகள், கணினிகள், மனித உயிர்கள்—எல்லாவற்றிற்கும் அவற்றின் இயற்கை அமைப்பில் ஒரு நினைவாற்றல் இருந்து வந்திருக்கிறது. நிகழ்காலத்தில் நாம் செய்து முடிக்கவேண்டியவை பல இருக்கின்றன. எதிர்காலம் சார்ந்து மனந்திறந்த ஒரு அணுகுமுறை நமக்கு வேண்டும். ஆனால் நினைவாற்றல்தான் இயற்கையின் அடிப்படையான நியதி.

'A GLORIOUS ACCIDENT' 1999. W.H. FREEMAN AND COMPANY NEW YORK.

ரகுநாதன் கல்வி அறக்கட்டளை

(பதிவு எண்: 37/2000)

58, மேலரதவிதி, எட்டயபுரம் - 628 902

ரகுநாதன் நூலகம் - பாரதி ஆய்வு மையம்

பாரதி பிறந்த மண்ணில் 'ரகுநாதன் கல்வி அறக்கட்டளை' அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதுபெரும் எழுத்தாளர் தொ.மு.சி. ரகுநாதன், வரலாற்றறிஞர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், எழுத்தாளர் பொன்னீலன் உட்பட ஒன்பது பேர் கொண்ட அறங்காவலர் குழுவின் நிர்வாகத்தில் அறக்கட்டளை இயங்கி வருகிறது.

இந்த அறக்கட்டளையின் சார்பில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் எட்டயபுரம் கிளையான பாரதி முற்போக்கு வாசிப்பர் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான மேற்கண்ட முகவரியிலுள்ள கட்டடத்தில் ரகுநாதன் நூலகமும் பாரதி ஆய்வு மையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ரகுநாதன் தமது ஆய்வுக் காலத்தில் சேகரித்துள்ள கவிதை, சிறுகதை, நாவல், இலக்கியத் திறனாய்வு, பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், நாட்டார் வழக்காறு, வரலாறு, தத்துவம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற பல்துறை சார்ந்த நூல்களை நூலகத்திற்காக வழங்கியதன் அடிப்படையில் ரகுநாதன் நூலகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தாங்கள் அனுப்பும் தொகையை Ragunathan Educational Trust என்ற பெயரில் குறுக்குக் கோட்ட கேட்புக் காசோலையாகவோ (Cheque) வரைவோலையாகவோ (D.D.) மேற்கண்ட ரகுநாதன் அறக்கட்டளை முகவரிக்கு அனுப்பு உதவுமாறு வேண்டுகிறோம். (Canara Bank, Ettayapuram - S.B. Account No. 15252)

பணவிடையாக (M.O.) பொருளுதவி செய்வோர்

திரு. சோ. அழகர்சாமி

15, கோட்டை வடக்குத் தெரு

எட்டயபுரம் - 628 902

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி உதவ வேண்டுகிறோம்.

நன்றி!

புத்தக ஆண்டில் கவிதாவின் வெள்ளிவிழா வெளியீடுகள் ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள்

இரண்டு தொகுதிகள்

முழுத்தொகுப்பு

விலை: 800.00

1954 முதல் 1990 வரை ஜே.கே. எழுதிய அனைத்துச் சிறுகதைகள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பு, 1744 பக்கங்கள். நாற்பதாண்டுப் பரப்பில் முத்தான கதைகள். ஓவியர் ஆதிமூலத்தின் கவிதை நயத்துடன் கூடிய முகப்பு வண்ண அட்டை. நூலகப் பதிப்பு.

		விலை ரூ.
ஜெயகாந்தன்	காப்டன் மகள் (புஷ்கின்)	(மொழிபெயர்ப்பு நாவல்) 110.00
பிரபஞ்சன்	இருட்டின் வாசல்	(சிறுகதை) 50.00
	நிகழ் உலகம்	(சிறுகதை) 50.00
சா. கந்தசாமி	முடிவின் தொடக்கம்	(சிறுகதை) 85.00
	வேலையற்றவன்	(நாவல்) 80.00
வாஸந்தி	ஜனனம்	(நாவல்) 70.00
	பொய்முகம்	(நாவல்) 80.00
	வேர் பிடிக்கும் மண்	(நாவல்) 45.00
	வாஸந்தி சிறுகதைகள்	(சிறுகதை) 70.00
	தோற்றெடுத்த சிறுகதைகள்	(சிறுகதை) 70.00
ஜெயமோகன்	விஷ்ணுபுரம்	(நாவல்) 325.00
	ரப்பர்	(நாவல்) 75.00
	மண்	(சிறுகதை) 75.00
	ஆயிரங்கால் மண்டபம்	(சிறுகதை) 60.00
	திசைகளின் நடுவே	(சிறுகதை) 60.00
	பனி மனிதன்	(சிறுவர் நாவல்) 90.00
காஞ்சனா தாமோதரன்	வரம்	(சிறுகதை) 50.00
கவிஞர் சிற்பி	படைப்பும் பார்வையும்	(கட்டுரை) 70.00
தமிழில்: சிற்பி	கவிதை மீண்டும் வரும்	(சச்சிதானந்தன் கவிதைகள்) 60.00
மு. மேத்தா	அன்புடன்	(முன்னுரைகள்) 45.00
	ஓற்றைத் தீக்குச்சி	(கவிதை) 30.00
	மனிதனைத் தேடி	(கவிதை) 25.00
	மனச்சிறகு	(கவிதை) 25.00
செல்மா லாகர்லெவ்	நோபல் பரிசு பெற்ற ஸ்டீவீன்ஸ் நாவல்	
தமிழில்: க.நா.சு.	மதகுரு	(பாகம் 1) 80.00
	மதகுரு	(பாகம் 2) 90.00
பால் சக்கரியா	இதுதான் என் பெயர்	(குறுநாவலும், (சிறுகதைகளும்) 55.00
தமிழில்: கே.வி. ஜெயபூர்		
வெங்கட் சாமிநாதன்	பான் ஸாய் மனிதன்	(கட்டுரைகள்) 100.00
எஸ். வைத்தீஸ்வரன்	வைத்தீஸ்வரன் கவிதைகள்	(காலவரிசைப்படி) 90.00
பிரபஞ்சன் -	20ஆம் நூற்றாண்டின்	
பாரதி வசந்தன்	புதுவைக் கதைகள்	(தொகுதி 1) 70.00
(தொகுப்பு)	20ஆம் நூற்றாண்டின்	
	புதுவைக் கதைகள்	(தொகுதி 2) 60.00
செ. பொன்னுசாமி	திரைக்கதை பயில்வோம்	60.00
(தமிழ்நாடு திரைப்படம்		
மற்றும் தொலைக்காட்சி		
கல்லூரி டைரக்டர் மற்றும்		
திரைக்கதை துறைத் தலைவர்)		

விளம்பரம்

கவிதா பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123

8, மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார்

தி. நகர், சென்னை - 600 017. தொலைபேசி : 4364243, 4322177

மின்னஞ்சல் : kavitha_publication@yahoo.com

சாரு நிவேதிதாவின் கோணல் பக்கங்களுக்கு...

www.charuonline.com

தமிழில் ஒரு புதிய இணையதளம்

நான் 1997இல் தொடங்கி தொடர்ந்து இணைய தளத்தில் வரும் அனைத்து தமிழ்ப் பத்திரிகைகளையும் (முடிந்தவரை) படித்து வருகிறேன். உண்மையைச் சொல்வதென்றால் சாரு நிவேதிதாவின் கோணல் பக்கங்களை திரும்பிக்கூட பார்த்தது கிடையாது. ஏனென்றால் எனக்கு இலக்கியத்துக்கும் உள்ள பந்தம் அப்படி. சாரு பிறந்த தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பிறந்தது தவிர எனக்கும் சாருவுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. ஒரு நாள் பொழுது போகாமல் கோணல் பக்கங்களைப் புரட்டினேன். அதுவும் கவுண்டமணி படத்தைப் பார்த்து என்று ஞாபகம். அந்த வகையில் கோணல் பக்கங்களை எனக்குச் சீக்கிரம் அறிமுகப்படுத்திய கவுண்டமணிக்கு என் நன்றி.

கோணல் பக்கங்களைப் படிக்க ஆரம்பித்தவுடன் ஏதோ ஒரு நீண்ட கால நண்பனுடன் நேரில் பேசிக்கொண்டு இருப்பதைப்போல் ஒரு உணர்வு தோன்றியது. அன்று ஒரே அமர்வில் கிட்டத்தட்ட 15 கட்டுரைகளை படித்து முடித்து விட்டேன். சில பக்கங்கள் என் சிற்றறிவிற்கு எட்டாதவையாக (உ-ம் : லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியம் மற்றும் பெயர்கள்) இருந்தாலும் ஏதோ ஒரு அன்னியோன்யம் ஏற்பட்டது உண்மை. முக்கியமாக, சாரு நிவேதிதா கிட்டத்தட்ட அனைத்து விஷயங்களையும் தொட்டு எழுதியது மிகவும் பிடித்திருந்தது. தொடர்ந்து கோணல் பக்கங்களை படிக்க ஆரம்பித்து விட்டேன். ஒரு நாள் ஒரு கட்டுரையில் அவரது மின்னஞ்சல் முகவரி வர, மிகுந்த சோம்பேறியான நான் அவருக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்பினேன். அதற்கு முன்பு சில தடவைகள் பொது விஷயங்கள் குறித்து பத்திரிகைகளுக்கு மின்னஞ்சல் அனுப்புவது வழக்கம். அவை வழக்கம்போல் இணைய ஆசிரியரால் மட்டும் படிக்கப்பட்டு நேரடியாக குப்பைத் தொட்டிக்குப் போய்விடும்! ஏனென்றால் என் கடிதங்களின் காரம் அப்படி! என்ன ஒரு ஆச்சரியம், சாருவிடமிருந்து பதில் வந்தது நன்றி சொல்லி!

திடீரென்று எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. ஏன் சாருவின் வாசகர்களை ஒன்று திரட்டி நல்ல விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடாது என்று.

அப்படி தோன்றியதுதான் நமது குழு (<http://groups.yahoo.com/group/charuspapes>) இலக்கியத்தில் எனக்கு அவ்வளவு நாட்டம் இல்லையென்றாலும் சாரு நிவேதிதாவின் சில பொதுக்கருத்துக்கள் எனக்கும் ஏற்புண்டயவை. அதுனால்தான் சாருவை இலக்கியத்தோடு மட்டும் வைத்து குறுக்கிவிடுவதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அவர் இலக்கியத்தில் மட்டும் முத்திரை பதிக்காமல், பொது விஷயங்களையும் நடுநிலையோடு விமர்சிக்க வேண்டும் என்பது என் ஆவல்.

O.R.B. ராஜா, லாஸ் ஏஞ்ஜல்ஸ்,
(கலிஃபோர்னியா).

டியர் சாரு நிவேதிதா, என் பெயர் செல்வி ரஞ்சன். நான் என் கணவருடனும் மூன்று வயது மகளுடனும் ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கிறேன். I am addicted to கோணல்பக்கங்கள். A to Z அதைப் படித்து விடுகிறேன். வாழ்த்துக்கள்.

செல்வி (ஆஸ்திரேலியா)

நான் உங்கள் கோணல் பக்கங்களுக்கு அடிக்கடி ஆகிவிட்டேன். தினமும் இணைய தளத்தைத் திறந்து கோணல் பக்கங்கள் புதிதாக வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் எழுத்து எனக்குப் பிடித்திருப்பதற்கு

பல காரணங்கள். ஒன்று - உங்கள் எழுத்தின் வெளிப்படைத் தன்மை. இதைப் பல வாசகர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் என்றாலும் இதை மீண்டும் வலியுறுத்தவே விரும்புகிறேன். காரணம் - இன்றைய சமூக வாழ்வில் இது காணாமல் போய்விட்ட விஷயம். மற்றொரு காரணம் - உங்கள் எழுத்திலுள்ள ஏராளமான தகவல்கள். இதுவரை நாங்கள் அறிந்திராத நிலவெளிகளுக்கும், இசைக்கும், கலாச்சாரத்திற்கும் - ஏன், உணவுக்கும் கூட எங்களை நீங்கள் இட்டுச் செல்கிறீர்கள். இதற்காக உங்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். ஏனென்றால் இதன் பொருட்டு நீங்கள் பெரும் பகுதி நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்கிறேன். எவ்வளவு எதிர்ப்புகள் வந்தாலும் கோணல் பக்கங்களை நீங்கள் தொடர்ந்து எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத, ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழக மாணவர்)

உங்கள் கோணல் பக்கங்களில் எனக்குப் பிடித்திருப்பது அதன் நேர்மைதான். அது இன்றைக்கு வெகு அரிதான விஷயமாகி விட்டது. எனவே உங்கள் பாணியிலேயே தொடருங்கள். அதுதான் எங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

சுபா (லண்டன்)

This is Kavitha from London. I use to read your Konal Pakkangal. I love the way you deliver the message. Wow! Just amazing...

Best regards, Kavitha

சாரு, உங்கள் கோணல் பக்கங்கள் உண்மையில் பிரமாதமாக உள்ளது. ஒரு பக்கத்தைக்கூட விடாமல் படித்து வருகிறேன். அதிக அளவில் லத்தீன் இசையை நீங்கள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். கோணல் பக்கங்களைப் படித்த பிறகுதான் லூயிஸ் குவொராவைக் கேட்கிறேன். இரவில் கேட்பதற்கு உகந்த இசை அவருடையது. எனக்கு ஸ்பானிஷ் கொஞ்சம் தான் தெரியும். இருந்தாலும் என்ன? இசைக்கும் காமத்துக்கும் மொழி கிடையாது.

ரமேஷ் பாபு (புவெர்த்தோ ரீக்கோ)

www.charuonline.com

உங்கள் கோணல் பக்கங்களை கடந்த ஐந்து நாட்களாக ஒவ்வொரு மணிக்கு ஒரு தடவை என்று தேடிக்கொண்டிருந்தேன். புதிய பக்கங்கள் வரவில்லை. எங்கேயாவது ஊருக்குப் போய்விட்டீர்களோ என்று நினைத்தேன். இப்போது ஒரே சமயத்தில் மூன்று கட்டுரைகளைப் பார்த்ததும் திக்குமுக்காடிப் போய்விட்டேன். (கோணல் பக்கங்கள் is really addictive ya...)

இங்கிலாந்து வாசகி

ஹலோ சாரு,

நான் நியூ ஜெர்ஸியிலிருந்து ப்ரியா. கோணல் பக்கங்களில் நீங்கள் குறிப்பிடும் மற்றவர்களைப் போலவே நானும் உங்களின் தீவிர ரசிகை. எனக்கு எப்படி எழுதுவது என்று தெரியவில்லை. எல்லாம் தொலைபேசியால் வந்த வினை. எழுதுவதே மறந்து போய்விட்டது. எப்படியோ பல காலமாக உங்களை அறிந்தது போல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். உங்கள் எழுத்து அது போன்றதொரு உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகிறது... இந்தக் கடிதத்தின் நீளம் என்னை ஆச்சரியப்படுத்துகிறது. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளில் இவ்வளவு பெரிய கடிதம் இதுவே முதல். நன்றி.

ப்ரியா

எனக்கு இலக்கியம் தெரியாது. ஆனாலும் கோணல் பக்கங்கள் பிடித்திருக்கிறது. ஊர்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், விளையாட்டு, உணவு, மக்கள், சினிமா என்று பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி எழுதுகிறீர்கள். நன்றி. உங்கள் நேரத்தை வீணடித்து விடக்கூடாது என்று பல வாங்கலாக உங்களுக்கு எழுதுவதை தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வந்தேன். இப்போது எழுதுகிறேன்.

சாந்தி (நியூ ஜெர்ஸி, யு.எஸ்.ஏ)

பெருவின் தெற்கே சீலேவின் எல்லைக்கு அருகே உள்ள தாக்கா என்ற சிறிய ஊரிலிருந்து இதை எழுதுகிறேன். கோணல் பக்கங்களில் தென்னமெரிக்க இலக்கியம் பற்றி நீங்கள் எழுதுவது மிகவும் நன்றாக உள்ளது.

கிருஷ்ணராஜ், பெரு.

சாரு, முதலில் உங்களுக்கு என் நன்றி. கோணல் பக்கங்களில் இவ்வளவு அற்புதமான விஷயங்களை எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வருவதற்காக. இல்லாவிட்டால் இந்த விஷயங்கள் எனக்குத் தெரிந்திராமலே போயிருக்கும். உதாரணமாக, பசோலினியின் கவிதை. அந்தக் கவிதையை நகல் எடுத்து என் அறையில் ஒட்டி வைத்துவிட்டேன். நீங்கள் குறிப்பிட்டுள்ள ஸானாவில் நான் இருந்திருக்கிறேன். ஏமனின் தலைநகர். அப்போது நான் சிறுமி. என் தந்தை அங்கே வேலையில் இருந்தார். அரபு நாடுகளிலேயே மிகவும் வித்தியாசமான கலாச்சாரத்தைக் கொண்டது ஏமன் என்று என் தந்தை குறிப்பிடுவார். . .

சந்திரமதி (ஹவாய்)

ஜெர்மனியில் Hameln என்ற சிற்றூரிலிருந்து இதை எழுதுகிறேன். Bagpiper கதை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அது நடந்தது இந்த ஊரில்தான். பேக்கப்பா கலைஞன் ஒருவன் இந்தக் கிராமத்திலுள்ள எலிகளைக் கொல்வதற்காக இங்கே அழைத்து வரப்படுகிறான். ஆனால் வேலை முடிந்து ஊர்த்தலைவர் கூலி தராமல் அவனை ஏமாற்றி விடுகிறார். அதனால் அவன் தன் குழந்தைகளோடு நதியில் குதித்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். அந்தக் கிராமம்தான் Hameln.

குமரேசன் (ஜெர்மனி)

கரீன் நுகர்ஹோவின் 'கவிஞன்' என்ற திரைப்படம் பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். நுகர்ஹோவின் பேட்டி ஒன்று சமீபத்தில் வெளியாகியுள்ளது. அதைத் தங்களுக்கு இத்துடன் அனுப்பி வைத்துள்ளேன்.

ஜி. குமார் (இந்தோனேஷியா)

உங்கள் கோணல் பக்கங்களை தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். உங்கள் கருத்துக்கள் பெரும்பாலானவற்றுடன் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. இருந்தாலும் அதை நீங்கள் எழுதும் விதம் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. ஒருமுறை நீங்கள் ஏன் ஜப்பானுக்கு வரக்கூடாது? இங்கே கிடைக்கும் ஸாகேவையும் (அரிசியால் தயாரிக்கப்படும் மதுவகை) ஷாஷி மற்றும் ஸஸ்மேயை நான் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைப்பேன். ஷாஷி, ஸஸ்மே எல்லாம் சமைக்கப்படாத பச்சை மீன். என்னைப் பொறுத்தவரை உலகிலேயே சிறந்த உணவு இதுதான்...

எஸ். முத்தையா (ஜப்பான்)

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

Charu Nivedita

63-B, Thiru Vi. Ka. Street,
Postal Audit Colony,
Chinmaya Nagar,
Chennai - 600 093, INDIA.
charunivedita@hotmail.com

ஆண்டு சந்தா:

உள்நாடு : ரூ. 500/-

வெளிநாடு : 100 டாலர்

காலச்சுவடு: இரு எதிர்வினைகள்

ஓற்றர்கள் - கோமாளிகள் - சூதாடிகள்
மனுஷ்ய புத்திரன்

'சொல் புதிது' இதழில் அதன் நிழல் ஆசிரியர் ஜெயமோகன் காலச்சுவடு இதழில் ராஜநாயஹும் கட்டுரை பிரசுரிக்கப்பட்டது தொடர்பாக மனதை உருக்கும் தலையங்கம் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். காலச்சுவடு போன்ற ஒரு தீய சக்தியால் victimise செய்யப்பட்ட ஒருவரது துயரக்குரலாக அது வெளிப்பட்டிருந்தது. மேற்படி தலையங்கத்தை முன்று கவையான குறிப்புகளாக சாரம்சப்படுத்தலாம் :

1. காலச்சுவடு கூட்டங்களெல்லாம் தோல்வியடைந்து விட்டன. சொல் புதிது கூட்டங்கள் மகத்தான வெற்றி பெற்றுவருகின்றன. அந்த வெற்றிக்குத் தடையேற்படுத்துவதற்காகக் காலச்சுவடால் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட ஓற்றனே ராஜநாயஹும்.
2. நாராயண குருகுலம் இந்த இழிவான விவாதங்களால் களங்கப்பட்ட கூடாது என்பதால் இனி அங்கு சொல் புதிது கூட்டங்கள் நடத்தாது. எனவே காலச் சுவடு தனது சதித்திட்டத்தில் வெற்றிபெற்றவிட்டது.
3. ராஜநாயஹுத்தின் கட்டுரையை வாசிக்க இடம் கொடுத்த அமுதன் அடிகளும் அதைப் பிரசுரித்த மனுஷ்ய புத்திரனும் (எனது இயற்பெயர் அப்துல் ஹமீது) தங்களது மதக்காழ்ப்புணர்வின் காரணமாகவே இந்து நிறுவனமான நாராயண குருகுலத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுத்துள்ளனர்.

சதியையே முழுநேரப்பணியாக ஆற்றிவரும் ஒரு நபருக்கு, தனக்குப் புறம்பான எல்லா செயல்பாடுகளையும் அவ்வாறு பார்ப்பதைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லை. ஜெயமோகனோடும் அவரது ஓற்றர்களோடும் நீண்டகாலமாக உரையாடக்கொண்டிருக்கிறேன். அவருக்கு இத்தகைய ஒரு மனச் சித்திரம் எழுபத்து மிகவும் இயற்கையானது. மறைமுகமும் தந்திரமும் கொண்ட ஒரு செயல்பாட்டிற்கு வெளியே இருப்பவர்கள் அனைவரும் சதிகாரர்கள், ஓற்றர்கள் என்றால் ஜெயமோகனுடைய எல்லா அரங்குகளுக்கும் ஓற்றர்களாகச் செல்வதோ ஓற்றர்களை அனுப்புவதோதான் சாத்தியம். ராஜநாயஹுத்தின் கட்டுரை காலச் சுவடிற் வந்த ஓரிரு தினங்களில் எனக்கும் ஜெயமோகனுக்கும் பொதுவான பல நண்பர்களிடமிருந்தும் தொலைபேசி அழைப்புகள், ராஜநாயஹும் என்பவர் காலச்சுவடிற் ஒரு கட்டுரை அனுப்பியிருக்கிறாரா என்று கேட்டு, இதிலுள்ள சுவாரஸ்யம் கருதி 'இல்லை' என்று பதிலளித்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்படி ஒரு கட்டுரை வந்தால் அதைப் போட்டுவிட வேண்டாம் என்று மிகவும் அன்பான வேண்டுகோள்கள் விடப்பட்டன. வெகுஜன ஊடகங்களில் ஒரு செய்தியைக் 'கொல்வதற்கான' முயற்சிகள் பற்றி எனக்குத் தெரியும்.

என்னுடைய பத்தாண்டுக்கால காலச்சுவடு ஆசிரியர் பொறுப்பில் ஒரு இலக்கியக் கூட்டம் பற்றிய பதிவு, தபாலில் வந்து சேர்ந்தவுடனேயே அதைத் தடுப்பதற்காக எடுக்கப்படும் முயற்சி என்பது புது அனுபவம். இந்த நிர்ப்பந்தமே அக்கட்டுரையை வெளியிடுவதற்கான முக்கிய உந்துதலாக அமைந்தது. உண்மையில் ஜெயமோகன் அவசரப்பட்டுத் தொடங்கிய சதி வேலைதான் அக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்பட்டதற்கான காரணம்.

அதன் பின் பல்வேறு எழுத்தாள அன்பர்களிடமிருந்து வந்த அவர்களது இயல்புக்குப் புறம்பான கண்டனங்கள் இந்த விவகாரத்தை வெகு சுவாரஸ்யமானதாக மாற்றிவிட்டன. தங்கள் கண்டனத்தை எழுதியவர்கள்போக, வேறு சிலர் 'காலச்சுவடு வரும் இதழில் ஒரு பக்கம் கிடைக்குமா? என்று 'ரிசர்வ்' செய்யும் பணியிலும் ஈடுபட்டனர். எனக்குத் தெரிந்து இவர்கள்

யாரும் அவதூறு செய்யப்பட்ட இன்னொருவருக்காகப் பரிந்து ஒருபோதும் இவ்வளவு வெளிப்படையாக எதிர்வினையாற்றியவர்கள் அல்ல. கடந்த சில ஆண்டுகளில் தமிழ்ச் சூழலில் காலச்சுவடு இதழ் தொடர்ந்து ஆற்றிவந்திருக்கும் பல்வேறு தீவிர செயல்பாடுகளின்மீது மிகக் கீழ்த்தரமான தாக்குதல்களை நாங்களுதான் எதிர்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். எனவே இது காலச்சுவடில் ஒரே அரசியலா இருக்கே! இதெயெல்லாம் விட்டுவிடுங்கள்' என்ற ரீதியில் எங்களுக்கு அறிவுரைக் கூறுவதுதான் அவர்களது இலக்கிய அறமாக இருந்திருக்கிறது. ஜெயமோகன் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்களது தார்மீகப் பொறுப்பை நிறைவேற்றும் பணியை அளித்திருப்பது இந்த விவகாரத்தில் நடந்த ஒரு நேர்மையான நிகழ்வு.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் மணிக்கு மணி மாறிவந்திருக்கும் ஜெயமோகனின் விமர்சன அளவுகோல்களில் அடிப்படையாக இருந்தது தத்துவார்த்த நோக்கோ, விமர்சன நேர்மையோ அல்ல. மாறாக அது ஊர் ஊருக்குத் தன் பட்டாளத்துக்கு ஆளேடுக்கும் பணி. 'சொல் புதிது' இந்த நோக்கத்திற்காகவே தொடங்கப்பட்டது. ஜெயமோகனின் விமர்சனங்கள், முன்னுரைகள், மதிப்புரைகள், கூட்டங்கள் முதலானவற்றில் வாரமலர் எழுத்தாளர்களிலிருந்து முதன்மையான படைப்பாளிகளவரை ஜெயமோகனால் அளிக்கப்பட்ட போலிச்சான்றிதழ்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பின் சுற்றுச்சூழலை பெரிதும் மாசுபடுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. ஜெயமோகனின் இலக்கிய அபிப்பிராயங்களுக்கும் சமீப காலங்களில் அவர் ஆவேசமாக promote செய்து கொண்டிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலுக்கும் உள்ள தொடர்பு விநோதமானது. நேற்றுவரை அவரால் கடுமையாக நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் இன்று ஜெயமோகனது பார்வையில் புதுப்புது அர்த்தங்களைப் பெற்று வருகிறார்கள்.

குக்கிராமங்களிலிருந்து NRI தமிழர்கள்வரை ஜெயமோகன் கொண்டிருக்கும் தொடர்புகளுக்கு நிகரான தொடர்பை ஒருவர் பராமரிக்கவேண்டுமென்றால் அவரது டெலிஃபோன் பில்லை இந்திய அரசாங்கம் செலுத்தவேண்டும். குறைந்தது நூறு பணியாளர்களைக் கொண்ட ஒரு அலுவலகம் இயங்கவேண்டும். ஜெயமோகனின் சக்தியை ஈடுசெய்ய அவ்வளவு பொருள்வளமும் மனித வளமும் தேவை. காலச்சுவடு போன்ற ஒரு வியாபார நிறுவனத்திற்குக்கூட இதெல்லாம் சாத்தியமல்ல. குதிரைக்குப் புல்லைக்கும் ஜெயமோகனின் இந்த வேலைக்கு உள்ளீடற்ற படைப்பாளிகளைப் போலவே சில தீவிரமான எழுத்தாளர்களும் இணங்கிப்போவதுதான் சோகம். பரஸ்பரம் பயன்படுத்திகொள்ளும் ஆவேசம் இந்த எல்லைவரை போக வேண்டுமா? இந்த பலவீனமான சூழல் மிகுந்த ஏமாற்றத்தை யும் மனச்சோதவையும் அளிக்கிறது. ஜெயமோகனின் இலக்கிய முக்கியத்துவம் தீவிர நவீனத் தமிழ் இலக்கிய வாசகர்களால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டதாகும். அந்த வாசகனின் இருப்பைக் கேவலப்படுத்தும் எல்லா செயல்பாடுகளையும் ஜெயமோகன் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருக்கிறார். இவற்றை இங்கே குறிப்பிடுவதன் காரணம் ஜெயமோகனின் விரிவான செயல்திட்டத்திற்குள் எவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் இழுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்டவே.

ஊட்டி நாராயண குருகுலம் விமர்சனங்களால் களங்கப்பட்டுவிட்டதைப் பற்றி ஜெயமோகன் வருந்துகிறார். மதுபானங்களைப் போல தனக்கு உலககாத அபிப்பிராயங்களையோ நபர்களையோ தன்னுடைய அரங்கிற்குள் முழுமையாகத் தடைசெய்யமுடியவில்லை என்பதுதான் அவரது பிரச்சினை. ஆனால் எந்த நிறுவனமும் நவீன இலக்கியத்தை அண்டவிடாத நிலையில் நாராயண குருகுலம் கூட்டம் நடத்த அனுமதியளித்ததைப் பற்றி ஜெயமோகன் மிகுந்த மனமுருக்கத்துடன் எழுதுகிறார். இன்று இவரால் மதவெறியர்களாகச் சித்தரிக்கப்படும் பல கிறிஸ்தவ நிறுவனங்கள் தமிழின் எத்தனையோ இலக்கியச் செயல்பாடுகளுக்கு ஆதரவளித்து வந்திருக்கின்றன. பின் நவீனத்துவம்வரை பேசுவ

சந்தோஷ

தற்கான அரங்குகளை உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றன. அமுதன் அடிகள் அருட்தந்தை ஆர்.செல்வராஜ் போன்றவர்கள் இலக்கியம் சார்ந்த செயல்பாடுகளுக்காக எவ்வளவோ உதவிகளை ஆற்றி வந்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவ நிறுவனமான பாம்பன் விளை அசிசி ஆசிரமத்தில் நாங்கள் எத்தனையோ கருத்தரங்குகளை நடத்தியிருக்கிறோம். பகலெல்லாம் பேசி இரவெல்லாம் குடித்து நண்பர்கள் கலைந்து சென்றிருக்கிறோம். எங்களுடைய எந்த செயல்பாட்டின் மீதும் அவர்கள் எந்த விதக் கட்டுப்பாட்டையும் விதித்ததில்லை. இந்த அரங்குகளில் ஜெயமோகனும் பங்கேற்றிருக்கிறார். ஆனால் ஜெயமோகன் ஒரு இந்தமதம் சார்ந்த நிறுவனத்தில் நடந்த ஒரு கூட்டத்திற்கு நடந்த களங்கம் பற்றிப் பேசுகிறார். இதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றும் இல்லை. புனிதமான இடங்கள் எல்லாமே களங்கமடைவது இந்தக் காலத்தின் தவிர்க்க முடியாத விதி.

அமுதன் அடிகளின் இலக்கியச் செயல்பாடுகளில் எனக்குத் தெரிந்து ஒரு குறிப்பிட்ட மதம் சார்ந்த அடையாளம் இருந்ததாக ஞாபகமில்லை. என்னுடைய மதச் சார்பு அல்லது சார்பின்மை பற்றி ஜெயமோகனிடம் நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து மிகவும் அருவருப்பாக உணர்கிறேன். பதினைந்து வயதில் எனது கடவுள், மத நம்பிக்கைகளையும் பிறப்புசார்ந்த அடையாளங்களையும் உதறிவிட்டுவந்தேன். இன்றளவும் தன்னுடைய இந்துத்துவ மனப்பயிற்சிலிருந்து விடுபட இயலாத ஒரு நாள் அந்த அடையாளங்களை மீண்டும் என்னிடம் கொண்டுவருகிறார். ஒரு இந்துத்துவ முளை மாற்று அடையாளம் கொண்ட நாட்களை எப்படி கையாளுமோ அதே போல்தான் ஜெயமோகனின் முனையும் என்னையும் அமுதன் அடிகளையும் கையாளுகிறது. அவர்களது செயல்பாடுகளுக்கு அவர்களின் பிறப்பு சார்ந்த நோக்கங்களைக் கற்பிக்கிறது. இந்தக் குரல் இன்று இந்தியா முழுவதும் வலுப்பெற்று வருகிறது. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் ஜெயமோகன் அதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். தமிழ் இனி 2000 மாநாட்டில் கலந்துகொள்வதாகச் சொல்லிவிட்டு பின்னர் மறுத்து எனக்கு ஜெயமோகன் எழுதிய கடிதத்தில் 'ரவிக்குமார் போன்றோர் அமைப்பாளராக இருக்கும் மாநாட்டில் நான் பங்கேற்கமாட்டேன்' என்று குறிப்பிட்டார். அவருடைய தலித் வெறுப்போடு இப்போதைய சிறுபான்மையினர் வெறுப்பையும் சேர்த்துப் புரிந்துகொள்ளலாம். குஜராத் வன்முறையை எதிர்த்துக் காலச்சுவடு மேற்கொண்ட செயல்பாடுகள் தொடர்பாக ஜெயமோகன் தன் நண்பர்களிடம் 'மனுஷ்ய புத்திரன் அவருடைய மத அடையாளம் சார்ந்தே இந்தச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்' எனப் பேசி வருவதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஜெயமோகன் தன்னுடைய இலக்கிய விமர்சனங்களில் என் கவிதை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நான் சமஸ்கிருத கவிதை மரபைச் சார்ந்தே எனது கவிதையியலை உருவாக்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்போது நான் திடீரென அவரது பார்வையில் ஒரு இஸ்லாமிய மத அடிப்படையாக மாறிவிட்டேன். இது நல்லதுதான்.

நண்பர்கள் தொடர்ந்து காலச்சுவடு வீண் சர்ச்சைகளில் ஈடுபடுவதாகக் குற்றம்சாட்டுகிறார்கள். இவர்களுக்குக் காலச்சுவடிற்கு வெளியே நடக்கும் எந்தச் சர்ச்சையும் கண்ணை உறுத்துவதில்லை. காலச்சுவடு தன் மீது வைக்கப்படும் அவதூறுகளுக்குத் தானேதான் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திலிருக்கிறது. ஜெயமோகனுக்காகப் பேச எத்தனையோ குரல்கள் காத்திருக்கின்றன. அந்தக் குரல்களின் துரதாரியான ஜெயமோகன் எப்போதும் அதற்கான தீவிர உழைப்பைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். இங்கு இரண்டு உதாரணங்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'சொல் புதிது' இதழில் சுந்தர ராமசாமி பற்றிப் பல்வேறு அவதூறுகள் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டன. சுந்தர ராமசாமி அவற்றிற்கு விளக்கமளித்தும் மறுத்தும் எழுதிய கடிதத்தைச் சொல் புதிது பிரசுரிக் கற்றுத் தந்தது தொடர்ந்து அவமானப்படுத்தியது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவருக்கு வழங்க வேண்டிய குறைந்த பட்ச இடத்தைக்கூட ஜெயமோகனும் அவரது அடிவருடிகளும் சுந்தர ராமசாமிக்கு வழங்க மறுத்துவருகின்றனர். திண்ணை இணைய இதழில் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களில் ஜெயமோகன் சுந்தர ராமசாமி பற்றி எழுதி வரும் அவதூறுகள் இடம் பெற்றுவருகின்றன. இதுபற்றி அரவிந்தன் எழுதிய ஒரு பதிவைத் திண்ணை பிரசுரிக் கற்றுத்துவிட்டது. ஆனால் காலச்சுவடு எப்போதும் மற்றவர்களிடமிருந்து நேர்மையையும் ஜனநாயகத்தையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திலிருக்கிறது.

ஜெயமோகனின் இலக்கியச் செயல்பாடுகளும் அபிப்பிராயங்களும், சந்தர்ப்பவாதக் கூட்டணிகளுக்கான அவரது வழிமுறைகளும் வெகுஜன அரசியலில் ஜெயலலிதாவின் நடவடிக்கைகளுடன் மட்டுமே ஒப்பிடக்கூடியவை. ஒரு முன்றாந்தர அரசியல்வாதியின் செயல்பாடுகளைவிடக் கீழானவை. 50 ஆண்டு கால நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இவ்வளவு நேர்மைக் குறைவாக ஒரு நாள் செயல்பட்டதில்லை. தன்னை மையப்படுத்துகிற நோக்கத்திற்காக ஒருவர் கருத்தாக்கங்களை எவ்வளவு பொய்யாகவும் சீரழிந்தமுறையிலும் பயன்படுத்தமுடியும் என்பதை ஜெயமோகன் அதன் எல்லைவரை சென்று தொடர்ந்து நிரூபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். தி.க.சியின் இலக்கிய அபிப்பிராயங்கள் ஜெயமோகனுடைய அபிப்பிராயங்களைவிட நம்பகத்தன்மை கொண்டவை. ஜெயமோகனுக்கு எதிரான செயல்பாடுகள் என்பது ஒருவிதத்தில் இலக்கியத்தில் தார்மிக நியதிகளை மீட்பதற்கான செயல்பாடே ஆகும்.

பரமார்த்த குருவும் சிஷ்யர்களும்

கண்ணன்

இந்தியா டுடே ஆகஸ்ட் 14, 2002 இதழில் 'படைப்பாளியா? ஏமாறியா?' என்ற கட்டுரை வெளிவந்தது. எழுதியவர் பீர் முகம்மது. எழுத்தாளர்களின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்கும் கட்டுரை, இந்திய டுடேயில் வெளிவந்திருப்பது பல சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். அந்த வகையில் இந்தக் கட்டுரை பாராட்டுக்குரியது. இக்கட்டுரையை எழுதியதில் அதன் ஆசிரியர் பீர் முகம்மதுவுக்கு ஒரு வெளிப்படையான நோக்கம் உள்ளது. காலச்சுவடு பதிப்பகம் எழுத்தாளரின் காப்புரிமையை மதிப்பதில் பல முன்னுதாரணங்களை ஏற்படுத்தி எழுத்தாளர்களின் மதிப்பையும் பாராட்டையும் பெற்றுவருகிறது. இந்நற் செயலுரை அரை உண்மைகள் மூலம் சிதைக்க வேண்டும் என்பது அந்த நோக்கம்.

காலச்சுவடு பதிப்பகம் பற்றி இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டு இதுதான்: காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்ட 'காலச்சுவடு கதைகள்' நூலில் தொகுக்கப்பட்ட கதைகளுக்காக எழுத்தாளர்களிடம் அனுமதி பெறவில்லை. இதன்மூலமாகக் காலச்சுவடு எழுத்தாளர்களின் உரிமையை மீறியுள்ளது என இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

காலச்சுவடு இதழை வெளியிட்டு வரும் காலச்சுவடு பதிப்பகம், 'காலச்சுவடு கதைகள்' நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இதையே காலச்சுவடுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட கதைகள் என்பதால் அதன் முதல் பிரசுர உரிமை எழுத்தாளர்களால் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு இதழுக்குத் தன்னுடைய பங்களிப்பைத் தொகுத்துக் காட்ட உரிமை உண்டு. 'காலச்சுவடு கதைகள்' நூல் உரிமை: © கதாசிரியர்களுக்கு' என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காலச்சுவடில் பல கதைகள் எழுதிய எழுத்தாளர்களின் ஒரு படைப்பை மட்டுமே தேர்வு செய்து - அவர்களுடைய தொகுப்பு முயற்சியில் எந்த இடையூறும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதால் - வெளியிட்டிருக்கிறோம். நூலின் முகப்பு விலையில் 12.5 சதவீதம் காப்புரிமைத் தொகையாகக் கணக்கிடப்பட்டு வழங்கப்படும் என்ற கடிதத்துடன் எழுத்தாளர்களுக்கு முன்பணமாகக் காசோலையும் இணைத்து (சிறுகதைகளுக்கு ரூ.350, நெடுங்கதைகளுக்கு ரூ.500.) புத்தக விற்பனைக்குப் பின்னர் கணக்கை முடிக்கிறோம் என்பதையும் குறிப்பிட்டு இரண்டு பிரதிகளுடன் அனுப்பி வைத்திருந்தோம்.

மேற்படி தகவல்களும், அரைகுறையாகக் களங்கம் கற்பிக்கும் நோக்கத்துடன், இந்தியா டுடே கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இப்பிரச்சினை தொடர்பாக பீர் முகம்மது இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் மனுஷ்ய புத்திரனைத் தொடர்புகொண்ட போது அவரிடம் மேற்படி விஷயங்கள் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டன. இருப்பினும் விஷமத்தனமாகத் சில வார்த்தைகளை மட்டும் மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார் பீர் முகம்மது.

காலச்சுவடு தனது பங்களிப்பைத் தொகுத்துக்காட்டும் பணியில் இடையூறு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம்

இல்லாதவர்களுக்கு மேற்படி செயல்பாட்டில் மறுப்பேதும் இருக்காது என்றே நினைக்கிறேன். பல எழுத்தாளர்கள் காலச்சுவடு பதிப்பகம் இத்தொகுப்புக்குக் காப்புரிமை வழங்கியுள்ளதைப் பாராட்டி என்னிடம் குறிப்பிட்டதோடு தமிழகத்தில் ஒரு தொகுப்புக்குக் காப்புரிமை வழங்கப்படுவது இதுவே முதல் முறை என்று குறிப்பிட்டார்கள். காப்புரிமைச் சட்டத்தைக் கற்றதின் அடிப்படையிலும் சட்ட வல்லுநர்களைக் கலந்தாலோசித்தும் காலச்சுவடு பதிப்பகம் செயல்பட்டு வருகிறது.

மேற்படி முயற்சிக்குத் தன்னுடைய மறுப்பைத் தெரிவித்தவர் சி. மோகன் (இந்தியா டுடே கட்டுரையில் இவரது மேற்கோள் இடம்பெறுகிறது). காப்புரிமையை இவர் இதற்கு முன்னர் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குறிப்பிட்டதற்கான சான்று இல்லை. 'தமிழில் பதிப்புரிமையைப் பற்றிய விவாதத்தைக் கிளப்பியது புதுமைப் பித்தனின் 'கண்மணி கமலாவுக்கு' நூல் விவகாரம்தான்' என்று இந்தியா டுடே கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. இது தொடர்பாகப் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்திற்குக் கடிதம் எழுதியதன் மூலமும் புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்திற்கு இம்மீறலைக் கவனப்படுத்திய தன் மூலமும் காலச்சுவடில் தொடர்ந்து எழுதியதன் மூலமும் பிரச்சினையை வெளியே கொண்டுவந்தது காலச்சுவடு பதிப்பகம்தான். இந்த வெளிப்படையான உண்மை இந்தியா டுடே கட்டுரையில் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படி பிரச்சினை தொடர்பாக சி.மோகன் தன்னுடைய கருத்தை எங்கும் பதிவு செய்யவில்லை. எழுத்தாளர்களின் காப்புரிமையை வற்புறுத்திவரும் காலச்சுவடு பதிப்பகத்திற்கு எதிராக முதல் முறையாக இவர் எழுத்தாளர் உரிமை பற்றிப் பேசியுள்ளார். 'காலச்சுவடு கதைகள்' தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள 23 எழுத்தாளர்களில் இருவர் மட்டுமே தமிழ்ச் சூழலின் அவலம் பற்றி ஓயாது பேசுவார்கள். அதில் சி.மோகனும் ஒருவர். காலச்சுவடு தனது எட்டாண்டு இயக்கத்தில் சுமார் ஐந்து லட்சம் ரூபாயை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்காக அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. இச்செயல்பாட்டின் தாக்கம் விரிவுபெற்று தமிழ்ச் சூழலின் அவலம் சிறிது நீங்கிவிட்டால் அதைப் பேசித் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு அது பெரும் ஆபத்துதான்.

சி.மோகன், 'வயல்' மோகன் என்று பரவலாக அறியப்படுபவர். வயல் இவர் நடத்திவந்த பதிப்பகத்தின் பெயர். இப்பதிப்பகத்திலிருந்து ஜானகிராமன், புதுமைப்பித்தன் உட்பட பல எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இப்பதிப்பகம் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கிய உரிமையும் மரியாதையும் தான் என்ன? இப்பதிப்பகத்திலிருந்து எழுத்தாளர்களுக்குக் காப்புரிமையாக ஒரு ரூபாயேனும் சி.மோகன் வழங்கியதற்கான சான்றைக் காட்டும்படி அவரை வேண்டுகிறேன். காப்புரிமை பற்றிப் பேச இவருக்கு இருக்கும் தகுதியை அவரும் பீரமுகம்மதுவால் நமக்கு விளக்க வேண்டும். முதிய எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் செயல்படுத்த தோல்வி கண்ட இடங்களில் அடுத்த தலைமுறை இயங்கும்போது இடையூறு ஏற்படுத்தாமலிருப்பது குறைந்தபட்ச நாகரிகம் ஆகும்.

மேற்படி கட்டுரையில் பீரமுகம்மது காலச்சுவடுக்கு இழைத்திருக்கும் பிற அநீதிகளைப் பார்க்கலாம்.

1. 'காலச்சுவடு கதைகள்' தொகுப்பை வெளியிட்டதில் காலச்சுவடு பதிப்பகம் ஒரு உரிமை மீறலை ஏற்படுத்திவிட்டதாகக் கொண்டாலும் மேற்படி கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பல மீறல்களில் ஆக மெல்லிய மீறல் இதுதான். இருப்பினும் எங்கள் மீதுள்ள விரோதம் காரணமாக பீரமுகம்மது இதை முதல் உதாரணமாகக் கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார்.
2. இது போன்ற நுட்பமான சட்டப் பிரச்சினைகளைக் கையாளும்போது அது தொடர்பாக ஒரு சட்ட வல்லுநரைச் சந்தித்து அவரது கருத்துகளை மேற்கோள் காட்டுவது இந்தியா டுடேயின் மரபு. ஆனால் இக்கட்டுரையில், சட்ட வல்லுநரின் கருத்து காலச்சுவடு பதிப்பகத்திற்குச் சாதகமாக அமையும் என்பதால், பீரமுகம்மது அதைத் தவிர்த்துள்ளார்.
3. தமிழில் இதுவரை குறைந்தது 25 இதழ் தொகுதிகள் - இந்தியா டுடே சிறுகதைகள் தொகுதி உட்பட -

பிற பதிப்பகத்தாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு காலச்சுவடு பதிப்பகம் பின்பற்றியுள்ள முறையை ஒப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த ஒப்பீடு காலச்சுவடு பதிப்பகத்திற்குச் சாதகமாக அமையும் என்பதால் மேற்படி தொகுதிகள் பற்றி ஒரு சிறுகுறிப்புக்கூடக் கட்டுரையில் இடம்பெறாமல் பீரமுகம்மது தந்திரமாகத் தவிர்த்துள்ளார்.

4. ஒரு பதிப்பாளர் எழுத்தாளரை மதிப்பவராகவும், மற்றொருவர் மதிக்காதவராகவும் கட்டுரையாளர் தீர்ப்பு வழங்கும் முன்னர் (அ) சம்பந்தப்பட்ட பதிப்பகங்கள் எழுத்தாளர்களுடன் மேற்கொண்ட உடன்படிக்கைகளைப் பார்வையிட்டிருக்க வேண்டும். (ஆ) சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து உடன்படிக்கையின் படி பதிப்பகம் நடந்துகொண்டதா என்பதை உறுதிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். கட்டுரையாளர் இவற்றைச் செய்யவில்லை. காலச்சுவடு பதிப்பகம், தான் வெளியிட்டிருக்கும் அனைத்து எழுத்தாளர்களுடன் கொண்டிருக்கும் உடன்படிக்கைகளையும் அனைத்து எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு விவரங்களையும் இந்தியா டுடேயின் பரிசீலனைக்கு வைக்கத் தயாராக உள்ளது. கட்டுரை ஆசிரியர் மேற்படி விவரங்களைப் பெற்று உரிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு காலச்சுவடு பதிப்பகத்தின் காப்புரிமை மீறல்களை அம்பலப்படுத்தட்டும். இதைச் செய்வதற்கு அவருக்குத் திராணி இருந்தால் இந்த அழைப்பை ஏற்பார் என நான் நம்புகிறேன்.

இக்கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கும் இன்னும் சிலரைப் பற்றிப் பார்க்கலாம். ஒருவர், பீரமுகம்மது தனது எல்லாக் கட்டுரைகளிலும் மீண்டும் மீண்டும் மேற்கோள் காட்டும் குறிப்பிடும் அறிவுஜீவியும் அவருடைய குருவமான அ.மார்க்ஸ். மற்றொருவர் ஒரு டஜன் நூல்களை மட்டுமே வெளியிட்டிருந்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் இந்தியா டுடே கட்டுரைகளில் தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களின் பிரதிநிதியாக பீரமுகம்மதுவால் நிறுத்தப்படும் 'அடையாளம்' சாதிக், இவர் அ.மார்க்ஸின் பதிப்பாளர். பீரமுகம்மதுவின் சக சிஷ்யர், முன்றாமவர் வளர்மதி. இவர் பீரமுகம்மதுவின் நண்பரும் சக சிஷ்யருமாவார். இவர் இதுவரை எந்த நூலையும் வெளியிட்டதும் இல்லை, ஒரு நூல்கூட எழுதியதும் இல்லை. இக்கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கும் எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் நூலையும் 'அடையாளம்' சாதிக் வெளியிட்டுள்ளார் என்ற தகுதியின் அடிப்படையிலேயே தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார் என ஊகிக்கலாம். அ.மார்க்ஸுக்கு இக் கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட இருக்கும் தகுதிகளாக நான் காண்பவை:

1. இந்தியா டுடேயில் முன்னர் வெளிவந்த ஒரு கட்டுரையில் அவருக்குக் கருத்து மாறுபாடு ஏற்பட்ட போது அதுபற்றி ஒரு விழா நடத்தி இந்தியா டுடேயில் மலம் துடைத்து அதை ஆசிரியருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
2. 'கண்மணி கமலாவுக்கு' நூல் தொடர்பான பிரச்சினையில் புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தின் காப்புரிமையை மீறிய இளையபாரதி சார்பாகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டார். பேசினார். எழுதினார். பு.பி. குடும்பத்தினரையும் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தையும் மிரட்டுவதற்காக இளைய பாரதி ஒழுங்கு செய்த ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தின் உரிமைக்கு எதிர்நிலையில் நின்று பேசினார்.

இவ்வளவு அநீதிகள் ஒரு கட்டுரையில் இழைக்கப்படும் போது பக்குவமிக்க அந்த இதழின் ஆசிரியர் இடையிட்டு இக்கட்டுரையை உரிய முறையில் திருத்தங்கள் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தியா டுடே ஆசிரியர் ஆனந்த நடராஜன் இதைச் செய்யத் தவறிவிட்டார். இப்பிரச்சினை தொடர்பாகப் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு நான் அவருக்கு எழுதிய கடிதத்திற்கும் அவர் பதிலளிக்கவில்லை. அவரால் பதிலளிக்க முடியாது.

சுருந்தி

குளிர்காலத்தின் முதல்மழை - கவிதைகளின் உள்ளூணர்வுக்குள் செல்ல இயலவில்லையெனினும் ஏதோ ஒன்றினை உணர்த்திப் புரியவைக்கின்றது. பிற கவிதைகளும் பரவாயில்லை. பாபாவின் திரைப்பட விமர்சனம் ரஜினி என்ற பெரிய நட்சத்திரம் என்கிற நினைப்பை மறந்து இவ்வளவு சீர்கேடான விஷயங்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது அவரின் சுயருபத்தை வெளிக்காட்டியது.

எம். சங்கர், பூலுவபட்டி

ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதியின் 'புதுமைப்பித்தன் சமகால மதிப்பீடுகள்' பகுதி வெகு அருமை. அதைவிடப் புதுமைப்பித்தன் அவர்களின் பளிச்சென்ற நகைப்போடு கூடிய நிழற்படம் காணக்கிடைக்காத புதையல். மிகவும் புதுமையாக இருந்தது.

இந்த ஆழமான ஆய்வை வெளியிட்ட "காலச்சுவடு" இதழை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். புதுமைப்பித்தன் பற்றிய நிகழ்ச்சிகள், வெளியுலகுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதில் பல பத்திரிகைகளின் மத்தியில் காலச்சுவடு ஒன்றுதான் முன்னோடியாக இருக்கிறது.

சு. அனந்த கிருஷ்ணன், பட்டாளம், சென்னை.

காலச்சுவடு ஜூலை - ஆகஸ்டு 2002 இதழில் வந்த ராஜ் நாயுடைய கட்டுரையையும், செப்-ஆக 2002 இதழில் விவாதம் பகுதியில் வந்த கருத்துக்களையும் படித்தேன். அவை பற்றிய சில எண்ணங்கள்: பொதுவாகவே சிற்றிதழ் தூழலில்

குழு மனப்பான்மை, கோஷ்டி மோதல், தனிநபர் தாக்குதல், இலக்கிய வம்புகள்தான் அதிகம் உள்ளன என்று எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வெறும் வாய்க்கு அவல் போட்டது மாதிரி நடந்து இருக்கிறது. தவிர்த்திருக்கலாம்.

சிற்றிதழ்கள் அதிலும் பெரிய சிற்றிதழ்கள் என்று வளர்ந்து வரும் காலத்தில் இதுபோன்ற கொள்கையற்ற சண்டைகள் பழைய வாசகனுக்கு அலுப்பூட்டும், புது வாசகனை மிரட்டும். எனவே இழப்பு இலக்கியத்துக்குத்தான்.

வளவ. துரையன், கடலூர்.

இதழ் 43 படித்தேன். 'பக்தர்களை ஏமாற்றிய பாபாஜி' கட்டுரையில் அரவிந்தன் பாபாவில் ரஜினி பேசும் அரசியல் அபாயகரமானதாக உள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். ரஜினியும் ஒரு சினிமா வர்த்தகரே. தன்னுடைய அனைத்து மட்ட ரசிகர்களையும் திருப்தியடையச் செய்யும் வகையில் படம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அமைக்கப்படும் காட்சிகள் அவை. இவற்றை அளவுகோல்களாகக் கொண்டு நாம் அவரது வருங்கால (அரசியல்) வாழ்வை அறுதியிட்டுவிட முடியாது. இன்றைய தூழலில், தன் படத்தின் மூலமாகச் சொல்ல நினைத்த செய்திகளை ரஜினி சரியாகவே சொல்லி யிருப்பதாகத்தான் உணர முடிகிறது.

கேளிக்கை அம்சம் நிறைந்த பொழுதுபோக்குத் திரைப்படம் வேறு, தனிமனிதச் செயல்பாடுகள் வேறு, இரண்டையும் ஒன்றாக முடிச்சிட்டிருக்க வேண்டாம்.

அதே நேரம், ரவிக்குமார் 'பகுத்தறிவின் பக்தி' கட்டுரையில் படத்தைச் சரியான முறையில் ஆய்வு செய்துள்ளார் தராசை தூக்கிப் பிடித்து நிறுத்தியதைப் போன்று சரியான எடைபார்ப்பு.

ச.தியாகராஜன், மயிலாடுதுறை, நாகப்பட்டினம்.

காவ்யா வட்ட நிகழ்ச்சி பற்றிய அய்யனாரின் கட்டுரையும் ஊட்டி முகாம் பற்றிய ராஜநாயுடைய கடிதமும் ரசக்குறை வானவை; ஆழமான கனமான விஷயங்களைத் தாங்கிவரும்

With Best Compliments from

"STANDARD"

Fireworks Private Limited

1/3, Thiruthangal Road

Post Box No.299

Sivakasi 626 123

Telephone : 423366 (4 Lines)

Telegrams : "REDFORT"

Fax : (91) 04652 - 427074/427543

E-mail : Redfor@md3.vsnl.net.in

sales@fireworks.co.in.

கிளப்பம்

சிறுத்திழைகள் தவிர்க்க வேண்டியவை. அப்யனாரின் கிண்டலும் ராஜநாயகனின் தாக்குதலும் முன்பு வெளியான விரிவான சாரு நிவேதிதாவின் கடிதங்களும் இலக்கியத்திற்குத் தொடர்பில்லாதவை. ஜெயலலிதாவின் விமர்சனங்களை சோனியா காந்தியும் கர்நாடக முதல்வர் கிருஷ்ணாவும் எதிர்கொண்டவிதம் காலச் சுவட்டிற்கும் சு.ரா.விற்கும் படிப்பினையாக அமைய வேண்டும். காலச்சுவட்டில் இலக்கிய சர்ச்சை இடம் பெறலாம். இடம் பெற வேண்டும். அது இலக்கிய வம்புப் பத்திரிகையாக சிதைந்துவிடக் கூடாது.

பழநியப்பா சுப்பிரமணியன், சென்னை.

காலச்சுவடு ஜூலை - ஆகஸ்டு 2002 இதழில் '.....8 லட்சம் கைமாறியது. தமிழவன் மீடியேட்டர்....' என்ற வரிகளைப் பார்த்து அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. புதுமைப்பித்தன் தரவு தொகுப்புக்குக் காலச்சுவடு டிரஸ்டுக்கு ஐந்து லட்சம் கிடைத்த தகவல் இப்போது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே. அதனை வேதசகாயகுமாரிடம் - நான் கூறியதுண்டு. காலச்சுவடு தரவு தொகுப்புக்குப் பணம் வழங்கிய நிறுவனத்துக்கும் எனக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.

தமிழவன், பெங்களூர்

காலச்சுவடு-43 பார்த்தேன். "ஆகாயமும், பூனையும்" (அனந்தமுாத்தி) படித்தேன். நாயர் என்ற கம்ப்யூனிஸ்டுப் பாத்திரம், இன்னமும் என் நெஞ்சைத்தொட்டு நிற்கின்றார்.

"நான் ஒரு விதையைப் போல் வளமான மண் தேடி விழவேண்டும் என்றிருக்கிறேன்" என்ற நாயரின் சொற்கள், மனித வாழ்வின் உன்னத இலட்சியத்திற்கான ஒரு தேடலை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அரவிந்தனின் "பக்தர்களை ஏமாற்றிய பாபாஜி" கட்டுரை சிறப்பாக இருந்தது.

சோ எப்படி வாயை மூடுவார்? சோ அச்ச ஊடக பாஸிஸ்ட். ரஜினி காட்சி ஊடக பாஸிஸ்ட். இனம், இனத்தோடு தான் சேரும்!

சா.மு.சு. பஷீர், சென்னை.

காலச்சுவடு வெளியீட்டரங்கத்தில் வெளியான நீராலானது, சங்கரபரணி, பிறப்பு, ஒரு நாள் கழிந்தது ஆகிய நான்கு நூல்களின் ஆய்வு மிகச் சிறப்பாக இருந்தது.

ஆரம்ப காலத்து மனிதன், தான் எதிர் கொண்ட இயற்கையைத் தன் காலத்திய அறிவினால் புரிந்துகொள்ள முயன்ற முயற்சியின் வெளிப்பாட்டில் அன்று பல தொன்மங்கள் அடங்கியிருக்கும். ஆனால் இன்று மனுஷ்ய புத்திரன் போன்றவர்கள் இயற்கையின் மாபெரும் சக்தியின் முன் மனிதத்தின் இயலாமையை மாத்திரம், அல்ல, மனிதத்தின் கற்பனை ஆற்றலையும், தன் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் கவிதைக் கலையை சஜாதா வெளிப்படையாய் பாராட்டியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியது.

மாலதி மைத்திரியின் சங்கராபரணி நூலை வெளியிட்டுப் பேசிய கனிமொழி பெண் படைப்பாளிகள் மீது நிகழும் சில நிர்ப்பந்தங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அதே போல் பெண் படைப்பாளிகள் அவர்களது அந்தரங்கங்களை சொல்லியே தீர வேண்டும் என்ற அளவுக்கு மறைமுகமான நிர்ப்பந்தங்கள் ஆண்களால் உருவாக்கப் படுகின்றன என்கிற ரீதியில் குற்றம்சாட்டியுள்ளார்.

தொன்மங்கள் நிறைந்த அன்றைய காலகட்டத்தில் யார் கட்டாயப்படுத்தி ஆண்டாள் தன் உடலைப் பற்றித்தானே புகழ்ந்து கொண்டாள்? தற்சமயம் ஈழத்திலிருந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிற சங்கரியின் கவிதைகளிலும் அவர்கள் உடல் கொண்டாடப்படுவதே அதிகப்படியாய் இருக்கிறது.

இதே 'சங்கராபரணி'யை எழுதியிருக்கும் மாலதி மைத்திரிகூட (குழுமத் தீரா நதி - 2002 இதழில்) "உடல் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகத்தான் எனக்கு இருக்கிறது. சமீபமாக என்னுடைய கவிதைகளில் இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் அதிகமாக வேலைசெய்துகொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். சரி... இவரை எந்த ஆள், அல்லது எந்த அதிகாரம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தியது?

பெரு. இளங்கம்பன், சர்க்கார் கொல்லப்பட்டி, சேலம்.

காலச்சுவடு இதழ் 43-ல் வெளியான ஜென் கவிதைகளில் 'புங் க்வங்'கினுடைய இரண்டு கவிதைகளும் சிறந்த கவிதைகளுக்கான உருவக உள்ளீடுகளை கொண்டிருப்பதாகப்படுகிறது. என்னளவில் பொதுப் புரிதல்களுக்குள் சிக்காதது. ஒஷோ, வான்கா, காசின், ஜி.நாகராஜன் போன்ற அசாதாரண வாழ்வை மேற்கொண்ட அறிவுஜீவிகளை தெளிவாகக் கவித்துவத்துடன் முனையிலறைந்தது அவரது முதல் கவிதையின் கடைசிப் பத்தி. இரண்டாவது கவிதையும் உலக நியதியின் தவிர்க்க முடியாத இரு முனை நிலைகளைப் பிரபஞ்சப் பார்வையோடு தத்துவ விசாரணை செய்கிறது.

டி.ஆர். இசக்கிமுத்து, கண்டியப்பேரி.

பாபா - பகுத்தறிவின் வெளிப்பாடு என்ற கருத்தியல் எடுபடாது. சினிமாத்தனம் என்ற கலவை மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்ட சராசரியான சினிமா வரிசையில்

கனவில் உதிர்ந்த பூ

சிறுகதைகள்

இரா. நாரும்பூநாதன்

நவீன வாழ்வின் நுட்பம் அல்லது நுட்பமின்மையால் மொழி

இரும்புக்கிராடிகளைப் போல் கிறீச்சிட்டு மறிக்கிறது. நமக்குக் காற்றைப் போல் இசையைப் போல் மொழி வேண்டும் குழந்தைகள் ஓடிவரும் தேவனம் வேண்டும்.

அதற்கான ஒரு ஜன்னலைத் திறந்திருக்கின்றன நாரும்பூநாதனின் கதைகள்

'கிருஷி'யின் முன்னுரையிலிருந்து

தொடர்புக்கு: விலை ரூ. 35/-

இரா. நாரும்பூநாதன்

747A, 28வது தெரு

பாளையங்கோட்டை

திருநெல்வேலி - 627 002.

விரும்பும்

ஒன்றான இந்தப் படத்தை அரசியலாளர்களும் பகுத்தறிவுச் செம்மல்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் விமர்சகர்களும் புடம்போட்டுக் கருத்துக்களை அலசி வருவதும் அது முக்கிய நிகழ்வாக அமைந்துவிட்டதும் வேதனைக்குரியது.

ரஜினி தொழில்முறை சார்ந்த கலைஞன். அக்கலைஞனை மொழி சார்ந்த கருத்துவாதியாகவும், தேவபுருஷராகவும், ராஜாதிராஜனாகவும், பற்றற்ற ஞானியாகவும் சினிமா எதிரொலித்துக் காட்டுகிறது. அத்தகைய கலைஞனின் ஆளுமை தமிழகத்தின் செயல்பாட்டு வடிவங்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் பெறும் என்ற பிம்பத்தை ஏற்படுத்தியதே தற்போதைய அரசியல் 'கலகங்கள்' தான்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சினிமாக்கலைஞன் கரைவேட்டி கட்டாத அரசியல்வாதி ஆகிறான். நடிப்பதும், அரசியல் பேசுவதும், அரசியல் பிரவேசம் குறித்து அறிக்கை விடுவதும் அவனுக்குரிய தொழிலாகிறது. உணர்வுவயப்பட்ட ரசிக்கர்கள் கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற கலைஞன் என அரசியலாக்குவது, எதிர்காலத் தமிழகத்தின் முதல்வன் என முழக்கமிடுவது தமிழகத்தின் நிரந்தர சாபக்கேடு. இது ரஜினிக்கு மட்டும் பொருந்துவதன்று. இன்று ரஜினி; நாளை வேறொருவர்.

பாபா - ரஜினியின் பலமா, பலவீனமா என்ற விவாதத்திற்குப் பின்னே தமிழகத்தில் புதிய அரசியல் சூழல் உருவாகும் என்பது பாமரனுக்கும் இப்போது புரிந்தே இருக்கிறது. ஆனால் திராவிடப் பாமர்பரிய அரசியலின் மாற்று வடிவமாக பாபாவை முன்னிறுத்தும்வகையில் தமிழகம் சினிமா கவர்ச்சியில் மூழ்கி, தீராத மயக்கத்துடன் மீண்டுமொரு பயணத்திற்குத் தயாராகும்.

சே.பாலகிருஷ்ணன், மதுரை.

வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் கவிதைகள்

ஆசிரியர் : வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்
 வெளியீடு : ஸ்ரேகா
 348, டி.டி.கே. சாலை
 ராயப்பேட்டை
 சென்னை - 600 014
 பக் : 320
 விலை : 150.00 ராஜ மார்த்தாண்டன்

இளம் பிராயத்தில் இனிமையும், அமைதியும், கனவுகளும், இயற்கைச் சூழலும் கூடிய வாழ்க்கை, பின்னர் வாழ்வா, சாவா என்னும் ஆயுதப் போராட்டச் சூழல், அதன் தொடர்ச்சியாக, உயிரினும் மேலாக மதித்த சொந்த மண்ணை-மக்களைப் பிரிந்து புலம்பெயர்ந்த அகதி வாழ்க்கை என மூன்று காலகட்டப் பின்னணியில் ஜெயபாலனின் கவிதைப் பயணம் அமைந்துள்ளது.

1968இல் இவர் எழுதிய 'பாலி ஆறு நகர்கிறது' கவிதை இவ்வாறு தொடங்குகிறது-

'அங்கும் இங்குமாய் / இடையிடையே வயல் வெளியில்/
 உழவு நடக்கிறது. / இயந்திரங்கள் ஆங்காங்கு / இயங்குகின்ற
 ஓசை/இருந்தாலும்/எங்கும் ஒரே அமைதி.

ஏதுமொரு ஆர்ப்பாட்டம்/இல்லாமல் முன்னோக்கி/பாலி
 ஆறு நகர்கிறது.' (ப.234)

இப்படி அமைதியான இயற்கைச் சூழலின் ஈர்ப்பில் கவிதைப் பயணத்தைத் தொடங்கிய ஜெயபாலன், பின்னர் எழுந்த அரசியல்-போராட்ட நெருக்கடியில், எங்கும் வன்முறை தலைவிரித்தாடிய சூழலில் போர்க்குணம் கொண்ட கவிதைகள் எழுதிய காலகட்டத்திலும், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் அகதியாய் நாடோடி வாழ்க்கை மேற்கொண்ட காலத்திலும், அந்த இளம்பருவ ஈர்ப்பு-மண்ணின் இயற்கையின் மீதான நேசம் அப்படியேதானிருக்கிறது. இதனால்தான் உலகம் என்பது இவருக்கு மனிதர்கள் மட்டுமாகத் தோன்றவில்லை. மனிதர்கள், இதர ஜீவராசிகள், கடல், நதி, காடு, மலை என இயற்கைச் சூழல் முழுவதையுமே உள்ளடக்கியதாக இவரது உலகம் பரந்து விரிவடைகிறது. இந்தப் பார்வை இவரது கவிதைகள் முழுவதிலுமே ஊடாடிச் செல்கிறது.

உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்டு கபடமற்று, பழி-பாவங்களுக்கஞ்சி வாழும் அப்பாவித் தமிழர்களும் சிங்கள அரசு பயங்கரவாதத்துக்குப் பலியாகும் அவலத்தைப் பதிவு செய்யும் ஜெயபாலன், ஆயுதம் தாங்கிய போரின் மூலமே ஈழத்தின் விடுதலை சாத்தியமாகும் என்னும் நம்பிக்கையுடன்

'மக்களே! மக்களே! வீதியில் இறங்குமிர்! / கோடு வரைந்து/
 போருக்கெழுமிர். . .' (ப.132)

என்று மக்களைக் கிளர்ந்தெழுத தூண்டும் ஜெயபாலன், போராளிக் குழுக்களிடையே நடந்த மோதல்களையும், போராளிகளின் அத்துமீறல்களையும் விமர்சிக்கத் தயங்கவில்லை.

தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களிடையே நடந்த மோதல்கள் குறித்தும், தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டது குறித்தும், புலம்பெயர்ந்த அவர்களின் அவல வாழ்க்கை குறித்தும் தன் மனக் குழறல்களை வெளிப்படுத்துகிறார் ஜெயபாலன். தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர் என்ற பாகுபாடின்றி, அனைவரும் 'தமிழர்களே' என்னும் ஒற்றுமையுள்ளவை வலியுறுத்துகின்றன இவரது கவிதைகள்.

சிங்கள அரசு பயங்கரவாதத்தைப் பதிவுசெய்திருக்கும் கவிதைகளைவிட ('ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும்' தவிர்த்து) போராளிகளின் ஆயுதந்தாங்கிய போராட்டத்தைப் பதிவுசெய்திருக்கும் கவிதைகளைவிட தன் நேசத்துக்குரிய தாய்மண்ணைத் துறந்து தொலைதூரங்களில் அகதியாக அலைய நேர்ந்த அவல வாழ்க்கையை-தனிமை உணர்வை, தாய்மண்ணறித்த ஏக்கத்தை, குற்ற உணர்வை-பதிவு செய்திருக்கும் கவிதைகள் பலவும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன.

உள்ளுக்குள் கன்னறுகொண்டிருக்கும் போராட்ட உணர்வு

எவ்வித மிகைபாவமுமின்றி, வெகு இயல்பான மனவுணர்வுகளாக ஜெயபாலன் கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றன. இந்த அலங்காரமும், முரண்பாடுகளும், ஏக்கங்களும், குற்ற உணர்வின் பதிவுகளும் இவரை ஒரு பாசாங்கற்ற மனிதனாக, அதன் காரணமாகவே ஒரு கவிஞனாகவும் இனம்காட்டுகின்றன.

பொதுவாக ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பலருக்கும், 'நாங்கள் கவிஞர்கள்' என்னும் தன் முனைப்பு அவர்களது கவிதைகளில் சற்றுத் தூக்கலாக வெளிப்படுவதுண்டு. ஜெயபாலனும் இதற்கு விலக்கல்ல. ஒரு கவிஞனின் சுய அனுபவம் - அவனுக்கேயான அனுபவம் - பொது அனுபவமாக விரிவடையும்போதுதான், பொது அனுபவமாகத் தளமாற்றமடையும் போதுதான் அது கவிதையாகிறது. அவ்வாறில்லையேல் அது வாசகனுள் எந்த விதப் பாதிப்பையும் நிகழவிக்காமல் அவனக்கு அந்நியமான ஒன்றாகிவிடும். ஜெயபாலனின் 'வாழ்வின் கவிதை', 'அற்றைத் திங்களும் அவ்வெண் நிலவும்', 'பிரியை மெய்யு ருறங்வுற்றிற்று', 'ஒரு நிலா இரவு' போன்ற கவிதைகள் இவ்வகையிலானவை.

தமிழ்க் கவிதை மரபின் ஆழ்ந்த தாக்கம் சில சமயம் இவரிடம், இன்றைய கவிதைச் சூழலுக்குப் பொருந்தாத மிகையணியாகவும் இன்றைக்குத் தேவையில்லாத நேற்றைய கவிதையலங்காரத்தின் எச்சமாகவும் வெளிப்படுவதையும் காணலாம். உதாரணத்துக்கு 'நதியோடு பேசுதல்' கவிதையின் ஒரு பகுதி -

'என் தாய்மொழியின் கருவறையே / தமிழ்நாட்டின்
 மேகலையே / தென்பொதிகை மீதிறங்கி/பாண்டியர்கள்/
 பசிதீர்க்க ஓடிவரும் / பச்சைவயல் தேவதையே' (ப.77)

தாமிரவருணி ஆறு பற்றி இந்த வருணனை, வாசகனைச் சில நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கொண்டுவரப் பிறந்தது விடுகிறது.

ஜெயபாலன், நவீன கவிதைகளுக்கென வலியுறுத்தப்படும் சிக்கனமான, செறிவான கவிதையமைப்பில் அதிகமும் கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சம்பவங்களையும் மனவுணர்வுகளையும் காட்சிகளையும் சுற்று விரிவாகவே விவரித்துச் செல்கிறார். இவரது கவிதைகளைத்தும் வெளிப்படையானவை; எனவே எளிமையானவையும்கூட. இவை கவிதைகள் முதல் பார்வையில் மிகச் சாதாரணமாகத் தெரியக்கூடும். ஆனால் இவற்றைப் போலியாகப் பிரதிபலிக்கும் முடியாது. ஜெயபாலனின் எளிமையான-வெளிப்படையான கவிதை வரிகளுக்குப் பின்னால் ஈழத்தின் பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறை, அந்த மக்களின் பிரச்சினைகள், அவர்களின் ஏக்கங்கள், துக்கங்கள் அனைத்தும் முகம் காட்டுகின்றன. இதனால் இவ்வரிகளின் எளிமையை-வெளிப்படாத தன்மையையும் மீறிக் கவிதையின் கன பரிமாணம் மேலதிகமாகி விடுகிறது. இன்னொரு விதமாகச் சொல்வதானால், ஜெயபாலன் கவிதைகள் ஒரு தேர்ந்த கலைஞனின் கோட்டோவியங்கள் போன்றவை. பார்வையாளனுக்கு எளிமையானதாகத் தோன்றும் அவனது கோட்டுக் கிறுக்கல்கள் அனுபவத்தின் தீவிரம், ஆற்றல், பயிற்சி காரணமாகச் சரளமாக வரையப்பட்டிருப்பவை. அதன் வெளிப்படையான எளிமை கருதி ஒரு பார்வையாளன் அதைப் பிரதி செய்ய முயன்றால், 'பிள்ளையார் பிடித்த' கதையாகத்தான் அமையும்.

அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் தமிழகத்தின் நவீன கவிதைக்காரர்கள் கவிதைக்கான சில அடிப்படைக் குணாம் சங்களை-இலக்கணத்தை அல்ல-வரையறுக்க முனைந்தனர். இவற்றை மேனாட்டுக் கவிதைச் சித்தாந்தத்தின் விளைவாகவே மட்டுமல்லாமல், தமிழ்க் கவிதையனுபவத்திலிருந்து பெறப்பட்டவையாகவே கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் நவீன கவிதையில் உரைநடைத் தன்மையையும், செறிவான-சிக்கனமான வெளிப்படையையும், சூசகமாக உணர்த்தும் போக்கையும், பன்முக அர்த்தச் செறிவையும், சுயமான பார்வையையும் வலியுறுத்தினர். இதனடிப்படையில் ஈழத்துக் கவிதைகளை அறுகும்போது, அவை நெகிழ்ச்சியான அமைப்பும், சற்றே விரிவான விவரிப்பும், வெளிப்படையாகப் பேசும் எளிமையும் கொண்டிருப்பவையாகத் தோன்றுவது இயல்பே.

இங்கு இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கவிதை எழுதப்படும் பிரதேசத்தின் மக்களின் பாரம்பரியமான வாழ்க்கைமுறை, அவர்களது நம்பிக்கைகள், சமூக-அரசியல்ரீதியான நெருக்கடிகள், அச்சமூகத்து மொழியின் கவிதை மரபு-பின்னணியைக் கவனத்தில் கொண்டே, அந்தக் கவிதைகளை அணுக வேண்டும்-மதிப்பிட வேண்டும். மேலை நாட்டுக் கவிதைகளுக்கென, மேலை நாட்டுக் கவிஞர்களாலும் கவிதை விமர்சகர்களாலும் வரையறுக்கப்பட்ட கவிதைக் கோட்பாடுகளை எப்படித் தமிழகத்துக் கவிதைகள்மீது திணிக்கக் கூடாதோ, அதுபோலவே ஈழத்துக் கவிதைகள்மீதும் நமது நவீன கவிதைகளுக்கென நாம் பொதுவாக வரையறுத்துக்கொண்டிருக்கும் கோட்பாடுகளையும் திணிக்கக் கூடாது என்றே தோன்றுகிறது. ஈழத்துக் கவிதைகள் தமிழிலேயே எழுதப்படுகின்றன என்பதாலும், நமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய மூலங்களே அவர்களுடையதும் என்பதாலும், நமது இரண்டாயிரமாண்டுக் கவிதை மரபே அவர்களுக்கான கவிதை மரபு என்பதாலும் மட்டுமே, இன்றைய நமது கவிதைக் கோட்பாடுகள் அவர்களது கவிதைகளுக்கும் பொருந்தும் என்றாகியும் விடாது.

ஜெயபாலன் என்னும் கவிஞரின் தனித்துவமான பார்வை, மனவுணர்வின் வெளிப்பாடோ சம்பவங்களின் விவரிப்போ எதுவாயினும் தொய்வின்றி வாசகர்களிடையே சலிப்பு ஏற்படாத வகையில் சரளமாக-இயல்பாக வெளிப்படுத்தும் இவருக்கேயான கவிதை மொழி, அனைத்துக்கும் மேலாகக் கவிதைகள் முழுக்கவும் வெளிப்படும் உயிர்த்துடிப்பு-ஜீவன், இவரை ஒரு நல்ல கவிஞராக உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கடந்த நாற்பதாண்டுகாலப் போக்குடன் ஜெயபாலன் கவிதைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நான்கு முக்கியக் கவிஞர்கள் என்று மதிப்பிடப்படக்கூடியவர்களில் இவரையும் ஒருவராக எவ்வித தயக்கமுமின்றிக் குறிப்பிடலாம். ச. வில்வரத்தினம், சண்முகம் சிவலிங்கம், சேரன் ஆகியோர் மற்றுமன்று கவிஞர்கள்.

விடுதலை வேள்வியில் தமிழகம்

தொகுப்பாசிரியர்: த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

வெளியீடு

: நிவேதன பதிப்பகம்

78 தெற்கு வீதி

மாணிக்கம் பாளையம்

வீரப்பன் சத்திரம்

ஈரோடு - 638 004

பக்

: பாகம்-I 578, பாகம்-II 573

விலை

: ஒவ்வொரு பாகமும் ரூ.300

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

கண்ணதாசன் தாம் நடத்திய கண்ணதாசன் இதழில் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்களிப்பு குறித்து எழுத வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழர்களுடைய பங்கு மகத்தானது. மாநில வாரியாக எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாபியருக்கும், வங்காளிகளுக்கும் அடுத்தபடியாக ஏராளமாக உயிர்த்தியாகம் செய்தது தமிழர்கள்தான். தூரநிஷ்டைவசமாக விடுதலை இயக்க வரலாறு, ஒன்றுகூட முழுமையாக இல்லை. கட்டியும்மணில் துவங்கி, 1942-ஆகஸ்ட் போராட்டம் வரை, அந்த வரலாற்றை முழுமையாகத் தொகுத்துச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒருவரைக்கூட விடாமல் புத்தகமாக்கினால், எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டியவர்களாவோம். நான் முழுமையாக என்று சொல்வது, மூன்று மாதம் சிறைத் தண்டனை பெற்ற வரைக்கூட விடாமல் முழுமையாக எழுத வேண்டும் என்பதையே. அப்படி எழுதினால் இருபது பாகங்களுக்கு மேல் அந்த வரலாறு வரக்கூடும்.'

அவரது கனவை வழக்கறிஞர் த. ஸ்டாலின் குணசேகரன் 'விடுதலை வேள்வியில் தமிழகம்' என்ற நூலின் வாயிலாக நனவாக்க முயன்றுள்ளார். மொத்தம் நூறு கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. 1987ஆம் ஆண்டில் மேற்கு வங்க அரசு India's Struggle for Freedom என்ற தலைப்பில், இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பான புகைப்படங்கள் கொண்ட நூல் ஒன்றை வெளியிட்டது. விடுதலைப் போராட்டச் செய்திகள் கருக்கமாக இடம்பெற்றிருந்தாலும் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்த புகைப்படங்கள் மதிப்புமிக்க வரலாற்று ஆவணமாக அந்நூலை மாற்றிவிட்டன.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் தமிழகத்தின் பங்களிப்பு தொடர்பான அரிய புகைப்படங்கள் இந்நூலிலும் ஒருசேரக் காட்சியளிக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டு காலம் தனது வழக்கறிஞர் பணியை மூட்டை கட்டிவைத்துவிட்டு இந்நூலுக்கான கட்டுரைகளையும் புகைப்படங்களையும் சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றியும் பெற்றுள்ளார். ஓரளவிற்கு விடுதலை இயக்க நிகழ்வுகளின் கால வரிசைப்படி கட்டுரைகளைத் தொகுத்துள்ளார். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களை மிக எளிதாக ஓரம்கட்டிவிடுவார்கள். ஆனால் இந்நூலாசிரியர் எம்.பி.டி.ஆச்சாரியா, சிங்கரவேலர், ஜீவா, பி.ராமமூர்த்தி, கே.பி. ஜானகியம்மாள், வ.சுப்பையா போன்ற பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழர்களின் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்தும் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளமை பாராட்டுதலுக்குரியது. நூலின் அச்சாக்கமும் அமைப்பும் நன்றாக அமைந்துள்ளன. இதுபோன்ற முயற்சியை தமிழக அரசோ, தமிழ்நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்களோ எப்பொழுதோ செய்து முடித்திருக்க வேண்டும். அவை செய்யத் தவறிய நிலையில் காலம் கடந்தாவது இத்தொகுப்பாசிரியர் இப்பணியில் ஈடுபட்டது உண்மையிலேயே பாராட்டுதலுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது.

ஆயினும் மார்க்சிய, தலித்திய, பெண்ணியச் சிந்தனைகள் நம் அறிவுத் துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் செல்வாக்கு செலுத்தும் சமூகச் சூழலில் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை எழுதுவது தொடர்பான சில கருத்துக்களை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது. விடுதலைப் போராட்டம் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த காலத்திலும் நாடு விடுதலை பெற்றவுடன் விடுதலைப்

அருண் நூல்கள்

கடம்பலன்

மதுரைக் கோவில் நுழைவுப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட நாவல். சரித்திரமானது கோவில் வடிவில் சாகவதமாகிப்போன அதிசயத்தின் ஊடே முக்காலமும் தெரிகிறது.

பக்கம் : 400

விலை : ரூ. 100

சூனந்தரால்ராமம்

உண்மைக்கும் போலிக்கும் இடையிலான போராட்டம் எங்கும் நிறைந்தது. சந்திராசத்திலும் அதைச் சந்தித்தவரின் பரபரப்பான கதை இது.

பக்கம் : 192

விலை : ரூ. 50

இந்து மதவெறி: முகமும் முகமூடிகளும்

இந்துத்துவாவின் உள்ளும் புறமும் ஒருசேரக் காட்டுகிற ஆய்வுநூல். திராவிட இயக்கத்தின் தடுமாற்றத்தையும் காட்டுகிற காலக் கண்ணாடி.

பக்கம் : 96

விலை : ரூ. 30

கிடைக்கும் இடம்:

வசந்தம் வெளியீட்டகம்

6-4/23, முதலாவது குறுக்குத் தெரு,

வில்வநாதபுரம், மதுரை - 625 014.

தொலைபேசி : 0452-641997

மின்னஞ்சல் : vasanthamtamil@yahoo.co.in

மூன்று நூல்களையும் சேர்த்து வாங்கினால் விலை ரூ. 150.

ரூ. 100க்கு மேல் எந்த நூலை வாங்கினாலும் தபால் செலவை வெளியிட்டகமே ஏற்கும். கேட்டி வரைவோலை, பணவடை, காசோலை மூலம் பணம் அனுப்பலாம்.

விலைமாமு

போராட்டத் தலைவர்கள் உணர்ச்சிபூர்வமான அணுகு முறைக்கே உட்படுத்தப்பட்டார்கள். புராண மற்றும் காவிய நாயகர்களை ஒத்த நிலையில் அவர்கள் போற்றப்பட்டனர். அக்காலக்கட்டத்தில் இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுதான். ஆனால் அக்காலத்தில் எளிதில் பார்வைக்குக் கிட்டாத ஆவணங்கள் இன்று நம் பார்வைக்குக் கிட்டுகின்றன. அத்துடன் உணர்ச்சி நிலையைக் கடந்து அவர்களை மதிப்பீடு செய்யும் நிலையும் உருவாகியுள்ளது. இதனால் பல தலைவர்களைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவட்டம் விலகத் தொடங்கியுள்ளது. சான்றாக சில செய்திகளைக் குறிப்பிடலாம். பாரதியின் குரு என்று போற்றப்படும் நிவேதிதா தேவியைக் குறித்து: "1907 ஆகஸ்ட் தொடங்கி 1909 வரையிலான காலகட்டம் சதேசி இயக்கத்தின் உச்சகட்டமாக அமைந்தது. ஆனால் நிவேதிதா தேவி காட்சியில் இல்லாமல் மறைந்து விடுகிறார்" என்று குறிப்பிடும் சுமித் சர்க்கார் அரவிந்தரின் பின்வரும் கூற்றையும் மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்.

"அவருடைய அரசியல் கருத்துக்கள் ஒருபுறம் இருக்க உயர் அரசு அதிகாரிகளிடம் அவர் நட்புறவு கொண்டிருந்தார். இதனால் அவர் கைது செய்யப்படுவதற்குரிய கேள்விக் கே இடமில்லை." மேலும் இது தொடர்பாக பின்வரும் கருத்தையும் சுமித் சர்க்கார் முன் வைக்கிறார்.

"உள்துறையின் அரசியல் தொடர்பான கோப்புகளில் நிவேதிதா குறித்த செய்திகள் எதுவும் இடம்பெறாமை அரவிந்தரின் இக்கூற்றை உறுதிசெய்கிறது."

இது போன்றே சுயராஜ்ஜியம் எனது பிறப்புரிமை என்று முழக்கமிட்ட திலகரின் சமூக நோக்கை அம்பேத்கர் தமது கட்டுரை ஒன்றில் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

'சட்டமன்றங்களில் தங்களுக்குத் தனிப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று 1918இல் பிராமணரல்லாதோரும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் ஓர் இயக்கத்தைத் தொடங்கினர். அச்சமயம் ஷோலாப்பூரில் நடைபெற்ற ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் திரு. திலகர் பேசும்போது... எண்ணெய் எடுக்கும் செட்டியார்களும், புகையிலைக்கடைக்காரர்களும், சலவையாளர்களும், அவர்களைப் போன்ற ஏனையோரும்... சட்டமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று ஏன் ஆசைப்படுகிறார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று கூறினார். தமது அபிப்பிராயத்தில், சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்துகொள்வதுதான் அவர்களது கடமையே தவிர சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரங்களைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் விழையக் கூடாது என்றும் குறிப்பிட்டார்.'

இத்தகைய பல செய்திகளைத் திரட்டும் துழ்நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. ஆனால் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் மதிப்பீட்டு நோக்கமின்றி புகழ்பாடும் தன்மையிலேயே அமைந்துள்ளன. சான்றாக சத்தியமூர்த்தியைக் குறித்த கட்டுரையில் பெண்களைக் குறித்த அவரது நிலைப்பாடு மேலோட்டமாகக் கூட குறிப்பிடப்படவில்லை. 1929ஆம் ஆண்டு "குழந்தை திருமணத் தடைச்சட்டம் காங்கிரஸ் கட்சியின் துண்டுதலின் பேரில் காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. 'சனாதன தர்ம மகாநாடு' ஒன்றை நடத்தி சத்தியமூர்த்தி இச்சட்டத்தை எதிர்த்தார். இந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக அரசை நிர்ப்பந்திக்கும்வகையில் நீண்ட சத்தியாக் கிரகத்தை நடத்துவது அல்லது குழந்தைத் திருமணங்களை வெளிப்படையாக நடத்துவதன்மூலம் சட்டத்தை மீறுவது என்ற செயல் திட்டங்களை முன்வைத்தார்" என்று ஆனந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதுபோன்றே டாக்டர் முத்துலெட்சுமி ரெட்டி கொண்டுவந்த தேவதாசி ஒழிப்புச்சட்ட முன்வரைவையும் கடுமையாக எதிர்த்தார். "இந்த விஷயத்தில் அவரது கரிசனம் ஒரு பார்ப்பனர்க்குரியதாகவே இருந்தது. தேவதாசி முறை என்பது அடிப்படையில் சதேசிய இந்து தேசிய கலாச்சாரத்தின் அங்கம் என்பதால் அது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது வாதம். இப்போது தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதென்பது பின்னர் கோயில் அர்ச்சகர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற பார்ப்பனர் அல்லாதோரின் கோரிக்கைகளுக்கும் இடமளிப்பதாகிவிடும் எனத் தேவதாசி முறை ஒழிப்பிற்கு எதிராக எச்சரித்தார்" என்றும் ஆனந்தி எழுதியுள்ளார்.

மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான் என்ற புதுக்கோட்டை மன்னருக்கு ஆஸ்திரேலிய பெண்ணின் வழியாகப் பிறந்த சிட்னி மார்த்தாண்டன் புதுக்கோட்டை மன்னராகப் பொறுப்பேற்கக் கூடாது என்று கூறிய சத்தியமூர்த்தி அவ்வாறு பொறுப்பேற்பது இந்து தர்ம சாஸ்திரங்களுக்கு முரணானது என்றார். இத்தொகுப்பில் சத்தியமூர்த்தி குறித்த கட்டுரையை எழுதிய ஜே.ராஜமுகம்மது 1992ஆம் ஆண்டில் தாம் வெளியிட்ட "புதுக்கோட்டை மாவட்ட வரலாறு" என்ற நூலில் "ஒரு அந்நிய நாட்டு மாதாளுக்குப் பிறந்த சிட்னி மார்த்தாண்டன் இந்து அல்லவென்றும், ஆகவே அவர் ஒரு இந்து சமஸ்தானத்தை ஆளக்கூடாது என்றும் சத்தியமூர்த்தி எச்சரிக்கை விடுத்தார்" என்று எழுதியுள்ளார்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் குறித்த கட்டுரையில் பொத்தம்பொதுவாக அவரது ஆங்கில எதிர்ப்புணர்வு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பகவதையை முன்வைத்து அவரது ஆங்கில எதிர்ப்பு அமைந்தது விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்கள் பலரும் அரசியல் மாற்றத்திற்காகப் போராடிய அதே நேரத்தில் செல்லரித்துப்போன பாரம்பரிய மரபுகளைப் பாதுகாப்பதில் கவனமாக இருந்தனர் என்ற உண்மையை இன்றைய தலைமுறையினருக்கு உணர்த்துதல் அவசியம். இந்நூல் அப்பணியைச் செய்யத் தவறிவிட்டது.

'காந்திஜியும் தென் ஆப்ரிக்கத் தமிழர்களும்' என்ற கட்டுரையில் இடம்பெறத் தவறிய ஒரு செய்தியை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வ.உ.சிபின்மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட வேதியப்பிள்ளை என்ற தென் ஆப்ரிக்கத் தமிழர், தென் ஆப்ரிக்காவாழ் தமிழர்களிடம் ரூபாய் ஐயாயிரத்தைத் திரட்டி அதைக் காந்தியின் வாயிலாகக் கொடுத்தனுப்பினார். ஆனால் கடைசிவரை காந்தி அத்தொகையை வ.உ.சி.யிடம் வழங்கவில்லை. வறுமையில் வாடிய வ.உ.சி. இது தொடர்பாக காந்திக்குக் கடிதம் எழுதியும் பயனில்லை.

'விடுதலைப் போரில் தமிழ்நாவல்கள்' என்ற வல்லிக்கண்ணனின் கட்டுரை, கருத்து நிலையில் மிகவும் மோசமான 'சுதந்திர தாகம்' என்ற நாவலை மட்டுமீறி புகழ்ந்து கூறுகிறது. (பக்கம் 340-341) காந்தியவாதியான செல்லப்பா காந்தியைப் புகழ்வதில் தவறில்லை. ஆனால் அம்பேத்கரைத் தன் பாத்திரங்கள் வாயிலாக லாவகமாக நையாண்டி செய்கிறார். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித்தொகுதி வழங்குவது தொடர்பான அம்பேத்கரின் கருத்தைத் தம் உரையாடல்களின் மூலமாக நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் மோசமாக விமர்சிக்கின்றன. வேறு எந்தப் பாத்திரமும் மாற்றுக்கருத்துக்களை முன்வைக்காத நிலையில் சராசரி வாசகனின் மீது இவ்வரையாடல் பகுதிகள் தவறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. கருத்துநிலையில் பிற்போக்கான இந்நாவலுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் இக் கட்டுரை இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது வருத்தத்திற்குரியது.

"விடுதலைப்போரில் கொங்குநாட்டு விவசாயிகள்" என்ற கட்டுரையைப் போன்று குறிப்பாக தொழிலாளி வாக்கம், உழவர் வாக்கம் போன்றவற்றின் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் மேலும் சில கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருப்பின் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும். விடுதலை இயக்கத்தில் ஏனை யோரின் பங்களிப்பைப் பின்னுக்குத் தள்ளி காங்கிரஸ் கட்சியின் பங்களிப்பை முன்னிலைப்படுத்தும் போக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி உருவாகியது. இதற்கு மாற்றாக, என்.இ.பலராம், ஜனநாத் சர்க்கார் ஆகியோர் விடுதலைப் போராட்டத்தின் மற்றொரு பக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளனர். இதுபோன்ற நூல்களை முன்மாதிரி நூல்களாகத் தொகுப்பாசிரியர் கொண்டிருந்தால் அவரது உழைப்பு முழுமையானதாக அமைந்திருக்கும்.

நூலின் தலைப்பில் இடம்பெறும் 'வேள்வியில்' என்ற சொல் கூட இந்துத்துவா சொல்லாடலாக அமைந்துவிட்டது. இக்குறை பாடுகளை ஒதுக்கிவிட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்நூலாசிரியரின் முயற்சி பாராட்டுதலுக்குரியது என்று கூறலாம்.

பசுக்களுக்கு வாக்குரிமை

பசுமாடுகளுக்கு வாக்குரிமை கொடுத்தாலென்ன என்ற எனது அபிப்பிராயத்தை நண்பர் ஒருவரிடம் சொன்னபோது, வாக்குரிமை பெற்றவர்களெல்லாம் பசுமாடு மாதிரிதானே இருக்கிறார்கள் என்று பதில் சொன்னார் அவர்.

ஹரியானா கிராமம் ஒன்றில் பசுவை முகாந்திரமாக வைத்து ஐந்து தலித்துகளை அடித்துக் கொலைசெய்து எரித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் போலீஸ் அதிகாரிகள், நீதிபதி ஆகியோரின் முன்பாக அது நடந்திருக்கிறது. கொலையாளிகளை ஆதரித்தும் அவர்களைக் கைதுசெய்யக் கூடாது என்று கோரியும் விஸ்வ இந்து பரிஷத் சார்பில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் பசுவதைத் தடுப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. தலித்துகளுக்கெதிரான வன்கொடுமைகளைத் தடுக்கும் சட்டத்தைவிட பசுவதைத் தடுப்புச் சட்டம் நன்றாக அமுல்செய்யப்படுகிறது. அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொண்ட பசுவைக்கு வாக்குரிமை தராமல் வைத்திருப்பது என்ன நியாயம்? அப்படி வாக்குரிமை தந்தால் இப்படி கூட்டணி அரசு அமைத்துக் கஷ்டப்பட வேண்டாமில்லையா? ஏனென்றால் நமது "பாரத நாட்டில்" இருபத்தோரு கோடி பசுக்கள் இருக்கிறார்களாம். அவர்களையிட தலித்துகளின் எண்ணிக்கை (17 கோடி) குறைவுதான். ஜனநாயகத்தில் பெரும்பான்மைக்குத்தானே மதிப்பு?

காவேரிப் பிரச்சினை

காவிரிப் பிரச்சினையின் துடு, மழையால் கொஞ்சம் மட்டுப்பட்டிருக்கும் வேளையில் காவேரி என்ற பெயர்கொண்ட பெண்கள் சிலரிடம் அவர்களது பிரச்சினைகளைக் கேட்டு வெளியிட்டிருக்கிறது ஒரு வார இதழ். தமாஷ் பண்ணும் நோக்கோடு அதைச் செய்திருந்தாலும் அந்தப் பெண்களில் சிலர் கூறியிருக்கும் பிரச்சினைகள் நம்மைக் கலங்கச் செய்கின்றன. கணவனால் கைவிடப்பட்டால் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கை எவ்வளவு துயரமானதாகிவிடுகிறது. (பல வீடுகளில் கணவனோடு இருந்தாலும் அதுதான் நிலைமை). தலாக் பற்றிப் பேசும்போது தன்னை விவாகரத்து செய்து விடுவானோ என்ற நிரந்தரமான அச்சத்தில் அது பெண்ணை வைத்திருக்கிறது என அம்பேத்கர் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார். அந்த அச்சம் முஸ்லீம் பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாப் பெண்களுக்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் பெண்களைப் பற்றி அதிகம் பேசப்படவே இல்லை என ஏ.ஆர். தேசாய் ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருந்ததாக ஞாபகம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முன்வரைவில் கையெழுத்திட்டிருப்பவர்களில் தூக்காபாய் என்று ஒரே ஒரு பெண் பெயர்தான் தென்படுகிறது. நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை பெண்ணிய நோக்கில் வாசிப்பு செய்ய வேண்டும். அதையும் ஆண்களே செய்யாமல் இருந்தால் சரி.

சமாதானத்துக்கான நோயல்பரிசு

ஊக்கமருந்து சாப்பிட்டதாகச் சொல்லி விளையாட்டுப் போட்டிகளில் வென்ற மெடல்களைப் பறிப்பது போல இந்த 'நோயல் பரிசையும்' பிடுங்குவதற்கு வழி இருக்கிறதா? இந்த ஆண்டு அதை நாம் காஞ்சி மடத் தலைவருக்குத் தருவதுதான் தர்மம். தலித் என்ற சொல் பொருத்தமானதல்ல. தாழ்த்தப்பட்டவர்களை "ஹரிஜன்" என்று அழைப்பதே சரி என அவர் பேசியிருக்கிறார். எனவே அவருக்கு அந்தப் பரிசைத் தரவேண்டும்.

காந்தி ஹரிஜன் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்திய போது சைவர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் இடையே

ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. ஹரி என்பது விஷ்ணுவின் நூறு நாமங்களில் ஒன்று ஹரன் என்பது சிவனின் நூறு பெயர்களில் ஒன்று. ஹரிஜன் என்ற பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் மூலம் காந்தியார் ஒரு சமயப் பிரிவினருக்கு சார்பாக ஓரவஞ்சனையுடன் நடந்துகொள்வதாக அப்போது சைவர்கள் குற்றம்சாட்டினார்கள். எனவே தீண்டாத மக்களை "ஹரிஜன்" என்று அழைக்கவேண்டுமென அவர்கள் வாதிட்டார்கள்.

தீராமல் இருந்த அந்தப் பிரச்சினையை இப்போது காஞ்சி மடத்தலைவர் தீர்த்திருக்கிறார். சைவராக இருந்தாலும் வைணவத்தின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு பெரிய மனது பண்ணியிருக்கிறார். அவருக்கு நோயல் பரிசு தந்தால் அந்தப் பரிசுக்குத்தான் பெருமை.

குழந்தைத்தனம்

இங்கிலாந்திலிருக்கும் எனது நண்பர் ஒருவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது "குழந்தையை ஸ்கூலில் சேர்த்தாச்சா?" என்று கேட்டேன். அவரது மகனுக்கு மூன்று வயது. எல்.கே.ஜியில் சேர்க்கும் வயதாயிற்றே. ஆனால் அங்கு ஐந்து வயதில்தான் பள்ளியில் சேர்ப்பார்களாம். அதற்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் இங்குள்ள 'பிரி கே.ஜி.' போல ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறதாம். அவர் பெயன் அவரைப் போலவே நல்ல புத்திசாலி. இப்போதே எழுத வெல்லாம் செய்வான். குழந்தைகள் விளையாடுவதற்கென இருக்கும் ஒரு இடத்தில் அவனை விட்டிருக்கிறாராம். அங்கு அவன் ஏபிசிடி சொல்வதையும், எழுதுவதையும் பார்த்த அந்த இடத்தின் காப்பாளர், நண்பரிடம் கடிந்து கொண்டாராம். "ஏன் இப்போதே இதையெல்லாம் கற்றுத் தந்தீர்கள்? குழந்தைகளைக் குழந்தைத்தனத்தோடு வளர அனுமதியங்கள்" என்று அறிவுரை சொல்லி அனுப்பினாராம். அப்படியானால், "ஏழு வயதிலேயே திருக்குறள் அனைத்தையும் ஒப்பிக்கிறது" என பெருமைபட்டுக்கொள்வது தப்பான அவரிடம் கேட்டேன். "குழந்தை மாதிரி கேட்காதீங்க" என்றார் நண்பர்.

ரஷ்மியினுடையவை

வில்வரத்தினத்தின் "காற்று வழிக் கிராமம்" தொகுதிக்குப் பிறகு மிக அபூர்வமான கவிதைத் தொகுப்பாக வந்திருக்கிறது ரஷ்மியின் "காவு கொள்ளப்பட்ட வாழ்வு" (எக்ஸில், ஃப்ரான்ஸ் வெளியீடு)

ரஷ்மி அற்புதமான ஓவியங்களைத் தந்திருக்கும் இளைஞன். அவற்றைவிட ஆற்றல்மிக்கனவாய் இருக்கின்றன அவரது கவிதைகள். அதிகம் காதுலைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். சாதாரண தருணங்கள்கூட கவிதைக்குள் வரலாறாய் உருவெடுத்துவிடுகிறது. நீருறி விழி நிறையக் கலங்கும் இருட்டை; வீணை இலைகளுக்கு நெய்யிட்டு நிலா அழிவதை; தின்று சிவந்த இதழ்களுள் இடையீடாய்ச் சிறைப்படும் கூந்தல் கற்றையை ரஷ்மி விவரிக்கும்போது ஒரு ஓவியன், கவிஞனாக அதுவும் காதலனாக இருந்தால் மொழிக்குள் எப்படியெல்லாம் அற்புதம் நடக்குமென்பது புரிகிறது. ஈழத்துக் கவிதையென்றால் அது போரை மட்டும் தான் பேசுமென்று நினைத்திருப்போருக்கு ரஷ்மியின் கவிதைகள் வியப்பளிக்கக்கூடும். அவரது கவிதைகள் காதலைப் பற்றி மட்டுமே பேசவில்லை; அவையும் போரை, மரணத்தைப் பேசுகின்றன. அடையாளம் தெரியாத நபரால் சுடப்பட்டு வீழ்ந்து கிடக்கிறான் ஒருவன் அவனது மரணத்தைப் பேசுகிறது ஒரு கவிதை.

"அடி நாக்கின் அண்டையில் உட்கார்ந்தபடி உலகிற்கு அவன் சொல்லியிருந்த கடைசி வார்த்தையையும் உதைத்து உள்ளே தள்ளிக்கொண்டிருந்தது சாவு".

தமிழ் மொழியில் உலகின் முதல் சி.டி. ரோம் இதழ்

வெளிவந்துவிட்டது நவம்பர் இதழ்

சுந்தர ராமசாமி
இந்துமதி
வரதராஜன்
சி.மகேந்திரன்
இல.கணேசன்
புகழேந்தி
பிரபஞ்சன்
நடிகர் ஸ்ரீகாந்த்
நா.முத்துக்குமார்

சிறப்புப் பேட்டி
பாம்பே ஜெயஸ்ரீ

மற்றும் பலர்...

மகிதமதி

விலை ரூ. 100

படக்கதைகள்
சின்னச் சின்ன செய்திகள்
சின்னக் கதைகள்
ஒவியம்
பாடல்கள்

சிறுவர் சிறுமியருக்கான நவீன மின் உலகம்

மற்றும் பல. . .

விலை ரூ. 100

சந்தா விபரம் (1 வருடம்)
மின்தமிழ் ; ரூ. 1200
பட்டாம்பூச்சி; ரூ. 1200

மின்தமிழ் மற்றும் பட்டாம்பூச்சி இரண்டிற்கும் ; ரூ. 2160
(இந்தியாவிற்குள் மட்டும் தபால் செலவு உட்பட)

இதழ் வேண்டுவோர் முன் பதிவு செய்யவும், சந்தா மற்றும் விளம்பர விபரங்களுக்கும்

MINVELI
330 C PSG SOFTWARE PARK II
PSGR BUILDING, PEELAMEDU
COIMBATORE 641 004
PH: 578423, 578454 (EXTN: 319)
Mobile: 98422 58591
E MAIL: INFO@MINVELI.COM WWW.MINVELI.COM

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்கள்

மேன் மேலும் பொலிவுடன்

இந்தியாவில் தோன்றிய தொன்மையான சீட்டு வழிமுறை 2000 ஆண்டுகளை வயதில் கடந்திருந்தாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் வளமைக்கு வழி காட்டுகிறது. கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தோன்றிய பல அந்நிய முதலீட்டு முறைகளை விட உன்னதமானவை சீட்டுத் திட்டங்கள். காலத்தை வென்று நிற்கும் இந்தப் பொலிவான வழிமுறை அதிக மக்களுக்கு ஆண்டாண்டுகளாய் பயன் வழங்கி வருகிறது.

ஸ்ரீராம் சீட்டுத் திட்டங்கள்

மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழல்களை மனதில் கொண்டு சீட்டுத் திட்டங்களில் பல்வேறு மாறுதல்களை உடனடியாய் செயல்படுத்தி இன்றளவும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ். புதியதொரு திட்டத்தின் மூலம் உங்களுக்கு கூடுதல் லாபம் தர காத்திருக்கிறது.

கூடுதல் டிவிடென்ட் திட்டம்

விழாக்காலங்களில் சீட்டுத்திட்டங்களில் இணைவோருக்கு ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் பல பரிசுகள் வழங்கும். ஆனால் இந்த முறை ஒரு சீட்டுத் திட்டமே பரிசாக கிடைக்கிறது. ஆம்! அனைவருக்கும் ஆதாயம் தரும் கூடுதல் டிவிடென்ட்

திட்டம். பணத்தேவைக்காக, சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு அதிகப் போட்டியின்றி உடனடியாக தள்ளியெடுக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

இதைத்தவிர, சேமிக்கும் நோக்கத்தில் சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு, முதலில் தள்ளியெடுப்பவர்களிடம் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட டிவிடென்ட் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சந்தாதாரர்கள் கூடுதல் டிவிடென்ட் தொகையை ஆதாயமாகப் பெறுவார்கள்.

ரூ.7,000/-கோடிபட்டுவாடா

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் மூலம் இதுவரை பரிசுப் பணமாக விநியோகிக்கப்பட்ட ரூ.7,000/- கோடியை, 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. 15 லட்சத்திற்கும் மேலானோர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

நலம் பெற ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைவோம்

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்களை வழங்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைந்து சந்தோஷமாய் சேமிப்போம். வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்வோம். பல்வேறு பரிசுகள், பற்பல திட்டங்களுடன் உங்களுக்கு சேவை செய்ய காத்திருக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

வாருங்கள்! வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் தமிழ்நாடு லிமிடெட்
www.shriramchits.com

சுப்ரமணியன் பில்லிங், 1 கிளப் ஹவுஸ் ரோடு
சென்னை - 600 002. போன்: 8461833 - 39.